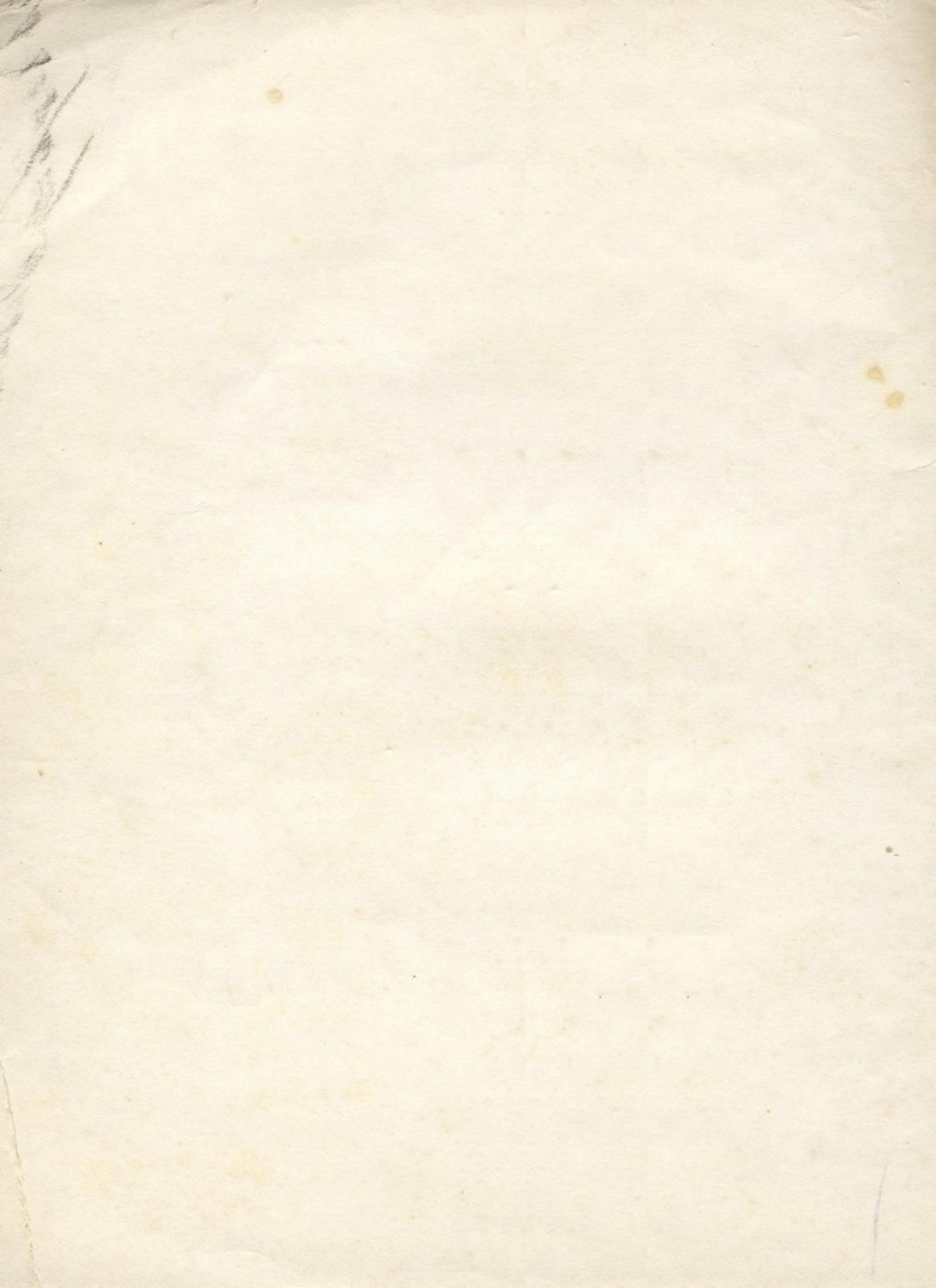

หนังสือเรียน ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เล่ม ๒
ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑

หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม ๒

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

พิมพ์ครั้งที่สิบ ๑๕๐,๐๐๐ เล่ม

พ.ศ. ๒๕๓๔

ปกกระดาษราคาเล่มละ ๑๗.๐๐ บาท

(ห้ามขายเกินกว่าราคาที่กำหนดไว้ข้างต้น)

องค์การค้าของครุสภากจัดพิมพ์จำหน่าย

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ครุสภากลางพร้าว

๕๒ ถนนลาดพร้าว บางกะปิ กรุงเทพมหานคร

มีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

五國傳印藏文書卷之三

五國傳印藏文書卷之三

五國傳印藏文書卷之三
五國傳印藏文書卷之三
五國傳印藏文書卷之三

五國傳印藏文書卷之三

五國傳印藏文書卷之三

五國傳印藏文書卷之三

五國傳印藏文書卷之三

五國傳印藏文書卷之三

五國傳印藏文書卷之三

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการได้จัดทำหนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ขึ้น กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้ว อนุญาตให้ใช้หนังสือฉบับนี้ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๒๔

(นายอบ ทองไช่ mügkert)
ผู้ตรวจราชการกระทรวง รักษาราชการแทน
รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

◎卷之三

คำนำ

ด้วยกระ wang ศึกษาธิการ ได้พิจารณาเห็นควรให้มีการจัดทำสื่อการเรียนกู้นักภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ขึ้น เพื่อใช้ประกอบการเรียน การสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ อีกทั้งเพื่อให้เหมาะสมกับการสอนภาษาไทย ทางวิชาการ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ขึ้น ดังคำสั่งแนบท้ายหนังสือนี้

คณะกรรมการได้จัดทำหนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยเรียนเรึงเนื้อหาให้นักเรียนอ่านด้วยความสนุกสนาน เพลิดเพลิน พร้อมทั้งสอดแทรกความรู้ทางภาษาตามที่หลักสูตรกำหนดไว้อย่างครบครัน นอกจากนี้ยังมีแบบฝึกทักษะเรียนแต่ละบท เพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะทางภาษาให้บรรลุผลตามจุดประสงค์ของหลักสูตรด้วย

ในการทำแบบฝึกหรือกิจกรรมทักษะดังกล่าว ขอให้ครูและนักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งในหนังสือโดยเคร่งครัด กล่าวคือ ห้ามทำแบบฝึก กิจกรรม หรือเขียนลงในหนังสือเรียน

กรณีวิชาการหวังว่าหนังสือเรียนภาษาไทยเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ ต่อการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี และขอขอบคุณทุกท่านที่ได้มีส่วนช่วยเหลือในการจัดทำไว้ ณ โอกาสนี้

(นายเอกวิทย์ ณ ถลาง)

อธิบดีกรมวิชาการ

๑๗ พฤษภาคม ๒๕๒๔

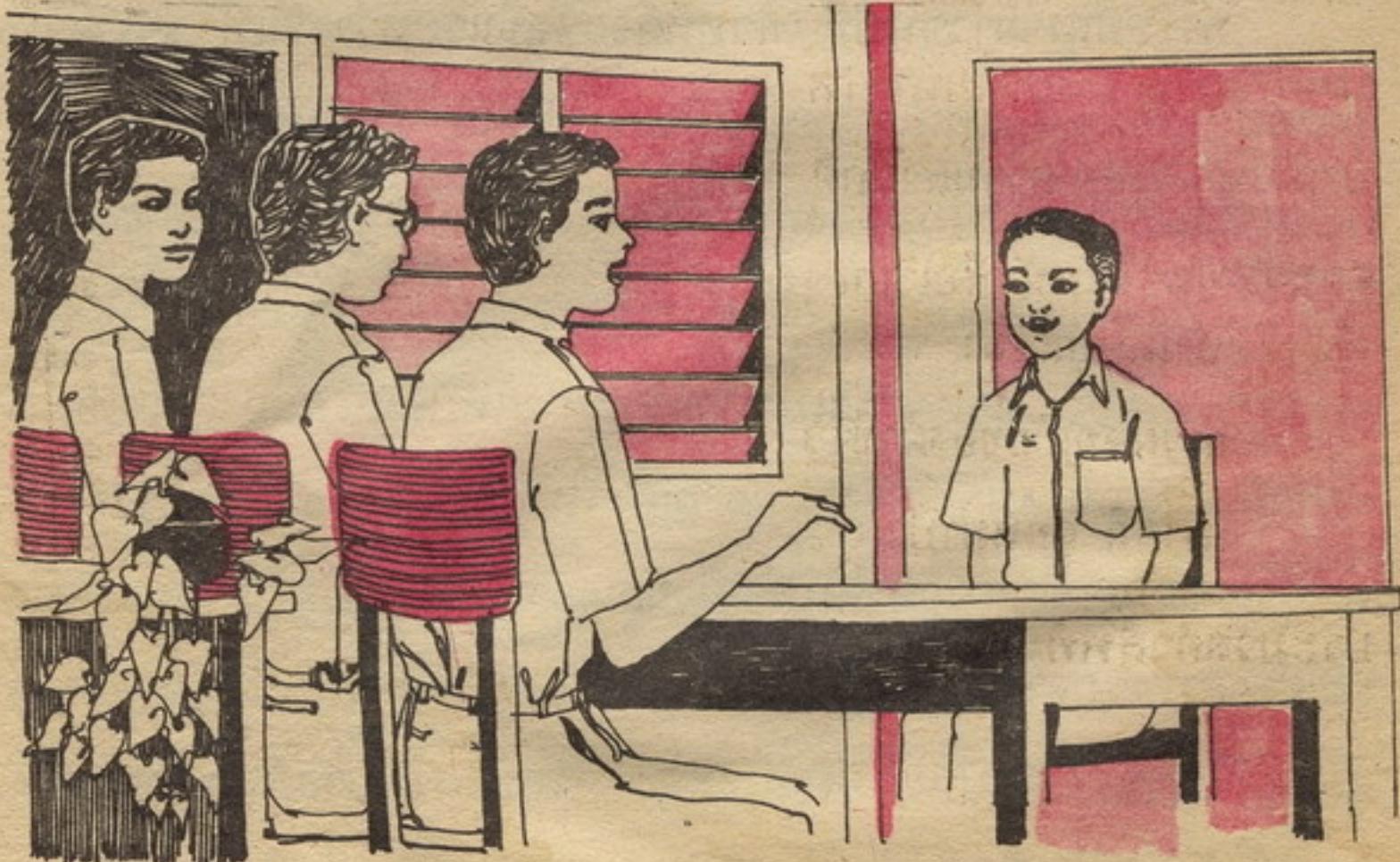
สารบัญ

หน้า

บทที่ ๑๑	เยาวชนคนดี	๑
บทที่ ๑๒	เกียรติศักดินักรบไทย	๑๔
บทที่ ๑๓	บุญบังไฟ	๒๗
บทที่ ๑๔	กรรมของนายประกัน	๔๙
บทที่ ๑๕	ไทยช่วยไทย	๕๖
บทที่ ๑๖	ศึกถลาง	๗๐
บทที่ ๑๗	เม่าเจ้าปัญญา	๘๑
บทที่ ๑๘	หลงเชื่อ	๑๐๑
บทที่ ๑๙	ปลามหาภาพ	๑๑๕
บทที่ ๒๐	ความสามัคคี	๑๒๘
คำประพันธ์ในหนังสือเรียน		๑๓๓
หนังสืออ่านนอกเวลา		๑๔๕
การผจญภัยของผ้าขาวริว		๑๔๕
เมากลี ลูกหมาป่า		๑๕๗
ประมวลคำศัพท์		๒๐๑

เยาวชนคนดี

ทางราชการจัดชุมนุมเยาวชนซึ่งอยู่ในพื้นที่ปฏิบัติการของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ทั่วประเทศที่กรุงเทพฯ ทุกปี ยกเว้นบางปีที่มีอุปสรรคขัดข้อง ปั้นนี้ทางราชการให้หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ ซึ่งใช้อักษรย่อว่า นพค. ทั่วประเทศเลือกสรรตัวแทนเยาวชนไปร่วมชุมนุม อีกเช่นเคย การคัดเลือกจัดทำอย่างยศิธรรม ตัวแทนเยาวชนของแต่ละจังหวัดต้องมาแข่งขันกันอีก ณ ที่ตั้งฐาน นพค. กรรมการต้องเลือกสรร

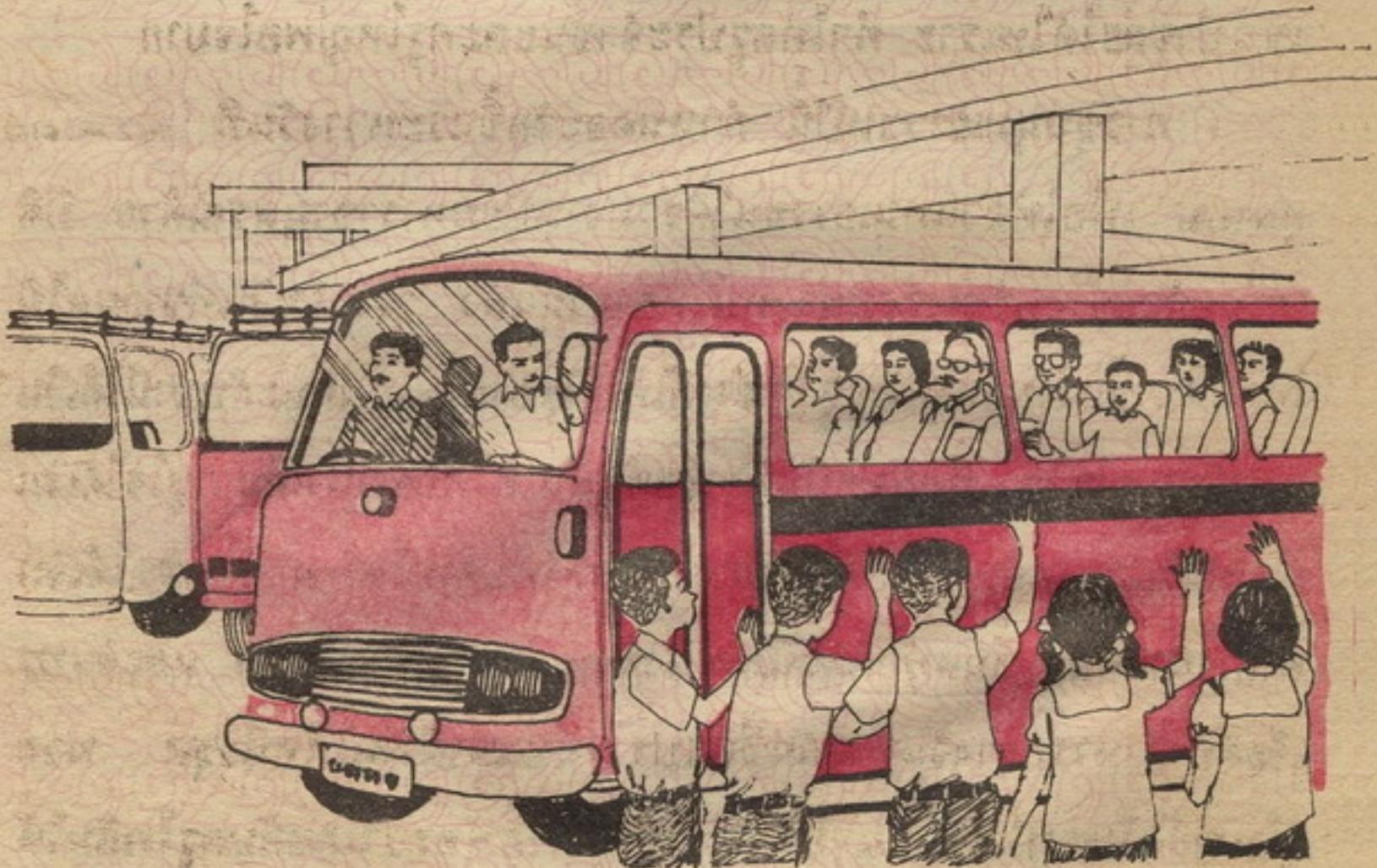
ເອົ້າຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ຈະສາດ ແລະມີຄວາມປະພຸດຕິເປັນຕົວແທນ
ເຍວັນ ເພຣະຕົວແທນເຍວັນແລ້ວນີ້ຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ນໍາເຍວັນໃນທົ່ວໂລກ
ໃນຄຽງນີ້ປີໄດ້ຮັບຄັດເລືອກເປັນຕົວແທນເຍວັນຄົນໜຶ່ງດ້ວຍ ເງົາຮູ້ສຶກສືໃຈ
ຈົນສຸດຈະພຣະນາ ພ່ອ ແມ່ ຍາຍແລະພື້ນ້ອງ ຄຽບາອາຈາරຍ໌ ຕລອດຈນ
ເພື່ອນຳງົງ ໄດ້ທຣາບຂ່າວກີພລອຍດີໃຈດ້ວຍ

ຢຶ່ງໄກລ້ວນທີ່ຈະຕ້ອງເດີນທາງໄປປ່ວມຊຸມນຸ່ມເຂົ້າເຫຼົ່າໄຣ ປິດກີຢຶ່ງຮູ້ສຶກ
ຕື່ນເຕັນຂຶ້ນເກົ່ານັ້ນ ເງົາຕ້ອງເຕີຍມແລະຝຶກຫ້ອມກິຈການໜ້າຍອຍ່າງໄປແສດງ
ເປັນຕົ້ນວ່າ ກາຣັອງເພລົງແລະເລັ່ນດົນຕົກ ກາຣແສດງກາຍກາຣມ ກາຣປະດີຫຼູ້
ຂອງໃຊ້ແລະຂອງເລັ່ນໆງ່າຍ ຈາກເຄື່ອງສຸດ ກາຣພູດໃນທີ່ຊຸມນຸ່ມໜັນ ກາຣເປົ່ານ
ບຣາຍສິ່ງຕ່າງ ວລວ ປິດສາມາດກຳທຳໄດ້ດີທຸກກິຈກາຣມ ໂດຍເນັພະ
ເງົາເປົ່ານລຸ່ມໄດ້ໄພເຮົາ ທຳໃຫ້ຄຽບປະຈຳໜັນແລະຄຽບໃໝ່ພອໃຈມາກ

ກາຣຊຸມນຸ່ມເຍວັນປີນີ້ ກໍາທັດຈະຈັດຂຶ້ນຮະຫວ່າງວັນທີ ២០ - ៣០
ຕຸລາຄມ ເພື່ອໃຫ້ຕົວແທນເຍວັນໄດ້ຮ່ວມການປິຍມຫາຮາໜານສຣນີດ້ວຍ ປິດ
ເຕີຍມຕົວອຍ່າງພຣັກພຣ້ອມລ່ວງໜ້າຫລາຍວັນແລ້ວ ວິວະນໍາເງິນທີ່ຂາຍຝລໄມ້
ໃນສວນມາຫຼື້ອຳນັນຫຼູ້ເລັກ ອຍ່າງດີໃຫ້ປິດສອງຜົນ ມານະກັບມານີໄດ້ເງິນ
ຈາກການຂາຍໄຟໄກ ຫຼື້ອສມຸດບັນທຶກປົກແໜ້ງສີສວຍໃຫ້ປິດທີ່ເລີ່ມ ທູ້ໃຈໄດ້ເງິນ
ຄ່າເຍັບກະະທົງຫ່ອມກ ຫຼື້ອປາກກາລູກລື່ມໃຫ້ປິດທີ່ດ້າມ ເພີ່ຣໄດ້ເງິນ
ຄ່າລ້າງຄໍ້ວຍໜານ ຫຼື້ອສບູ່ຜູ້ຕົວໃຫ້ປິດທີ່ກ້ອນ ສມຄິດ ດວງແກ້ວ ແລະຈັນທາ
ເຈີດຄ່າອາຫາຮາກລາງວັນຊ່າຍກັນຫຼື້ອແປງພຣ້ອມຍາສີພື້ນໃຫ້ໜຶ່ງຊຸດ ພວກ
ຜູ້ໃໝ່ກີໃຫ້ຂອງທີ່ຈໍາເປັນແກ່ປິດຄົນລະອຍ່າງ ເກະຕາອໍາເກອກັບຄຽບໄພລິນໃຫ້
ຮອງເທົ່າຜ້າໃບອຍ່າງດີທີ່ນຶ່ງຄູ່ ສ່ວນຜູ້ປົກຄວອງຂອງເພື່ອນທີ່ສນິກ ຕລອດຈນ

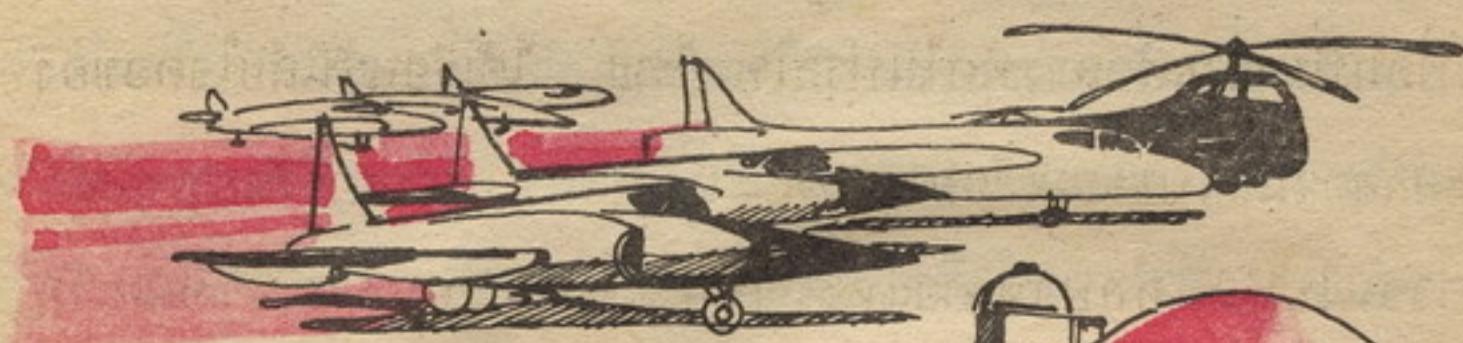
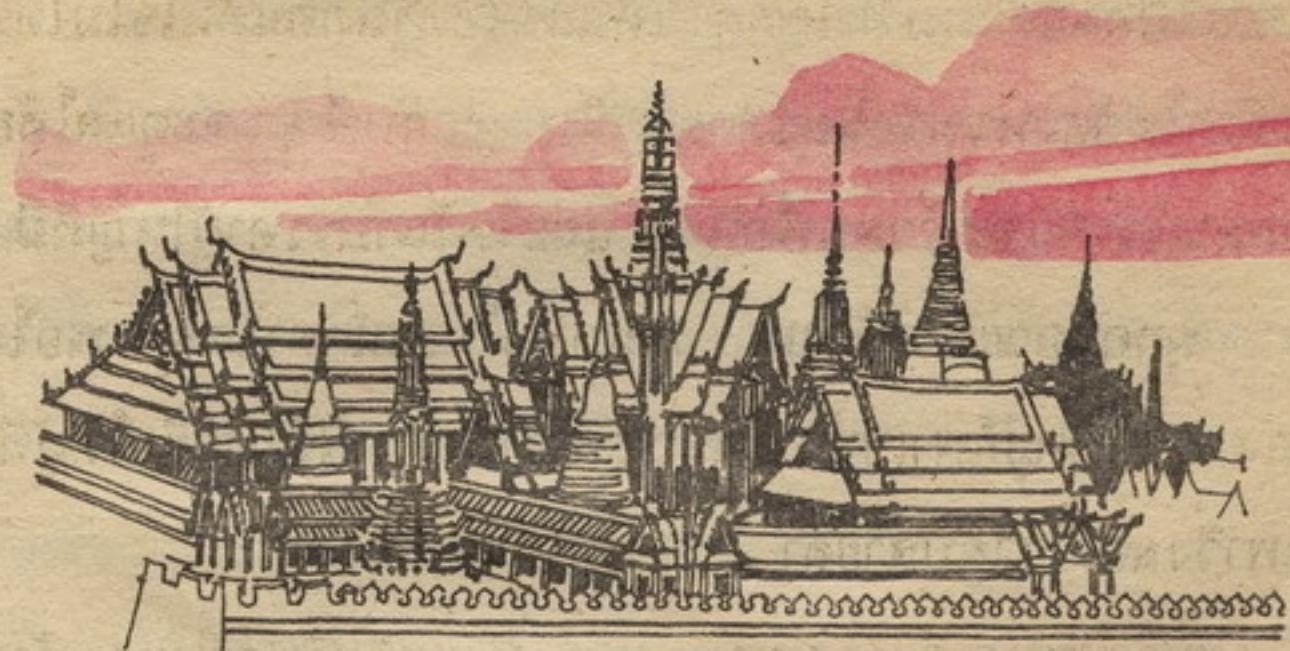
ครูบาอาจารย์บังก์ให้เสื้อกล้าม กางเกงขาสั้น กางเกงขายาว ถุงเท้า
ผ้าเช็ดหน้าและเสื้อเชิ้ต ปิติรู้สึกซาบซึ้งในไมตรีจิตของเพื่อน ๆ และ
 ความเมตตาปราณีของผู้ใหญ่ ตอนเย็นก่อนวันออกเดินทางหนึ่งวัน
 พรรคพากเพื่อนผู้ของปิติ พากันมาร่วมชุมนุมที่บ้านของเขาย่าง
 พร้อมหน้าพร้อมตา ยายและพี่ของปิติทำอาหารที่อร่อยเป็นพิเศษเลี้ยง
 พากเด็ก ๆ ด้วย

ถึงวันเดินทาง ปิดกราบลายาย พ่อ แม่ และพี่ ๆ ล่าน้องชาย
 แล้วเข้าไปกอดคอเจ้านิล เจ้านิลทำท่าเหมือนรู้ว่าปิติกำลังจะจากไป
 มันเอ้าหัวชบลงกับอกของปิติ "ไม่ว่าเขาจะขับเขี้ยวไปทางไหนเจ้านิล

ก็เดินตามไปตลอดเวลา คราวๆ เห็นแล้วอดรู้สึกตื้นตันใจไม่ได้ พ่อบอกปิติว่าไม่ต้องห่วงเจ้านิลและปานิล พ่อ กับพี่ๆ จะดูแลให้อย่างดี ปิติจึงคลายใจ เขารำลางเพื่อนๆ และให้วลากบรรดาผู้ใหญ่ที่มีเมตตา มาส่ง ทุกคนอยู่พรให้เข้า ย้ายปลื้มใจจนน้ำตาไหล พ้อได้เวลาเดินทาง ครูใหญ่ก็พาเข้าไปขึ้นรถประจำทาง ปิติโบกมือให้ผู้ที่มาส่ง จนรถพาวิ่งลดเลี้ยวลับสายตา

ปิติเดินทางมาถึงกรุงเทพฯ และเข้าพักยังที่พักซึ่งทางเจ้าหน้าที่จัดไว้ให้ มีตัวแทนเยาวชนของจังหวัดต่างๆ รวมหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดคน มีเจ้าหน้าที่ของ นพค. เป็นพี่เลี้ยง พากเขากางเต็นท์พักอยู่กลางสนาม ในบริเวณสนามเสือป่าใกล้พระบรมราชูปถัลงม้าและพระที่นั่งอนันตสมาคม ปิติรู้สึกตื่นเต้นและกระตือรือร้นอยู่ตลอดระยะเวลาที่ร่วมชุมนุม เขารู้จักเพื่อนที่มาจาก หัวสารทศ ในประเทศไทย "ได้เรียนรู้นิสัยใจคอของเพื่อนตลอดจนนับธรรมเนียมของแต่ละท้องถิ่น การรวมการจัดการชุมนุม พาเยาวชนไปทัศนศึกษาหลายแห่ง เช่น พระบรมมหาราชวังและวัดพระแก้ว ซึ่งมีชื่ออันไพรاءว่า วัดพระศรีรัตนศาสดาราม พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ภูเกตทอง ห้องฟ้าจำลอง สถานีโทรทัศน์ เมืองโบราณ สวนสัตว์ดุสิต และฟาร์มจะระเข้ นอกจากนั้นยังได้ไปชมสถานที่ราชการหลายแห่ง เช่น รัฐสภา ทำเนียบวังฯ และได้ชมกิจการของกองทัพต่างๆ บางวันก็ไปทัศนศึกษาที่จังหวัดใกล้เคียงด้วย ปิติได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน และได้รับความรู้เรื่องเมืองไทยด้วย เจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ของรัฐบาลมาชี้แจงเรื่องราวต่างๆ ให้พากเข้าใจ

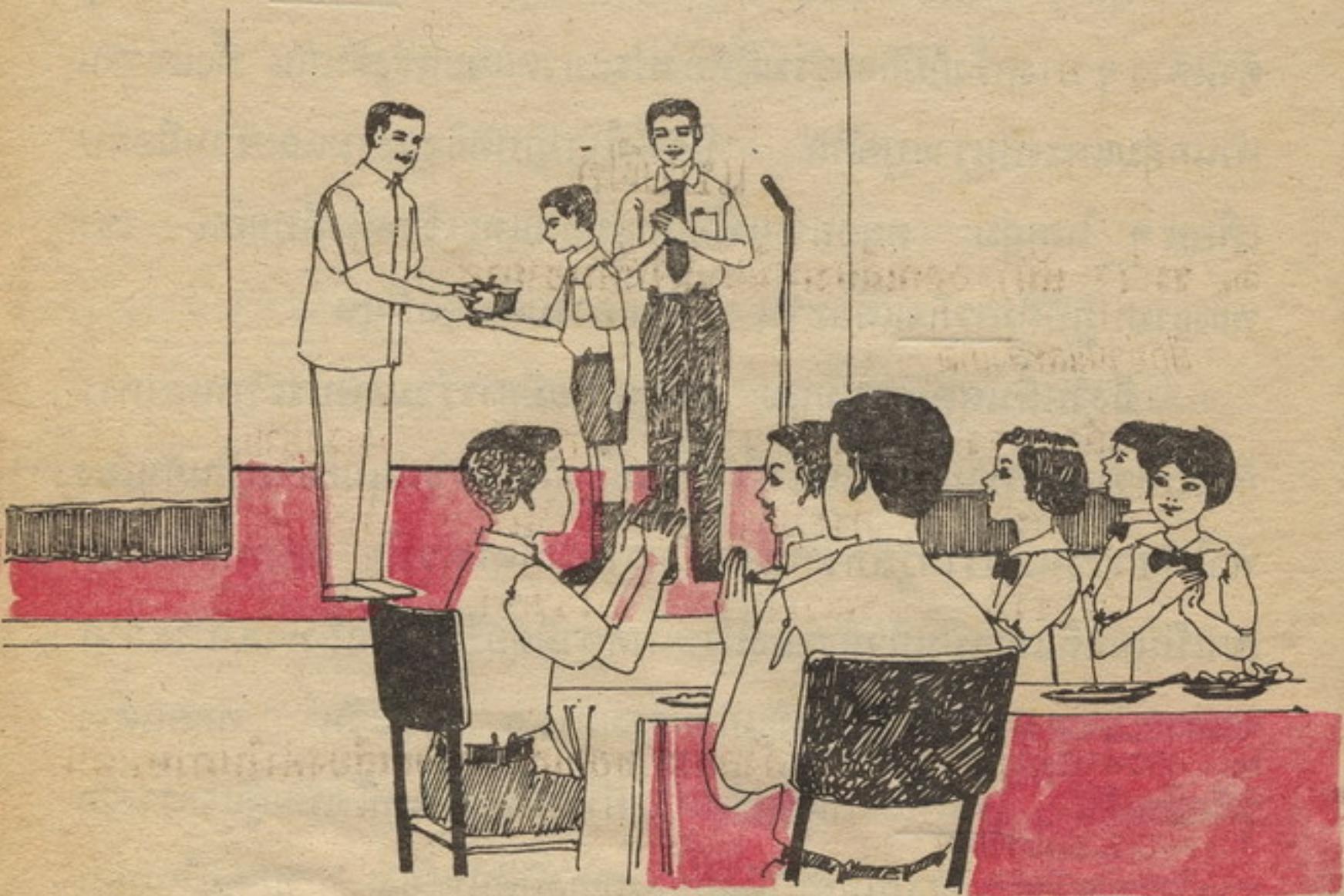
เรื่องของบ้านเมืองทุกวัน ๆ ทำให้พวกรเข้าใจปัญหาและวิธีการ
ที่จะช่วยให้ประเทศไทยดียิ่งขึ้น ความรักชาติ ความสนับ
พระมหากษัตริย์ที่พวกรเขาราบสูงก่อให้เกิดปลодภัย ความรักชาติ ความสนับ^{หุ่น}
สิ่งที่ประทับใจปิติมากที่สุด จนไม่อาจลืมได้เลยในชีวิตของเขาก็คือ การได้เข้าฝ่าฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระ^{สัมมาราช} สมเด็จพระ สัมมาราชทรงให้คดิเตือนใจในการประพฤติปฏิบัติ
ตนที่จะเป็นประโยชน์แก่ตนเอง แก่สังคม และแก่ชาติบ้านเมือง ปิติ
รู้สึกชุ่มชื่นใจเมื่อเข้าฝ่าฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จ
พระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ณ พระตำแหน่งกิจกรรมการใหญ่ ฯ ฯ
รู้สึกซาบซึ้งในกระแสพระราชดำรัสของพระองค์ จนอยากจะมอบ
กราบถวายคำสัตย์ปฏิญาณว่า เขายจะเป็นคนดีที่ชาติต้องการ พระองค์
ทรงมีพระราชดำรัสแก่เยาวชนเป็นใจความสำคัญว่า ประเทศไทยโชคดี
ที่มีเยาวชนเข้าใจความเป็นมาของชาติบ้านเมือง เยาวชนทุกคนยอม
กระหนึดดีว่า ประเทศไทยจะเจริญรุ่งเรืองและมั่นคงต่อไปในภายหน้า
ก็ เพราะความรักชาติ ความกล้าหาญ เสียสละ และความสามัคคีของคน
ในชาติ ดังนั้นจึงต้องพยายามศึกษาหาความรู้ หมั่นทำความดี พัฒนา
ตนเองเพื่อเป็นกำลังของชาติบ้านเมือง การที่เยาวชนจากทุกแห่งของ
ประเทศไทยมาร่วมชุมนุมกัน จึงเป็นโอกาสอันดีที่จะได้ทำความรู้จัก
และเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อจะได้ร่วมมือร่วมใจพัฒนาประเทศไทย
ให้ดีขึ้น พระองค์ได้ทรงยกตัวอย่างการเสด็จพระราชดำเนินไปตามจังหวัดต่าง ๆ ว่า ทำให้พระองค์ทรงเข้าใจปัญหาและ

ความต้องการของแต่ละห้องที่ อันเป็นประโยชน์ในการที่จะร่วมมือกัน สร้างสรรค์บ้านเมืองให้เจริญอย่างทั่วถึง คืนนั้นก่อนnoon ปิติระลึก ถึงพระราชนารีสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และพระพักตร์อัน เปี่ยมไปด้วยพระเมตตาของพระองค์และสมเด็จพระนางเจ้าฯพระบรมราชินีนาถแล้วเขาก็นอนฝันดีตลอดคืน

ทุก ๆ วันมีกิจกรรมที่ให้ห้องความสนุกสนานบันเทิงและความรู้ ด้านต่าง ๆ บางครั้งก็มีกิจกรรมที่ต้องประมวลและแข่งขันกัน ห้องแข่งขัน เป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล ปิติตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมและร่วมมือกับเพื่อน ๆ ในกลุ่ม ตลอดจนเพื่อนกลุ่มอื่นและเจ้าหน้าที่ทุกคน เข้าพยายามปฏิบัติภารกิจแต่ละวัน ๆ ด้วยความตั้งใจดีที่สุด

ถึงวันสิ้นสุดการชุมนุม คืนสุดท้ายมีการร่วมรับประทานอาหาร กันระหว่างเยาวชนกับเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการชุมนุมอย่างเป็นกันเอง ทำให้เยาวชนมีความรู้สึกว่าทุกคนมีความรักใคร่ห่วงใย ต้องการให้พวกเข้าเป็นคนดีและเป็นกำลังของประเทศไทยต่อไป พอดีเวลาประมาณ ผลการประมวลและการแข่งขันกิจกรรมต่าง ๆ แต่ละวัน ทุกคนต่าง รู้สึกดีนเด่น โழกในงานคืนนั้นเชิญท่านผู้ใหญ่คนหนึ่งเป็นผู้แจกรางวัล รางวัลยอดเยี่ยมของงานกลุ่มได้แก่กลุ่มของปิตินั่นเอง ทุกคนในกลุ่ม และเจ้าหน้าที่ที่เป็นพี่เลี้ยงดีใจมาก รางวัลที่หนึ่งประเภทบุคคลได้แก่ เยาวชนจากจังหวัดหนึ่ง ซึ่งมีความสามารถมากทุกด้าน ส่วนปิติได้รับ รางวัลที่สอง เมื่อประกาศผู้ได้รับรางวัลหมดแล้ว ผู้อำนวยการชุมนุม เยาวชนอกมาประกาศว่า “ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ในการชุมนุมเยาวชน

ครั้งนี้เราได้ค้นพบเยาวชนคนดีที่เราประณานแล้ว เขา มีความประพฤติ เป็นที่ประทับใจเพื่อนเยาวชนด้วยกันและเจ้าหน้าที่ทุกคน เพราะเป็น คนน่ารัก สุภาพอ่อนโยนและให้ความร่วมมืออันดีต่อกัน ทำงาน ร่วมกับใคร ๆ ได้เป็นอย่างดี มีความตั้งใจปฏิบัติภารกิจของตนแต่ละวัน ๆ ด้วยความเอาใจใส่และกระตือรือร้น การประภาดรีอกราชการแข่งขันกิจกรรม

ทุกครั้งเขาใช้ความพยายามจนสุดความสามารถ ถึงจะแพ้หรือชนะก็ไม่ได้ทำให้เขาเสียใจหรือดีใจ เพราะเขารู้ว่าเขาได้ทำอย่างดีที่สุดแล้ว แต่การที่ได้ช่วยเหลือเอื้อเฟื้อผู้อื่น และทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อ

หมู่คณะกลับเป็นสิ่งที่เขาพอใจและดีใจที่สุด เราต้องการเยาวชนเช่นนี้
เพื่อจะช่วยบ้านเมืองต้องการความร่วมมือร่วมใจในการทำงานของทุก
ฝ่าย เยาวชนคนดีของเรานี่ คือ เด็กชายปิติ พิทักษ์ธิน"

ปิติรู้สึก平原ปลื้มจนหัวอื้อ เขาไม่ได้ยินเสียงปรบมือที่ดัง
กึกก้องนั้นเลย

แบบฝึก

๑. รร (ร หัน) ออกเสียงหนอนนี้ไม่หันอาทิต

ฝึกอ่านและสังเกต

เลือกสรร	กรรไกร	นกรรจ	บรรยาย
ยุติธรรม	กรรมการ	สร้างสรรค	บรรษา
ตั้งครรภ	พรพรรณ	บรรพชา	ธรรมชาติ

๒. การอ่านคำที่มาจากการอังกฤษ ออกเสียงคล้ายเสียงคำในภาษาเดิม

ฝึกอ่านและสังเกต

เสื้อเชิ้ต	เต็นท์	ฟาร์ม	พลาสติก
------------	--------	-------	---------

๓. ภาษาไทยมีคำแสดงลักษณะของสิ่งของหลังจำนวน

ฝึกอ่านและสังเกต

๓.๑	ผ้าขนหนู	๒	ผืน	ปากกา	๑	คำ
	สมุด	๑	เล่ม	เสื้อ	๑	ตัว
"	ไข่	๑	ฟอง	คน	๑๕๐	คน
	ขลุย	๑	เลา	ของ	๓	อย่าง

๓.๒	แปรงพร้อมยาสีฟัน	๑	ชุด	รองเท้า	๑	คู่
	เสื้อ กางเกง	๑	ชุด	เสื้อผ้า	๑	ชุด

๔. การอ่านตัวเลข ออกรสี่บ่งแต่กต่างกันไปตามลักษณะที่ใช้

ฝึกอ่านและจำ

จำนวน	๑๑	อ่านว่า	สิบ - เอ็ด
	๑๑๑	"	ยี่ - สิบ - เอ็ด
	๑๐๑	"	หนึ่ง - ร้อย - เอ็ด
	๑๐๑	"	หนึ่ง - ร้อย - สอง

หมายเลขโทรศัพท์ โทร.๙๗๔๖๖๖๐ อ่านว่า ໂທ - ໂທ - ສີ - ມິນ - ພກ - ໂທ - ມູນຍໍ

๕. ฝึกอ่านคำที่ไม่บົນກ (ๆ) ต่อท้าย

ช้ำพยางค์เดียว	ເລືກ ๆ	อ่านว่า	ເລືກ - ເລືກ
ช้ำสองพยางค์	ຖຸກວັນ ๆ	"	ຖຸກວັນ - ຖຸກວັນ
ช้ำสามพยางค์	ແຕ່ລະວັນ ๆ	"	ແຕ່ລະວັນ - ແຕ່ລະວັນ

ข้อสังเกต

นางคำไม่ใช้ไม้ยนก เพราะทำหน้าที่คนละอย่าง

เช่น	เข้าเป็นคน ๆ เดียวกัน (ผิด)	เข้าเป็นคนคนเดียวกัน (ถูก)
	เป็นหน้าที่ ๆ ต้องทำ (ผิด)	เป็นหน้าที่ที่ต้องทำ (ถูก)

๖. การใช้ภาษาต้องเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับโอกาสและบุคคล

ฝึกอ่านและสังเกต

คำ	ใช้กับ สมเด็จพระสังฆราช	ใช้กับ พระมหาชนก
บ้าน	พระตำแหน่ง	พระบรมมหาราชวัง พระตำแหน่ง
หน้า	พระพักตร์	พระพักตร์
คำพูด	พระโอวาท	กระแสพระราชดำรัส
พูด	ตรัส	มีพระราชดำรัส
ความเมตตา	พระเมตตา	พระเมตตา
เข้าพบ	เข้าเฝ่า	เข้าเฝ่าทูลละอองธุลีพระบาท
ไป	เสด็จ	เสด็จพระราชดำเนิน
ปฏิญาณ	—	ถวายคำสัตย์ปฏิญาณ
ให้คติเตือนใจ	ทรงให้คติเตือนใจ	ทรงให้คติเตือนใจ

๗. ข้อความบางอย่างนี้ประโยคต่อเนื่องลำดับความกันหลายประโยคต้องอ่านทั้งประโยคข้างหน้าและประโยคข้างหลัง จึงจะจับใจความได้ถูกต้อง

ฝึกอ่านและสังเกต

๗.๑ เขาต้องเลือกเอาผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ฉลาด และ มีความประพฤติดีเป็นตัวแทนของเยาวชน

๗.๒ ปิดตั้งใจปฏิบัติกิจกรรม และร่วมมือกับเพื่อน ๆ ในกลุ่มตลอดจนเพื่อนกลุ่มนี้นและเจ้าหน้าที่ทุกคน

๗.๓ เขายัดเปาขลุยจนเปาได้ไฟเราะ ทำให้ครูประจำชั้นและครูใหญ่พอดีมาก

๗.๔ เมื่อรับประทานอาหารกลางวันแล้ว นานีจึงชวนเพื่อน ๆ ไปนั่งเล่น

๗.๕ เกษตรอ่ำเภอกับครูไฟลินให้รองเท้าผ้าใบอย่างดีหนึ่งคู่

๘. ข้อความบางข้อความนี้ใจความไม่ครบสันบูรณ์ในประโยคเดียว จึงอาจจะนี้ประโยคที่เป็นข้อความขัดแย้ง หรือข้อความให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปอีก และจะต้องอ่านให้จบทั้งสองประโยค จึงจะจับใจความได้ถูกต้อง

ฝึกอ่านและสังเกต

ยิ้มเป็นสิ่งที่ทำได้ไม่ยากแต่มีคุณค่ามาก

เพื่อนคนหนึ่งยิ้มไม่เป็นแต่เป็นคนดีมีความจริงใจ

ท่านบอกให้เพื่อนคนนั้นของนุญาตผู้ปกครองไปอยู่ที่วัดกับท่าน
สักอาทิตย์ค่ำค่า หรือ ถ้ากลัวผู้ปกครองไม่เชื่อ ท่านจะเขียน
จดหมายให้ถือไปให้ผู้ปกครอง

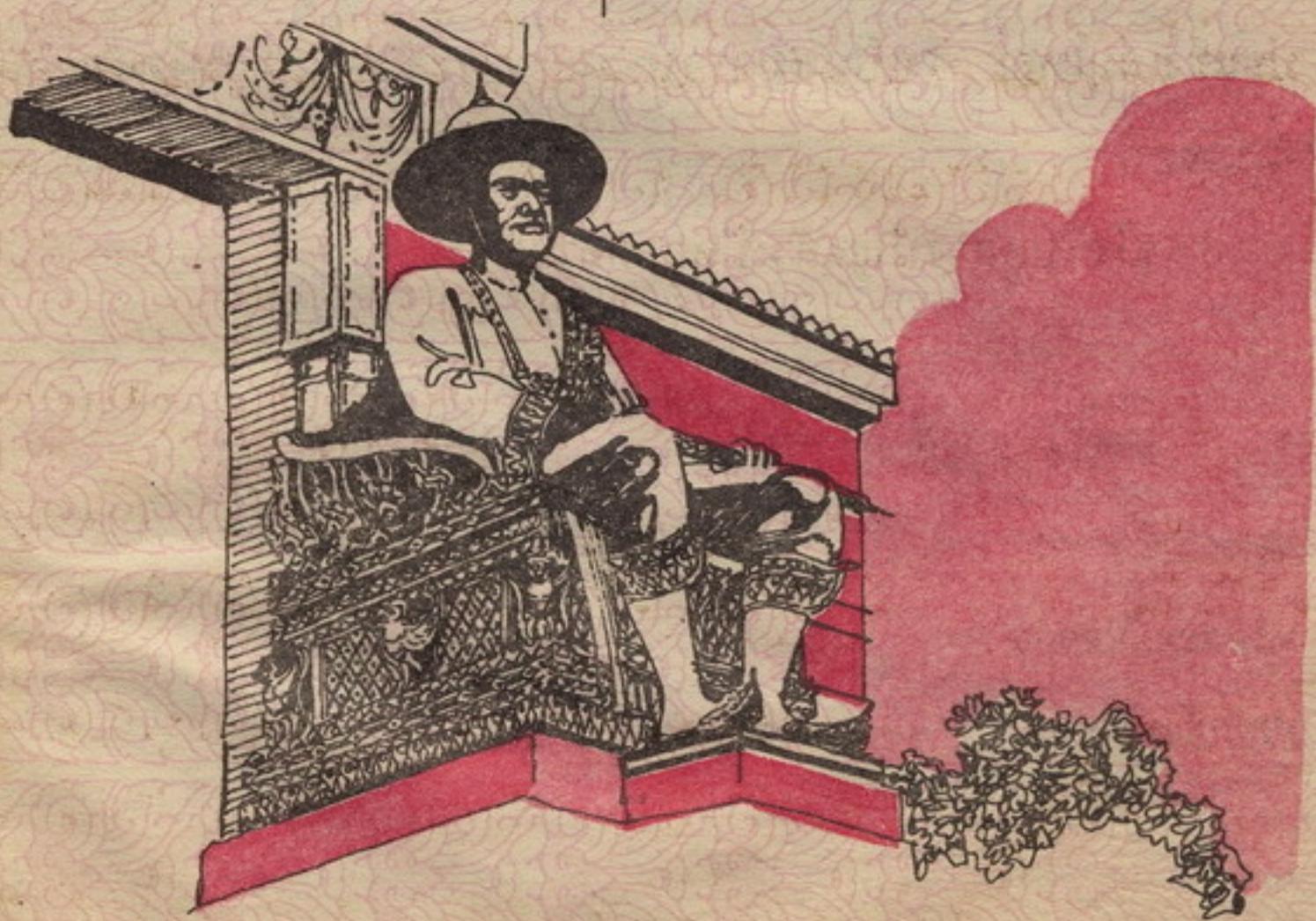
๙. อักษรบ่อนิยมใช้พยัญชนะต้นของพยางค์ หรือด้วงสะกดของคำเดิน
จะย่อคำให้เหลืออักษร ๒ - ๓ ตัว
ฝึกอ่านและลังเกต

๙.๑ ชื่อตัวแทน	รัฐมนตรี	- ร.ม.ต.
๙.๒ ชื่อยศ	ร้อยตรี	- ร.ต.
	พันตำรวจตรี	- พ.ต.ต.
	พลอากาศโท	- พล.อ.ท.
๙.๓ ชื่อจังหวัด	พิจิตร	- พ.จ.
	พิษณุโลก	- พ.ล.
	แพร	- พ.ร.
	เพชรบูรณ์	- พ.บ.

เกียรติศักดินักรบไทย

“พีระกับพีมานะทำหมากอะไรค่ะ รูปร่างแปลกดี” ชูใจทัก
พลางเข้าไปยืนดูใกล้ ๆ วีระกับมานะกำลังช่วยกันทำหมากปีกทรงสูง
มียอดแหลมอยู่อย่างขะมักเขมัน

“หมากของเจ้าพระยาจักรี พวกพีจะจัดนิทรรศการ เกียรติศักดิ์
นักรบไทย” วีระตอบ พลางเอกรรไกรตัดกระดาษสีดำเป็นชิ้น ๆ
และตัดกระดาษสีทองเป็นริ้วเล็ก ๆ

“เจ้าพระยาจักรีคือใครคะ” ชูใจซักขณะที่ช่วยมานะทากการที่
หมวดเพื่อปิดกระดาษสีดำ และใช้กระดาษสีทองขลิบแทรกตามปึกหมวด

“อ้าว นี่ชูใจไม่ทราบหรือว่า เจ้าพระยาจักรีคือใคร” มานะถาม
“เจ้าพระยาจักรีก็คือพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช
ปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์จักรียังไงล่ะ”

“อ้อ จำได้แล้ว น้องชายเจ้าพระยาจักรีชื่อเจ้าพระยาสุรศิริ
ฉันชอบอ่านประวัติของท่านตั้งแต่สมัยท่านเป็นนายสุด Jin Da”

“แล้วชูใจได้อ่านพระนิพนธ์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
หรือเปล่า ท่านทรงนิพนธ์เกี่ยวกับเจ้าพระยาจักรีและเจ้าพระยาสุรศิริ
เป็นโคลงสี่สุภาพไว้น่าฟังมาก นั่นยังไงล่ะ พี่คัดลอกโคลงบางบทมา
ไว้อ่านและใช้ประกอบการจัดนิทรรศการ” วีระพูดพลางซื้ไปที่สมุด
ปกแข็งเล่มใหญ่ ซึ่งเป็นสมุดรวมคำประพันธ์ สุภาษิตและอื่น ๆ
ที่เขากอบ

ชูใจรีบดูสารบัญแล้วเปิดออกอ่านหันที

ทัพอจะแซหุ่นกี้
สองฝากผึ้งลาก
ผลสามหมื่นลลอน
ปรบกษัตท์ห้อม

มารอน ранแย
ค่ายล้อม
ดูดาย
แม่น้ำลำแคว

เจ้าพระยาผู้พี่

ว่าทัพไทยจะพัก

คงยังสู้ฟ้ามารีกอักษะ

อยู่พิษณุโลกได้

เจ้าพระยาผู้น้องขื่อ

เห็นว่าควรออกตี

แต่พม่าคนมากมี

ฝ่ายทัพไทยต้องย้าย

นามจัก รีนา

หยุด ไว

ด้อยุทธ

สะดวกแท้การณรงค์

สุรเสื้อ

อวิร้าย

เกินปราบ

ล่าเข้าในนคร

สองเจ้าพระยาต่อสู้	สามารถ
ไทยเก่งพม่าก้าว	ต่อกร้าว
ต่างหาญบ่มีขลาด	ลักหน่อย
ฤทธิ์ต่อฤทธิ์แรงร้าว	ผลัดแพ้นะกัน
อะแขหุ่นกี้แม่	ทัพดเลง
เห็นทัพไทยไปเย่ง	ย่อท้อ
ไทยน้อยแต่ไปเกรง	ทัพพม่า
แม่ทัพยังหนุ่นฟื้อ	อยากรู้จักกัน
หุ่นกี้ให้ล้ำเมื่อ	เอ่ยถาน
อ้าท่านผู้ศัตรุขาม	สยบลี้
ข้าครั่จะทราบความ	กำหนด
อายุท่านปืน	มากน้อยเพียงไร
บุนศึกจอมทักลัว	ประเทศไทย
สามสิบปีเศษเศษ	ตอบด้วย
อายุท่านจอมเดช	แม่ทัพ พม่าเอย
ว่าเจ็ดสิบสองมิน้อย	แก่แล้วชำนาญ
ดัวท่านยังหนุ่นแท้	วัยฉกรรจ์
รูปพิลาสเนิดฉัน	อะเค้อ
ฝีมือเลิศโรมรัน	ตีต่อ
อาจสูร้ายชาติเชื้อ	เม่าผู้ข้าญสมร

อุดส่าห์รักษาต้มไว้
ตัวท่านนั่นบุญนี้
จะเป็นปืนธนบดี
นธุพจน์อันข้า

จงดี
ภาคหน้า
ผดุงเบต
กล่าวแล้วเป็นจริง

“อะแซหุ่นกึ่นี่เก่งนะคะ ทำนายอนาคตของเจ้าพระยาจักรีไว้ได้แม่นยำจริง ๆ” ชูใจพูด วีระกับมานะยิ้มให้กัน มานะพูดว่า “ชูใจ กึ่งเก่ง อ่านคำประพันธ์แล้วเข้าใจเรื่องได้หมด”

“คำบางคำฉันก็ไม่รู้ความหมาย แต่อ่านทั้งวรรคแล้วเข้าใจ ฉัน จึงรู้เรื่อง”

“ถ้ามีเวลาค้นคว้าความหมายของคำจากพจนานุกรม จะทำให้ เรายรู้เรื่องดีขึ้น” วีระเสริม

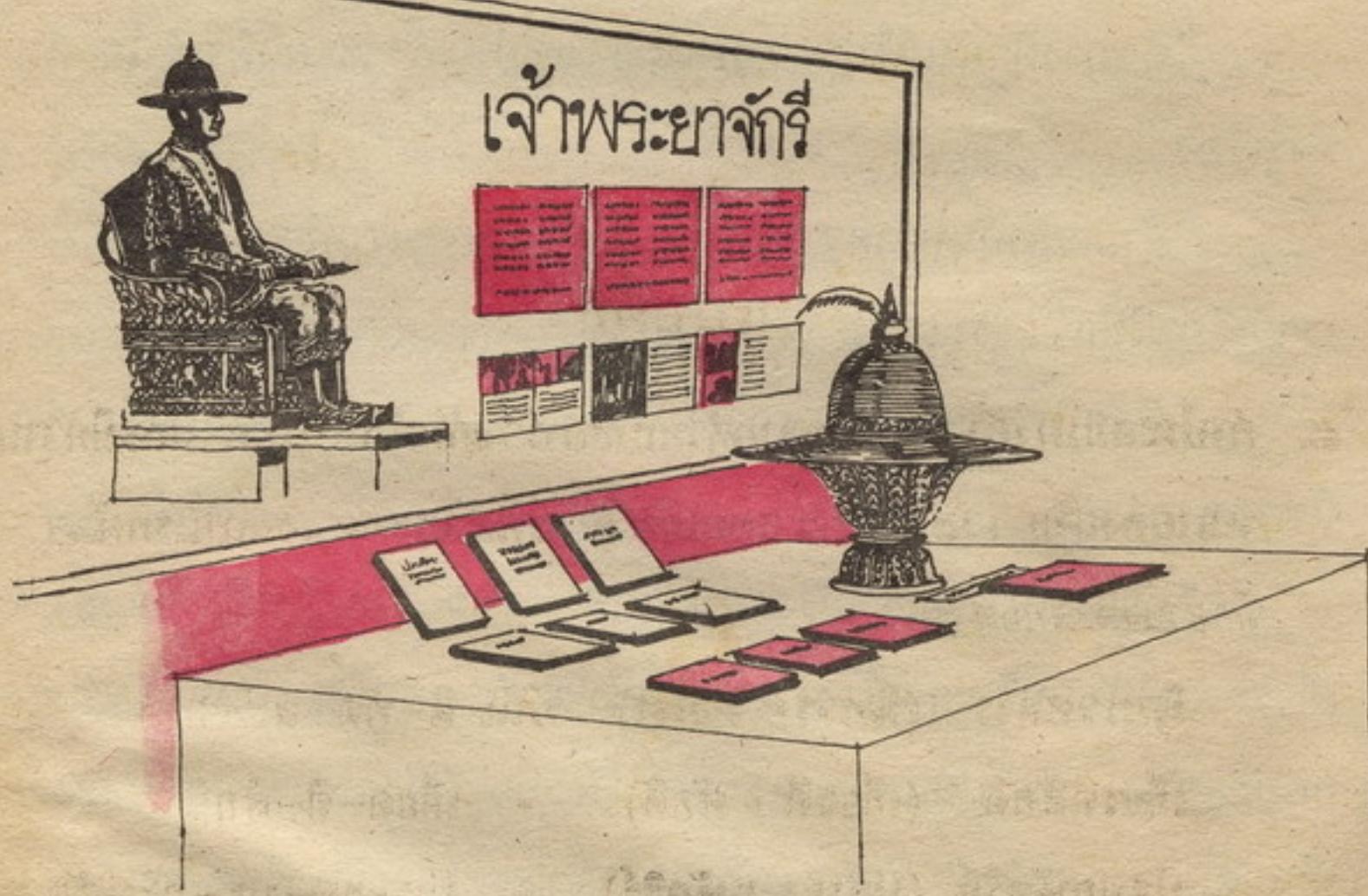
“พี่จัดนิทรรศการกันสองคนหรือคะ” ชูใจยังติดใจเรื่องจัด นิทรรศการ

“คุณครูให้พากเราแบ่งกลุ่ม แต่ละกลุ่มก็ปรึกษาหารือว่าจะสุดดี เกี่ยวดิศก็ต้องนัดกรบ “ไทยคน” ให้ช้ากับกลุ่มอื่น จากนั้นแต่ละ กลุ่มก็แบ่งงานกันไปค้นคว้า และจัดทำสิ่งที่จะต้องแสดง กลุ่มของพี่ เลือกค้นคว้าและจัดนิทรรศการเกี่ยวกับเจ้าพระยาจักรี พี่สองคนจัดหา คำประพันธ์สุดดีและเครื่องแต่งกายของเจ้าพระยาจักรี “ปร่วมแสดง”

“มีใครเลือกชาวบ้านบางระจันหรือเปล่าคะ”

“มีเชีจະ บางกลุ่มก็เลือกหัวเทพกระษัตรี หัวครีสุนทร บางกลุ่มเลือกพันท้ายนรสิงห์ บางกลุ่มเลือกพระยาพิชัยดาบหัก ที่เลือกสมเด็จพระครีสุริโยทัยก็มี บางกลุ่มก็เลือกหัวสุรนารี พรุ่งนี้ชูใจชวนเพื่อน ๆ ไปดูที่ห้องเรียนของพี่ซี พากเราจะจัดตั้งแต่ตอนเข้าที่เดียว”

“ค่ะ ฉันจะชวนเพื่อน ๆ ไป นี่ต้องทำพิธีบวงสรวงหรือเปล่าคะ”

“ไม่จำเป็นหรอกซูใจ การที่เรานำเอาประวัติคุณความดีของท่าน ที่ได้ป้องกันประเทศไทย ไม่ให้ข้าศึกศัตรูทำลาย และสร้างเสริมเมืองไทยให้อยู่รอดปลอดภัยมาจนบัดนี้ มาแพร่เกียรติคุณก็เพื่อให้ลูกหลานได้ทราบ และเจริญรอยตามท่านในเรื่องความรักชาติและความเสียสละ เพื่อบ้านเมือง เราไม่ต้องบางสรวงก็ได้ เพราะเรา ก็จัดทำด้วยความเคารพเทิดทูนวีรกรรมของท่านอยู่เสมอ” วีระตอบ

“พรุ่งนี้ฉันจะชวนเพื่อน ๆ ไปชุมนิทรรศการเรื่อง เกียรติศักดิ์ นักรบไทยที่ห้อง ป.๖/๑ และจะเตรียมสมุดบันทึกไปจดความรู้ด้วย”

แบบฝึก

๑. คำประสมบางคำ ซึ่งเกิดจากคำหลายคำรวมกันเป็นคำใหม่ และมีความหมายคงเดิม เวลาอ่านจะอออกเสียงสระที่ตัวสะกดของคำแรกด้วยฝึกอ่านและสังเกต

นิทรรศการ (นิทรรศ + การ) อ่าน นิ-ทัด-สะ-กาน

เกียรติศักดิ์ (เกียรติ + ศักดิ์) " เกียด-ติ-สัก

ปฐมกษัตริย์ (ปฐม + กษัตริย์) " ปะ-ถม-มะ-กະ-ສັດ

โบราณคดี (โบราณ + คดี) " โบ-ราน-นะ-คະ-ดີ

คณิตศาสตร์ (คณิต + ศาสตร์) " ຄະ-ນິດ-ຕະ-ສາດ

สุขศึกษา (สุข + ศึกษา) อ่าน สุก-ขะ-สึก-ษา
 ปราภูมิการณ์ (ปราภูมิ + การณ์) " ปรา-ภู-มิ-การ-ณ
 เกษตรกร (เกษตร + กร) " กะ-ເສດ-ຕະ-ກອນ

๒. คำที่ไม่ประวัติชนนี้ บางคำอ่านแบบอักษรนำ และบางคำออกเสียงเป็นอ่ายอื่น อาจทำให้อ่านผิดและเขียนผิด ฝึกอ่านและจำ

๒.๑ ออกเสียงแบบอักษรนำ

สยาม สมาร ஸลอน อວ

๒.๒ ออกเสียงเรียงพยางค์

พมา ฉกรรจ แສดง ດරງค

๒.๓ ออกเสียงอะสองพยางค์แรก

กรณี อรหันต ปรปักษ

๒.๔ ออกเสียง ออ ที่พยางค์แรก และออกเสียง อะ ที่พยางค์ที่สอง ธรรมี narasingh

๓. คำที่มีรูปคล้ายคำอื่น อาจจะทำให้อ่านผิดและไม่เข้าใจความหมาย ฝึกอ่านและจำ

๓.๑ แ夸 รูปคล้าย ວ สะกด ต้องนึกถึงความหมาย และอ่านควบกล้ำจึงจะมีความหมาย

๓.๒ ห่วงແນ ถ้าอ่าน ແນ-ນ สะกด หมายความว่า “ห่วง” แต่
ถ้าอ่านเป็น ห นำ ແນ จะหมายถึง ห่วง “ຈອກແນ”

๔. คำบางคำมีความหมายหลายอย่าง ต้องพิจารณาข้อความประกอบด้วย
จึงจะช่วยให้เข้าใจมากขึ้น
ฝึกอ่านและสังเกต

๔.๑ ทรง ทำหมากปีกทรงสูงมียอดแหลม (ทรง គីវូប្រាង រូបทรง)
ท่านทรงนิพนธ์เกี่ยวกับเจ้าพระยาจักรี (ทรง ឱ្យដាហណា
คำสามัญเพื่อใช้เป็นคำราชศัพท์)

๔.๒ พระ พระไปปินทบາต (พระหมายถึงพระภิกษุ)
พระนิพนธ์ (พระนำหน้าคำสามัญเพื่อใช้เป็นคำราชศัพท์)

๕. คำที่ใช้แต่งໂຄลົງກລອນນັກແຍກคำ ตัดสาระ ตัดคำ หรือສลับที่ของคำ
เวลาอ่านต้องพิจารณาใจความของเรื่องจึงจะเข้าใจความหมายที่ถูกต้อง
ฝึกอ่านและสังเกต

๕.๑ ແຍກคำ

อะแซหວຸນກີ້ແມ່	ກັບຕະເລົງ	(ແມ່ກັບ)
ເຈົ້າພຣະຍາຜູ້ພໍ	ນາມຈັກ ຮິນາ	(ຈັກຮິນາ)

๕.๒ ຕັດສະບະ

ຕະເລົງ เป็น ຕເລົງ เพื่อให้เหลือพยางค์เดียว

๕.๓ ตัดคำ

ฝ่ายทัพไทยดองย้าย	ล่าเข้าในครา	(ล่าถอย)
อ้าท่านผู้ศัตรูขาม	สยกลี้	(เกรงขาม หลบลี้)

๕.๔ สรับที่ของคำ

ว่าทัพไทยจงพัก	หยุดไว้	(หยุดพัก)
ตัวท่านนั้นบุญนี่	ภาคหน้า	(ภาคหน้าท่านจะมีบุญ)

๖. ประโยชน์ประโยค คำขยายกริยาอยู่ห่างคำกริยานาก

ฝึกอ่านและลังเกต

วีระกับมานะกำลังช่วยกันทำให้มากปีกทรงสูงมียอดแหลม
อยู่อย่างชนะนักเขมัน (หมายความว่า ทำอย่างชนะมักเขมัน ไม่ใช่ยอด
แหลมอย่างชนะมักเขมัน)

วีระตอบพลงເອກຮ່າກຮ່າກຕັດກະຈາຊສື່ນ້າເງິນເປັນແຕບ ၅
(หมายความว่า ตัดกระดาษออกเป็นແຕບ ၅ ไม่ใช่ กระดาษเป็น
ແຕບ ၅ อยู่แล้วนำຮ່າກຮ່າກໄປຕັດ)

อะแซหວຸນກີ້ທໍານາຍອນາຄຕຂອງເຈົ້າພຣະຍາຈັກຮີໄວ້ໄດ້ແມ່ນຢໍາ
ຈົງ ၅ (หมายความว่า ທໍານາຍໄວ້ແມ່ນຢໍາຈົງ ၅ ไม่ใช่ ເຈົ້າພຣະຍາ
ຈັກຮີແມ່ນຢໍາຈົງ ၅)

๗. คำสัมผัสคล้องจองในโคลง

ฝึกอ่านและสังเกต

โคลงสี่สุภาพ

๘. การจับใจความสำคัญของเรื่อง ต้องอ่านเรื่องทั้งหมดก่อน แล้วตัดส่วนขยายของข้อความ หรือรายละเอียดบางอย่างออก จะทำให้จับใจความของเรื่อง และจุดประสงค์ของข้อความตอนนั้นได้

ฝึกอ่านและสังเกต

ข้อความเดิม

“เรานำเอาประวัติคุณความดีของท่าน (ที่ได้ป้องกันประเทศชาติ ไม่ให้ข้าศึกศัตรูทำลาย และสร้างเสริมเมืองไทยให้อยู่รอดปลอดภัยมาจนบัดนี้) มาแพร่เกียรติคุณ (เพื่อให้ลูกหลานได้ทราบและเจริญร้อยตามท่าน ในเรื่องความรักชาติ และความเสียสละเพื่อบ้านเมือง) เราไม่ต้องบ่งสร้างก็ได้ เพราะเราก็จัดทำด้วยความเคารพเทิดทูนวีกรรมของท่านอยู่เสมอ”

ข้อความที่อยู่ในวงศ์สืบกือส่วนขยายหรือรายละเอียด ซึ่งตัดออกแล้ว
ไม่ทำให้เสียใจความเดิม จะเหลือข้อความดังนี้

เรานำเอาประวัติคุณความดีของท่านมาแพร่เกียรติคุณ เรา
ไม่ต้องบ่งสร้างก็ได้ เพราะเราจัดทำด้วยความเคารพเทิดทูน
วีรกรรมของท่านอยู่เสมอ

รวมความคิดเป็นของเราเอง

“ไม่ต้องบ่งสร้างก็ได้ เพราะเรานำประวัติคุณงามความดี
ของท่านมาแพร่เกียรติคุณด้วยความเคารพ”

๔. การอ่านเรื่องราวต่างๆ บางครั้งไม่รู้ความหมายของคำบางคำ อาจ
เดาความหมายจากเรื่องราวได้

ฝึกอ่านและสังเกต

“หัวนก้าให้ล้านเอื้อน เอี่ยถาม”

ล้าน “ไม่ทราบว่าหมายความว่าอะไร แต่คงเป็นคน เพราะ
สามารถเอี่ยได้ เอื้อนมีเสียงต่อเนื่องกับ เอี่ย คงเป็น เอื้อนเอี่ย
หมายความถึง พูด ข้อความนี้จึงคงหมายความว่า อะแซหัวนก้าให้
คนคนหนึ่ง (ล้าน) ถาม

บุญบังไฟ

เมื่อรับประทานอาหารกลางวันเสร็จแล้ว มานีจึงชวนเพื่อน ๆ ไปนั่งเล่นที่ใต้ต้นหูกวาง ปิติสัญญาว่าจะเล่นกลให้ดู พอดีดวงแก้ววิ่งตามมาทัน เข้าชูจดหมายฉบับหนึ่งให้เพื่อน ๆ ดูพลาบบอกว่า “นันได้รับจดหมายจากเพื่อนชาวอีสานแล้ว เข้าชื่อเด็กหญิงบุญโอม นามสกุลบุญเมืองคำ เรียนอยู่ชั้น ป. ๕ โรงเรียนบ้านหนองผือ ตำบลเขื่อนอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม”

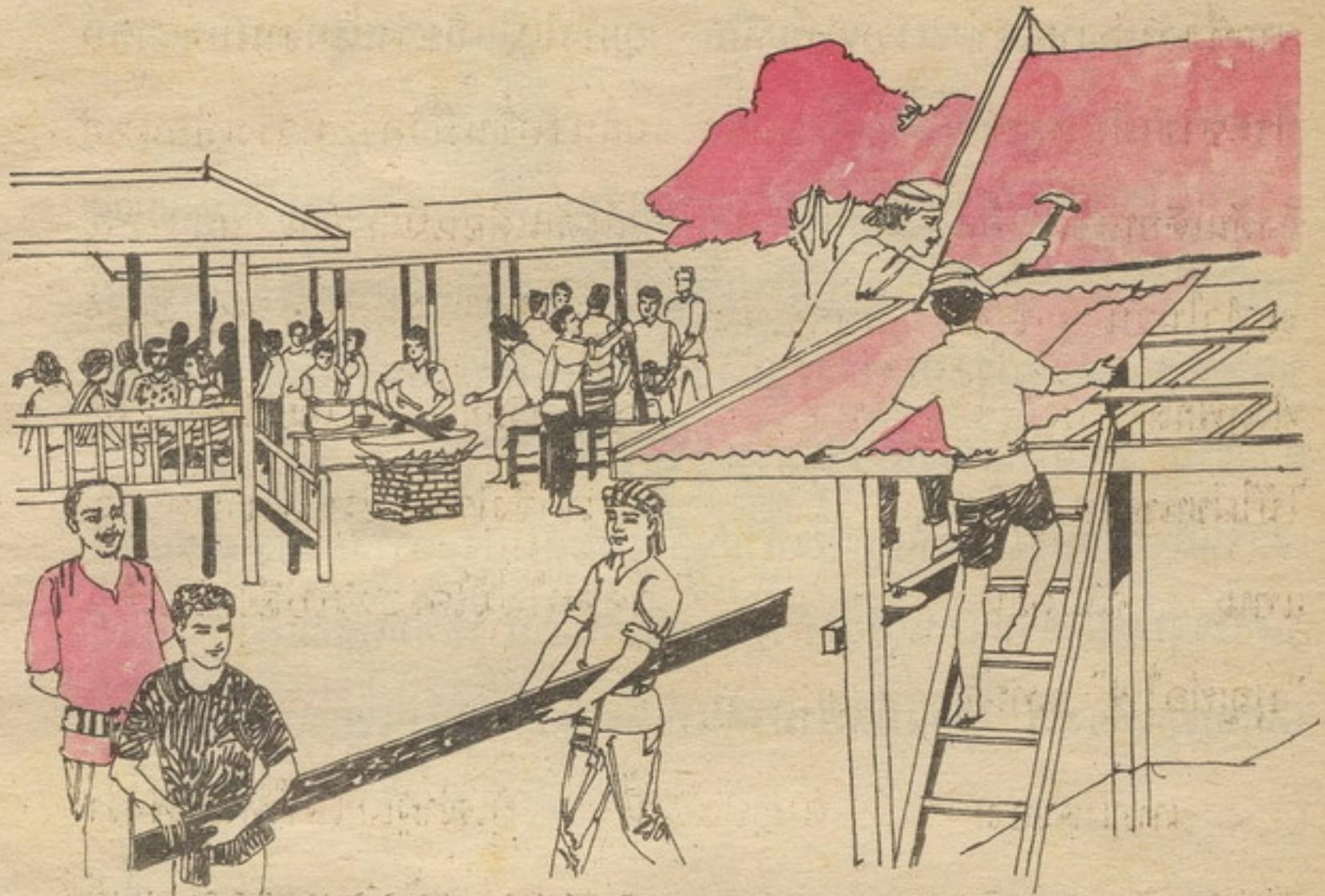
“ชื่อแปลกดีนะ เขาเล่าเรื่องอะไรให้ฟังบ้างล่ะ” มานีถาม

“เขาเดาถูก peng เลยว่า เราต้องสงสัยความหมายของชื่อของเขาก็เลยบอกมาว่า บุญโอม แปลว่า บุญรวม ชื่อโรงเรียนเป็นชื่อของหมู่บ้าน หนองผือ หมายถึงหนองน้ำที่มีต้นกอก แล้วเข้าพูดอย่างน่าสนใจว่า เดียวนี้ต้นกอกไม่มีแล้ว เพราะในหนองไม่มีน้ำ” แล้วดวงแก้วก็อ่านข้อความตอนหนึ่งในจดหมายของบุญโอมให้เพื่อนฟังว่า

“ชีวิตของชาวอีสานเป็นชีวิตที่เรียบง่าย คนอีสานส่วนใหญ่ใจบุญ และชอบเป็นมิตรกับคนทั่วไป นิสัยชื่อ “ไม่มีฉ้อฉล (ฉันพูดถึงคนส่วนใหญ่นะ) ห้องถินอีสานมีประเพณีสำคัญ ๆ หลายอย่างทั้งประเพณีที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตและประเพณีทางศาสนา ประเพณีที่น่าสนใจ

มากซึ่งนั้นอยากเล่าให้เรอฟัง คือ บุญบั้งไฟ ถือว่าเป็นงานมหากุศล
ประชาชนในหมู่บ้านหรือตำบลจะร่วมกันจัดขึ้นที่วัดระหว่างเดือนหก
ถึงต้นเดือนเจ็ด คือ เดือนพฤษภาคมถึงต้นเดือนมิถุนายน ส่วนใหญ่
จะทำในวันวิสาขบูชา เนื่องสงสัยว่า “บั้งไฟ” คืออะไร ชื่อเสียงก็
ฟังดูพิกัด “บั้ง” คือกระบวนการไม้ไฟ (เนื่องเรียกบ้อง) เดียวนี้กระบวนการ
ไม้ไฟขนาดโต ๆ ที่จะใช้ทำบั้งไฟห่าง เขาจึงใช้ท่อประปาขนาดใหญ่
แทน นั้นเคยนึกเล่น ๆ ว่า โชคดีที่ไม่มีครอตระเบ列ียนซื้อเป็น
“บุญท่อไฟ” แทนชื่อ “บุญบั้งไฟ”

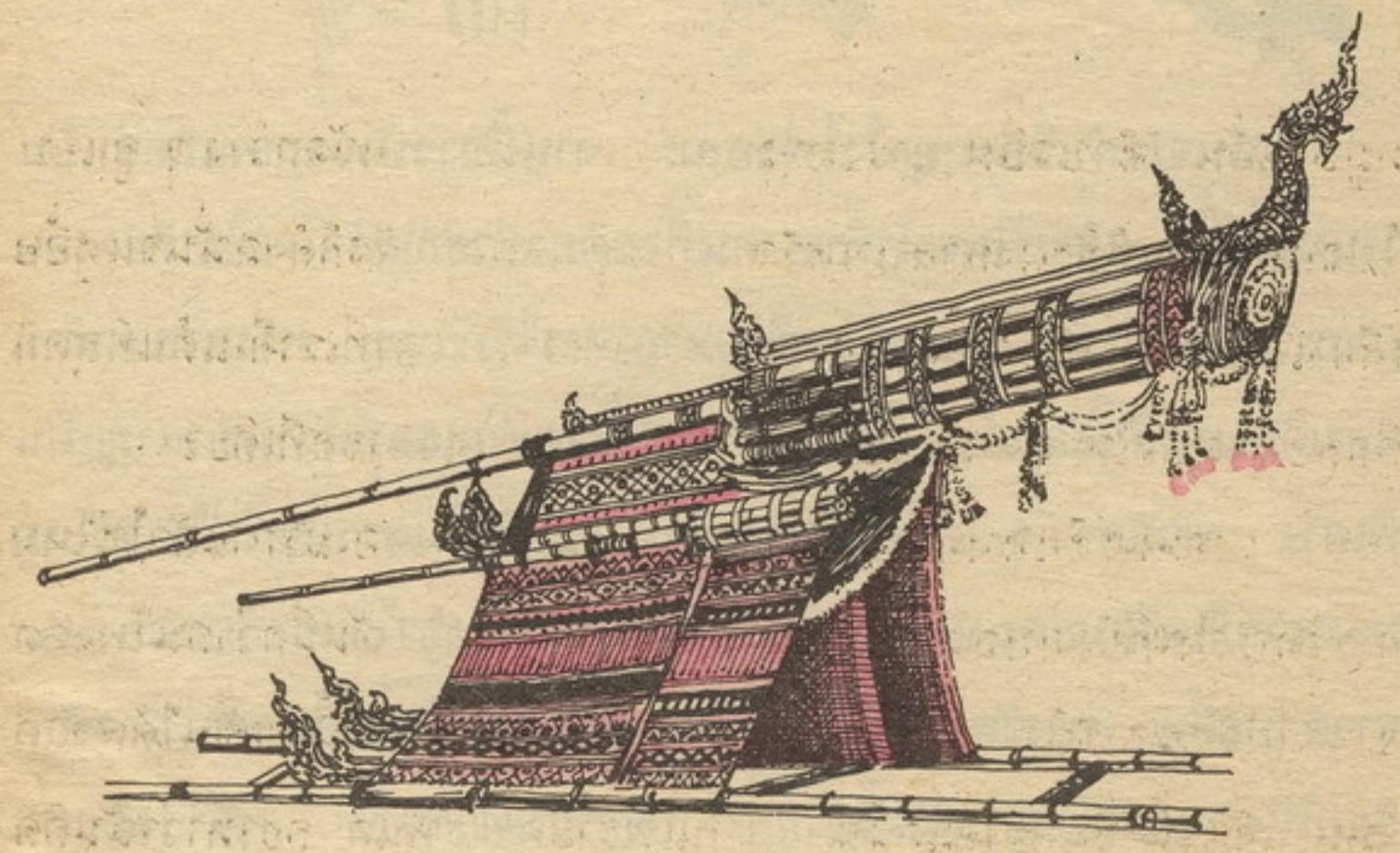
เหตุผลของการจัดทำบุญบั้งไฟนี้ ผู้เฒ่าผู้แก่เล่าให้ฉันฟังว่า
เป็นการทำบุญวันวิสาขบูชาและเป็นการบูชาเทว達ผู้อภิบาลมวลมนุษย์
ด้วย ท่านจะได้ลบันดาลให้ฝนตกต่อตามฤดูกาล เนื่องสัมภ์เกตเห็น
แต่แรกแล้วว่า บุญบั้งไฟจัดทำขึ้นในต้นฤดูฝน เนื่องจากไก่ไปอีก
หรือไม่ว่า เพราะอีสานเป็นถิ่นแห้งแล้งกัน darmatic แต่โบราณกระมัง
ชาวอีสานจึงมีประเพณีนี้สืบต่อมา แต่ฉันคิดว่า บรรพบุรุษที่คิดทำ
บุญบั้งไฟขึ้นในครั้งแรก คงมีได้ทำเพื่อขอฝนแห่นอน ความแห้งแล้ง
กันดารคงจะเกิดขึ้นทีหลัง ฉันเห็นที่ดินลุ่ม ๆ หลายแห่ง คนก็เรียกบึง
เรียกหัวย ถ้ามีบึงมีหัวยมากมายเช่นนี้ ก็แสดงว่าผืนดินแห่นี้แต่ก่อน
มีได้แห้งแล้งอย่างปัจจุบัน เนื่องด้วย原因 ก็ลองเล่าไปให้ฉันฟังบ้างนะ

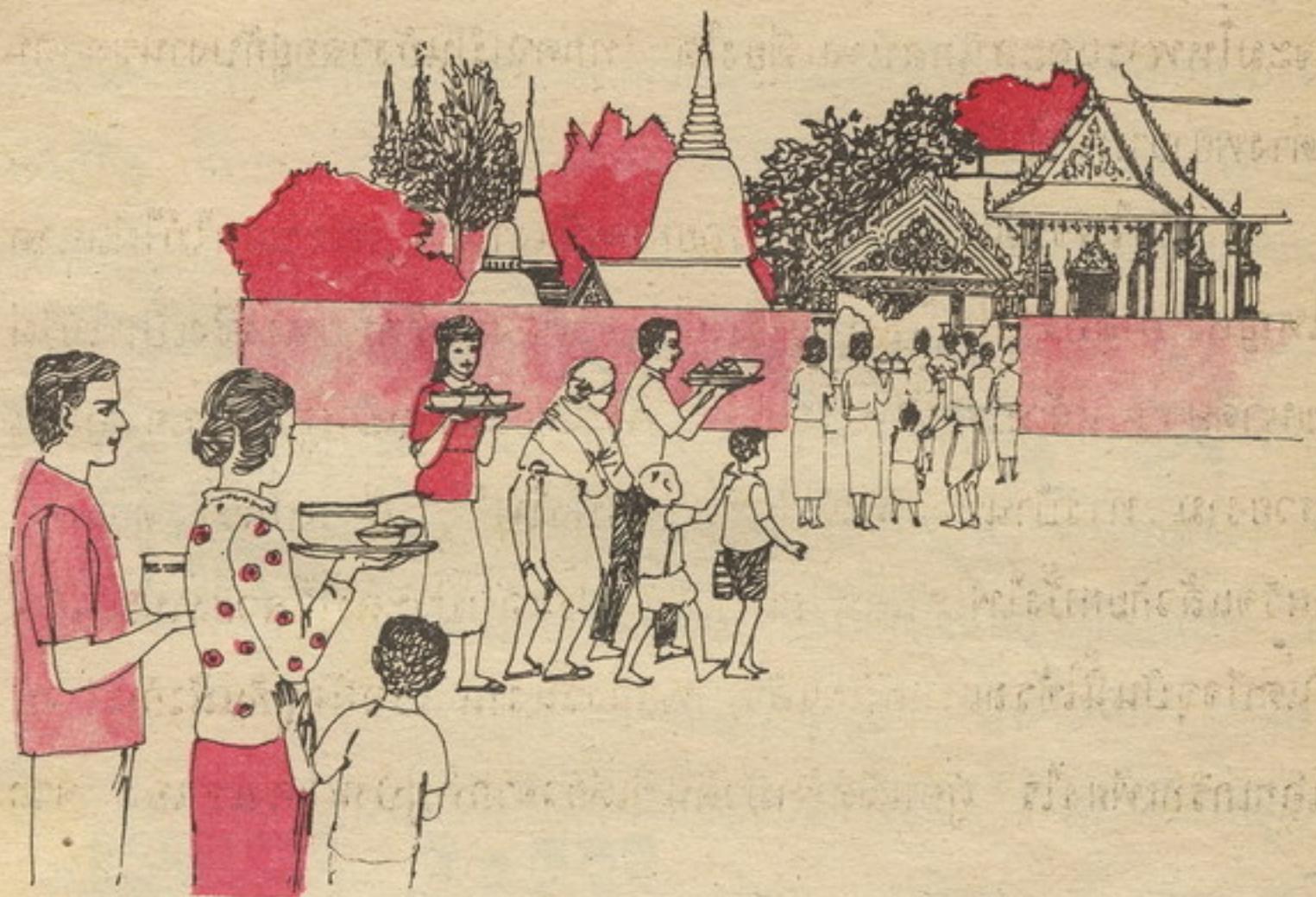

ฉันจะเล่าเรื่องบุญบังไฟต่อละ งานนี้ชาวบ้านทุกคนถือว่าเป็น
งานมงคล และเป็นหน้าที่ของตนที่จะต้องช่วยกันทำโดยไม่เกียงงอน
บางพวกรู้สึกประรำ บางพวกรเตรียมอาหารไว้ทำบุญ บางพวกรเผลอ่าน
ผสมดินประศิวและทำบังไฟ พวกรนี้เคยทำและมีความชำนาญเป็น
พิเศษ พวกรสาว ๆ ก็เตรียมรำเชิ้ง (ฉันยังไม่สาวเลยไม่ได้เตรียม)
บางพวกรก็เตรียมกลองเส้ง (กลองตีแเปล่งกัน) เอาไว้แข่งกับกลองของ
ชาวตำบลอื่น ทางวัด อุปัชฌาย์อาจารย์ก็เตรียมซ้อมนาคเพราชาบ้าน
นิยมให้ลูกหลานบวชในวันนี้มาก กิจกรรมที่ว่ามานี้ เขาลงมือทำ
ล่วงหน้าก่อนถึงวันงานประมาณหนึ่งเดือน เชือคิดดูก็แล้วกันว่า งาน

จะมี霍หารและสนุกสนานเพียงใด ทุกคนเป็นกังวลอยู่กับงานของตน
ต่างพยายามทำให้ดีที่สุด

บังไฟจะต้องเสร็จเรียบร้อยก่อนวันงาน กระบวนการไม่ไฝ่นาด
ให้ญี่หรือท่อประปาที่ใช้ทำบังไฟนั้น จะต้องมัดติดกับหางซึ่งเป็นไม้ไฝ
ขนาดยาว แล้วประดับประดาด้วยกระดาษสีตัดเป็นรูปต่าง ๆ อย่าง
สวยงาม ทางบ้านของฉันเรียกว่า “เอบังไฟ” (เอ้ แปลว่า ตกแต่ง)
เสร็จแล้วก็ยกบังไฟใส่ล้อหรือเกวียนซึ่งประดับประดาไว้สวยงามเช่นกัน
(แต่ปัจจุบันนี้ใช้รถแท่นเสียแล้ว) พอถึงวันงาน เขายกคิดดูก็แล้วกันว่าจะ
เอิกเกริกเพียงไร ผู้คนมีดพ้ามัวดินที่เดียวจากหมู่บ้านของเราเอง จาก

หมู่บ้านอื่น ตำบลอื่น มาร่วมชุมนุมกันคับคั่งจนลานวัดกว้าง ๆ ดูแคบไป罷นັດ เมื่อพิธีทางศาสนาเสร็จแล้วเสียงตีกลองเสิ่งก์ดังสนั่นจนหูอื้อเสียงแห่บังไฟ เสียงเชิ่ง อลเวงไปทั่วบริเวณ เวลาที่เราตื่นเต้นที่สุดก็คือตอนจุดบังไฟ ผู้คนจะเอ่อลกันไปดูรากับเกิดจลาจลที่เดียว

เชอเดยเห็นภาพยนตร์ข่าวการปล่อยจรวดของอเมริกาแล้วใช่ไหม การจุดบังไฟก็มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จบท่าให้ฉันนี้ก่าว่าคนไทยคิดจรวดได้ก่อนชาติอื่น แต่จรวดของเรานะ (บังไฟ) ก่อนนี้เคยขึ้นได้สูงแค่ไหน เดียวนี้ก็ขึ้นอยู่ได้แค่นั้น เป็นพระอาทิตย์หรือนอ อย่าหาว่าฉันคิดเพ้อเจ้อไปเลยนะ การจุดบังไฟมีการแข่งขันกันด้วย ทุกหมู่บ้านจะพยายามทำบังไฟขนาดใหญ่ให้ขึ้นไปได้สูงที่สุด เพื่อให้เทวดาชอบใจแล้วจะได้

คลบันดาลให้ฟันตกลงมา บังไฟของหมู่บ้านได้ขึ้นได้สูงกว่าของหมู่บ้านอื่นก็ถือว่าชนะ การที่จะรู้ได้ว่าบังไฟอันไหนขึ้นได้สูงแค่ไหน เขาใช้นาพิกาจับเวลา ตั้งแต่มันพุ่งขึ้นไปจนตกลงถึงพื้น เวลาจะจุดเข้าต้องลากบังไฟขึ้นไปติดตั้งบนร้านหรือฐาน (เหมือนฐานจรวด) แล้วก็จุดไฟ บางบังก์พุ่งปราดขึ้นไปบนอากาศ บางบังก์แตก บางบังก์ทะลหัวกัน ตอนนี้สนุกมาก ถ้าบังไฟของใครไม่ขึ้น บรรดพาก็จะหามเจ้าของบังไฟไปโยนลงน้ำหรือโคลนตาม สนุกสนานสรวณเสเฮฮา ไม่มีใครกรธใคร เพราะเป็นประเพณีมานานแล้ว ใครไม่มัก (ชอบ) เล่น ก็อย่าเล่น บางแห่งไม่มีน้ำ ต้องขุดบ่อไว้ใกล้ ๆ ที่จุด เพื่อเตรียมไว้โยนผู้แพ้ ผู้แพ้บางรายพอเห็นว่าบังไฟของตนทำท่าไม่ดี ก็รีบวิ่งหนีไปเสียก่อน แต่ก็หนีไม่พ้น เพราะผู้ดูช่วยกันจับไว้ ขณะที่จุดนั้นมีการเชิง มีการร้องหนุนให้บังไฟของตนขึ้น เสียงเชิงแซ่ฟังไม่ได้คับพท พอบังไฟขึ้นก็กระโดดโผลเด็น แต่พอไม่ขึ้นก็วิ่งหนีกันอ่อน

เมื่อตอนเป็นเด็ก ฉันกลัวการจุดบังไฟมาก เพราะเวลาจุดดินปืนที่อัดกันแน่นในบังไฟจะระเบิด เกิดเสียงดังกึกก้องสนั่นหวั่นไหวฉันต้องเอานิ้วมืออุดไว้แน่นที่รูหูทั้งสองข้าง อยากดูก็อยากดู กลัวก็กลัว เดียวเนื้อโตกแล้ว หายกลัว แต่ต้องคอยระวังตัว เพราะบังไฟบางบังแทนที่มันจะพุ่งขึ้นไปบนอากาศ มันกลับพุ่งจากร้านหรือฐานลงมาไอล์คนดู ต้องหนีกันหัวซุกหัวชุน ทั้งกลัวทั้งสนุก บางครั้งเขาก็จุดตะไไลเจ้าตะไไลนี่แหละตัวดีนัก เป็นอันชาลชอบไอล์คนเป็นประจำเลยที่เดียว

ฉันเล่าไว้ตอนต้นว่า งานนี้มีการเสิงกลอง (ตีกลองแข่งกัน) ด้วย
เชือคงเปลกใจว่าการเสิงกลองจะชนะกันได้อย่างไร คนตี คนฟัง ตลอดจน
กรรมการหูไม่แตกไปตาม ๆ กันหรือ ฉันอยากรู้เช่นไงไปเที่ยวงานบุญ
บังไฟจัง รับรองได้ว่าเช่นจะตื่นเต้น (บางทีตกใจด้วย) อยู่เกือบตลอด
เวลา กลองเสิงเป็นกลองคู่ขนาดใหญ่ ทำขึ้นเพื่อการเสิงโดยเนพะ
การเสิงก็คือตีกลองทั้งคู่หรือตีเดี่ยวตามแต่วิธีการตี คนที่ยืนใกล้ ๆ
ต้องเอามืออุดหู คนตีเองต้องเอาสำลีอุดหูไว้ การตีก็มีจังหวะช้าเร็ว
และออกแรงมากกว่าตีกลองอื่น ๆ บางจังหวะก็กระโดดไปด้วยตีไปด้วย

ตลาดดี กรรมการเก่งมากที่หูไม่แตก เพราะจะต้องฟังเสียงว่าดังเพียงไร เสียงนุ่มนวลและจังหวะดีหรือไม่ สำหรับตัวฉันไม่ค่อยชอบการเสียงกลอง เพราะได้ยินเสียงกลองดังแล้ว หัวใจมันเต้นแรงเหมือนกลองเข้ามาตีอยู่ในหัวใจ ในหูก็ดังๆ ตุบ ๆ ไปด้วย"

ดวงแก้วเงยหน้าขึ้นมองเพื่อน ๆ ทุกคนนั่งเรียบด้วยความสนใจ "جبแล้วหรือ" ปิติถาม

"ยังไม่จบ เหลืออีกนิดเดียว แต่ที่เหลือเป็นเรื่องคุยธรรมชาติไม่ได้เล่าเรื่องอะไร"

"ฟังดูจำนวนแล้ว ฉันนึกว่าดูภาพว่า บุญโญมมีรูปร่างผอม ๆ สูง ๆ นะ" มนีพุด

"มนีหัดเป็นหมอดูตั้งแต่เมื่อไร Jessie" จันทร์ถาม

มนีหัวเราะ "หมอดูกระมัง ฉันเพียงแต่ตั้งข้อสังเกตว่า คนรูปร่างผอม ๆ แต่ไม่ใช่ผอม เพราะขี้โรค มักจะเป็นคนมีอารมณ์ขัน นี่บุญโญมเข้าพูดอะไรก็ติดตลาด มีอารมณ์ขันให้เห็น"

"ไม่แน่เสมอไป ลุงของฉันอ้วนมากขัก พูดอะไรขึ้นมาแต่ละที คนหากันลั่น" สมคิดค้าน

"แต่นี้ไป ฉันจะคอยสังเกตดูว่า คนอ้วนกับคนผอม ใครจะมีอารมณ์ขันมากกว่ากัน" ปิติพุด

"การที่เราได้ฟังอะไรแล้วเรารายความคิดคันหาความจริง หรือเหตุผลต่าง ๆ จากที่ได้ฟัง ก็ทำให้เราฉลาดขึ้นนะ ข้อสำคัญเราต้องไม่ทิ่กทักเชื้อตามง่าย ๆ เท่านั้น ต้องหาหลักฐาน ต้องใช้ดุลพินิจให้

ถ่องแท้ก่อนจะเชื่อ” มนีพูด ทำสีหน้าท่าทางภูมิฐานเหมือนนักประชัญเพื่อน ๆ หัวเราะด้วยความขบขัน

“แต่นั้นรู้สึกคุ้นเคยกับบุญโอมเหมือนรู้จักกันมานาน คงจะเป็น เพราะคำพูดซื่อ ๆ ติดตลกของเขากرامัง บางตอนเขาก็พูดชวนให้สงสาร เช่น เขาร้องช่วยกันชุดป่อน้ำบาดาลใช้เอง เพราะบางแห่งการชลประทานก็ทำได้ไม่ทั่วถึง เขาระบันไปเที่ยวที่บ้านของเขาร่วมละบ้างที่ฉันอาจจะไปก็ได้” ดวงแก้วพูด

“นั่นแน่ ต้องร้องเพลงเส่นห์สาวอีสานเสียแล้วซึ เคราะห์ดีที่เป็นดวงแก้ว ไม่ใช่ปิติหรือสมคิด” ชูใจพูดพลางหัวเราะ ทำให้เพื่อน ๆ พลอยหัวเราะกันครึ่นเครง

แบบฝึก

๑. คำบางคำถ้าแยกพยางค์ผิด จะทำให้อ่านผิด และต้องรู้ความหมายของคำนั้น จึงจะอ่านได้ถูก

ฝึกอ่านและสังเกต

ตันหูกว้าง	อ่านว่า	ตัน-หู-กว้าง	ไม่ใช่	ตัน-หูก-วาง
อุตริ	"	อุด-ตะ-หริ	"	อุ-ตริ
โคลนตาม	"	โคลน-ตาม	"	โโค-ลน-ตาม
เกียงงอน	"	เกียง-งอน	"	เกี่ย-งง-อน
ตีกลอง	"	ตี-กลอง	"	ตีก-ลอง

๒. คำบางคำออกเสียงได้หลายอย่าง อาจทำให้อ่านผิดได้
ฝึกอ่านและจำ

โบราณกาล (โบ-ราน-นะ-กาน)

โบราณวัตถุ (โบ-ราน-วัด-ถุ)

มหาสารคาม (มะ-หา-สา-ระ-คาม)

สารส้ม (سان-ส้ม)

ชลประทาน (ชน-ละ-ประ-ทาน)

ชลบุรี (ชน-บุ-รี)

ภูมิประเทศ (พู-มิ-ประ-เทด)

ภูมิฐาน (พูน-ถาน)

กิจกรรม (กิต-จะ-กា)

กิจธุระ (กิต-ทุ-ระ)

ธรรมชาติ (ทำ-นะ-ชาด)

ธรรมเนียม (ทำ-เนียม)

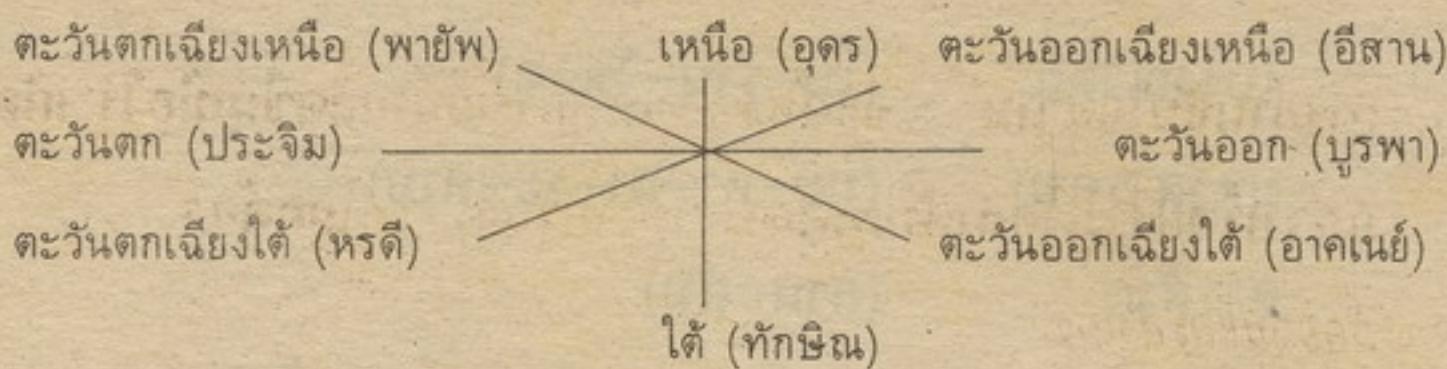
๓. คำที่อ่านออกเสียง อะ กื่งเสียงระหว่างคำ อาจจะอ่านผิดเป็นออย่างอื่น
ฝึกอ่านและจำ

จรวด อีกทีก อลวน อุตรี อลเวง

กรรมการ ธรรมดา บรรพบุรุษ กิจกรรม ชลประทาน

๔. การอ่านชื่อทิศ ชื่อทิศทั้งแปด แต่ละทิศอาจเรียกชื่อได้เป็น ๒ อย่าง

ฝึกอ่านและจำ

๕. เครื่องหมายไปยาน้อย (๑) นอกจากจะใช้ลักษณะแล้ว อาจใช้ในการเขียนวันเดือนปี แบบไทยได้

ฝึกอ่านและจำ

๑ ๒ ๓ อ่านว่า วันจันทร์ ขึ้น ๑ ค่ำ เดือนยี่

๗ ๘ ๙ อ่านว่า วันเสาร์ แรม ๘ ค่ำ เดือนอ้าย

๕.๑ เลขข้างหน้าไปยาน้อย (๑) แทนชื่อวัน คือใช้เลข ๑ แทนวันอาทิตย์ เลข ๒ แทนวันจันทร์ และเรียงลำดับไปจนถึงเลข ๗ แทนวันเสาร์

๕.๒ เลขข้างบนไปยาน้อย (๑) แทนข้างขึ้น เลขข้างล่างไปยาน้อย (๑) แทนข้างแรม อ่านเหมือนจำนวนเลขธรรมชาติ เช่น ๑ อ่านว่า ขึ้น ๑ ค่ำ ๗ อ่านว่า แรม ๑๑ ค่ำ

๕.๓ เลขทั้งหลังไปยาน้อย (๑) แทนเดือน เช่น ๑ แทนเดือน
อ้าย ๒ แทนเดือนยี่ ๓ แทนเดือนสาม และเรียงลำดับไป
จนถึง ๑๒ แทนเดือนสิบสอง

๖. การอ่านจับใจความ จะต้องคูว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นเมื่อไร เกิดขึ้น
แล้วหรือยัง เพื่อลำดับเหตุการณ์หรือเรื่องราวได้ถูกต้อง^๔
ฝึกอ่านและสังเกต

เมื่อรับประทานอาหารกลางวันเสร็จแล้ว มนีจึงชวนเพื่อน ๆ
ไปนั่งเล่น

นั้นได้รับจดหมายจากเพื่อนชาวอีสานแล้ว
ประชาชนร่วมกันจัดขึ้นที่วัดระหว่างเดือนหกถึงเดือนเจ็ด
แต่ที่ไปนั้นจะอยู่สังเกตคนอ้วนกับคนผอม ใจจะมีอารมณ์ขัน
มากกว่ากัน

บางที่นั้นอาจจะไปยกได้

เขางลงมือทำล่วงหน้าก่อนถึงวันงานประมาณหนึ่งเดือน

๗. คำบางคำอาจใช้แตกต่างกันไปหลายอย่าง เช่น ใช้เป็นคำขยาย ใช้
เป็นคำแทนคำที่อยู่ข้างหน้า เวลาอ่านต้องอ่านทั้งข้อความ จึงจะเข้าใจ
เรื่องได้ถูกต้อง

ฝึกอ่านและสังเกต

มนีจึงชวนเพื่อน ๆ ไปนั่งเล่นที่ใต้ต้นหูกว้าง (ขยาย “นั่ง”)
ประชาชนในหมู่บ้านหรือตำบลจะร่วมกันจัดขึ้นที่วัด (ขยาย “จัด”)

ประเพณีที่่น่าสนใจมากที่ฉันอยากรเล่าให้เชอฟ์ คือ บุญบั้งไฟ
(แทน “ประเพณี”)

เดี่ยวนี้ระบบอกไม้ไผ่ขนาดโต ๆ ที่จะใช้ทำบั้งไฟหายาก
(แทน “ระบบอกไม้ไผ่ขนาดโต ๆ”)

บรรพบุรุษที่คิดทำบุญบั้งไฟขึ้นในครั้งแรก คงมิได้ทำเพื่อขอ
ฝนแน่นอน (แทน “บรรพบุรุษ”)

ขณะที่จุดนั้นมีการเชิง (ขยาย “ขณะ”)

กรรมการเก่งมากที่หูไม่แตก (ขยาย “เก่ง”)

๔. ประโภคที่นี้ใจความว่า ใคร ทำอะไร แก่ใคร นั้น ถ้าจะขยายข้อ
ความให้ผู้อ่านรู้รายละเอียดชัดเจนเหมือนกับว่าได้พนเห็นด้วยตาตนเอง
อาจทำได้ โดยเพิ่มส่วนขยายได้ทั้งภาคประชานและภาคแสดง
ฝึกอ่านและสังเกต

ชูใจเย็บกระทองห่อหมก

ฉันได้รับจดหมายจากเพื่อนชาวอีสานแล้ว

ประชาชนในหมู่บ้านร่วมกันจัดงานบุญบั้งไฟ

เขากลัวต้องช่วยกันขุดบ่อหน้าดาลใช้เอง

อาจแยกเป็นประโยชน์สำคัญและส่วนขยายได้ ดังนี้

	ภาคประชาน		ภาคแสดง			
	ประชาน	ขยายประชาน	กริยา	ขยายกริยา	กรรม	ขยายกรรม
ประโยชน์สำคัญ ส่วนขยาย	ชูใจ		เข็บ		กระหง	ห่อหมก
ประโยชน์สำคัญ ส่วนขยาย	ฉัน		รับ	ได้ แล้ว	จดหมาย	จากเพื่อน ชาวอีสาน
ประโยชน์สำคัญ ส่วนขยาย	ประชาชน	ในหมู่บ้าน	จัด	ร่วมกัน	งาน	บุญบั้งไฟ
ประโยชน์สำคัญ ส่วนขยาย	เข้า		ชุด	ต้องช่วยกัน	ป่อ	น้ำมาดาล ไข่เจง

บทที่ ๑๕

กรรมของนายประกัน

ปิติมาถึงโรงเรียนแต่เช้า เข้าประกาศให้ครูฯ ทราบว่า ครูไพลินคลอดบุตรเป็นหญิงอยู่ที่โรงพยาบาล พอโรงเรียนเลิกพักเพื่อนครูและนักเรียนต่างทยอยกันไปเยี่ยม มานีกับเพื่อนฯ ไปเยี่ยมแล้ว มากลับจึงแวงบ้านของชูใจ เพราะอยู่ใกล้โรงพยาบาลและเป็นทางผ่านทุกคนตื่นเต้นดีใจ ต่างพูดคุยกันถึงลูกสาวตัวเล็กฯ ของครูไพลินไม่หยุดปาก

“ฉันจะเตรียมบทกล่อม เอาไว้กับลูกครูปัลิน” ปิติพูด
“ฉันจะใช้บทนักกวห่วงกล่อม เพราะเคยได้ยินนายกล่อมน้องเสมอ”

“น้องยังตัวเล็กกระจิริด พึงไม่เป็นหารอก ต้องโตสักหน่อยรู้จัก
พึงเป็นกีกล่อมได้ ตอนนี้เรอขึ้นไปกล่อม น้องหนวกหูก็เลยร้องให้
งօແປເລຍ” ดวงแก้วติง

“แหม! คุณอาทีปนั่งไม่ห่างลูกสาวเลยนะ คงรักมาก เดียวก็
ก้มลงดูหน้าลูกสาว พิศไปพิศมาแล้วตามฉันว่าหน้าเหมือนใคร พอนั่น
บอกว่าเหมือนคุณอา โอ้โซ! หน้าบานเป็นจันเชิงที่เดียว คุณอาคง
เป็นคุณพ่อที่ดีเลิศ ชี! อิกหน่อยก็ลีมพากเรา” ชูใจพูด ทำหน้ากระเจ้า
กระงอด

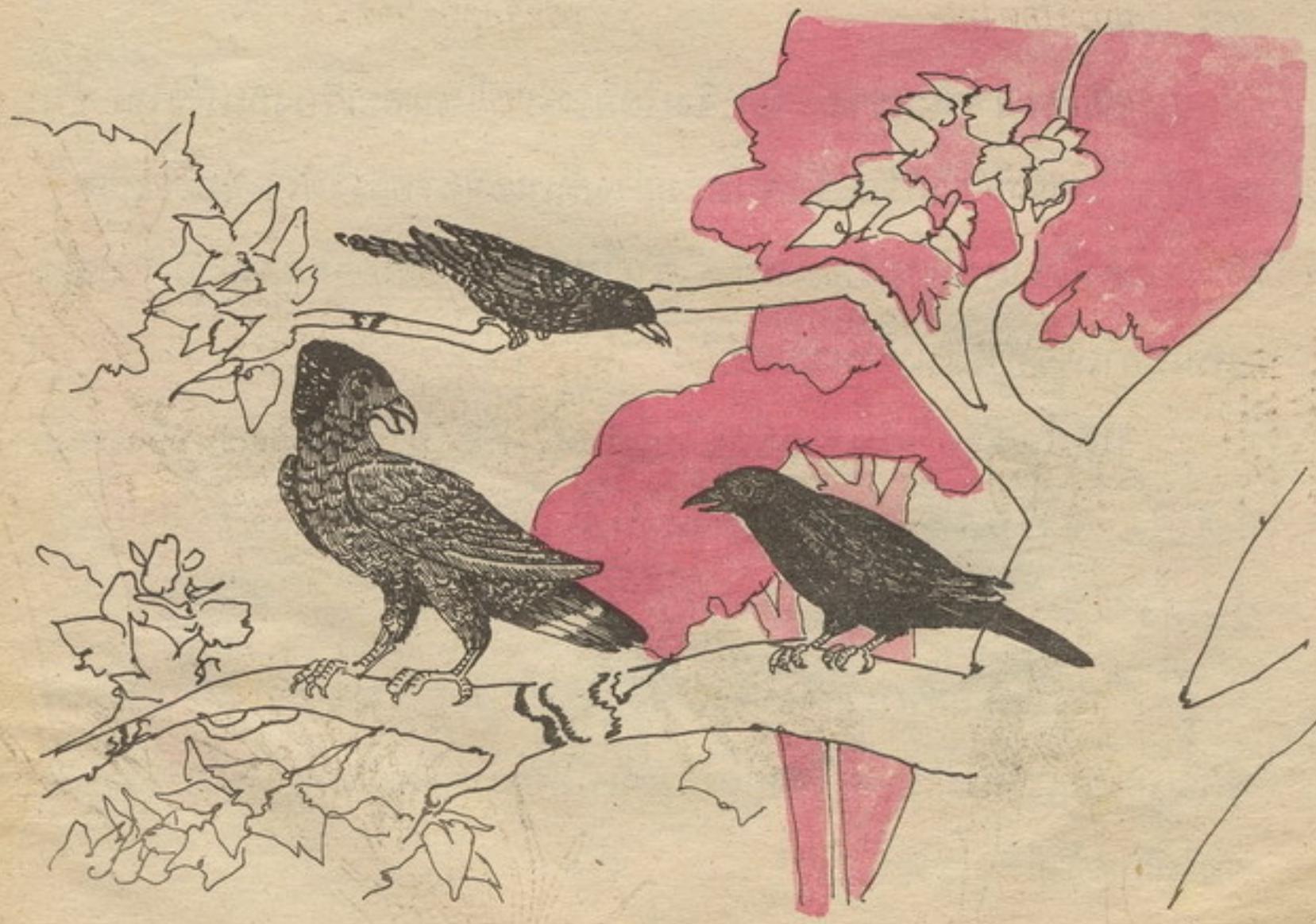
เพื่อนๆ หัวเราะ วีระจึงปลอบว่า “คนละเรื่องกันนี่ชูใจ รัก
ลูกก็รัก รักพากเรา ก็รัก รักคนละอย่างกันนะจี๊ อย่าไปคิดน้อยใจเลย”
มานีจึงเปลี่ยนเรื่องใหม่ “ฉันไม่มีน้อง ไม่เคยกล่อม ปิติกล่อม
บทนักกวห่วงให้ฉันฟังหน่อยซี”

ปิติสั่นหัว “ฉันยังกล่อมไม่ได้เลย ต้องไปหัดจากยาย จำบทก็
ยังไม่ได้ จำได้แต่ขึ้นเต้นว่า เจ้านักกวห่วง เอ ใจให้แม่ก้าฟัก เท่า
นั้นเอง”

“ทำไม่นักกวห่วงจึงไม่ฟักใจเอองล่ะปิติ” สมคิดถามด้วยความ
พิศวง ขณะนั้นย่าของชูใจภักดามันเทศผามาให้เด็กๆ รับประทาน
พอได้ยินเข้าก็หัวเราะ

“สมคิดอยากรู้เรื่องหรือ
ลูกนกกาเหว่า” พากเด็ก ๆ พูดเป็นเสียงเดียวกันว่าอยากฟัง ย่าจึงหยิบหนังสือนิทานคำกลอนส่งให้ชูใจอ่านให้เพื่อน ๆ ฟัง ชูใจจึงอ่านเสียงแจ้ว ดังนี้

เด็กเด็กกรีใหม	ไยนกกาเหว่า
จิงไม่ค่อยເຟ້າ	ເລື່ອງດູລົກຕຸນ
ໄບໃສ່ຮັກ	ໄມ່ນາເວີ່ນວນ
ລຸກເຕີບໂຕຈຸນ	ບິນທຶນກາໄປ

เรื่องเก่าเล่ามา
 มาพบรักนเข้า
 เลยเป็นเพื่อนกัน
 ไครมีเกทภัย
 วันหนึ่งกรุง
 ไผ่ผินบินผ่าน
 เห็นฝูงลูกไก่
 สุดแสนยินดี
 เจ้าของไก่เลี้ง
 นกรุ้งโอดโอย
 เจ็บแทนอาหาร
 ฝืนบินกลับบ้าน
 รุ้ง ก้า ก้าเหว
 ถูกอกถูกใจ
 ต่างสัญญาไว
 ต้องช่วยทันที
 บินมุ่งหมู่บ้าน
 มาถึงถินที่
 แลไปมากมี
 โนบเนี้ยวอาหาร
 ตรงแข่งจอมขโนย
 กระสุนถูกทวาร
 เทหันขมขาน
 เก็บลิ้นชีวะ

ลูกกระสุนคากัน	ขัดสนลิ้นคิด
มันแข็งแย่นติด	ไม่หลุดออกมา
มองหาใครช่วย	แทบมัวมานอน
พอดีนักการ	บินผ่านมาเยือน
พอการูห์เหตุ	ลังเวนเต็มทัน
เร่งคิดแยกยล	เพื่อช่วยเหลือเพื่อน
เห็นแสงแดดจ้า	ไม่เข้ารับเดือน
“เจ้าอย่าแขกเขือน	ชูบั้นท้ายพลัน
ให้แดดแยกเพา	ส่องเข้าลูกกระสุน
จักแตกเป็นจุณ	หลุดออกจากกัน”
นกรุ้งรู้ความ	ทำตามทันควัน
ช้อยทั้งวัน	ก็ไม่เป็นผล
นกรุ้งเจ็บปวด	ร้าวรวยร้องคราง
นกกาหมดทาง	ช่วยเหลือเพื่อนตน
กาเหว่าคงรู้	ลองดูก็อึกหน
รีบบินดันดัน	ตามกาเหว่ามา
กาเหว่ามากถึง	รู้ชึ้งสันดาน
ลัญชาติรังพาล	จึงต้องลัญญา
“ถ้าข้าช่วยได้	เอ็งให้อะไรหัว
หากแม้นลงอุรา	ข้าจักช่วยไว้”

นกรุ้งรีบตอบ	“ข้ามอบที่ว่า
จงรักภักดี	เป็นกาสตลดอดไป”
กาเหว่าไม่เขื่อ	กาเบื้องเหลือใจ
จึงกล่าวขานไป	รับเป็นนายประกัน
กาเหว่านอกรุ้ง	ให้มุ่งสู่ธาร
รีบชุมแข็งทวาร	ลงในน้ำวนนั้น
กระสุนเป็นดิน	เปื่อยลิ้นเร็วพลัน
นกรุ้งรีบผัน	ทำตามทันได
หยอดอกนัลงธาร	มีนาดินหลุด
ยินดีที่สุด	บินหนีเร็วไว
ไม่คืนกลับมา	เห็นหน้าใครครา
ข้าข้างๆ ไร	ทอดทิ้งสัญญา

การจิ่งรับกรรม

กาเหว่าประการ

เจ้าต้องฟักไข่

เดิบໂຕขື້ນມາ

เป็นอุทาหรณ์

ว่าอย่าโง่เบลา

เลือกคนเพื่อนดี

จงอย่าคิดประกัน

“สนุกดี ขอบใจมากนะชูใจ ที่อ่านให้พากเราฟัง เหนือยใหม
จัง” มนีพูดพลางส่งแก้วน้ำให้ชูใจดื่ม

“ໂຮ່ເອີຍ! เจ้าກาทິນ່າສົງສາຣ” ดวงแก้วรำพึงรำพัน

ขอข้าเป็นທາລ

ວ່າ “ແດນື້ນໜາ

ເລື່ອງໃຫ້ລູກຂ້າ

ຂ້ວກປັຂ້ວກລົບ”

เพื่อสอนໃຈเรา

ຈຳໄວ້ໃໝ່ນັ້ນ

ເປັນທີຜູກພັນ

ໃຫ້ຄົນພາລເອຍ

“เรื่องนี้เป็นนิทานที่เข้าแต่งเท่านั้นเอง ความจริงเจ้านกกาเหว่า มีธรรมชาติเป็นอย่างนั้นเอง คือขี้เกียจไม่ยอมทำรัง “ไม่ฟักไข่ และไม่เลี้ยงลูกตัวเอง เที่ยวไปไว้ในรังนกอื่น ๆ ที่มีสีหรือขนาดเหมือนตัวของ มัน พี่เคยอ่านพบในหนังสือธรรมชาติของนก” วีระเล่า

“ถึงอย่างไร นิทานเรื่องนี้ก็มีแต่คิดหลายอย่างนะ เขามีภาษาดิ ว่า อยากเป็นหนึ่งให้เป็นนายหน้า อยากเป็นขึ้นมาให้เป็นนายประกัน ทั้งหมดนี้ก้าเป็นผู้รับกรรมทั้งสิ้น” ย่าพูด

เด็ก ๆ อภิปรายเรื่องนี้กันอยู่ครู่หนึ่ง จึงลาย่าและชูใจแล้วแยกย้าย กันกลับบ้าน

แบบฝึก

๑. คำที่ประสมสระเสียงสัน และคำที่สะกดในแม่ กก กด กบ ผันไม่
เหมือนกับคำที่ประสมสระเสียงยาว หรือคำที่สะกดในแม่ กง กน
กน เกย เกوا ถ้าอ่านไม่ได้ลองเทียบเสียงกับคำที่ออกเสียงยาว
แล้วออกเสียงให้สันลง

ฝึกอ่านและสังเกต

เสียง							
ประเพก	stan	เอก	โท	ตรี	จัตวา	หมายเหตุ	
คำสำคัญรับเทียบเสียง อักษรกลาง	อา	อ่า	อ้า	อັ	ອ້າ		
ประสมสระเสียงยาว	จา	ຈ່າ	ຈ້າ	ຈິ່າ	ຈໍາ		
ประสมสระเสียงสัน	-	ຈະ	ຈັະ	ຈີະ	ຈົະ		
สะกดด้วยแม่ กก	-	ຈັກ	ຈັ້ກ	ຈິກ	ຈັ້ກ	ຈະ	ຈັກ ກາບ ກາດ ອອກ
สะกดด้วยแม่ กบ	-	ການ	ກຳນ	ກິນ	ກໍານ	ເສີຍງ	ເສີຍເປັນເສີຍເອກອູ່ແລ້ວ
สะกดด้วยแม่ กດ	-	ກາດ	ກຳດ	ກິດ	ກໍາດ	ຈຶ່ງ	ໃສ່ວຽກຢຸກຕົວ
คำสำคัญรับเทียบเสียง อักษรตា	อา	อ่า	อ้า	ອັ	ອ້າ		
ประสมสระเสียงยาว	ຄາ	-	ຄ່າ	ຄ້າ	-		
ประสมสระเสียงสัน	-	-	ຄະ	ຄະ	ຄົະ	ຄະ	ນະ ມັກ ອອກເສີຍເປັນ
สะกดด้วยแม่ กກ	-	-	ນະ	ນະ	ນົະ	ເສີຍຕົວອູ່ແລ້ວ	ຈຶ່ງໃສ່ວຽກຢຸກຕົວ
			ມັກ	ມັກ	ມັກ	ໃສ່ວຽກຢຸກຕົວ	

คำสำหรับเที่ยบเสียง อักษรสูง	ອາ	ອ່າ	ອ້າ	ອີ້າ	ອໍາ	
ประสมสระเสียงยา	-	ຫ່າ	ຫ້າ	-	ຫາ	
สะกดด้วยแม่กาก	-	ຫັກ	ຫັກ	-	-	ຫັກ ອອກເສີຍເປັນເສີຍເອກ ອູ້ແລ້ວຈຶ່ງໄມ້ຕ້ອງໄສ່ວຽກແນກ

๒. คำที่ออกเสียงคล้ายกันหรือเหมือนกัน เขียนต่างกันและมีความหมาย
ต่างกัน ต้องเลือกความหมายให้ตรงกับเนื้อร้อง จึงจะเข้าใจได้ถูกต้อง
ฝึกอ่านและจำ

๒.๑ ต่างกันที่พยัญชนะ ร ล

กรมประมงเพาะพันธุ์ปลาแพะเกรงว่าปลาจะสูญพันธุ์
ฉันหาลังไม้ มาทำรังให้ไก่วางไข่

พ่อรานกิงไม้มีที่ล้านหน้าบ้าน

๒.๒ ต่างกันที่สระ ຖ-ຖ-

ไฟไหม้ผ้าไหมผืนใหม่

ฉันเห็นไขแมงมุมอยู่ที่ช่องลำไย

๒.๓ ต่างกันที่สระเสียงสั้น สระเสียงยาว

ฉันหาด้ายสีแดงไม่ได้

หสูม่ายคนนั้นไม่มีบุตร

๒.๔ ต่างกันที่ນី ន ា และ ໄ នី ន ា

แม่ล่าเรื่องคนเมาหล้าให้ฉันฟัง

คนดีตกน้ำไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้

คนหน้าตาดีมองดูน่ารัก

๒.๕ ต่างกันที่ใช้พยัญชนะที่มีเสียงคู่กันหรือพยัญชนะที่มีเสียงเดี่ยวกัน
เจ้าจะถูกนำ ถ้าข้อมูลของมีค่าของเข้าไป
ถ้าไปที่ท่าน้ำจะเห็นเรื่อจอดอยู่หลาຍสำ

๒.๖ ต่างกันที่สะกดการันต์

ภาษาไทยว่า “ลูกศิษย์อย่าคิดลังครู”

วีระหามันแท้มาติดกัณฑ์แทนน'

เราไม่เป็นข้าไทยของใครเขา เพราะไทยเราร่วมรักสามัคคี

๓. เมื่อนำคำสัมผัสคล้องจอง ก้า หรือ พยางค์มาผูกเป็นเรื่องราว
จะทำให้เป็นคำร้อยกรองที่ฟังไปเราะ
ฝึกอ่านและสังเกต

ลูกกระสุนคากัน

ขัดสนสินคิด

มันแข็งแண่คิด

ไม่หลุดออกมาน

มองหาใครช่วย

แทนมัวญมรณา

พอดีนกกา

บินผ่านมายேือน

๔. คำหรือข้อความที่มีเครื่องหมายอักเจริญ (!) ตามหลัง ทำให้ทราบ
ความรู้สึกของตัวละครในเนื้อเรื่องที่อ่านได้ว่า อกใจ แปลกใจ คื้ใจ

หรือไม่พอใจ การอ่านถ้าอออกเสียงແแสดงความรู้สึกคล้อยตามไปด้วย จะช่วยทำให้เกิดความสนุกสนาน และเข้าใจเรื่องราวได้ดี
ฝึกอ่านและสังเกต

แหม! คุณอาทิปั่นงไม่ห่างลูกสาวเลยนะ
โอ้ม้อ! หน้าบานเป็นจันเชิงที่เดียว
ชี! อีกหน่อยก็ลืมพวกรา
โธ่เอี้ย! นำส่งสารเจ้าก้าจริง ๆ
คุณพระช่วย!

๔. คำบางคำถ้าลับที่กัน จะมีความหมายต่างไปจากเดิม ต้องสังเกต
ตำแหน่งของคำจึงจะเข้าใจความหมาย
ฝึกอ่านและสังเกต

เสียงรถดังหนักหูแทบจะทำให้หูหนวก
ป้าเลี้ยงลูกไม่ได้แล้วยังจะไปขอเด็กมาเป็นลูกเลี้ยงอีก
นั้นอย่างไปเที่ยวหน้าตกแต่ก็กลัวตกน้ำ

๖. คำเดียวกัน จะมีความหมายต่างกัน ถ้าอยู่ในตำแหน่งต่างกัน หรือ
ทำหน้าที่ต่างกัน

ฝึกอ่านและสังเกต

ข้าจะไม่ยอมเป็นข้าไคร
คำกับแดงชอบเลือกินแต่กับ ไม่ยอมกินข้าว

นั้นเรียนดูอนตั้นไม้ม ตั้งแต่ตอนเข้าจนถึงป่าย

เชอร์รี่ใหม่ว่าผ้าไหมทำด้วยอะไร

๗. คำที่ใช้ในบทร้อยกรอง บางครั้งต้องการให้เสียงสัมผัสหรือกล้องจ้องกับคำอื่นตามตำแหน่งที่บังคับไว้ จึงอาจเปลี่ยนสาระท้ายคำได้ แต่บังเอิญความหมายเหมือนเดิม หรือใช้คำอื่นที่มีความหมายเหมือนกันแทนฝึกอ่านและลัง gele

นกรุ้งรืนดอน

“ข้ามอบชีวี

จงรักภักดี

เป็นกาลตลอดไป”

(ใช้คำว่า ชีวี แทนคำว่า ชีวิต)

กาเหว่วนอกรุ้ง

ให้มุ่งสู่ธาร

รืนชุ่มแข็งทราบ

ลงในน้ำบัน

(ใช้ ธาร แทน ลำธาร และใช้ทราบ แทน กัน)

๘. มีคำหลายคำที่มีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายกัน อาจเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม

ฝึกอ่านและลัง gele

เพื่อน — สหาย เกลอ มิตร

นก — ปักษา ปักชี วิหค

แม่น้ำ — นที คงคา

น้ำ — วารี ชารา

- ตาย - มรณາ อาສັນ ມ້ວຍ ດັບຊື່ວາ ຂຶ້ວາວາຍ
ວາຍຊື່ວິດ
- พູດ - ພູດຈາ ບອກ ກລ່າວ ວາຈາ ພາທີ ພານໄຂ
- ສຸຂ - ສຳຮາຜູ ສຸຂສັນຕົ້ງ ທຣະຫາ
- ເຄລື່ອນ - ແຂ້ມ ເບີ່ອນ
- ຊື່ວິດ - ຂຶ້ວາ ຊື່ວິດ
- ດູ - ພິມ ພິມດູ

บทที่ ๑๕

ไทยช่วยไทย

ระยะนี้ มีข่าวทางวิทยุกระจายเสียง และทางหนังสือพิมพ์ว่า ทางภาคเหนือของประเทศไทยกำลังประสบอุทกภัยอย่างหนัก สาเหตุ เนื่องมาจากความเปลี่ยนแปลงของดินฟ้าอากาศอย่างฉบับพลัน ทำให้เกิดลมแรงพัดกระหน่ำ และฝนตกหนักอยู่ตลอดเวลา จนน้ำป่าไหลท่วมบ้านเรือนของราษฎรเสียหายเป็นอันมาก ผู้คนไม่มีอาหาร เสื้อผ้า และที่อยู่อาศัยหลายครอบครัว ซึ่งเกิดโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ อีกด้วย

ใจผู้ร้ายก็มากขึ้น แพทย์และผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ต้องทำงานหนัก
หน่วยกาชาดก็ไปให้ความช่วยเหลือ ประชาชนในภาคอื่น ๆ ต่างช่วยกัน
บริจาคเสื้อผ้า อาหาร และยา_rักษาโรคไปช่วยเหลืออย่างพร้อมเพรียง
เมื่อปีติทำงานส่งครูเรียบร้อยแล้ว เขาจึงเขียนร่างคำเชิญชวน
ช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย เพื่อเขียนลงแผ่นประกาศโฆษณา เขาเขียน
ร่างดังนี้

นำหัวข่าวเหนือ

ช่วยเหลือเร็วไว

ใครมีอะไร

ส่งไปได้เลย

มานีเดินมาอ่านดู แล้วหัวเราะพลาangว่า “ดีจริง ปิติ ฉันจะลอง
แต่งบ้าง แล้วจะลองใช้คำให้น่าเชื่อถือเป็นพิเศษสักหน่อย” มานี
จึงแต่งว่า

ข่าวเหนือมีภัย

ร่วมใจช่วยกัน

เอื้อเพื่อแบ่งปัน

สุขลั้นด้วยชาวไทย

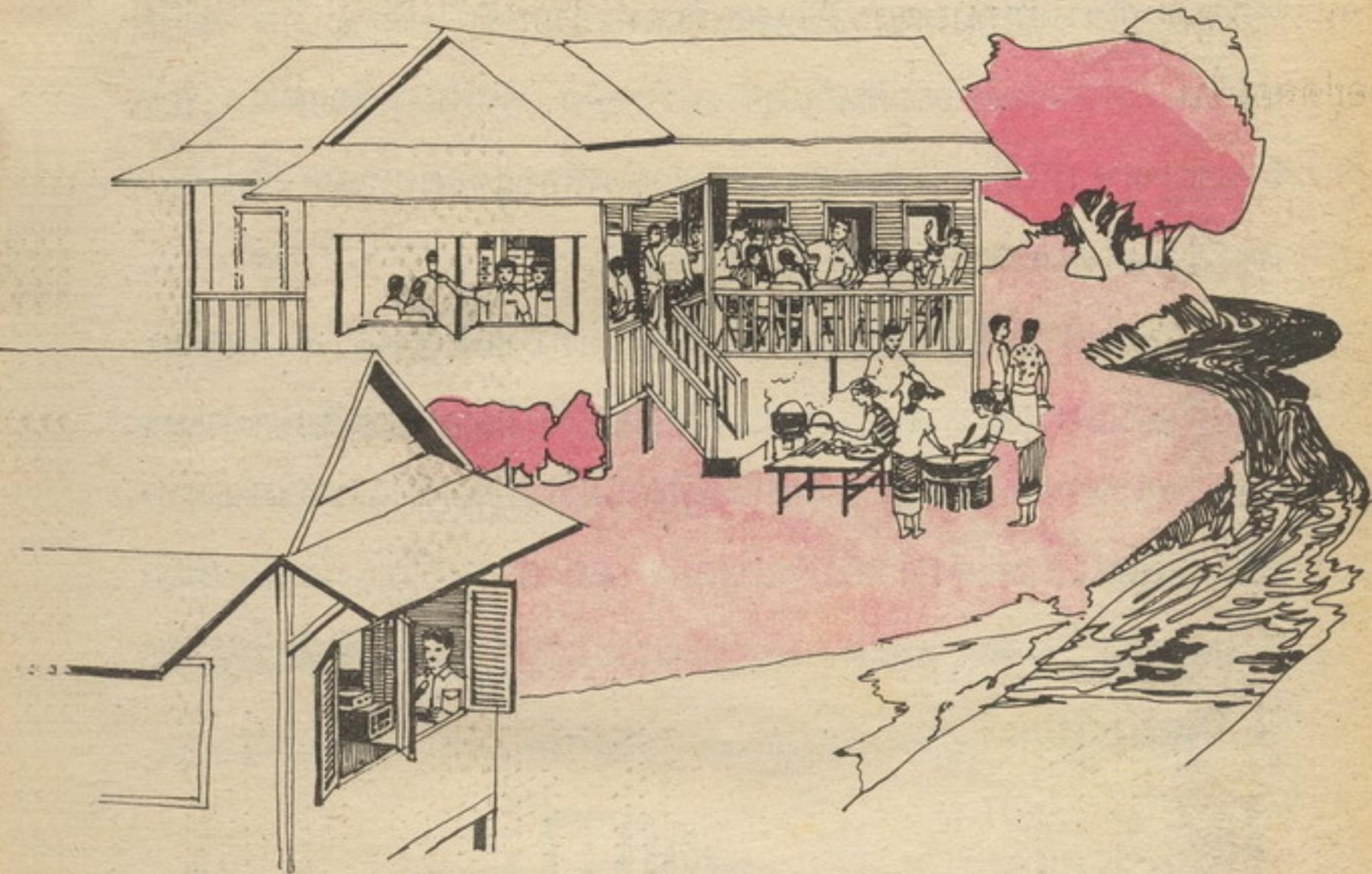
ปิติซึ่งเประว่ามานีเลือกใช้ถ้อยคำได้เหมาะสมเจาะ เขายจะนำร่างคำเชิญชวน
ไปให้ครูประจำชั้นดู และขอกระดาษแผ่นโต ๆ เพื่อเขียนติดไว้ให้นักเรียน
อื่น ๆ อ่าน พอดีชูใจถือจดหมายเดินหน้าเคร้าเข้ามานักกว่า

“ฉันได้รับจดหมายจากศรีอรเพื่อนชารแม่ห้องสอนของฉันแล้วและ
เขาเล่าถึงสภาพบ้านแตกساแหกขาดเพราะนำท่อมให้ฟัง น่าสงสาร
เหลือเกิน”

เพื่อน ๆ พากันมารุมล้อมชูใจ และขอร้องให้เล่าเรื่องของศรีอร
ให้ฟัง ชูใจชูจดหมายให้เพื่อน ๆ ดูแล้วบอกว่า

“ครีอเรียนมานิดเดียว เพราะขณะนี้ เขาหนีนำมายู่ที่หน่วย
สงเคราะห์ชาวเขาที่ดอยแม่เหา อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน
ไม่ได้พบพ่อแม่พี่น้องมาหลายวันแล้ว เขาเล่าว่า เขายังคงเพื่อน ๆ
กำลังเรียนหนังสืออยู่ที่โรงเรียนเชิงดอยแม่เหา ราบป่ายโ蒙เศษ ๆ มี
พายุพัดมาอย่างแรง ต้นไม้หักโค่น โรงเรียนพังไปແບບหนึ่ง ฟันก์ตาก
กระหน่ำลงมาอย่างไม่ลีมหูลีมตา อากาศที่เย็นอยู่แล้ว ยิ่งเย็นจนหนาว
เหน็บ เพื่อนชาวเขาผ่ากະหรี่งซึ่งไม่เคยกลัวความหนาวเลย ถึงกับ
ตัวสั่น ขณะที่กำลังชุลมุน เพราะโรงเรียนพังอยู่นั้น นำป้าก้าวไปตาม
ซอกเขาอย่างรวดเร็ว ครูพากเขาวิ่งขึ้นดอยและวิ่งอย่างไม่คิดชีวิต
ล้มลุกคลุกคลาน เพราะลื่น เหียบเศษหินแหลมบ้าง สะคุดแห้งหินบ้าง

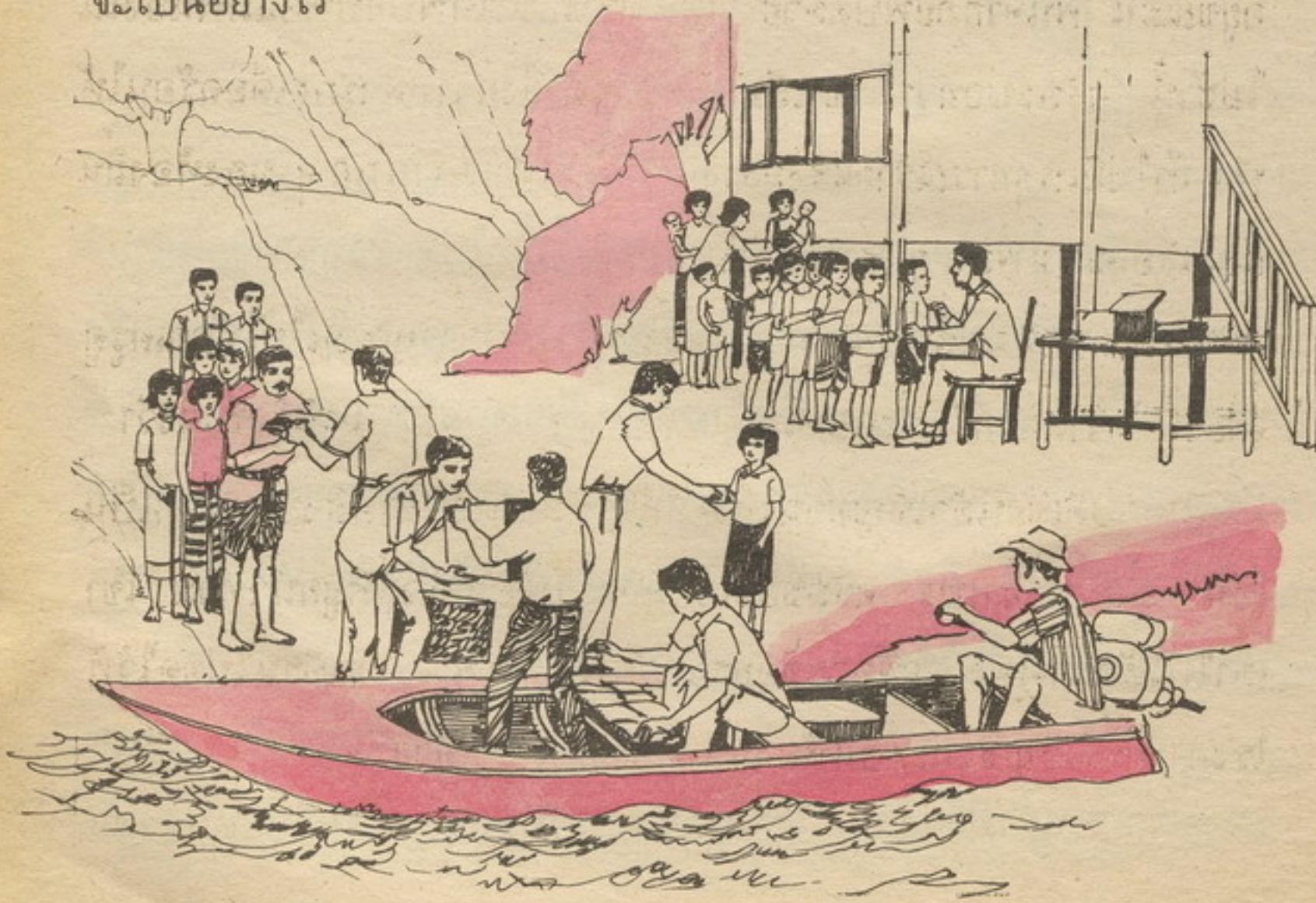

เป็นแพลเลือดไหลโชมไปหลายคน พวกรเขาวิ่งขึ้นไปจนถึงหน่วยสังเคราะห์ชาวเขา เจ้าหน้าที่ที่นั่นช่วยเหลือเป็นอย่างดี จุดเตาผิงให้พวกรเขางิ้ง และผึงเสื้อผ้า พร้อมทั้งหาเสื้อผ้ามาให้เปลี่ยนตามมีตามเกิด พ่อแม่ของเพื่อนชาวเขาราษฎรนิ่งลงจากยอดดอย เพื่อจะมาช่วยลูกของตนแล้วก็กลับขึ้นไปไม่ได้ ติดกันอยู่ที่นั่น ขณะนั้นห้องพ้ามีدمิดไปหมด พวกรเขาก็จากลัวจนไม่ได้สติ

ระดับน้ำข้างล่างสูงขึ้นเรื่อย ๆ พวกรเขาริดอยู่ที่นั่นสองวัน อาหารของพวกรเจ้าหน้าที่ก็หมด เพราะต้องเลี้ยงทุกคน โชคดีที่ฝนหยุดตก

แล้ว แต่จะลงไปข้างล่างก็ไม่ได้ เพราะระดับน้ำสูงและไฟลเชี่ยวพ่อแม่ชาวเขางานคนอุตส่าห์ป็นตะเกียกตะกายกลับไปที่หมู่บ้าน มาก่อนมาเลี้ยง พากเข้าต้องอยู่กินกันอย่างประหด หัวหน้าหน่วยสองเคราะห์ชาวเขาย้ายมาใช้ชีวิทยุติดต่อขอความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ก็ไม่ได้ผล เพราะอากาศแกรมมาก

ล่วงเข้าวันที่ห้า คือวันที่เข้าเยือนจดหมายนี้ จึงมีเรือหางยาวมาล้าน Ding บรรทุกอาหาร ยา และเสื้อผ้ามาให้ มีกระดาษเขียนจดหมายของ และแสตมป์มาด้วย เจ้าหน้าที่ที่มาในเรือเป็นหมอและนางพยาบาล ก็มี เพื่อนของครีอรปวัยไปหลายคน แต่ครีอรปวัยไม่เป็นอะไร มีแต่ความตกใจกลัว และความทุกข์ เพราะไม่รู้ว่า พ่อแม่พื่น้องของเขากำลังอย่างไร

เจ้าหน้าที่คนหนึ่งเอกสารด้วยเขียนจดหมายมาแจกลับอกว่า
ให้จะส่งข่าวถึงญาติพี่น้องให้มาช่วยเหลือบ้าง เขาจะรีบไปส่งให้ที่ที่
ทำการไปรษณีย์ ศรีอรคิดถึงบ้านแต่นี้กว่าบ้านคงพังทลายไปแล้ว เพราะ
บ้านของเขายังลังเล็ก และอยู่ห่างดอยแม่เหาไปสองกิโลเมตร จะเขียน
จดหมายไปถึงพี่ก็ไม่รู้ว่า พี่พาพ่อแม่และน้องหนีไปอยู่ที่ไหน จะเป็น
ตายร้ายดีอย่างไรก็ไม่รู้ เขายังคงจดหมายของฉันที่ครูอ่านให้ฟัง และ
จำที่อยู่ของฉันได้จึงเขียนจดหมายมาเล่าให้ฟัง”

ถึงตอนนี้ ชูใจเสียงเครื่อง นำตามลอดเบา เพื่อน ๆ หน้าสด
นิ่งเงียบกันทุกคน ชูใจเล่าต่อไปว่า “เขานอกว่า ขอให้ฉันและเพื่อน
สวามนต์อ่อนหวานคุณพระให้พากษาและคนอื่น ๆ ที่กำลังมีความทุกข์
อยู่ขณะนี้ พ้นจากภัยพิบัติด้วย และขอให้เขาได้พบกับพ่อแม่พี่น้องใน
ไม่ช้านี้ ศรีอรบอกว่า เขายังใจที่ต้องเล่าถึงความลำบากเดือดร้อนให้
ฟัง ถ้าไม่มีเหตุการณ์ร้ายแรงอย่างนี้ เขายังเล่าเรื่องสนุก ๆ ของห้องถิน
และเรื่องของเพื่อน ๆ ชาวเขาให้ฟัง”

ปิติลูกขี้นพลางพูดว่า “ฉันจะเอาคำเชิญชวนไปให้คุณครูดู
เดี๋ยวนี้” ว่าแล้วก็รีบวิ่งออกไป เพื่อน ๆ สงสัย นานีจึงชี้แจงว่า
“ปิติเขียนคำเชิญชวนให้พากเราช่วยกันบริจาคสิ่งของที่จำเป็น
 เช่น เสื้อผ้า อาหาร หรือของใช้อื่น ๆ ไปช่วยพากที่ถูกน้ำท่วม เขาย
เอาไปให้คุณครูดู เพื่อจะขอกระดาษแผ่นโต ๆ มาเขียนไปติดไว้ที่
โรงอาหาร เชิญชวนเพื่อนห้องอื่น ๆ ช่วยบริจาคด้วย”

เจ้าหน้าที่คนหนึ่งเอกสารด้วยเขียนจดหมายมาแจกล่วบกว่า
ครจะส่งป่าวถึงญาติพี่น้องให้มาร่วมเหลือบ้าง เขาจะรับไปส่งให้ที่ที่
ทำการไปรษณีย์ ครีอรคิดถึงบ้านแต่นี้ก่อนว่าบ้านคงพังทลายไปแล้ว เพราะ
บ้านของเขายังลังเล็ก และอยู่ห่างดอยแม่แหะไปสองกิโลเมตร จะเขียน
จดหมายไปถึงพี่ก็ไม่รู้ว่า พี่พาพ่อแม่และน้องหนึ่งไปอยู่ที่ไหน จะเป็น
ตายร้ายดีอย่างไรก็ไม่รู้ เขานึกถึงจดหมายของนันที่ครูอ่านให้ฟัง และ
จำที่อยู่ของนันได้จึงเขียนจดหมายมาเล่าให้ฟัง”

ถึงตอนนี้ ชูใจเสียงเครื่อง นำตาคลอเบา เพื่อน ๆ หน้าสด
นิ่งเงียบกันทุกคน ชูใจเล่าต่อไปว่า “เขานอกกว่า ขอให้นันและเพื่อน
สาวดมนต์อ่อนหวานคุณพระให้พากษาและคนอื่น ๆ ที่กำลังมีความทุกข์
อยู่ขณะนี้ พ้นจากภัยพิบัติด้วย และขอให้เขาได้พบกับพ่อแม่พี่น้องใน
ไม้ซ้านี้ ครีออบอกว่า เขายังใจที่ต้องเล่าถึงความลำบากเดือดร้อนให้
ฟัง ถ้าไม่มีเหตุการณ์ร้ายแรงอย่างนี้ เขายังเล่าเรื่องสนุก ๆ ของห้องถิน
และเรื่องของเพื่อน ๆ ชาวเขาให้ฟัง”

ปิติลูกนี้นพลงพูดว่า “นันจะเอาคำเชิญชวนไปให้คุณครูดู
เดี่ยวนี้” ว่าแล้วก็รีบวิ่งออกไป เพื่อน ๆ สงสัย มานีจึงชี้แจงว่า
“ปิติเขียนคำเชิญชวนให้พากเราช่วยกันบริจาคสิ่งของที่จำเป็น
เช่น เสื้อผ้า อาหาร หรือของใช้อื่น ๆ ไปช่วยพากที่ถูกน้ำท่วม เขาย
เอาไปให้คุณครูดู เพื่อจะขอกระดาษแผ่นโต ๆ มาเขียนไปติดไว้ที่
โรงอาหาร เชิญชวนเพื่อนห้องอื่น ๆ ช่วยบริจาคด้วย”

ภาคชนะสำหรับรับของบริจาคด้วย ส่วนครูใหญ่เป็นผู้ประสานงานกับทางอำเภอ

แผ่นโฆษณาเชิญชวนที่ติดตามที่ต่าง ๆ มีข้อความชวนอ่านชวนให้เกิดครั้งชาโน้มน้ำใจผู้พบเห็นให้เกิดความรู้สึกเมตตาผู้เคราะห์ร้ายเกิดพลังสามัคคีที่จะช่วยเพื่อนร่วมชาติให้พ้นทุกข์ภัย ข้อความต่าง ๆ มีดังนี้

“น้ำท่วมขาวเหนือ
ครมีอะไร

“ขาวเหนือมีภัย
เอื้อเพื่อแบ่งปัน

“น้ำท่วมขาวเหนือ
เลือฟ้าอาหาร

“น้ำท่วมขาวเหนือ
จุนเจือปรานี

“พื้นอ่องขาวเหนือประลับอุทกภัย

“ขาวไทยเหนือถูกน้ำท่วม

“ไทยช่วยไทย

ช่วยเหลือเร็วไว
ส่งไปได้เลย”

ร่วมใจช่วยกัน
ลุขลันด์ขาวไทย”

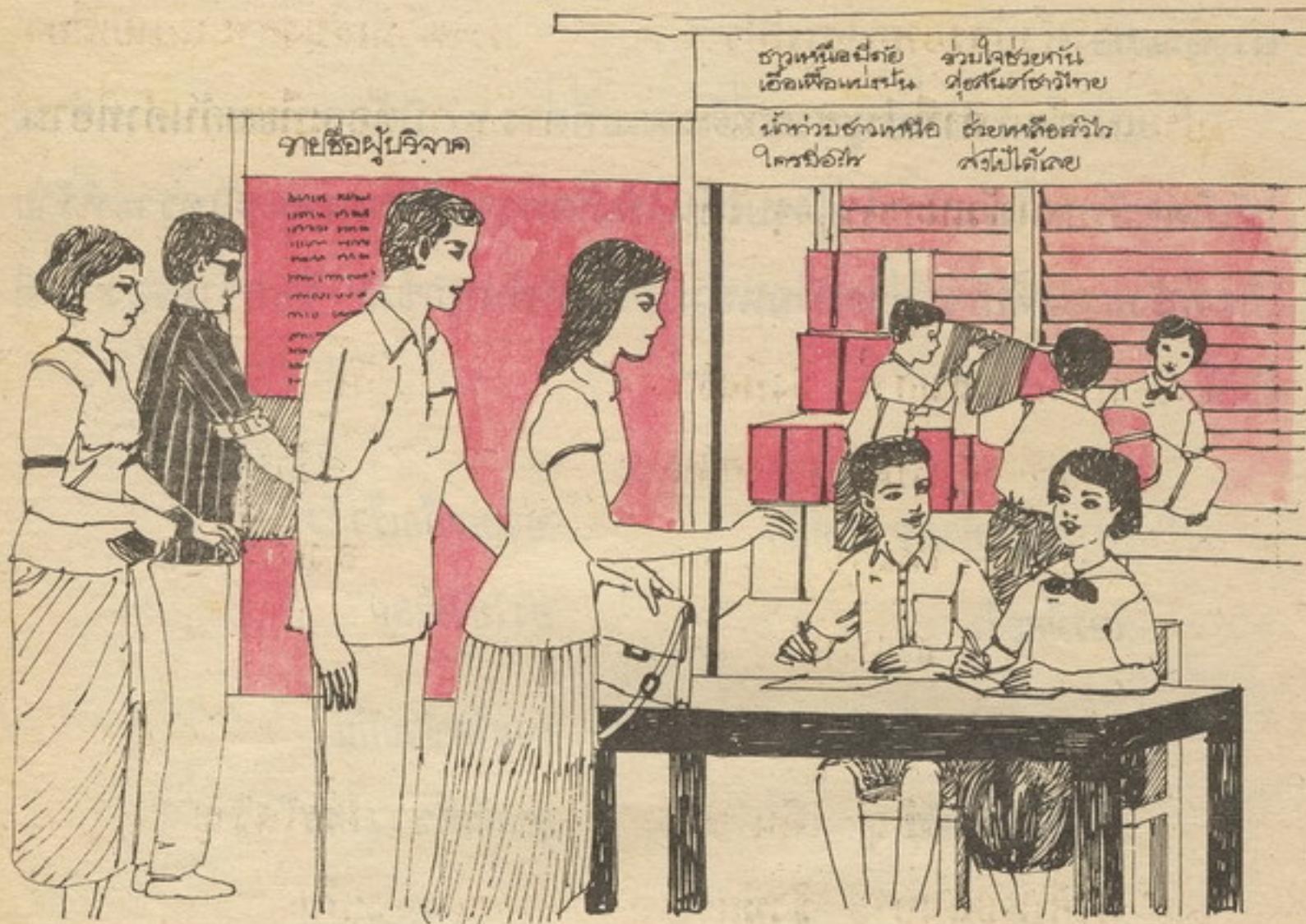
ช่วยเหลือทันกาล
ร่วมกันส่งไป”

โปรดเอื้ออารี
ช่วยเหลือเพื่อนไทย”

มาร่วมน้ำใจช่วยให้พ้นทุกข์”

เรามาร่วมช่วยกันเข็คด้ำตา”

เพื่อไทยคงเป็นไทย”

แผ่นโฆษณาเชิญชวนทุกแผ่น บอกสถานที่รับบริจากไว้เรียบร้อย
เมื่อพากคณะกรรมการนำไปติดไว้ตามที่ชุมนุมชน ประชาชนก็พากันมาบริจากเงินทอง และสิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็นกันอย่างลั่นหลาม
เจ้าหน้าที่ทางอำเภอต้องหากล่อง และลั่งมารับของบริจากเป็นจำนวนมาก
ทุกคนปีติยินดี ที่ได้มีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนคนไทย แม้จะเป็น
เพียงเล็กน้อยก็ประจักษ์ถึงน้ำใจที่รักใคร่ห่วงใยต่อกันอย่างลึกซึ้ง อัน
เป็นเครื่องสมานสามัคคีให้ผูกพันแน่นหนึ่งต่อไป

แบบฝึก

๑. สระนางตัวมีสระหล้ายรูปประสมกัน นางตัวมีเสียงสระหล้ายเสียง
ประสมกัน คำที่ประสมสระเหล่านี้ เวลาอ่านต้องเทียบกับคำที่อ่าน
ได้ หรือจำตัวสะกดนั้น ๆ ได้ จึงจะอ่านได้ถูกต้อง
ฝึกอ่านและจำ

๑.๑ คำที่ประสมสระ ซึ่งมีสระหล้ายรูปประสมกัน

ເ-າ - ເປົ່າ - ເຮ້າໃຈ - ເຕາ - ເຄຣ້າ

ເ-າະ - ເໝາະ - ເຜພະ - ເພຣະ - ສັງເຄຣະໜໍ
ໜມເປະ - ເໝາະເຈາະ

ເ-ີ (สรະ ເ-ອ ມືດັວສະກຳ)

ເຊີ້ນ ເດີນ ເງິນ ເພລິນ ເຫີງ ສරຣເສວິ້ນ

๑.๒ คำที่ประสมสระ ซึ่งมีสระหล้ายเสียงประสมกัน

ເ-ຍ (ເສີ່ງສະວູ້ ແລະ ອາ ປະສມກັນ)

ເ-ຍີຍບ ເປີ່ຍນ ແහົນຍວ ແມ່ສະເຮີຍງ ກະເຫີ່ຍງ
ພວ້ອມພຣີຍງ

ເ-ອ (ເສີ່ງສະວູ້ ແລະ ອາ ປະສມກັນ)

ເ-ຫົວ ເພື່ອນ ເວືອນ ເລືອກ ເລືອດ

ເ-ວ (ເສີ່ງສະວູ້ ແລະ ອາ ປະສມກັນ)

ມັວ - ມວນ ຮັວ - ຮວຍ

ສັວ - ສັວນ ກລັວ - ກລັວຍ

๒. คำบางคำอาจใช้วิธีเที่ยบกับคำที่รู้จัก หรือเที่ยบกับเสียงของคำลักษณะเดียวกัน จะช่วยให้เข้าใจและจำง่ายขึ้น

ฝึกอ่านและสังเกต

๒.๑ เที่ยบเสียงกับคำที่มีลักษณะเดียวกัน

อุตสาหะ	-	อุตส่าห์
ประชาราชภูมิ	-	ประชาราชภูมิ
ไปรัชณ์	-	ไปรัชณ์ยากร
เหตุ	-	สาเหตุ
โจร	-	โจรกรรม
เคราะห์	-	สงเคราะห์

๒.๒ เที่ยบกับคำที่เคยรู้จัก

สมบัติ	-	พิบัติ
บริวาร	-	ทวาร
อากาศ	-	ประภาค
บริจาคม	-	ภาคภูมิ
พิทักษ์	-	บรรณาธิการ
โรค - โชค - บริโภค		
กล่าวโถ - โฆษณา - การโฆษณา		

๓. คำที่ใช้ ท ร นักจะทำให้อ่านผิดหรือเปลี่ยนผิด จึงควรจดจำ การจำเป็นคำสั้นผัสกคล้องจองจะช่วยให้จำง่ายและจำได้ดี

ฝึกอ่านและจำ

มีส้าวทรวดทรงสวย
ทรงวัยปุลูกพูตรา
 นำพัดทรายมาแทรก
 ฐานะกรุด โกรนเหงา

ทราบว่ารายมีทรัพย์หนา
 ใกล้ตัน ไกระเชิงเทรา
ทรงแทบแยกตัวอับเนา
 เร่งรีบเข้าในกระทรง

๔. คำที่ใช้ รร และ -้น ถ้าจำเป็นคำกล้องจะจำได้ง่ายขึ้น

ฝึกอ่านและจำ

๔.๑ การใช้ -้น

บันดาลงบันได
 รื่นเริงบันเทิงมี

บันทึกให้ดูจงดี
 เสียงบันลือสนั่นดัง

๔.๒ การใช้ รร

ร หันมีมากหลาย
บรรทัดบรรพดเหา
บรรลุบรรจุกล่อง
บรรลেงจนบรรลัย

จะบรรยายให้บูรเทา
บรรจบเบตบรรดาไทย
บรรทุกของบรรจงไว้
บรรทุมใกล้บูรพา

๕. คำวัญ คำโโน้มนา นิยมใช้กับลูกคำหรือว่าลี มาต่อให้กล้ององกัน
 และได้ใจความอย่างหนึ่งตามที่ต้องการ

ฝึกอ่านและสั่งเกต

“นำท่วมขาวเหนือ
 เสื้อผ้าอาหาร

ช่วยเหลือทันกาล
 ร่วมกันส่งไป”

๖. กดลุ่นคำสั้น ๆ ที่มีความหมายลึกซึ้งและไพเราะกว่าคำพูดธรรมดาย
เรียกว่า “สำนวน” การอ่านต้องพิจารณาความหมายที่แท้จริง
ฝึกอ่านและสังเกต

บ้านแต่ก้าวแห่งกราด หมายความว่า พลัดพราก กระจัดกระจาด
ทรัพย์สมบัติเสียหาย

ฝนตก ไม่ลื่นหูลื่นตา หมายความว่า ฝนตกหนักมากและนาน

๗. การอ่านจับใจความได้ดีนั้น ต้องรู้จักอนุความ คือจำใจความตาม
ลำดับได้ว่า เรื่องอะไร ใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร
ฝึกอ่านและสังเกต

“ระยะนี้มีข่าวทางวิทยุกระจายเสียงและทางหนังสือพิมพ์ว่า
ทางภาคเหนือของประเทศไทยกำลังประสบอุทกภัยอย่างหนัก สาเหตุ
เนื่องมาจากความเปลี่ยนแปลงของดินฟ้าอากาศอย่างฉับพลัน ทำให้
เกิดลมแรงพัดกระหน่ำ และฝนตกหนักอยู่ตลอดเวลา จนน้ำป่า
ไหลท่วมน้ำหน้าเรือนของราษฎรเสียหายเป็นอันมาก....”

ถ้าสามารถสรุปใจความสำคัญเช่นข้อความที่พิมพ์ตัวดำไว้
ในตัวอย่าง จะทำให้จำเรื่องราวของเรื่องได้

๘. ข้อความบางอย่างต้องการรายละเอียด จึงนีส่วนขยายเพื่อเน้น
ความหมาย บอกเหตุผล หรือข้อด้วยของข้อความในตอนหน้า
ทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ฝึกอ่านและลังกวด

๔.๑ ขยายข้อความเพื่อสนับสนุนหรือเน้นข้อความตอนหน้า

“วีระพูดพลางซึ่ไปที่สมุดปกแข็งเล่มใหญ่ซึ่งเป็นสมุดรวบรวม
คำประพันธ์ สุภาษิต และอื่นๆ ที่เขาชอบ”

๔.๒ ขยายข้อความเพื่อบอกเหตุผลสนับสนุนข้อความตอนหน้า

“เราไม่ต้องบางสรวงก็ได้ เพราะเราก็จัดทำด้วยความเกริ่พ
เกิดทุนวีกรรมของท่านอยู่เสมอ”

บทที่ ๑๖

คึกคิลาง

ตัวละคร

ชื่อ

ผู้แสดง

คุณหญิงจัน	มานี	แต่งกายนุ่งโ庄กระเบน	สวมเสื้อแขน
		กระบอก ห่มตะแบงมาน	
นางมุก	ชูใจ	แต่งกายเหมือนคุณหญิงจัน	
หลวงเมือง	ปิติ	สวมกางเกงครึ่งแข็ง มีผ้าพันน่อง เสื้อ	
		คอกลมแขนยาว มีกระดุมห้าเม็ด	สวม
		หมวกทรงมหาดเล็ก	
ไอล้านาค	สมคิด	สวมกางเกงขา กวายสีดำ	เสื้อคอกลมแขน
		สั้นสีดำ มีผ้าขาวม้าคาดเอว	
ทหารและราชภรา		ทหารแต่งตัวเหมือนหลวงเมือง	แต่ใช้
ชายหญิงตัวประกอบ		เสื้อผ้าคนละสี	ราชภราแต่งตัวเหมือนนาค
หล้ายคน			
ผู้กำกับการแสดง	ดวงแก้ว		

นา ก ที่ ๑

ภ า ย ไ น 涅 อง ถ า ง

สมมุติมีกำแพงเมืองอยู่ด้านข้างมือ ตกแต่งจากด้วยต้นไม้และกิ่งไม้ ปล่อยกลางเวทีให้เป็นลานกว้าง

เปิดจาก ราชภารชัยหлыิงหลัยคนช่วยกันขันทางมะพร้าวมา กองไว้กลางเวที บังก์ลิดใบออก บังก์ตัดทางมะพร้าวเสี้ยมเป็นรูปหอก ตัดแลบเป็นรูปดาน และทำอาวุธต่างๆ เช่น ปืนยา มีดสั้น ทำงานศาลาวนอยู่ทุกคน มีทหารถีอาวุธวิ่งบ้างเดินบ้างสวนทางกันไปมาระหว่างหลีบซ้ายและขวา ราชภารชัยหлыิงแบกขนข้าวของเดินผ่านจากหลีบซ้ายไปขวาเป็นระยะ ๆ

เสียงอ่านทำนองเสนาะจากหลีบขวา

ฝ่ายทัพเรือพม่า	เลียบผึ้งเข้ามา	ยิดเมืองตะกั่วป่า
ตะกั่วทุ่งตามทาง	แล้วมุ่งสู่เกาะ	มุ่งหมายเมืองถลาง
เคราะห์ดีมีนา	พื้นอังนารี	
เจ้าเมืองมัวยมณี	ลงไปเสียก่อน	ที่ทัพสาร
ข้ามมารawi	แต่คุณหลงจัน	ไม่พรั่นไฟรี
นางมุกภาคินี	อยู่ด้วยช่วยกัน	
เกลี้ยกล่อมขักขวน	ไม่ให้ป่นปวน	จัดสรรปันส่วน
สูรบครบครัน	ไม่เสียเมืองถลาง	เพราะนางแข็งขัน
ม่านขาดเสบียงพลัน	เลิกทัพกลับไป	
ราชภราชา ๑	เร็วเข้า ประเดิยจะไม่ทันการณ์ นับดูทีซิ "ได้กีอัน แล้ว แยกไว้เป็นพวง ๆ ซี ดาบอยู่ทางนี้ หอกไว้ ตรงนั้น มีดสั้นวางนี ปืนยากระงไวโน่น ดูปืน อันนั้นสิ <u>ทาเขม่า</u> ไม่คำเลย รวมให้คำซีไอันาค.... นั้นยังไม่คำอึกหรือ...จะให้คำแคนไหหนกัน ของเล่น ทั้งนั้น	
ราชภราชา ๒	"ไม่ใช่องเล่นละ (กระชับ) สูยังไม่รู้หรือ คุณหลง จันท่านออกอุบายให้ทำอาชญากรรมพร้าวพวงนี้ เพื่อให้พวงผู้หลงที่แต่งตัวเป็นทหาร ถือเดินเวียน กันเข้าออกจากค่ายของท่าน แล้วเวียนไปค่ายอื่น มุกน้องสาวท่าน ต่อไปค่ายน้องชายท่านอีก "ไอ	

- พวກข้าศึกมันจะได้นีกว่า
อย่างไรล่ะ
พวกรามีกำลังมาก
- นาค แล้วอาวุธอย่างนี้ จะไปรบกับใครได้ เชอะ...ไอ้
ข้าศึกมันเห็นคงหัวรือ
- ราชภรชาญ ๑ (ดุ) สู噜ไม่รู้อะไร ใจจะถือเดินเข้าไปใกล้มันเล่า
ให้มันมองเห็นไกลๆ เดินเข้าเดินออกเวียนกันอยู่
ทั้งวัน จากค่ายนั้นทะลุไปค่ายนี้ มันก็นึกว่ารามี
กำลังมาก และหนุนเนื่องมาไม่ขาดสาย ส่วนพว
ทหารจริงๆ (ชี้ไปที่ทหารซึ่งถืออาวุธวิ่งไปมา)
นั่นต่างหากล่ะ ที่ไปรบกับข้าศึกจริงๆ
- นาค (ชี้มือไปที่ราชภรชาญหลังที่แบกข้าวของจากหลังข้าย
ฝ่านไปหลังขวา) แล้วพวgnั้นล่ะ ขนข้าวของ
ข้าวปลาอาหารมาจากไหนกัน
- ราชภรชาญ ๑ (ถอนใจ) เฮ้อ..สู噜เกิดมาเป็นคนไทยเสียชาติเกิดแท้ๆ
- นาค (เสียงแหว) อย่ามาว่าเรานะ...เดียวเราไม่ทำงาน
เสียนี่ เห็น้อยจะตายอยู่แล้ว
- ราชภรชาญ ๒ จริงของสู噜...นาค...เราเก็บเห็น้อย
- ราชภรชาญ ๓ (ปลอบ) เพื่อนเอี่ย..อย่าทะเลาะกันเลย เราเห็น้อย
กันทุกคน แต่เราเห็น้อยเพื่อชาติบ้านเมือง (มองไป
หลังข้าย) แน่ หลวงเมืองมานั่นแล้ว เลิกทะเลาะ
กันนะ

- หลวงเมือง อะไรกัน ได้ยินแล้ว ๆ ใครทะเลาะกัน..พื้น้องเอี่ย...
เวลานี้บ้านเมืองอยู่ในเวลาคับขัน ทุกคนต้องเห็นด้วย
ทุกคนต้องช่วยกัน เพื่อไทยคงเป็นไทย กัดฟันหนา
เอาหน่อย ไม่ชาเราก็จะได้ชัยชนะแก่ศัตรู เพราะ
คุณหญิงจันของเรานะเป็นผู้มีสติปัญญา เฉลี่ยวฉลาด
เป็นเลิศ
- ราชภรชาญ ๒ ข้าเจ้าก์ สรรเสริญ ท่านจริง ๆ ท่านเจ้าเมืองเพียงจะ
สิ้น ยังมิทันปลงศพเลย คุณหญิงจันภารยาท่าน^๑
เจ้าเมือง ยังหักความเคราะโศกได้ เมื่อยามมีศึก
มาประชิดก็อกมา บัญชาการ รับรอง พร้อมกับ
น้องสาวและน้องชาย
- หลวงเมือง นั่นชิ...เราจึงต้องช่วยกันทุกคน เวลาเดียวกันเป็นต่อ
ข้าศึกทุกอย่าง บ้านเมืองของเรามี เสบียงอาหาร
บริบูรณ์ คุณหญิงจันท่านส่งให้ราชภรชาญที่อยู่นอก
กำแพงเมืองอพยพผู้คนและข้าวปลาอาหารเข้ามา
อยู่ในเมืองให้หมด จะได้พั้นอันตรายจากข้าศึกและ
ไม่ให้ข้าศึกได้เสบียงอาหาร ถ้าพวกเรานะพื้น้องไทย
สามัคคีรวมมือร่วมใจกัน ข้าศึกซึ่งขาดเสบียงอาหาร
อยู่แล้ว ไหนเลยจะสู้พวกเราได้
- นาค ข้าเจ้าก์แสร้งทำสีดอัดขัดใจไปอย่างนั้นเอง ใจจริง
แล้ว ข้าเจ้าก์รักพวงรักพ้อง รักบ้านเมือง ไม่อยาก

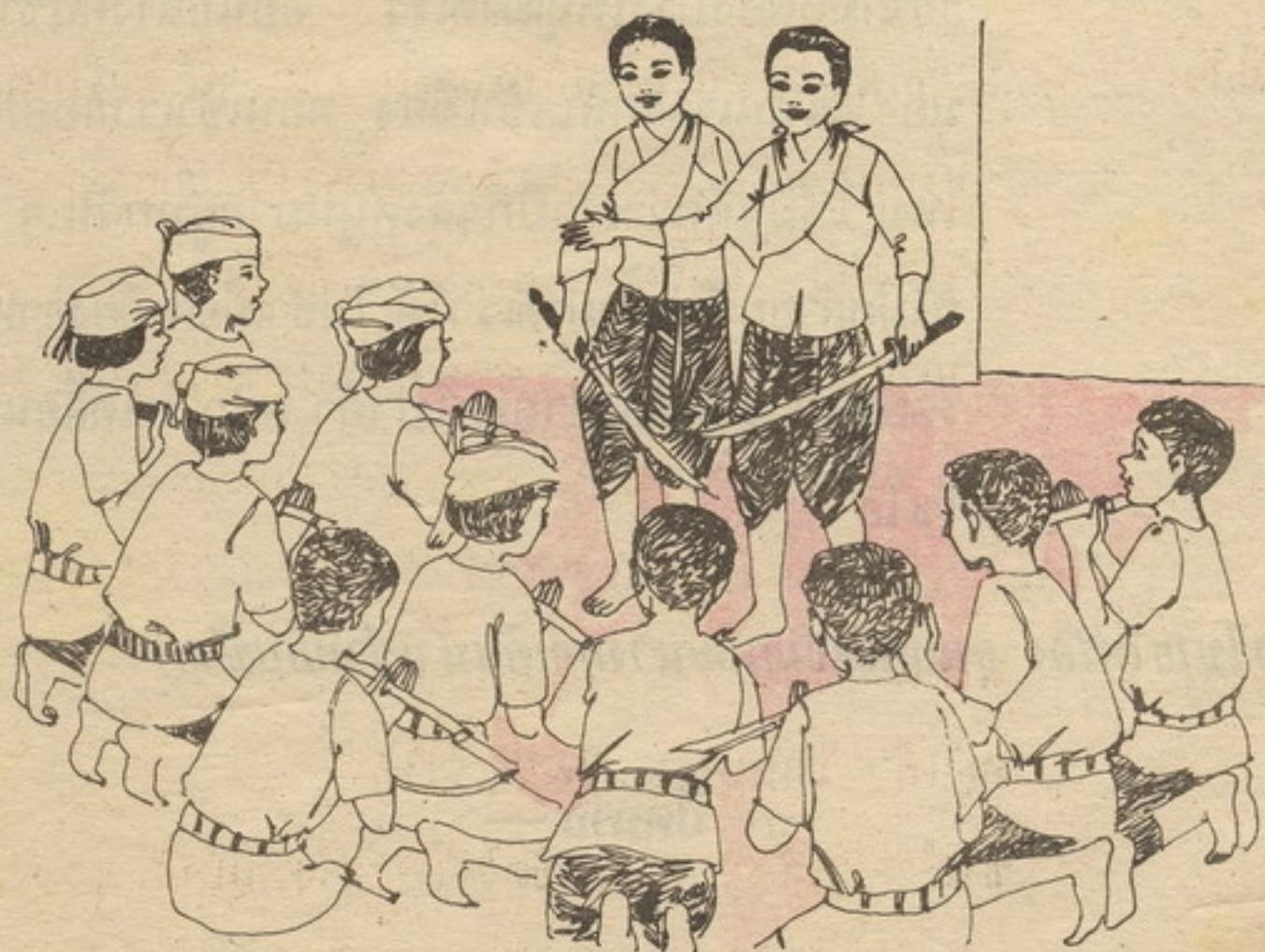
ให้เพลี่ยงพล้ำเสียทีแก่ข้าศึกศัตรูเลย ท่านหลวงเมือง
หลวงเมือง ดีแล้ว ข้าขอบใจ คุณหญิงท่านทราบ ท่านคง
ขอบใจเจ้า.....เออ อาวุธพร้อมหรือยัง ดูเหมือน
จะได้เวลาแปรขบวนแล้วละ

(เสียงไหร้อง หลบิงแต่งตัวเป็นชาย มีผ้าโพกนมออกทางหลังขวา รายภูร์ที่
ทำอาวุธทางมะพร้าวส่งอาวุธแจกจ่ายให้ทั่วทุกคน ระหว่างนั้นมีการพูดคุยกันเบาๆ ทหารหลบิงทุกคนมีท่าทางคึกคัก)

(คุณหญิงจันและนางมุกօอก ทุกคนนั่งไว้)

คุณหญิงจัน พร้อมแล้วหรือ พื่น้อง

ทุกคน พร้อมแล้วเจ้าข้า คุณหญิง

คุณหญิงจัน

(มองทั่ว ๆ) เราจะไปสู้รบเดียงป่าเคียงไหล เราจะไม่ยอมให้ใครมาครอบครองถิ่นฐานบ้านเรา ไม่ยอมให้ใครมาเป็นนายเรา เราจะพยายามกันถ้าเราแพ้ แก่ข้าศึก (มองทหารหญิง) พวกเจ้าทหารหญิงทั้งหลาย จงปฏิบัติตามคำสั่งของข้า ให้พวกเจ้ายกขวนออกไปยังค่ายใหญ่ของน้องชายข้าแล้วแยกขวนสลับกับทหารชาย ขยายแนวออกทำทีเหมือนจะยกเข้าโจรตีพม่า ถ้าพวkmันทำท่าจะยกตีตอบฟ่อทองพูนน้องชายของข้าที่ค่ายใหญ่ จะยิงปืนใหญ่พระพิรุณสังหารตรึงพวkmันไว้ พวkmันก็ไม่กล้ายกข้ามคลองบางใหญ่มาตีเรา ตอนกลางคืนข้าศึกมองไม่เห็นเราก็กลับเข้าเมือง ตอนเช้าเราก็ออกไปใหม่ ให้มันคิดว่าเรามีกำลังหนุนมาอยู่ทุกวัน ๆ มันก็ไม่กล้ายกข้ามน้ำมาตีเราได้ ไม่ชาเมื่อเสบบีบงอาหารร้อยหรือ มันก็ต้องล่าถอยไป เอ้า พวกราเคลื่อนทัพไซโย

(เสียงไข่ไก่หัวร้อง คุณหญิงจันและนางมุกเดินนำเข้าหลินช้าย)

-- ปดฉาก --

นากรที่ ๒

ห้องโถงบ้านเจ้าเมืองฉลาง จัดตั้งตรงกลางหันออกทางหน้าเวที
สองตัว ตกแต่งห้องด้วยเครื่องประดับโบราณของงาม

เปิดนากร มีราชภารและทหารชายหญิง นั่งพับเพียบกับพื้น
สลับกันเป็นสอง隊 หันหน้าเข้าหากัน ทุกคนมี
ใบหน้ายิ้มเย้มแจ่มใส

นาคร (พุดกับทหาร ๑ ที่นั่งอยู่ด้วยตรงกันข้าม) ข้าจะ
ฟังไม่รู้จักเป็น นายจ่าช่วยเล่าเรื่องวันที่ไอ้พวงข้าศึก
มันวิ่งทางจุกตู้ดหนีพวงเราให้ข้าฟังอีกทีหรือ (คน
อื่น ๆ ที่เป็นราชภารสนับสนุนให้เล่า)

ทหาร ๑ (ท่าทางภาคภูมิ) ข้าก็เหมือนกันนะแหละ อยากคุย
ไม่รู้จักหยุดเลยละ ไครเข้าฟังแล้ว ข้าก็จะเข้าซึ้ง
เล่าให้เข้าฟังอีก ข้าขอบใจ ที่ไม่มีไครเป็นที่จะฟัง
เรื่องนี้เลย

ราชภารหญิง ๑ ไครจะเป็นเล่าพ่อจ่า คนกระหิบมือเดียวสู้ข้าศึก
เป็นพันเป็นหมื่นได้นะมีที่ไหน แล้วก็อุบายของคุณ
หญิงจัน...เอี๊ะ...ตอนนี้ท่านได้รับพระกรุณาโปรด
เกล้าฯ ตั้งให้เป็นท้าวเทพกระษัตรี และคุณมูกเป็น
ท้าวศรีสุนทร และวันนี้เราก็มาร่วมแสดงความ
ยินดีกับท่านทั้งสองแล้ว เราต้องเรียกท่านว่า ท้าว

เทพกรະชัตตี หัวครีสุนทรชีนະ...ແມ...อุบາຍຂອງ
หัวเทพกรະชัตตีລຶກໜຶ່ງຈນຂ້າສົກຈັບໄມ້ໄດ້ເລຍ...ນີ້...
ຮູ້ແມ...ພວກເຈົາ...ແມ່ນອງເຮັກແຕ່ງຕົວເປັນຜູ້ຫຍຸ້ງ
ອາວຸຫອອກໄປກັບທ່ານດ້ວຍນາ.....

ราชງວຽຫຍາ ๑ ແມ່ນອງຂ້າກີໄປເໜືອນກັນ

ราชງວຽຫຍາ ๒ ພ່ອຕາຂອງຂ້າດ້ວຍລະ

(ທຸກຄນຫວ່າງ)

นาຄ ໃຫ້ນາຍຈ່າເຂາເລ່າເສີຍທີ່ເຄວະ ຂ້າອຍກຈະພັງເຕັມແກ່ແລ້ວ
ທຫາຣ ๑ (ອອກທ່າປະກອນ) ວັນນັ້ນນະ ຂ້າຈໍາໄດ້ຈນຂ້າຕາຍກີໄມ້
ລື້ມ ອ້າວເທິງກະຊົມ ອ້າວຄົມ ແຕ່ງຕົວຍ່າງແມ່່ທັພ
ຂັດກະປີ່ຄຸ່ມືອງທ່ານປິດາ ຂຶ້ນຄານຫາມມີໜັກລອງ
ປະໂຄມ ພວກຂ້າຮວມທັງພວກຜູ້ຫຼົງທັງແກ່ແລ້ວສາວ
ໜຶ່ງແຕ່ງຕົວເປັນຜູ້ຫຍຸ້ງໂພກຜມ ເດີນທັພອອກຈາກກຳແພັງ
ເມືອງຕຽງໄປທີ່ຄ່າຍນ້ອງຫຍຸ້ງທ່ານ..... ເອ.....ເຮີຍກ
ນ້ອງຫຍຸ້ງທ່ານໄມ້ໄດ້ແລ້ວໜີນະ ເພຣະທ່ານກີໄດ້ຮັບ
ພຣະກຣຸ່ານາໂປຣດເກລຳໂປຣດກະໜ່ອມຕັ້ງໃຫ້ເປັນພຣະຍາ
ຄລາງແລ້ວ...ນັ້ນແລລະ....ພວໄປສຶກຄ່າຍກີເຂົ້າໄປໃນ
ຄ່າຍ ແປຣບ່ວນອອກມາໃໝ່ ທຳທ່າຄືກົກ ສົກເໜີມ
ເຮັງແປຣບ່ວນໜໍາຍແນວອອກໄປຕາມຮົມຄລອງບາງໃຫ້
ທຳທ່າຈະຍົກຂ້າມນໍາເຂົ້າໂຈມຕີຂ້າສົກ ຮະຫວ່າງນັ້ນກີ
ພາກັນຕີໜັກລອງຕີກລອງເໝືອນຈະເຂົ້າປະຈຸບູນ ພອດີ

กองสอดแรมเข้ามานอกห้าวเทพกระชัต里的ว่า ข้าศึกก็
จัดขบวนออกประชุมพลอยู่หน้าค่าย ตรงตันท่อง-
หลังน้ำทำทำ่าเตรียมจะตีตอบ ห้าวเทพกระชัต里的จึง
สั่งให้น้องชายของท่าน..เอี้ย..พระยาถลางคนใหม่
จุดปืนใหญ่พะพิรุณสังหารยิงตรงไปที่ข้าศึกตั้งชุมนุม
กันอยู่....เอี๊ยะ...คอแห้งเสียแล้ว (หันไปมารอนฯ)
ไห่น้ำขอน้ำกินหน่อยซี

(คนอื่นแสดงท่าทางอึดอัดนอกให้เล่าต่อ)

ราชภรชาญ ๓   อะไรกัน พูดแค่นี้หิน้ำเสียแล้ว กำลังสนุกทีเดียว
นาค   เอาใจเขาน้อย ข้าจะไปหาน้ำมาให้เขาดื่มเอง...ท่า
                          จะเล่ามาเสียหลายจบแล้ว คอดงแห้งจริงๆ (วิ่ง
                          เข้าโรง)

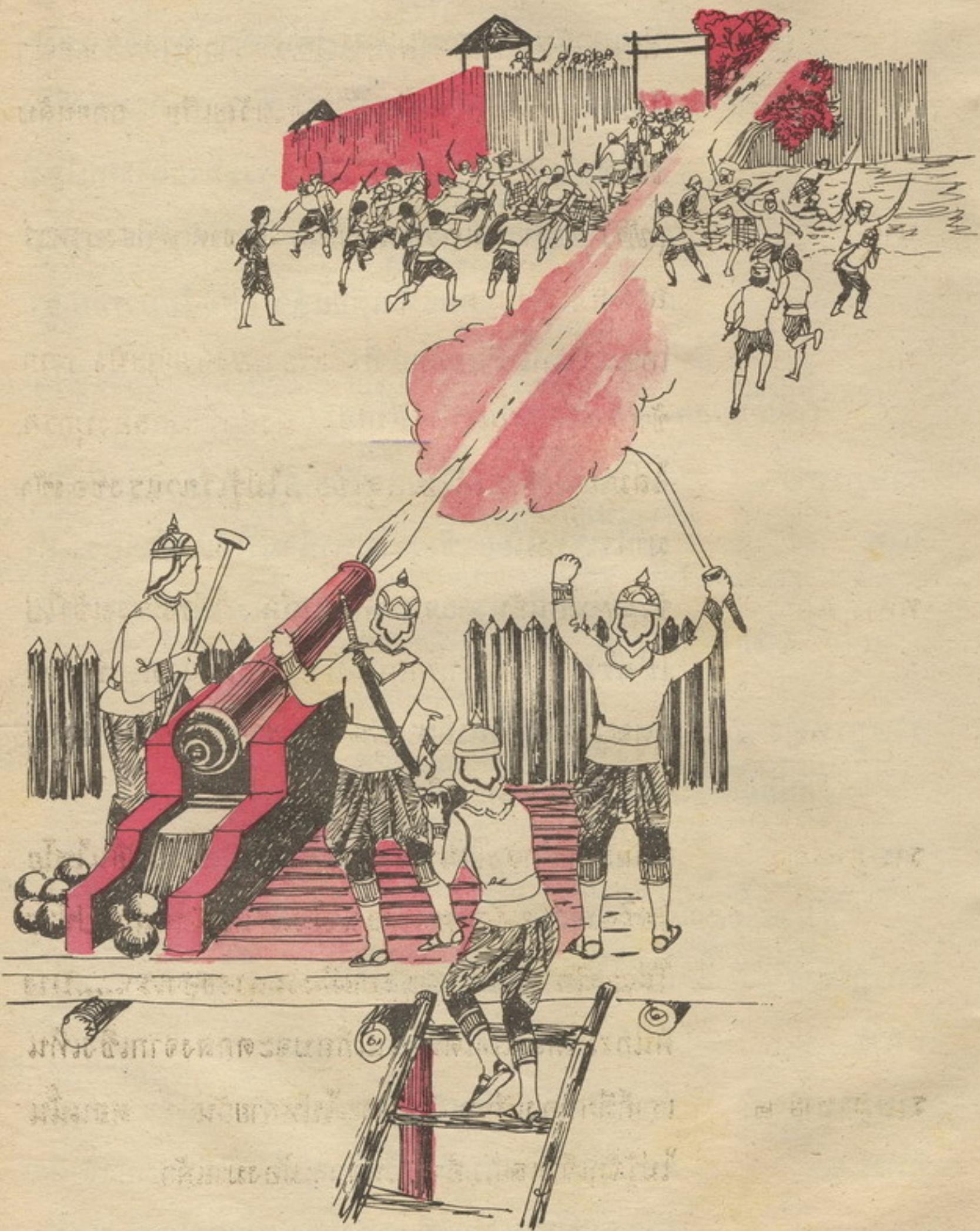
ราชภรหนูง ๑   แหม...กำลังตื่นเต้น...เล่าต่อເຂວະໜ້າ...เดี๋ยวน้ำมา
(คนอื่นกะยັນกะຍອให้เล่าต่อ)

ทหาร ๑   (แกลงໄອติดๆ กัน) คอแห้ง...ແບບคอ...
(นาค ถือขันนำวิ่งออกมาน้ำให้ทหาร ๑ ดื่ม)

ราชภรชาญ ๑   เอ้า...ดื่มน้ำแล้ว เล่าต่อซี

ทหาร ๑   ทีนี้ก็...เอี๊ยะ....เล่าถึงตรงไห่นะ

ราชภรหนูง ๒   กำลังยิงปืน...เร็วเข้า...อยากฟังเต็มแก่แล้ว
ทหาร ๑   อ้อ...พระยาถลางก็ยิงปืนใหญ่เล็งไปที่มั้นของข้าศึก
                          กระสุนปืนใหญ่ถูกกิ่งทองหลังน้ำกิ่งใหญ่ หักตก

ลงกลางที่ชุมชนของข้าศึก พร้อมกันนั้นฝ่ายเราก็ตีกลองให้สำทับ สนั่นหัว ไว้ รวมกับกำลังยกเข้าโฉมตี ข้าศึกเห็นอย่างนั้นก็คง ขวัญเสีย ถอยกลับเข้าค่ายไม่เป็นกระบวนการทีเดียว

นาด
(ขัด) ข่าวว่า มั่นคงหัวด้วยละ มั่นขาดเสปียงอาหารอยู่หลายวันแล้ว

ทหาร ๑
เออ...มั่นทั้งเสียขวัญทั้งไม่มีเรี่ยวแรงด้วยละมัง พวກข้าเห็นอย่างนั้นก็ อึ้ง เมื่อใจ ลงน้ำข้ามคลองบุกรุก "ไส้มันหันที...โอ้อ้อ...สูอี้...ไม่รู้เรี่ยวแรงของข้ามาจากไหน"

ทหาร ๒
ข้าก็เหมือนกัน บุกมาฟันข้าศึก "ไส่ทะลวงเข้าไปในค่ายมัน" ไอข้าศึกคนหนึ่งกลัวจนขึ้นแตก ข้าต้องอุดจมูกเวลาเข้าไปแหงมัน..ข้าแก่ว่องดาบหดซ้ายปายขวา "ไม่มีเห็นดeneื่อยเลย"

ราชภรษัย
พวกสู "ได้กำลังใจจากพวกรานะซี" ขึ้นไปยืนใช้โยให้ร้องอยู่บนกำแพงเมือง...ใจเราละมันแล่นไปช่วย "ไส่ฟัน ขับมันออกจากเมืองถลางของเรา....บาง คนกระโดด โผล่เต้น จนเกือบจะตกลงจากเชิงเทิน"

ราชภรษัย ๒
เราก็ตีกลองเสียจนมีบ่รวมไปหลายวัน ตอนนั้น "ไม่รู้จักเจ็บเลย...อ้าว...หลวงเมืองมาแล้ว"

(หลวงเมืองออกทางหลีบขวา หน้าตายิ้มเย้ม เกินเข้าไปปั่งทรงกระระหว่าง
แทบทหารและราชภาร)

หลวงเมือง พวกรเจ้าร้อยยุ่นแล้วหรือ ท้าวเทพกระษัตรีกับท้าว
ศรีสุนทรท่านกลับมาจากบ้านพระยาถลางแล้ว สัก
ประเดี้ยวจะมาหาพวกรเจ้า กำลังคุยอะไรกันล่ะ
หน้าตาชื่นบานกันทุกคนเชียว

ราชภารชาย ๑ พวกรข้าเจ้า ขอให้นายจ่าเล่าเรื่องวันที่เราขึ้นไป
พวกรศัตรูจากแผ่นดินได้ ก็เลยเกิดความปีติยินดี
หน้าตาชื่นบานกันทุกคน

หลวงเมือง (หัวเราะ) พวกรสูร្សใหม่ วันนั้น ท้าวเทพกระษัตรี ท้าว
ศรีสุนทร และพระยาถลาง ท่านร้องให้ด้วยความ
ดีใจ ท้าวเทพกระษัตรีมาถึงเรือนแล้ว ก็เข้าไปที่ตั้งศาพ
เจ้าพระยาถลางสามีของท่าน แล้วก็ร้องให้ พร่ำ^ร
พูดซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า ท่านเจ้าขา..เราไปลศัตรูไปได้
หมดแล้ว เราชนะแล้ว ข้าฟังแล้วยังอดน้ำตาไม่
ได้ นั่นแน่...ท่านมาแล้ว

(ท้าวเทพกระษัตรี ท้าวศรีสุนทร ออกทางหลีบข้าย ทุกคนไหว้ ท้าวเทพ
กระษัตรี ท้าวศรีสุนทรพนมมือรับไหว้แล้วเข้าไปปั่งที่ตั้ง)

หลวงเมือง (คุกเข้า พนมมือ) ข้าแต่ ท้าวเทพกระษัตรีและท้าว
ศรีสุนทร ผู้เป็นที่เคารพรักแห่งพวกรทหารและ
ราชภารทั้งปวง พวกรข้าเจ้าทั้งหลายมาพร้อมกัน

ณ ที่นี่ เพื่อแสดงความยินดีที่ท่านทั้งสองได้รับ
พระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ตั้งให้เป็นท้าว
เทพกระชัต里的 ท้าวศรีสุนทร ด้วยความชอบในการที่มี
ความกล้าหาญ อุกการทำสังคมต่อต้านข้าศึกศัตรู
จนรักษาเมืองไว้ได้อย่างปลอดภัย

ท้าวเทพกระชัต里的 (ยืนขึ้น) เราขอใจพากเจ้าทั้งหลายที่มาแสดงความ
ยินดีแก่ข้าและน้อง ความสำเร็จในครั้งนี้หาใช่พาก
ข้าทำด้วยตัวเองตามลำพังไม่ พากเจ้าทั้งหลายนี่แหละ
ที่เป็นกำลังสำคัญ ถ้าขาดพากเจ้าเสียแล้วบ้านเมือง

เราจะอยู่รอดปลอดภัยอย่างนี้ได้อย่างไร ข้าจะต้องขอบใจเจ้าอีกภาระหนึ่ง ที่มีนำใจรักชาติยิ่งกว่าชีวิต ยอมสละทุกอย่างเพื่อป้องกันบ้านเมืองให้พ้นภัย จากข้าศึกศัตรู ชัยชนะครั้งนี้เป็นชัยชนะของพวกเราทุกคน พวกเราจะต้องภูมิใจ (พนมมือเหนือศีรษะ) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ก็ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้มีท้องตราปูนบำเหน็จความชอบให้แก่ผู้ช่วยรักษาชาติบ้านเมืองทั่วทุกผู้คน สิ่งนี้เป็นกำลังใจแก่พวกเรา

ท้าวศรีสุนทร (ยืนขึ้น) พวกเราจะต้องรักใคร่และสามัคคีกันเช่นนี้ตลอดไป ท่านคงจำเรื่องราวเก่าก่อนของเราได้ยามใดที่เราขาดความสามัคคี แก่งแย่งชิงดี แบ่งพวกแบ่งพ้องกัน ยามนั้นบ้านเมือง ก็ได้รับภัยพิบัติทุกคราว ข้าคิดว่าไม่มีใครจะมาหวังดีต่อเราอย่างแท้จริง นอกจากพวกเราคนไทยด้วยกัน ฉะนั้นคนไทย ต้องร่วมกัน อย่าแตกแยก กันทั้งกาย ใจ และความคิด เมื่อไรเราแตกแยกกัน เมื่อนั้นกำลังของเราจะอ่อนลง แล้วเราจะเอาความเข้มแข็งที่ไหนมาต่อต้านข้าศึกศัตรู... พื้นมองเอี่ย.. จรรยาคร่กลมเกลี่ยวกันอย่างนี้ตลอดไป อย่าได้มีเวลาเสื่อมไทยจะได้คงเป็นไทยอยู่คู่ฝ่ายนิน เรายังต้องช่วยกัน

ปกป้องเอกสารชาและ
ผืนแผ่นดินนี้ไว้ให้
ลูกหลานของเราสืบ
ไปจนชั่วกำลังป่าวสาน

(ทุกคนลูกขี้นยื่นเปล่งเสียงไห้ไทย
สามครั้งแล้วร้องเพลง ไทยรวม
กำลัง)

ไทยรวมกำลังดั้งมั่น
จะสามารถป้องกันบันแข็ง
ถึงแม้ว่าศัตรูผู้มีแรง
มายุทธ์แยังก็จะปลาดิบไป
ขอแต่เพียงไทยเรารอย่าผลาฎญาติ
ร่วมชาติร่วมจิตเป็นข้อใหญ่
ไทยอย่ามุ่งร้ายทำลายไทย
จะพร้อมใจพร้อมกำลังระวังเมือง
ให้นานาภาษาเขานิยม
ชนเกียรติยศพูเพื่อง
ช่วยกันบำรุงความรุ่งเรือง
ให้ชื่อไทยกระเดื่องทั่วโลก
ช่วยกันเต็มใจไฟดุล

บำรุงทั้งชาติ ศาสนा
ให้อยู่จนลื้นดินฟ้า
วัฒนาเดิดไทย - ไขโย

--ปิดม่าน--

แบบฝึก

๑. ถ้าวางแผนและวรรณยุกต์ไม่ถูกที่ จะทำให้อ่านผิด
ฝึกอ่านและสังเกต

๑.๑ วรรณยุกต์หรือสาระต้องอยู่ตรงตัวความกล้า
เพลี้ยงพล้ำ

กลมเกลี่ยว

ครบครัน

๑.๒ วางสระ วรรณยุกต์ผิด จะทำให้อ่านผิด

คำ	วางวรรณยุกต์ผิด
แก่วง	แก่วง (แก่-วง)
แกลัง	แกลัง (แก้-ลง)
เกลี้ยกล่อม	เกี้ลยกล่อม (เกี้ล-ยก-ล่อม)
แสร้ง	แสร้ง (แส-รัง)

๒. คำที่มี ร ควบกล้ำ บางตัวไม่ออกเสียง ร จึงเรียกว่า คำควบไม่แท้ ส่วนมากจะเป็นคำที่ขึ้นต้นด้วย จ ช ศ ษ
ฝึกอ่านและจำ

ความ <u>จริง</u> ตัว ร ควบ	อ่านเสียงรวมกล้ำตัวนำ
บางครั้งเราต้องจำ	บางคำ <u>ไชร</u> ไม่ออก ร
หมั่น <u>สร้าง</u> แต่ความดี	<u>เสริมศักดิ์ศรี</u> แก่เหล่ากอ
สรร <u>เสริบ</u> แล้วรังเยินยอด	หาย <u>เคร้า</u> สร้อยสรวลเขยา

๓. การอ่านบทละคร จะออกเสียงแตกต่างกันตามลักษณะข้อความและเหตุการณ์ตามเนื้อเรื่อง ถ้าเป็นการบอกกล่าวให้รู้ก็ออกเสียงแบบบรรยาย แต่ถ้าเป็นคำพูดของตัวละครก็ออกเสียงแบบสนทนา

โตตอบ นิการทอดเสียงหรือใช้น้ำเสียงแสดงความรู้สึก หรืออารมณ์ของตัวละครด้วย

ฝึกอ่านและลังกวด

๓.๑ อ่านออกเสียงแบบบรรยาย (เมื่อต้องการให้ผู้ฟังหรือตัวละครรู้)

เปิดจาก มีราชภูมิและทหารชายหูวิงนั่งพับเพียบกับพื้นสลับกันเป็นสองแฉะ หันหน้าเข้าหากัน ทุกคนมีใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส

๓.๒ อ่านออกเสียงแบบสนทนารโตตอบ (นิการทอดเสียงและใช้น้ำเสียงแสดงความรู้สึกและอารมณ์ตามเนื้อเรื่อง)

“ข้าล่ะพึงไม่รู้จักเบื้อ นายจ่าช่วยเล่าเรื่องวันที่ไอ์พากข้าศึกมันวิ่งทางจุกตุดหนีพวงเราให้ข้าพึงอึกทีหรือ”

**๔. คำบางคำเป็นภาษาแบบแผนซึ่งใช้เป็นทางการ ไม่ใช้ในภาษาพูด
บางคำบอกยกและตำแหน่ง ต้องเลือกใช้ให้เหมาะสม
ฝึกอ่านและจำ**

๔.๑ ภาษาแบบแผน

นางมุก

นาย

นางสาว

คุณหญิง (ยศ)

ภาษาพูด

คุณมุก คุณนาย

คุณ

คุณ

คุณหญิง

๔.๒ คำพูดกับคนที่รู้จักสนิทสนม คำสุภาพ

เรา ข้าเจ้า	ข้าพเจ้า ผม ดินน นัน
เจ้า สู สูเจ้า	เชอ คุณ ท่าน
ขี้แตก	อุจาระราด
ตูด	ทวารหนัก

๕. คำบางคำมีความหมายหลายอย่าง ต้องเลือกความหมายให้ตรงกับเนื้อเรื่อง จึงจะจับความได้ถูกต้อง
ฝึกอ่านและสังเกต

จัดสรรปันส่วน หมายถึง แบ่งหน้าที่กันทำ “ไม่ใช่แบ่งของกัน
ม่านขาดเสบียงพลัน หมายถึง พม่าขาดอาหาร “ไม่ใช่ผ้าม่านขาด

๖. การจับใจความสำคัญของเรื่อง เป็นการตัดส่วนขยายให้เหลือแต่ประโยชน์สำคัญ และเนื้อร่วมความให้เหลือเพียงประโยชน์เดียว จะเป็นการสรุปเนื้อเรื่อง เป็นหัวข้อเรื่องตามความคิดของผู้แต่ง
ฝึกอ่านและสังเกต

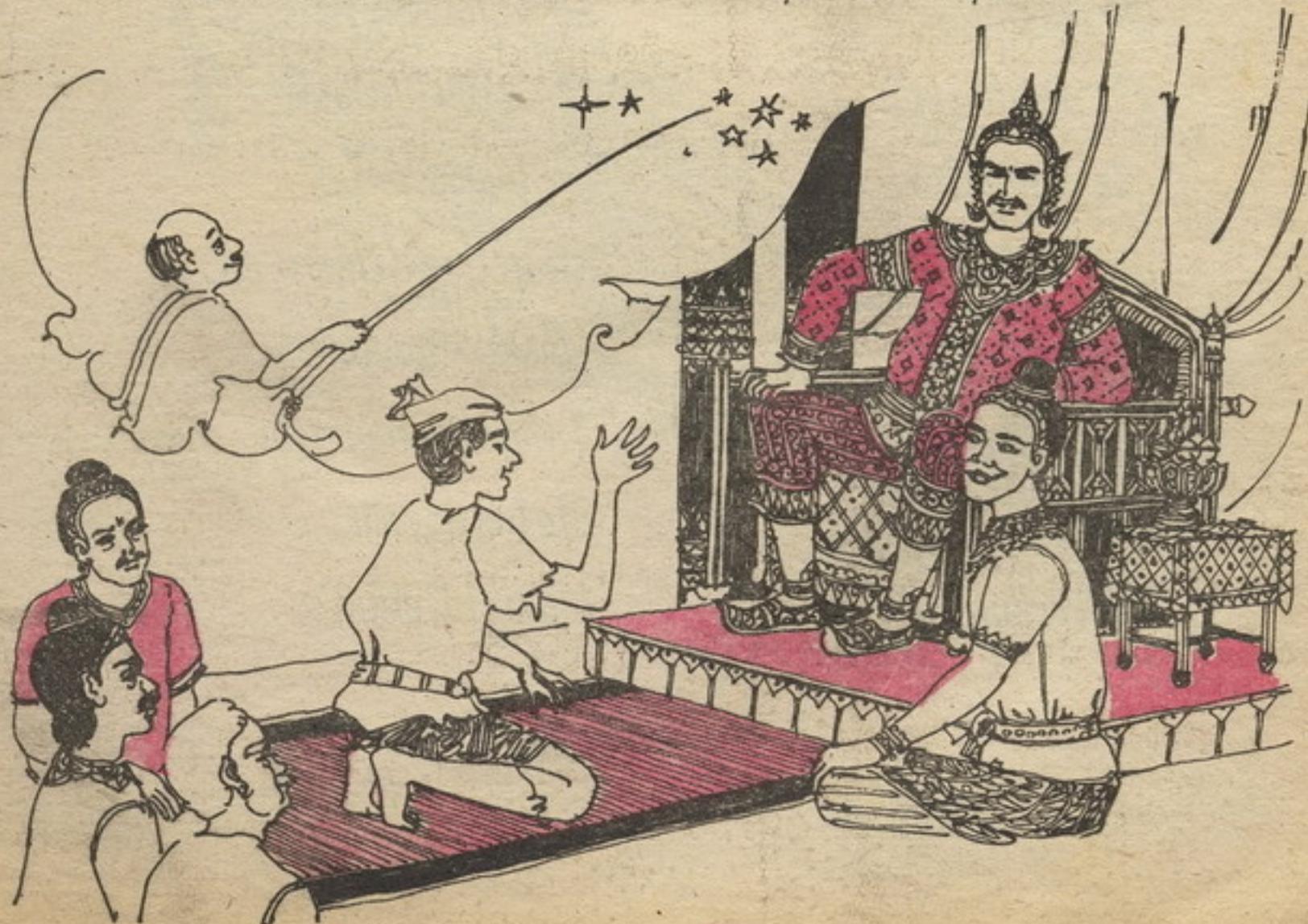
ขั้นที่ ๑ ใจความของเนื้อเพลง “ไทยรวมกำลัง” ถ้าไทยรวมกำลังกัน ก็จะสามารถป้องกันประเทศชาติได้ หากมีศัตรูมาโจมตี ก็จะพ่ายแพ้ไปเอง ขอเพียงพวกเรารอย่าแตกแยก ทำลายกัน ประเทศอื่นก็จะไม่กล้ามาทำลาย ขอให้ช่วยกันทะนุบำรุง ชาติ ศาสนา ให้ยืนยงอยู่ตลอดไป

- ขั้นที่ ๒ ใจความสำคัญของเนื้อเพลง
 ขอให้คนไทยรวมกำลัง ทำนุบำรุงชาติ ศาสนा ให้
 ยืนยงอยู่ตลอดไป
- ขั้นที่ ๓ ความคิดของผู้แต่งคือ ปลูกใจให้รักชาติบ้านเมือง สรุป
 เป็นชื่อเรื่อง “ไทยรวมกำลัง”

บทที่ ๑๗

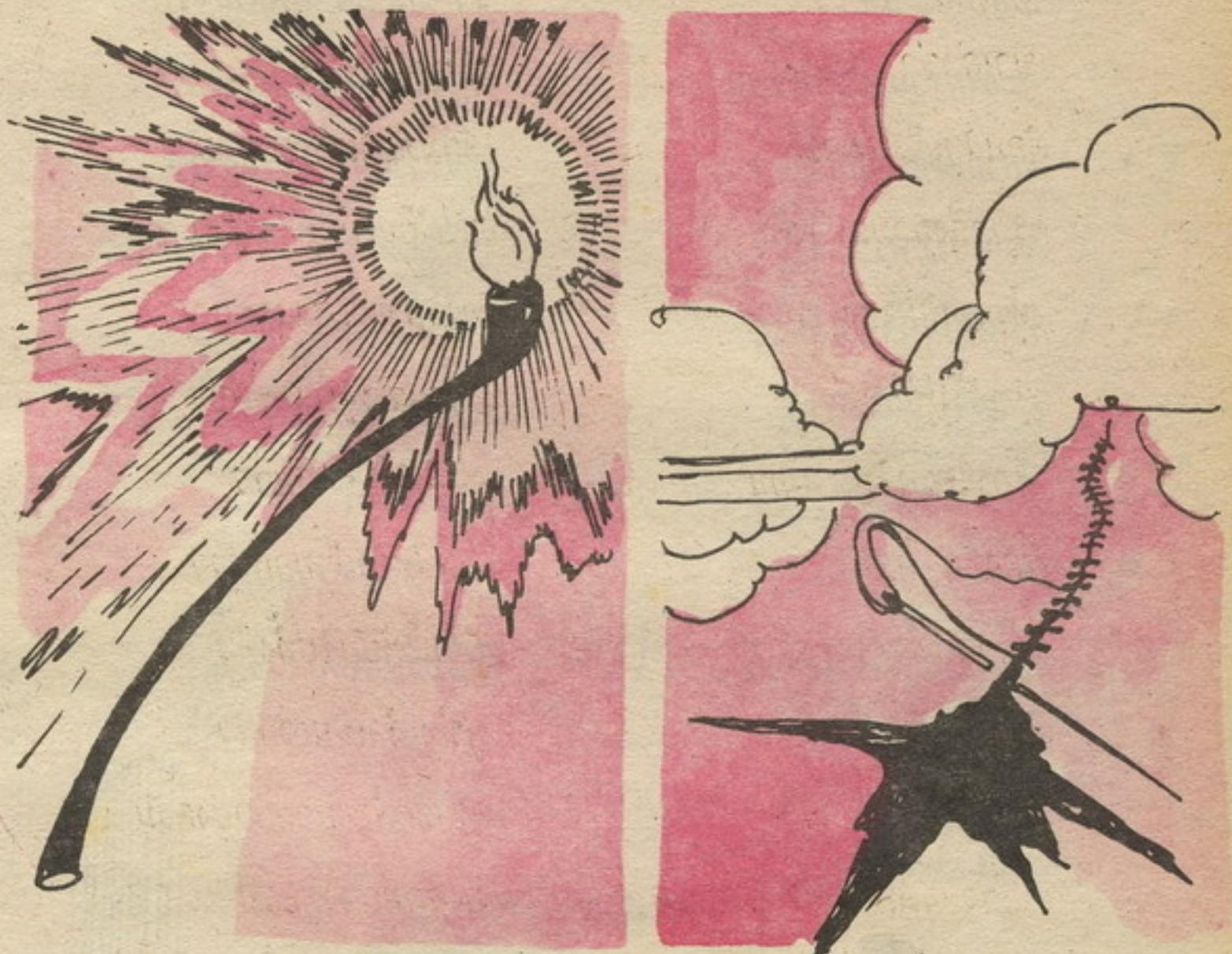
เต่าเจ้าปีญญา

มานีเข้าไปอ่านหนังสือในห้องสมุด
“ราชาผู้ชอบเรื่องโภหก” เห็นชื่อเรื่องแปลกดี จึงหยิบมาอ่าน
ครั้งหนึ่งมีราช
วันหนึ่งอยากฟังจน
ว่าคนที่พูดเท็จ
จะยอมยกกรุงไกร
ได้ยินคำประกาศ
ชายเลี้ยงแกะรีบจอง
พบหนังสือเล่มหนึ่งชื่อ
ขอบวัวจากโภหกคน
ใช้เสนาประการไป
เล่าเรื่องเด็ดถูกถูกทัย
ทรัพย์สินมอบให้ครอบครอง
พระราษฎร์ถ้วนทั้งสอง
ได้ถูกใจเล่าก่อนทุกคน

เขาเล่าว่า “พ่อข้า
 ต้อนแกะไม่ลวน
 ครัวถึงยามกลางคืน
 ให้รวมกันเรียงราย
 ราชานไม่ขอบฟัง
 “ใครใครครั้งเก่าก่อน
 เรื่องนี้ถูกโกหก
 เสนาจับบีบราชาน
 คนที่สองรื้บเล่า
 ใครเห็นจะต้องกลัว
 เวลาจะจุดที่
 ราชาร้องเยาะหยัน
 กล้องข้าก็ถูกธึ้นแรง
 เจ้าโกหกไม่ดี
 คนที่สามเล่าว่า
 ทั้งฝันทำปั่นป่วน
 ฝ้าแตกแยกกะลุ
 ต้องใช้เข็มด้ายพัน

มีคทายาวเหลือล้น
 โดยมิต้องเบียร์อนกาย
 ไขไม้ยืนเบี้ยดาวฉาย
 ส่องแสงส่องตรงแก่นอน”
 นั่งผินหลังพุดแคค่อน
 ก็ทำได้ไม้ยาวยาว
 ข้าสัปหงกอ้าปากหาว
 เมียนไหยับไปทั้งตัว”
 “บุข้าเจ้าเป็นเจ้าสว
 เพราะกล้องยาวยิ่งครั้น
 ต้องจุดที่ดวงตะวัน”
 “รืบເຄາມันไปเมียนตี
 จุดกับแสงสุริย์คร
 จึงต้องโทษร้องโอดครวญ”
 “เมือคืนฟ้าถูกลมหวาน
 จึงต้องแตกแยกจากกัน
 เป็นไฟคุข้างงัน
 เย็บເຄາไว้ให้ดี”

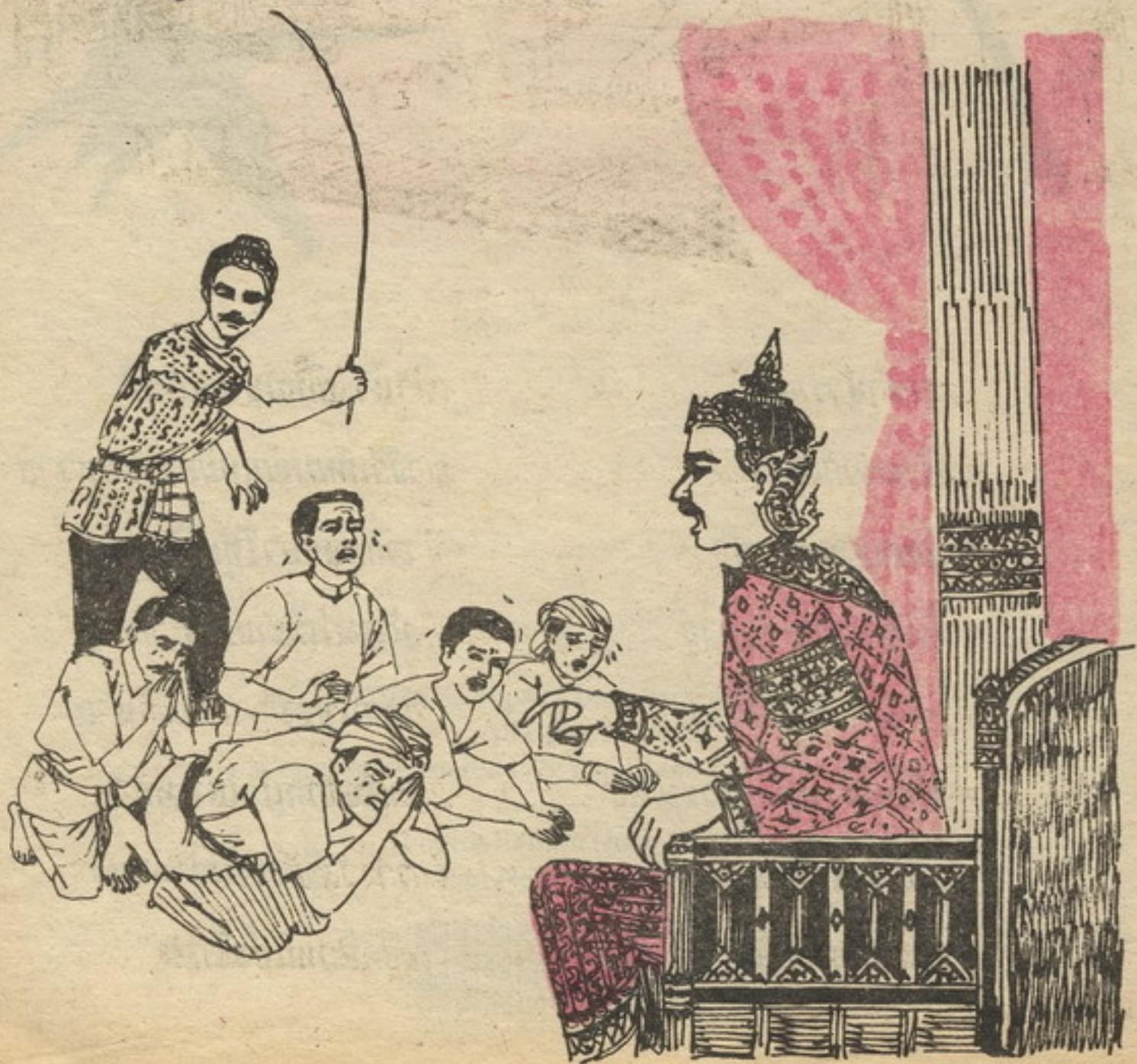

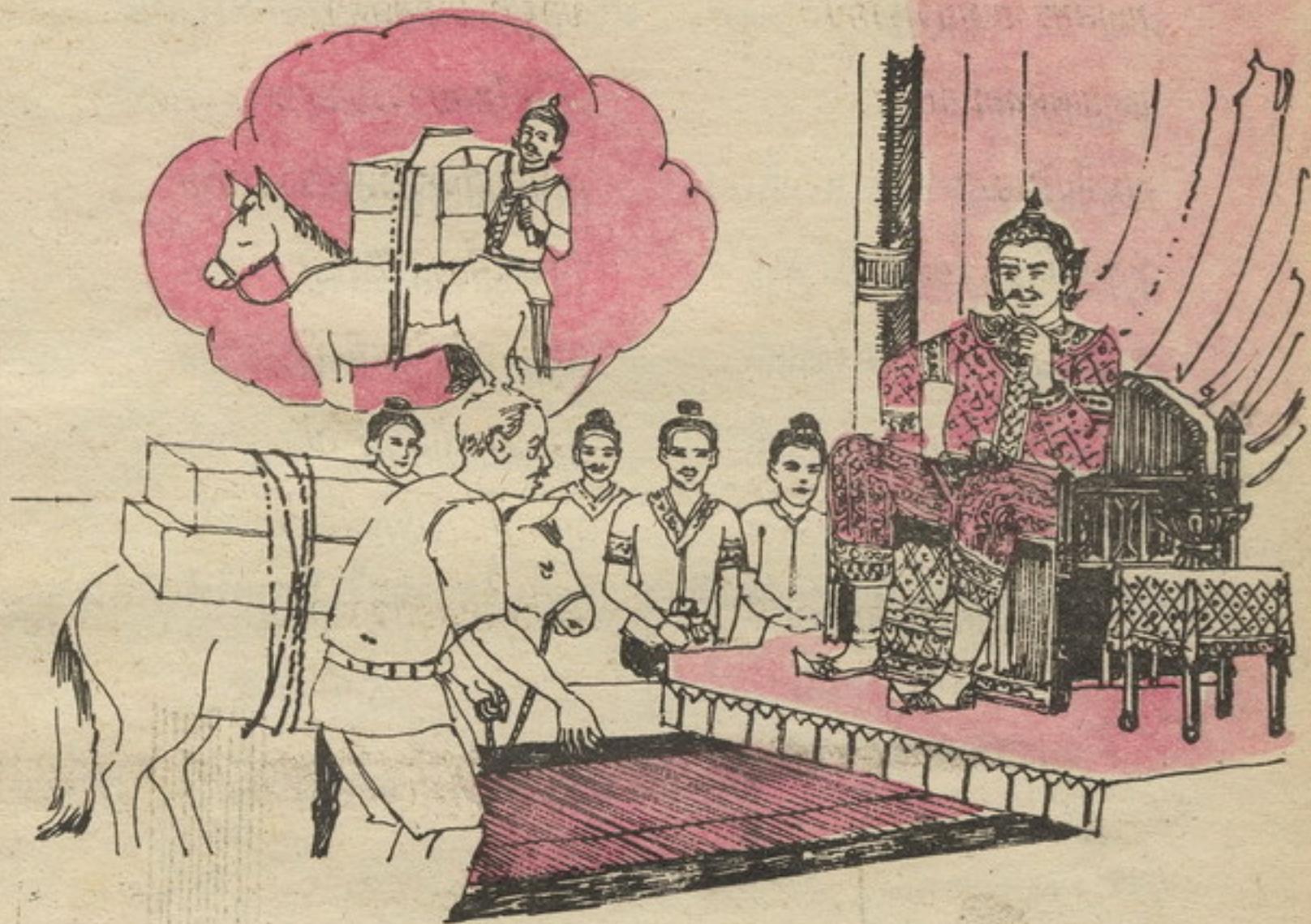
ราชาหัวร่องอ
 ฟ้าแยกก์เคย์นี
 เสนาหวานมันเข้า
 ตีแตกแหลกทั่วภัย
 คนที่สิรืบมา
 ปากกว้างเหลือประมาณ
 อีกคนเล่าเรื่องเด็ด
 คุ้นเป็นจะมากด

“เรื่องนี้หนอนบันเต็มที่
 ข้าเห็นบอยเหมือนรอยหาย
 เมียนตีอาให้เจียนดาย
 มันเล่าเรื่องเคืองรำคาญ”
 เล่าเรื่องว่า “วัวข้าหาญ
 เป็นหนูบ้าได้ทั้งรถ”
 ว่า “เรื่องเท็จข้าจำจด
 เปิดบินหนนี้ทั้งทั้งร้อน”

อีกคนก็มาเล่า
 ทະເລທຣາຍເທື່ຽວເວັ່ນ
 ແລ້ງແດດແສນອນອ້າວ
 ບຸ່ນຂຶ້ນຮື່ນອຸຮາ
 ຖຸກຄນທີ່ເລ່າເຮື່ອງ
 ຕ່າງຄນຮັ້ງໂອດໂອຍ
 ດ້ວມານີ້ຂາຍແກ່
 ຮາຫາຫລາກຖຸທັບ
 ລັ້ນໄຫຍ່ຫລາຍໃນຂັ້ນ

ວ່າ “ບ້າເຈົ້າເປັນຄນຈະ
 ຂູ້ອຸຈຸໄປໄກລສຸດຕາ
 ເທິ່ວໄຫລຍາວຣາວຊາຣາ
 ແນີ້ອັນຝັນຫລັ້ງດັ່ງປ່າຍໂປ່ຍ”
 ຮາຫາເຄື່ອງສັ່ງໃຫ້ໄປຍ
 ຄົນອື່ນກລັວຮັບໜີໄປ
 ຈຸງລາແປລ້າເຂົ້າວັ້ນໃນ
 ນອນເຫັນລັ້ນຫລັ້ງລາ
 ຈຶ່ງຮີບຮ້ອນເອົ່າວາຈາ

“ตากเจ้าจุ่งลา
 ตากกว่า “พระองค์
 ขไมยทองหลายลัง
 ราชว่า “โภก
 ตากแสบยินดี
 จะนั่นขอพารา
 เพราะข้าโภกเด็ด
 ราชามิยอมแพ้”

เบ้ามายดึงในวัง”
 ช่างลืมลงเรื่องความหลัง
 ข้าตามหามาเกือนปี”
 เรื่องลอกปรกน่าบัดสี”
 “ราชาเชือข้ากล่าวเท็จ
 และเงินตราเป็นบำเหน็จ
 รับรางวัลข้าเร็วไว”
 “เออ ตากบ้านนี้กได้”

ขไมยหองเจ้าไป
ตามากว่า “ท่านรับ^๑
เต็มลังบนหลังลา
ราชาแสนอดสู
สั่งให้อ ea หองก้อน
คิดดูเด็ดผู้อ่าน
หากเบาเรှုได้ที่ได้

เป็นหลายลังดังว่ามา”
จะใช้กลับคืนหองข้า
เร็วเร็วเข้าบ้าจักจรา”
 เพราะเสียรู้สุดผันผ่อน
 ใส่เต็มลังแล้ว ไล่ไป
 หลอกทำการเบาลงได
 หลอกกลับคำข้านักเอย

มานีอ่านแล้วนั่งยิ้มอยู่คนเดียว คิดในใจว่าจะไปปอ กให้เพื่อน ๆ
 มาอ่านแล้วนำไปอภิปรายกัน

แบบฝึก

๑. การเข้าคำ ในบทร้อยกรองไม่ใช้ไม้ยนก (၅) แทนคำที่อยู่ข้างหน้า
 ฝึกอ่านและสังเกต

“ไครไคร ครึ่งเก่าก่อน ก็ทำได้มีyawya”

ข้อสังเกต คำ “นานา” เป็นคำคำเดี่ยวที่มี ๒ พยางค์จึงไม่ใช้ไม้ยนก
 เช่น ร้อยกรอง นานาประเทศล้วน นับถือ^๒
 ร้อยแก้ว เข้าอ้างเหตุผลต่าง ๆ นานาเพื่อให้ทุกคนเชื่อ

๒. เนื่องนำคำสัมผัสกล้องของนาฏกเป็นเรื่องราวที่เคยเขียนเป็นร้อยแก้ว
จะทำให้ไฟเราจะและน่าอ่านขึ้น
ฝึกอ่านและลังเกต

ครั้งหนึ่งมีลา	เที่ยวหาอาหาร
หน้าตาขี้นบาน	อยู่ดามเชิงเขา
เสียงจิ้งหรีดร้อง	กิกก้องไม่เบา
จึงถามว่า “เจ้า	กินอะไรบ้าง
เสียงเพราะจริงนะ	ข้าจะเอาอย่าง”
“ขากินน้ำค้าง”	จิ้งหรีดกล่าวขาน
ลาเลิกกินหนู	ต่อมานมนาน
หิวใหญ่ขนมขัน	ไม่ข้าก็ตาย

๓. คำพังเพยและสำนวนเปรียบเทียบ จนมีความหมายมากกว่าคำที่เห็น
การอ่านจะต้องพิจารณาเปรียบเทียบความหมายให้ตรงกับเนื้อเรื่อง
จึงจะเข้าใจเรื่องถูกต้อง

ฝึกอ่านและลังเกต

เกลือจิ้นเกลือ ไม่ใช่หมายความว่าให้อาเกลือไปจิ้มเกลือ แต่
ใช้เปรียบเทียบเกลือว่าเหมือนกับคนที่ไม่ยอม
เสียเปรียบใคร ถ้าคนเซ่นนี้มาพบกัน ก็จะไม่มี
ใครยอมใคร

๔. การอ่านคำร้อยกรอง ต้องอ่านเป็นจังหวะให้ถูกต้องตามลักษณะของคำร้อยกรองแต่ละชนิด จึงจะไพเราะ
ฝึกอ่านและสังเกต

๔.๑ การอ่านบทร้อยกรอง นอกจากจะหยุดตามวรรคตอน แล้วยังมีการหยุดภายในวรรค เพื่อให้ฟังไพเราะเหมือนจังหวะเพลงและเป็นคำที่มีเสียงสัมผัศกล้องของกัน เวลาอ่านจังหวะจะลงตรงคำที่ขึ้ดเส้นใต้

ครั้งหนึ่งมีราชา	ขอวัวจากโภกคน
วันหนึ่งอยากฟังจน	ไข้เลน่าประการไป

๔.๒ บทร้อยกรองที่มีเครื่องหมายอัญประกาศ ("...") เวลาอ่านยังคงเว้นจังหวะเหมือนเดิม ไม่ต้องหยุดจังหวะหน้าเครื่องหมาย เพราะจะทำให้เสียจังหวะและไม่ไพเราะ

ฝึกอ่านและสังเกต

ราชาฯ “โภก	เรื่องสกปรกน่าบัดสี”
ตาแก่แลสนยินดี	“ราชาเขื่อยขากล่าวเท็จ

๔.๓ บทร้อยกรองบางวรรค ที่มีการแบ่งวรรคเหมือนร้อยแก้ว อาจเว้นจังหวะได้ครู่หนึ่งแล้วอ่านต่อเพื่อไม่ให้เสียจังหวะ เช่น
ราชาไม่ยอมแพ้ “เออ ตาแก่บ้านนี้กได้”

๕. คำชื่อที่ใช้ในทร้อยกรอง อาจวางแผนที่กันได้เพื่อให้คำสัมผัสกันตามตำแหน่งที่นั่งกับของคำร้อยกรองชนิดนั้น
ฝึกอ่านและสังเกต

ตากกว่า “พระองค์

ห่างลีมหลังเรื่องความหลัง (หลงลีม)

.....

ล่องแสงส่องตรงแกะนอน

ราชาไม่ขอบฟัง

นั่งผินหลังพุดแคะค่อน] (ค่อนแคะ)

.....

เร็วเร็วเข้าบ้าจักจร

ราชาแสนอดสู

เพราะเลียรู้สุดผันผ่อน] (ผ่อนผัน)

๖. ข้อความหรือประโภคในทร้อยกรอง เพื่อให้สัมผัศคล้องจองกันและไฟเราะ ความหมายให้ถูกต้อง

ฝึกอ่านและสังเกต

ลังไหญ่หลายใบข้อน

อาจเรียงข้อความ stalab ที่ได้ เมื่ออ่านต้องสังเกตและเปลี่ยนเส้นทาง

(ลังไหญ่ซ้อนกันหลายใบ)

จึงรื้นร้อนเอ่ยวาจา

ทะเลขรายเที่ยวเรือน

ว่า “บ้าเจ้าเป็นคนจะ

(เที่ยวเรือนในทะเลขราย)

๗. คำบางคำอาจเปลี่ยนเป็นคำอื่นได้ และมีความหมายเหมือนกัน
ฝึกอ่านและจำ

คำ	คำอื่นที่เลือกใช้ได้
พูดโภก	พูดปด พูดเท็จ
มัน	เข้า
หวาน	เมี่ยน
ตาแก่	ผู้สูงอายุ คนชรา
ชาด เขมือบ กิน	รับประทาน

๘. การพูดหรือเขียนเรื่องราวต่างๆ ต้องพยายามหาหลักฐานหรือเหตุผล
ให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านเชื่อ การอ่านต้องพิจารณาว่าเรื่องราวนั้นจริงหรือไม่
จริง มีเหตุผลหรือหลักฐานเพียงพอหรือไม่
ฝึกอ่านและสังเกต

คนที่สองรีบเล่า	“ปูข้าเจ้าเป็นเจ้าสว
ใครเห็นจะด้องกลัว	เพราะกล้องยาวยิ่งครั้น
เวลาจะจุดที่	ต้องจุดที่ดวงตะวัน”
พิจารณาว่า น่าเชื่อหรือไม่ เพาะเหตุได	
เหตุผลหรือหลักฐาน	บอกเหตุผลหรือหลักฐานให้เชื่อได้ว่า
เป็นจริงหรือไม่	

บทที่ ๑๔

หลงเชื่อ

บ้านหลังเล็ก ๆ ที่ปู่ลูกอยู่ได้ตั้นไหร่ ริมสระหลังบ้านของปิติเป็นบ้านของนางสร้อย สามีของนางสร้อยตายไปนานแล้ว ตั้งแต่ลูกทั้งห้าคนยังเล็กอยู่ บัดนี้ลูกของนางสร้อยเติบโตขึ้น คนโตอายุรุ่นราวกว่าเดียวกับพี่คนที่สองของปิติ เขาเป็นคนดี พ่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่หก ก็ออกมาช่วยแม่ทำมาหากินอย่างขยันขันแข็ง น้อง ๆ ของเขาก็

นางคนก็ได้เรียนหนังสือ นางคนก็ขอยกเว้นไม่ต้องเรียน เพราะนางสร้อย
ยากจน ไม่มีสมบัติพัสดุอันใด ได้แต่หาเช้ากินค่ำไปวันหนึ่ง ๆ
ครอบครัวของปิติให้ออนเคราะห์นางสร้อยและลูก ๆ เรื่อยมา มีอะไร
พ่อแบ่งปันได้ก็แบ่งปัน ปิติให้ลูก平原ไปเลี้ยงหลายตัว ทำให้นาง
สร้อยพอมีรายได้ขึ้นบ้าง ลูกของนางสร้อยบางคนมีความประพฤติไม่ดี
เป็นเด็กเหลือข้อ ชอบลักเจ้าของ โนยน้อย จนตำรวจต้องตักเตือนนางสร้อย
เสมอ ปิติก็ซักชวนให้ไปรับจ้างล้างชามกับเพชร แต่นั้นมา ก็เลิก
ประพฤติชั่ว นางสร้อยจึงรักใคร่นับถือครอบครัวของปิติมาก

หลังบ้านนางสร้อยเป็นทุ่งหญ้า ปิติชอบพาเจ้านิลไปกินหญ้าที่
นั้น เมื่อผ่านบ้านนางสร้อย บางครั้งเข้าแวงทักษิณพูดคุยกับนางสร้อย
และลูก ๆ ต่อมาปิติสังเกตเห็นหญิงชายคู่หนึ่ง อายุรุ่นราวคราวเดียวกับ
นางสร้อย ไปมาหาสู่ที่บ้านนางสร้อยเสมอ ปิตินึกว่าเป็นญาติกันจึง
ไม่สนใจ ประกอบกับระยะหลัง ปิติไม่ค่อยได้พาเจ้านิลไปกินหญ้า
แล้วนั้นด้วย

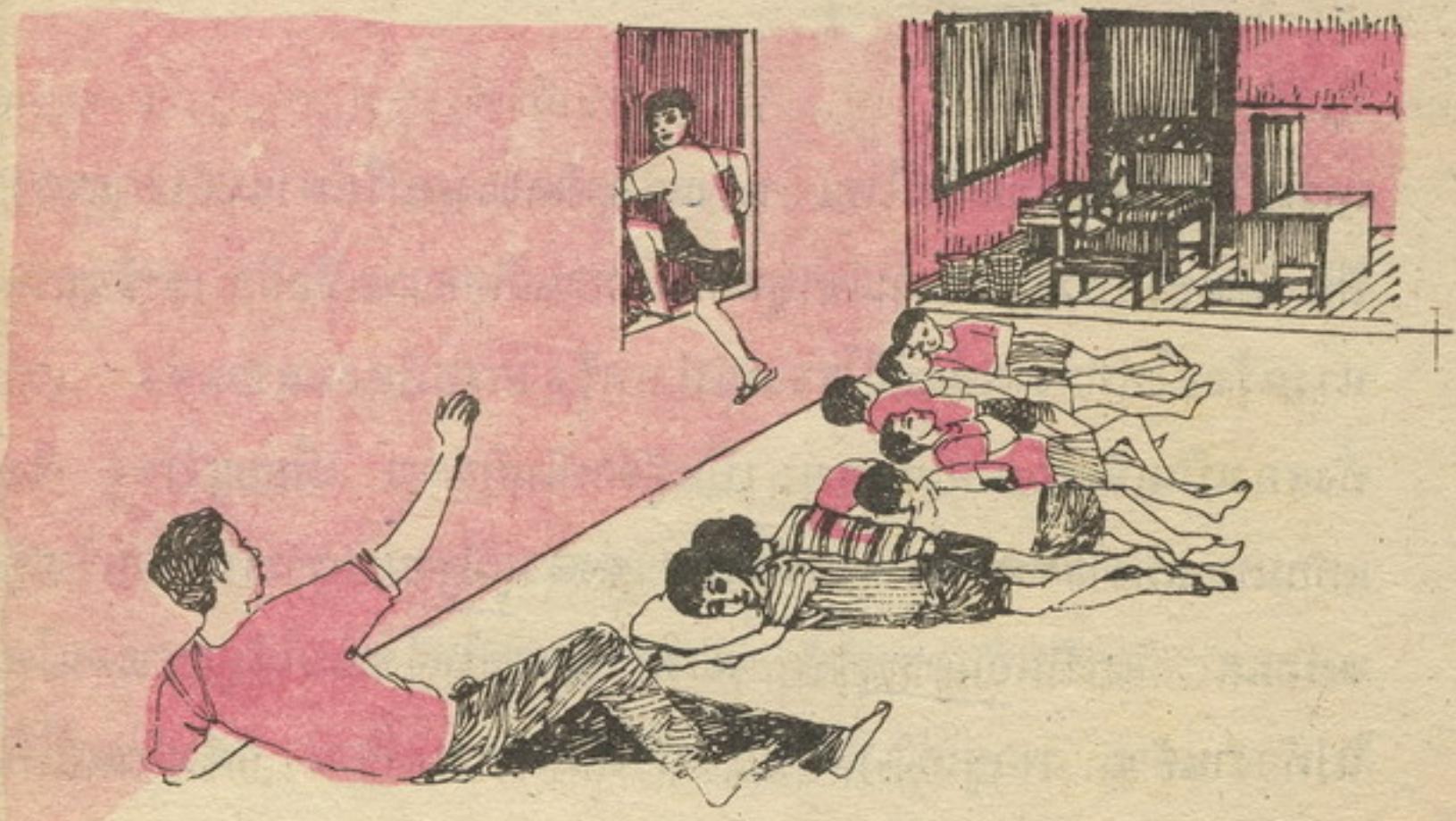
วันหนึ่ง เมื่อปิติเลิกเรียนกลับมาถึงบ้าน เห็นนางสร้อยนั่งร้องไห้
อยู่กับยาย พอหันมาเห็นปิติก็น้ำตาพุ่มฟ่ายพูดว่า

“ปิติ จำผู้หญิงกับผู้ชายที่มาบ้านของน้าได้ไหม” ปิติรับคำว่า
จำได้ นางสร้อยจึงเล่าเรื่องให้ฟังอย่างยืดยาวว่า นางเอองก์ไม่รู้ว่าสอง
คนนั้นเป็นใครมาจากไหน เข้ามาทำสนิทสนมเห็นอกเห็นใจในความยากจน
ของนางแล้ววัดอ้างว่าเป็นคนร่ำรวยและใจบุญ อยากรสংเคราะห์คนยาก
คนจน เข้าให้เงินนางสร้อยหลายครั้ง แรก ๆ นางสร้อยไม่ยอมรับ

เพราะไม่รู้ว่าเข้าจะมาไม่ไหน นางสร้อยคิดจะมาปรึกษาแม่กับยายของปิติ แต่หลังการมาเพราะเข้าพูดเก่งมากจนเกิดความเชื่อถือ เข้าซักชวน นางสร้อยไปทำงานด้วยที่โรงงานทำเครื่องกระปองหลายนแห่ง เข้าทั้งสองเป็นเจ้าของแต่ให้ลูก ๆ เป็นผู้ดำเนินกิจการ เมื่อยู่ร่ว่าง ๆ จึงอกมาสังเคราะห์คนจน เข้าไม่กล้าแต่ตัวภูมิฐาน เพราะเกรงคนร้ายรู้เบ้าแส จะเป็นอันตรายได้ นางสร้อยพยายามให้ลูกช่วยคนโดยไปทำงานด้วย พอลูกนางสร้อยไปทำงานได้ครบเดือน ก็ส่งเงินมาให้ทางธนาคารเป็นจำนวนถึงสามพันบาท

นางสร้อยดีใจมาก เตรียมจะขายที่ดินและบ้าน อพยพไปทำงานกับลูก พอดีเมื่อเช้านี้เอง ลูกของนางกลับมาอย่างร้อนรน เล่าให้ฟังว่า หลงหายคุณนั้นที่แท้เป็นหน้าม้าหานงานไปให้โรงงานอุบاثร์ ภายนอก เป็นโรงงานทำเครื่องโลหะต่างๆ แต่ภายในผลิตเครื่องปั้นปั่นปลอม พอลูกชายนางสร้อยรู้ความจริงก็ไม่ยอมทำแต่เจ้าของโรงงานกักตัวเข้าไว้รวมกับคนงานอื่นๆ มี咽คอญี่ปุ่นแล้วตรวจตราไม่ให้ใครเข้าออกได้เลย คนงานในนั้นบางคนก็พอใจ เพราะได้เงินเดือนสูง แต่บางคนก็ไม่พอใจ เพราะขาดอิสรภาพ หลายคนพยายามหนีแต่ไม่สำเร็จ ลูกของนางสร้อย คนนี้เป็นคนดีและมีความจริงใจมากต่อชาติ ศาสนา พระมหาชัตติร์ อย่างแน่นอน เกลียดงานที่ผิดกฎหมาย เพราะการปลอมเครื่องปั้นปั่น เป็นการทำลายชาติ เขารู้สึกทางหนี เมื่อคืนนี้เองเขานี้ออกมายังไง

คนเฝ้ายามสามคนໄล่ตามเข้า ตำรวจเห็นจึงเข้าระงับเหตุการณ์ พวก คนยามตีหน้าตายใส่ร้ายว่า ลูกชายนางสร้อยข์莫ຍของของโรงงาน เขาเลย ต้องเปิดเผยความจริงให้ตำรวจรู้ โชคดีที่มีตำรวจสองนายจึงจับคนยาม ทั้งสามคนไว้ได้ ตำรวจรู้ ประวัติของเจ้าของโรงงานอยู่บ้างว่า เป็น คนทุจริต แต่จับไม่ได้คานหังคานเข้าสักที ครั้งนี้เห็นที่จะได้หลักฐานจึง ปฏิบัติงานอย่างรวดเร็ว ใช้วิทยุขอกำลังเจ้าหน้าที่ล้อมโรงงานไว้ เมื่อ พร้อมก็ให้อ่านดี สัญญาณเข้าบุกทันที ตำรวจจับของกลางได้ทั้งหมด จึงคุมตัวเจ้าของโรงงานไปสอบสวน ลูกชายนางสร้อยจึงรีบหนีมา เพราะเกรงอิทธิพลเจ้าของโรงงาน

ปิดอกใจมาก แต่ไม่รู้จะทำอย่างไร ยายก็ได้แต่ปลอบโยนนาง สร้อยว่า พวກเจ้าของโรงงานถูกตำราจับแล้วคงจะหมดเรื่องกัน แต่ นางสร้อยกลัวหน้าม้าสองคนจะคิดว่าลูกชายของตนหักหลัง อาจจะ ตามมาแก้แค้นก็ได้ เพราะเมื่อตำรวจจับเจ้าของโรงงานได้ ไม่ซักก็คง จะมีการชัดทอดความผิดไปยังผู้เกี่ยวข้องแน่นอน ปิติจึงรับว่าจะไป ปรึกษาเกษตรอำเภอ

พอเกษตรอำเภอรู้เรื่องก็ไม่รอช้า รีบพานางสร้อยและลูกชาย ไปพบสารวัตรใหญ่ทันที สารวัตรใหญ่ถามถึงรูปร่างหน้าตาของหญิง ชายคู่นั้น แล้ววางแผนให้ตรวจสอบคนเข้าออกกว่าในตัวอำเภอ ทั้ง ทางรถและทางเรืออย่างเคร่งครัด ไม่ซักก็ได้ทราบข่าวว่า ตำราทาง กรุงเทพฯ จับผู้เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ได้หมด รวมทั้งหญิงชายคู่นั้นด้วย ทุกคนจึงโล่งใจ เกษตรอำเภอและสารวัตรใหญ่ช่วยกันทำงานให้ลูกชาย นางสร้อยทำ และส่งเคราะห์ครอบครัวของนางสร้อยเป็นอย่างดี

วันต่อมา พอถึงเวลาอภิปรายข่าวและเหตุการณ์ ปิติจึงยกเรื่อง ลูกชายนางสร้อยขึ้นมาเป็นหัวข้ออภิปรายว่า “จะเชื่อคำโฆษณาชวนเชื่อ ได้เพียงได” เพื่อน ๆ หลายคนไม่รู้เรื่องนี้มาก่อน พอได้ฟังปิติเล่า ก็ ตื่นเต้นมาก ตั้งอกตั้งใจร่วมกันอภิปรายทุกคน ครูจึงให้อภิปรายเป็น กลุ่ม กลุ่มของปิติ มานี ดวงแก้ว ชูใจและสมคิด ชูใจพูดว่า “ป้า สร้อยไม่น่าเชื่อง่าย ๆ เลย เพราะคนที่มาซักชวนก็ไม่รู้จักกันมาก่อน”

สมคิดเสริมว่า “อีกอย่างหนึ่ง น่าจะคิดพิจารณาว่า ลูกชายของตัวเรียนจบแค่ ป. ๖ จะไปทำงานอะไร จึงจะได้เงินเดือนมาก ๆ อย่างนั้น” นานีหันไปถามดวงแก้วว่า “สมมุติว่าเธอเป็นป้าสร้อย เธอจะทำอย่างไร”

ดวงแก้วตอบว่า “ฉันจะไปปรึกษาแม่หรือยายของปิติก่อน เพราะแม่กับยายของปิติดีต่อป้าสร้อยมาก”

“เขากองพูดเก่งมากนะ จึงสามารถเกลี้ยกล่อมและจูงใจคนให้หลงเชื่อได้อย่างนั้น ฉันอยากรู้จริง ๆ ว่าเขาพูดอย่างไร” ปิติพูด

“ธรรมชาติคนที่มีเลือดกล พยายามจะให้คนอื่นหลงเชื่อ ก็ต้องสรรหาคำพูดมาโน้มน้าวจิตใจให้คนเชื่อ ข้อสำคัญอยู่ที่คนฟัง จะมีเหตุผลพิจารณาคำโฆษณาชวนเชื่อเหล่านั้นว่าจะเชื่อได้เพียงใด” นานีอภิปราย

“ยานางขنانโழณาสรรพคุณว่าแก่โรคสารพัดอย่าง ไม่น่าเชื่อเลย” ดวงแก้วเสริม “เมื่อวานนี้ มีคนนำน้ำปลาบรรทุกรถยนต์เข้าไปขายแถวบ้านของฉัน ราคากาดละหมาดสูงเท่านั้นเอง คนขายก็โழณา ว่า เป็นน้ำปลาดีมีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และอวดอ้างหลอกลวงว่า กระทรงสารานุรักษ์บรรรองคุณภาพ ที่ขายได้ราคาถูก เพราะต้องการช่วยคนที่มีรายได้น้อย ป้าของฉันให้ฉันไปซื้อ ฉันไปพิจารณาดูแล้ว ตรารับรองคุณภาพของกระทรงสารานุรักษ์ที่เข้าอวดอ้างก็ไม่มี ฉันเกรงว่าจะเป็นน้ำเกลือผสมสีมากกว่า จึงไม่ซื้อ”

เมื่อทุกกลุ่มอภิปรายจบแล้ว ครูก็ให้ช่วยกันสรุป แล้วชี้แจงเพิ่มเติมว่า

“เรื่องคำโழนาต่าง ๆ เป็นเรื่องที่ต้องระมัดระวังให้มาก ทุกวันนี้มีการโழนาชวนเชื่อมากมายหลายอย่าง ทั้งการพูดและการเขียน เราต้องใช้ความรู้ความคิดพิจารณาหาเหตุผลให้ดีเสียก่อน ก่อนที่จะเชื่อ สิ่งใด ควรสืบดูหรือปรึกษาหารือผู้รู้หรือผู้ที่เราไว้ใจเสียก่อน อย่าด่วนผลิตผลตามความคิดหรือทำอะไรตามคนอื่นง่าย ๆ เพราะอาจจะต้องเสียใจภายหลัง ถ้าเป็นเรื่องส่วนตัวหากเราเพลี่ยงพล้ำเสียที่ เราก็เสียเนพะตัวเอง อาจจะเป็นเงินทอง หรือเกียรติยศและศักดิ์ศรีของตน แต่ถ้าเป็นเรื่องของส่วนรวม เรื่องของชาติบ้านเมือง หากทำอะไรไปโดยไม่ไคร์ครวญให้ถ่องแท้ ถ้าเป็นเรื่องเสียหายก็ยิ่งจะเกิดความเสียหายเป็นหล่ายเท่าที่คุณ อาจจะถึงแก่เสียชาติบ้านเมืองก็ได้ ถ้าไม่

มีชาติ เรายังอยู่ไม่ได้ จะนั่น นักเรียนต้องใช้ความรู้ความคิด พิจารณา
คำโฆษณาชวนเชื่อต่าง ๆ ให้ลึกซึ้ง ถ้าไม่แน่ใจต้องถามผู้ใหญ่ทันที"

นักเรียนต่างจดจำข้อสรุปและคำชี้แจงของครูไว้ เพราะในชีวิต
ของแต่ละคน จะต้องพบเหตุการณ์ หรือข้อความโฆษณาชวนเชื่อต่าง ๆ
เข้าจะได้มีหลักเกณฑ์พิจารณา เพื่อให้ตัวเองปลอดภัยและรวมไปถึง
ชาติบ้านเมืองอยู่รอดด้วย

พอเลิกเรียนทุกคนจะแยกย้ายกันกลับบ้าน ปิดจึงบอกเพื่อน ๆ
ว่า "วันนี้พยายามทำปلانิลชุบแป้งทอด จิ้มน้ำจิ้มรสเด็ด ใจจะไปกิน
กับเราบ้างเอ่ย" วีระ มนะ เพชร มนี และชูใจ เดินตามปิดไป
ทันที ปิดหันมาถามว่า "เชอไม่คิดหรือว่า นี่เป็นการโฆษณาชวนเชื่อ"
เพื่อน ๆ หัวเราะตอบว่า "เป็นการโฆษณาชวนเชื่อที่พวกเรารื้อ เพราะ
เชอมีปلانิล และมีiyayที่ยินดีทำอะไร ๆ ให้เรา กินจริง ๆ"

แบบฝึก

๑. คำบางคำบอกให้รู้ว่าเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง

ฝึกอ่านและสังเกต

ผู้ชาย ໄດ້ແກ່ ພ່ອ ລຸງ ປູ້ ຕາ (ລູກ) ເຊຍ ມຸນ ເຈົ້າປ່ວ
ຜູ້หญิง ໄດ້ແກ່ ແມ່ ປໍາ ຢ່າ ຍາຍ (ລູກ) ສະໄກ ສາວ ເຈົ້າສາວ
เป็นผู้ชายหรือຜູ້หญิงກີ່ໄດ້ ໄດ້ແກ່ ພື້ນ້ອງ ອາ ນ້າ

๒. คำบางคำบอกจำนวนชัดเจน ບາງคำบอกจำนวนประมาณ และ ບາງคำบอกลำดับที่ การอ่านจะต้องพิจารณา

ฝึกอ่านและสังเกต

๒.๑ ນອກจำนวนแน่นอน เช่น ສອງຄນ ສາມພັນບາທ ຂວດລະ
ທກສລິ່ງ ຂາຍຫຼົງຄູ່ນັ້ນ ເຂາທັ້ງສອງ ດາວໂຫຼວງ ດາວໂຫຼວງ
ທີ່ລະຄນ ຄຣັງລະ

๒.๒ ນອກจำนวนประมาณ เช่น ສອງສາມຄນ ບາງຄນ ຍາບາງຂ່ານານ
ທັ້ງໝາດ ຄຽບເດືອນ ພວກເຮາ ບາງຄຣັງ ບາງທີ່ ຮ່າຍແໜ່ງ
ທັ້ງໝາຍ ວຸ່ນຮາວຄຣາວເດືອນກັນ ນ້ອງ ၅ ປຸລະ

๒.๓ ນອກลำดับທີ່ เช่น ລູກດັນຫວັບປີ ດາວໂຫຼວງ ດາວໂຫຼວງ
ດາວໂຫຼວງ ດາວໂຫຼວງ ດາວໂຫຼວງ ດາວໂຫຼວງ ດາວໂຫຼວງ

๓. คำประสมບາງคำนี้คำตັນหรือคำท้ายເໜື້ອນກັນ ແຕ່ນີ້ຄວາມໜາຍຕ່າງກັນ

ฝึกอ่านและสังเกต

งาน - ໂຮງງານ ແຕ່ງງານ ແມ່ງງານ ການບ້ານ ການບວຊ
ການປະຕິບັດ

ตา - พ่อตา น้ำตา ติดตา ตาตุ่ม ตาขาว ตาข่าย

ตัว - แต่งตัว ปรับตัว เล่นตัว ตัวอย่าง ตัวแทน ตัวการ

๔. ภาษาไทยเป็นภาษาที่ไพเราะน่าฟัง เพราะพูดให้มีเสียงคำสัมผัส
กล้องจ้องกันและมีความหมายชัดเจนขึ้นด้วย

ฝึกอ่านและสังเกต

ขยัน - ขยันขันแข็ง

ตั้งใจ - ตั้งอกตั้งใจ

ระวัง - ระมัดระวัง

เห็นใจ - เห็นอกเห็นใจ

คานหังและเขา

- คานหังคานเขา

รุ่นเดียวกัน

- รุ่นราวนคราเดียวกัน

ลักษณะเมยเล็ก ๆ น้อย ๆ

- ลักษณะเมยน้อย

๕. สำนวน เป็นลักษณะเฉพาะของภาษา สำวนมากจะนำคำหรือกลุ่มคำ^๑
จากนิทานหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ มาเปรียบเทียบกับการกระทำที่เกิดขึ้น
ใหม่ในลักษณะเดียวกัน การอ่านจับใจความจะต้องเปรียบเทียบ
ความหมายให้ตรงกันเนื้อเรื่อง

ฝึกอ่านและสังเกต

คำ กลุ่มคำ	ที่มา	ความหมาย
คานหังคานเขา	ขโนยวัวควายไป เจ้าของตาม พบนจะกำลังมา มีหนังและ เงากำให้รู้ว่าเป็นวัวควายของตน	จับได้พร้อมหลักฐาน ขณะทำผิด

หน้าตาย	หน้าของคนตายจะเปลี่ยนแปลง สีหน้า ยิ่ม หรือหัวเราะไม่ได้ ความสูจจะใช้ขอสับช้างเมื่อช้าง	ทำเป็นไม่รู้เรื่อง ทำ หน้าเฉย ดื้อ รั้น
เหลือขอ	ดื้อไม่ยอมทำงานตามคำสั่ง ช้างบางตัวที่ใช้ขอสับเท่าไร ก็ไม่ยอมทำ เรียกว่า เหลือขอ	

๖. ข้อความบางตอน นี้ประโภคหลายประโภคต่อเนื่องกัน บางประโภคจะประชานไว้ ต้องอ่านให้จบข้อความ และแยกประโภคให้ถูก จึงจะเข้าใจเรื่อง

ตัวอย่างที่ ๑ การใช้คำตามเพื่อให้เข้าใจเรื่องถูกดัง

ข้อความว่า “วันหนึ่ง เมื่อปิติเลิกเรียนกลับมาถึงบ้าน เห็นนางสร้อยนั่งร้องไห้อยู่กับยาย พอหันมาเห็นปิติก็น้ำตาพุ่มฟายพุดว่า.....”

เมื่อปิติเลิกเรียนกลับมาถึงบ้าน

เห็นนางสร้อยนั่งร้องไห้อยู่กับยาย ใครเห็น ต้องเป็นปิติเห็น อาจเขียนให้ชัดเจนได้ว่า
ปิติเห็นนางสร้อย.....

พอหันมาเห็นปิติ

ต้องเป็นนางสร้อยเห็น อาจเขียนให้ชัดเจนได้ว่า

พอนางสร้อยหันมาเห็นปิติ

กืน้ำตาพูมฟาย

ใครน้ำตาพูมฟาย ต้องเป็นนาง
สร้อย เพราะประโยชน์แรกของ
ว่านางสร้อยนั่งร้องให้

ถ้าแยกประโยชน์ดิว่า พอนางสร้อยหันมาเห็น ปิติ กืน้ำตา
พูมฟาย จะกล้ายเป็นว่า ปิติ กืน้ำตาพูมฟาย
ตัวอย่างที่ 2 ใช้การพิจารณาเรื่อง

ข้อความว่า “ยาบางขナンໂມໝ່າສරົບຄຸນວ່າແກ້ໂຮຄສາຣັດ
อย่าง ไม่น່າເຊື່ອເລຍ”

ข้อความ	การพิจารณา
ยาบางขナンໂມໝ່າສරົບຄຸນ ว່າແກ້ໂຮຄສາຣັດอย่าง	ยาໂມໝ່າສරົບຄຸນແວງໄມ້ໄດ້ ນ່າ ຈະເປັນຄົນໃດຄົນທີ່ນີ້ໂມໝ່າສරົບ- ຄຸນຂອງยา ถ้าຈະໄ້ເຂົ້າໃຈຕ້ອງຈັດ ລຳດັບຂອງຄຳໃໝ່ເປັນຄົນໂມໝ່າ ສරົບຄຸນຍາບາງຂنانວ່າແກ້ໂຮ ຄສາຣັດอย่าง
ไม่น່າເຊື່ອເລຍ	<p>ວລິນີ້ຈະขยายຄຳໄດ້ ລອງພິຈາറາ ວ່າขยายຂໍ້ອຄວາມໄດ້ຖຸກຕ້ອງ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ยาไม่น່າເຊື່ອເລຍ - ແກ້ໂຮຄໄມ່ນ່າເຊື່ອເລຍ - ໂມໝ່າໄມ່ນ່າເຊື່ອເລຍ <p>ນ່າຈະເປັນ ໂມໝ່າໄມ່ນ່າເຊື່ອເລຍ</p>

ข้อความข้างต้น อาจเขียนใหม่ได้ว่า

“ไม่น่าเชื่อคำโฆษณาว่า咽บางขنانแก้โรคสารพัดอย่าง”

ฝึกอ่านและพิจารณา

- ๖.๑ “เขาอวดอ้างว่าเป็นคนร้ายและใจบุญ อยากส่งเคราะห์คนยากจน” เชื่อถือได้ทันทีหรือไม่
- ๖.๒ “ เพราะเขาพูดเก่งมาก ” คนพูดเก่งเชื่อได้หรือไม่
- ๖.๓ “เขาโฆษณาว่าคุณภาพได้มาตรฐาน กระทรวงสาธารณสุขรับรองคุณภาพ ” คำโฆษณาไม่เหตุผลเชื่อได้หรือไม่ การพิจารณา การตัดสินใจเชื่อหรือไม่เชื่อ ต้องพิจารณาทั้งเหตุผลและหลักฐานว่าจริงหรือไม่จริง

บทที่ ๑๙

ปلامหากาพ

“เมื่อเย็นวันนี้ ฉันพาเจ้านิลงอาบน้ำในแม่น้ำสนุกจัง” ปิดเล่าให้เพื่อน ๆ พึ่ง “เจ้านิลวยน้ำเป็นไหม” ชูใจถาม ปิติตอบอย่างเล่นลิ้น “ว่ายไม่เป็น จนฉันตามไม่ทันแน่” แล้วหัวเราะพลางเล่าต่อไปว่า “พอได้ลงน้ำแล้วมันไม่ค่อยจะยอมขึ้นเสียด้วยซี เวลาฉันจะแปรงขนให้มันหนีไปตรงน้ำลึก ๆ ฉันค่อยดึงให้มันกลับมา พอมันกลับมา มันก็เล่นเสียจนไม่เป็นอันได้แปรงขน”

“มันเล่นอย่างไร ฉันอยากดูจัง” นานีถาม

“มันเอาจมูกดันฉัน ปล้ำกันไปปล้ำกันมา จนฉันสำลักน้ำตั้งหลายหน”

“ฉันอยากว่ายน้ำเป็นจัง” ชูใจปรางค์

“ฉันบอกให้เธอหัดว่ายน้ำ เธอก็ไม่ยอมหัดสักที” นานีพูด

“พวกเรามีค่อยได้ไปเล่นน้ำด้วยกัน เพราะเป็นห่วงเธอ”

“ฉันกลัวจะมน้ำตาย” ชูใจพูดพลาทางทำหน้าจื่อย

“ตอนนี้เราโตแล้ว เราคงหัดว่ายน้ำให้ชูใจได้แล้วนะปิติ” นานี
หันไปปรึกษาปิติ

“ฉันหัดให้คร่าไม่ได้หรอ กันว่ายน้ำไม่เก่ง” ปิติตอบ นานี
ค้อนให้ “อย่าเล่นตัวนักเลยปิติ ฉันซักจะหมั่นไส้เธอแล้วนะ” ปิติหันมา
หัวเราะพลา่ว่า “ตกลง เราจะช่วยหัดว่ายน้ำให้ชูใจ และฉันจะพา
เจ้านิลไปให้ชูใจเกาหัดว่ายน้ำด้วย” ชูใจได้ฟังก็นึกสนุก จึงรับปาก
กับเพื่อน ๆ ว่า เลิกเรียนเย็นนี้จะให้เพื่อน ๆ หัดว่ายน้ำให้

พอเลิกเรียน ต่างคนรีบกลับบ้านเพื่อไปขอนุญาตผู้ปกครอง
และนำเสื้อมาผลัดเปลี่ยน ดวงแก้วกับสมคิดไม่ชอบเล่นน้ำ จึงไม่ไป
ส่วนจันทร อุตสาห์โดยกางเกงไปกับเพื่อน เพชรถือจนมากอันใหม่มารด้วย
ปิติพานเจ้านิลมา กินหนูริมแม่น้ำ วันนี้มันไม่ค่อยสบาย เขาจึงไม่ให้
ลงน้ำ เมื่อทุกคนมาพร้อมกันแล้ว จึงพา กันเลือกท่าน้ำที่ห่างออกไป
เพื่อจะได้ไม่ปะปนกับผู้อื่น

ทุกคนต่างผลัดเสื้อผ้าลงเล่นน้ำอย่างสนุกสนาน ชูใจกับจันทร
เล่นน้ำอยู่ริมคลองที่น้ำตื้น และมีกอหนูขึ้นรกรอยู่แวนน์ เขาทิ้งสอง
ฝ่ามของดูเพื่อนว่ายน้ำโผล่ไปมาอย่างสนุกสนาน เพชรว่ายน้ำเก่งกว่า
ทุกคน เขายกน้ำไปจับถึงกลางแม่น้ำแล้วจึงว่ายกลับมา ปิติ นานี

และวีระเล่นด้านน้ำแข่งกัน ปรากฏว่าวีระชนะทุกที ทรงกลางแม่น้ำ
เรือยนต์ลำใหญ่ ๆ แล่นผ่านไปมาไม่ขาดระยะ พอเรือผ่านจะเกิดคลื่น
ลูกโต ๆ ม้วนตัวเข้าสูงฟุ้ง เรือพายลำเล็กลำน้อยซึ่งใช้สัญจรไปมา และ
เรือพากแม่ค้าก็โยนตัวขึ้นลง น้ำซัดหัวเรือและข้างเรือร้าวกับจะล่ม
แต่คนพายเรือมีความชำนาญ จึงสามารถบังคับเรือได้ ส่วนเพชรนั้น
ทุกครั้งที่เห็นคลื่นลูกโต เขายังโผล่เข้าหาและลอยตัวให้คลื่นซัด เพื่อน ๆ

แลเห็นแต่ศีรษะของเข้าผลบูบขึ้นผลบูบลงตามคลื่น เพชรร้องตะโgn
ไหว้เหวก เรียกเพื่อน ๆ ไปเล่นบ้าง

มานีเล่นน้ำอยู่สักครู่จึงกลับไปหาซูใจกับจันทร์ หั้งสองคนกำลัง
หยอกล้อเล่นกันเพลินอยู่

“เชออยากว่ายน้ำหรือยังซูใจ” มานีถาม

“ฉันกลัว” ซูใจทำให้เหล่าห่อพลาสติกซับศีรษะ

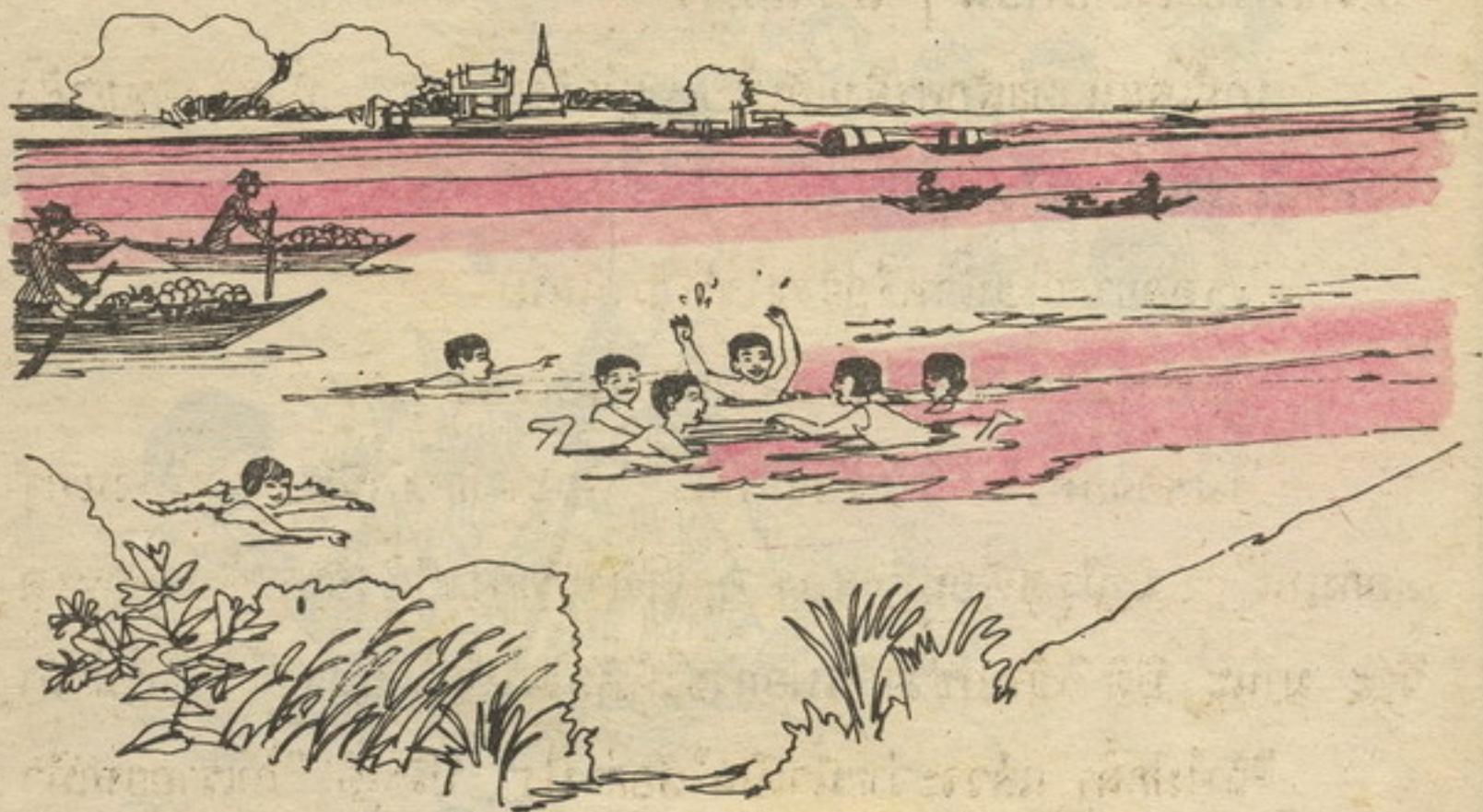
“ไม่ต้องกลัว” วีระร้องบอก “พี่จะช่วย มานีพาซูใจกับจันทร์
ออกมานี่” มานีจึงเพื่อนหั้งสองออกไปถึงบริเวณที่น้ำลึกระดับอกก็หยุด
วีระ มานะ ปิติ เข้ามาช่วยกันบอกวิธีให้หัดโน้ไปมาก่อน ซูใจก็ยังไม่กล้า

“ถ้าไม่กล้า แล้วจะว่ายน้ำเป็นได้อย่างไร” ปิติพูด “ถ้าเรารอยากทำ
อะไรมีเป็น เราต้องตั้งใจ ต้องพยายาม และไม่กลัว นีกอยู่เสมอว่า คนอื่น
ทำได้ เราเก่งจะทำได้ ต้องลองพยายามดูก่อน ถ้าทำไม่ได้จึงค่อยเลิก”

ซูใจได้ฟังปิติพูดก็เกิดกำลังใจ สู้รับความกลัว โดยมานี
ไปมา บางครั้งก็จมน้ำและสำลักน้ำ มานะและวีระก็ช่วยได้ทุกครั้ง
จนซูใจหายกลัว โน้ไปมานคนเดียวได้ ในที่สุดก็สามารถว่ายลอยตัวระยะ
ไกล ๆ ได้ ซูใจดีใจมาก ชะล่าใจว่ายออกห่างเพื่อน เข้ายังว่ายน้ำไม่
ชำนาญจึงจมน้ำ วีระและมานะรีบว่ายเข้าไปช่วย ซูใจไม่รู้สึกตกใจเลย
กลับสนุกสนาน พอน้ำขึ้นมาจากน้ำก็หัวเราะร่า แต่แล้วก็หน้าเสีย
ร้องขึ้นว่า “ทำไม่หูของฉันดังอื้ อี๊ ล่ะ มานี”

“น้ำเข้าหูแล้วละซี” มานีพูด

“เอาน้ำหายอดหูลงไปให้เต็ม แล้วตะแคงให้น้ำออก” มานะบอก

แต่เพชรบอกว่า “อย่าเลย ขึ้นไปบนฝั่ง เอียงหูข้างที่น้ำเข้าลง และ
กระโดดขึ้นลงแรง ๆ น้ำก็จะไหลออกมานะ”

ทุกคนจึงพากันขึ้นไปบนฝั่ง เหลือจันทรเล่นน้ำรออยู่ตรงที่
น้ำตื้นมาก่อนแล้ว กะเพียงคนเดียว ชูใจตะแคงหูข้างที่น้ำเข้าลง และ
กระโดดขึ้นกระโดดลงแรง ๆ เขาวูสีกอกอุ่นวางที่หูแล้วเสียงดังอื้อ ๆ ก็หาย
ไป “ไดยินเสียงทุกอย่างเป็นปกติเช่นเดิม

“ดีจริง น้ำออกแล้ว เพชรนี่เก่ง”

“ฉันเล่นน้ำมาก น้ำเข้าหูบ่อยจนรู้ว่าทำให้น้ำออกจากหู”
เพชรตอบ ทันใดนั้นจันทรหัวดร้องขึ้นสุดเสียง เพชรคัวจนมากวิ่งลงไป

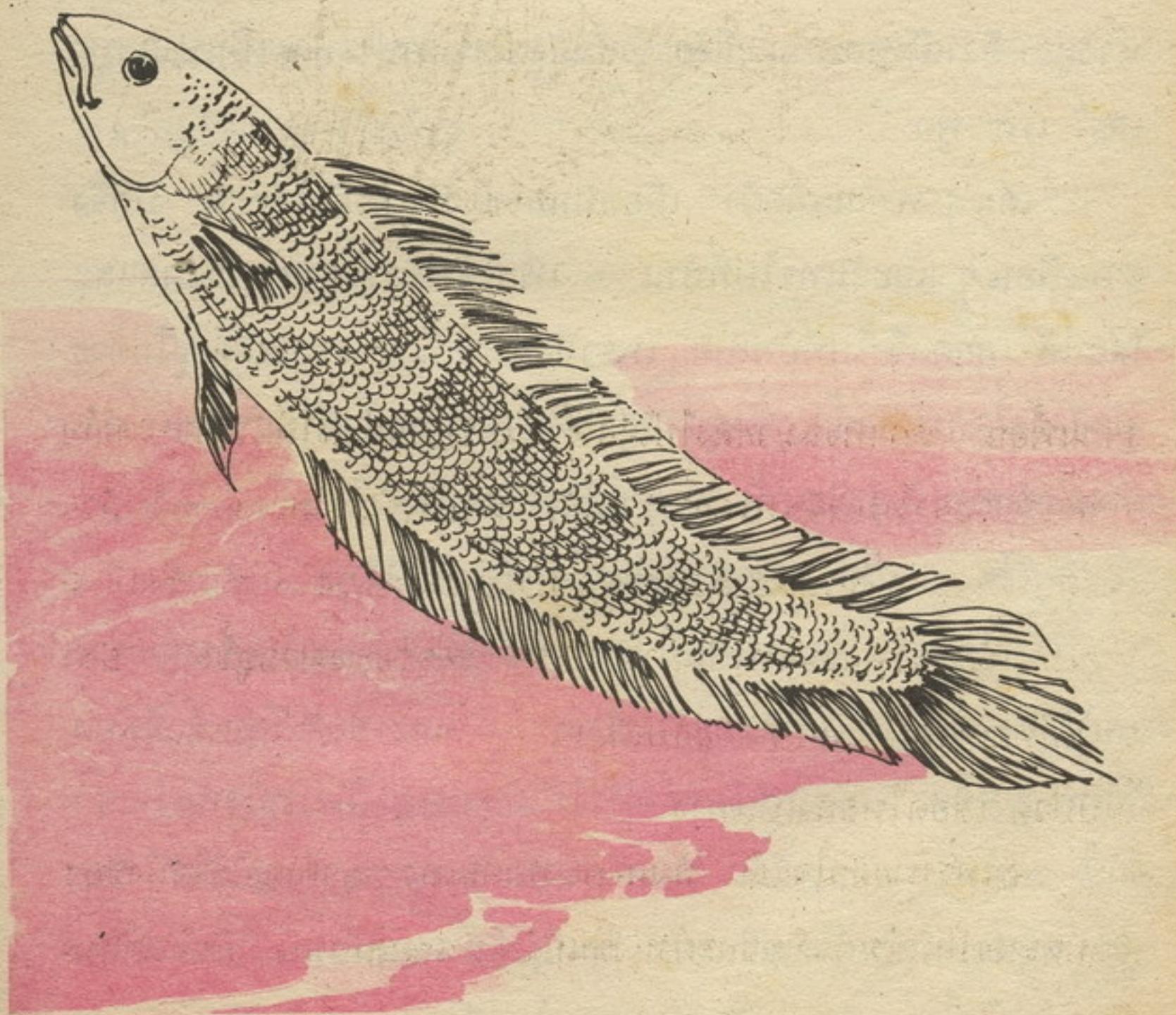

ก่อนเพื่อน เข้าແທงຈົມວກລົງໄປໄກລ້າ ຈັນທຣ໌ຍືນຮ້ອງໄให້ດ້ວຍຄວາມຕກໃຈ
ທຸກຄົນຮັບວິງລົງໄປຫາຈັນທຣຍ່າງຮວດເຮົວ ນໍາບວຽເວນນັ້ນແດນຈານໄປດ້ວຍ
ເລືອດ ພອຫຼູໃຈເຫັນເຂົ້າກີ່ຂາອ່ອນທຽດລົງນັ້ນຍ່າງໝົດແຮງ ໄປໜ້າເຊື່ອດີເຜືອດ
ສ່ວນມານີ້ຮັບປະໂຄງຈັນທຣີ້ນມາຈາກນໍາ ເພີ້ຍກຈົມວກຫຼູ້ນີ້ ປລາ
ຂນາດໃຫຍ່ຕ້ວໜຶ່ງເສີຍບຕິດອູ່ກັບຈົມວກ ດິນສະບັດຕ້ວ່າໄປມາດ້ວຍຄວາມ
ເຈັບປວດ ເລືອດໄຫລລົງເປັນທາງ

ຈັນທຣ໌ຍາຍຕກໃຈແລ້ວ ກົມລົງມອງຂາຕນເອງ ທຸກຄົນເຫັນຜ້ານຸ່ງຂອງ
ຈັນທຣາຊາດເປັນຮູໂໂຕ ເມື່ອຄລກຜ້ານຸ່ງຫຼັ້ນກີ່ແລ້ວເຫັນແພລທີ່ນ່ອງ ມີເລືອດໄຫລ
ຂຶ້ມອຍໆ

“เจ้าปلامหาภาพนีءอง” เพชรร้อง

มานีร้องเอะอะ “เพชรม่านมันเสียแล้ว” เพชรตอบว่า “ถ้าไม่ม่า
มันก็เล่นงานจันทรอีก” ซึ่งเจ้ายังคงใจแล้วรับถ้ามันชื่อ
มหาภาพหรือเพชร” เพชรหัวเราะ ถือจนมากเดินขึ้นมารวมกับเพื่อน ๆ
บนตัํลิ่ง “มันไม่ได้ชื่อมหาภาพดอก แต่มันร้ายกาจมาก ฉันจึงเรียก
มันว่าปلامหาภาพ ที่จริงมันคือ ปลาจะโด”

“ดุจจังเลียนะ นี่ถ้าไม่ติดผ้านุ่ง คงสัญเนื้อของฉันคงหลุดออกไปเป็นก้อนเลย” จันทรพูดพลาangใช้ผ้าชับเลือดออก

“ฉันเสียใจที่ชวนเชือมาเล่นน้ำ ทำให้เธอได้รับอันตราย” ชูใจพูด จันทรยิ่ม “nidหน่อยเท่านั้นเอง ไม่เป็นไรดอก ฉันไม่เจ็บ แต่ฉันตกใจจริงร้องเสียงลั่น”

“ฉันไม่ได้เฉลี่ยวใจว่า แถวนี้มีกอหญาราก ๆ ขึ้นอยู่ริมน้ำ ซึ่งเจ้าปลาพวงนี้ชอบอยู่ ฉันเคยโคนมันกระโจนขึ้นกัดหน้า ตอนนั้นมันหวงลูก ดิว่าฉันหลบทัน ถึงอย่างนั้นยังเฉี่ยวเอาปากบวมเป็นปากครุฑเลย” เพชรพูด

เด็ก ๆ พากันผลัดผ้า เลือดที่น่องของจันทรยังไม่หยุด ปิติจึงชวนเพื่อน ๆ และจันทรไปที่บ้าน เพื่อให้พี่สาวของเขานำมาแพลงและใส่ยาให้ ทุกคนจึงไปที่บ้านปิติ เพชรถือจนมากที่มีปลาจะโดยอยู่ไปด้วย ชูใจยังติดใจการว่ายน้ำ จึงพูดว่า “ที่จริงการว่ายน้ำนี้ไม่ยากเลย ฉันมัวแต่กลัวอยู่แท้ ๆ มิฉะนั้นก็คงว่ายเป็นไปนานแล้ว”

“ໂຮ.....ว่ายน้ำ ง่ายเหมือนปอกกลั้วย” ปิติพูด

“ฉันคิดว่า อะไรที่เรายังไม่เคยทำ มันจะดูยากไปเสียทุกอย่าง แต่ถ้าลองพยายาม ไม่ท้อถอย ไม่ช้าก์ทำได้ และเมื่อทำได้แล้วก็ต้องฝึกฝนอยู่เสมอ มิฉะนั้นก็ลืมหรือทำได้ไม่ชำนาญ อย่างชูใจหัดว่ายน้ำ วันนี้ พ่อรู้เด็ก พ่าว่ายเป็น วันหลังต้องฝึกอีกจนคล่องจึงจะใช้ได้” วีระพูด หมุนนีดูเขาเป็นผู้ใหญ่ขึ้นมาก “ไม่เป็นหัวใจเล่นชนเหมือนแต่ก่อน เพราะเขาโตขึ้น เรียนอยู่ชั้นสูงสุดของโรงเรียน และยังเป็นประธาน

ของนักเรียนทั้งโรงเรียน ครุภัณฑ์มีก้มอบหมายงานต่าง ๆ ให้เขารับผิดชอบ อีกด้วย

เมื่อมาถึงบ้าน ปิติจูงเจ้านิลไปไว้ที่คอกแล้วพาเพื่อน ๆ ขึ้นไปบนบ้าน พ่อผู้ใหญ่รู้เรื่องก็ตกใจและสงสารจันทร์มาก พี่สาวของปิติรับทำแพลงให้จันทร์ ยายก็รีบทำอาหารเลี้ยงเพื่อปลอบขวัญจันทร์ และแสดงความยินดีต่อชูใจที่ว่าเป็นน้ำเป็น เพชรให้ยาวยใช้ปลาจะโดประกอบอาหาร แต่ยาวยว่าจะใช้ปลานิล และบอกให้เพชรนำปลาจะโดไปฝากรแม่แม่ของเพชรจะได้ดีใจที่เพชรช่วยเหลือเพื่อนให้ปลอดภัย แฉมยังได้ปลาไปเป็นอาหารอีกด้วย

แบบฝึก

๑. คำต่าง ๆ ต่างให้ลูจະออกเสียงเหมือนรูปคำที่เห็น แต่บางคำออกเสียงไม่ตรงตามรูปคำ เพราะจะต้องออกเสียงให้ถูกต้องตามสำเนียงของภาษาเดิม หรือออกเสียงตามความนิยม ฝึกอ่านและจำ

๑.๑ รูปคำเหมือนอักษรนำ แต่อ่านเรียงพยางค์

スマชิก (ສະ-ມາ-ชີກ)

แสดง (ສະ-ແດງ)

ໄຟທ (ຜະ-ໄທ)

๑.๒ ออกเสียงสาระ วรรณบุกต์ ตามสำเนียงของภาษาเดิม

เพชร (เพ็ด)

พลาสติก (พลาด-สະ-ติก)

สัปดาห์ (สับ-ดา)

๑.๓ อ่านออกเสียงไม่ตรงตามกฎเกณฑ์ ต้องสังเกตและจำ
เป็นไปตามกฎเกณฑ์ ไม่เป็นไปตามกฎเกณฑ์

ชัยภูมิ (ไช-ยะ-พูม)

ชัยนาท (ไช-นาด)

ชลบุรี (ชน-ลุ-ປะ-รี)

ชลบุรี (ชน-บุ-รี)

พวรรณนา (พัน-นะ-นา)

สุพรรณบุรี (สุ-พัน-บุ-รี)

๒. ประโยชน์ประกอบด้วย ๒ ส่วนใหญ่ คือภาคประชานและภาคแสดง
จะได้ใจความทราบว่า ใคร แสดงกิริยาอาการอย่างไร แต่บางประโยชน์
ต้องบอกว่า ใคร ทำอะไร กับใคร จึงจะได้ใจความและรู้เรื่อง จึง
ต้องเพิ่มคำหรือข้อความในภาคแสดง เรียกว่า “กรรณ”

ฝึกอ่านและสังเกต

๒.๑ ชูใจหัวเราะ มีคำซื้อกับคำแสดงกิริยาอาการ ก็เข้าใจและได้
ความหมายชัดเจนว่า ใคร ทำอะไร

๒.๒ นำเข้าหู ถ้ามีเพียง ๒ คำ คือ นำ เข้า จะไม่ได้ความหมาย
ชัดเจนต้องมีคำซื้อต่อท้าย เป็น นำ เข้า หู จึงจะเป็นประโยชน์

แยกเป็นตารางให้เห็นชัด ได้ดังนี้

ประโยชน์	ภาคประธาน	ภาคแสดง	
		กริยา	กรรม
ประโยชน์ ๒ ส่วน			
ชูใจหัวเราะ	ชูใจ	หัวเราะ	—
เจ้านิลว่ายน้ำ	เจ้านิล	ว่ายน้ำ	—
ประโยชน์ ๓ ส่วน			
เพชรถืออนมาก	เพชร	ถือ	อนมาก

๒.๓ คำที่ทำหน้าที่ ประธานและกรรม เป็นนามหรือสรรพนาม

คำที่ทำหน้าที่ กริยา เป็นคำกริยา

คำกริยาในประโยชน์ ๓ ส่วน ต้องมีนามหรือสรรพนามมาต่อ
จึงจะได้ใจความสนบูรณ์

๓. คำที่อยู่ในตำแหน่ง ประธาน กริยา และกรรม ถ้าไม่เป็นคำนาม
สรรพนาม หรือกริยา แสดงว่าคำนั้นหรือกลุ่มคำนั้น เป็นส่วนขยาย
เนื่อแยกส่วนต่างๆ ได้ถูกต้องจะช่วยให้อ่านเข้าใจ

ฝึกอ่านและสังเกต

ลุมหน่าวพัดนา

	ประธาน	กริยา	กรรม
ประโยชน์สำคัญ	ลุม	พัด	
ส่วนขยาย	หน่าว	นา	

๔. คำที่ทำหน้าที่ ประชาน กริยา หรือกรรม ในประโภค ถ้าเพิ่มรายละเอียด เพื่อขยายคำนั้นให้มีความหมายชัดเจนขึ้น ทำให้คำนั้นเป็น “กลุ่มคำ” เรียกว่า “วลี”

ฝึกอ่านและสังเกต

๔.๑ เรียนต์ เป็น คำนาม

(เรียนต์) เรียนต์ลำใหญ่ เป็นคำนามบอกรหnid และลักษณะของนาม (เป็นวลี)

๔.๒ แล่น เป็น คำกริยา

(แล่น) แล่นผ่านไปมา เป็นคำกริยาและบอกรักษณะของกริยา (เป็นวลี)

แล่นผ่านไปมาไม่ขัดระยะ เป็นคำกริยาและบอกรายละเอียด

ของการแสดงกริยา (เป็นวลี)

๔.๓ เมื่อนำวลีมาเรียนเรียง และได้ใจความว่า ไกร ทำอะไร จะเป็นประโภค

ฝึกอ่านและสังเกต

เรือแล่น

เรียนต์แล่นไปมา

เรียนต์ลำใหญ่แล่นผ่านไปมา

เรียนต์ลำใหญ่แล่นผ่านไปมาไม่ขัดระยะ

๕. น้ำเสียงจะบอกอารมณ์หรือจุดประสงค์ของผู้พูดได้

ฝึกอ่านและสังเกต

เจ้านิลว่ายน้ำเป็นไฟม	(คำถ้าที่ต้องการค่าตอบ)
มันเล่นอย่างไร ฉันอยากดูจัง	(คำถ้าและแสดงความต้องการ)
ฉันไม่หัดว่ายน้ำ ฉันกลัวจนน้ำตาย	(บอกเล่าที่แสดงเหตุผล)
เราคงหัดว่ายน้ำให้ชูใจได้แล้วนะปิด	(บอกเล่าและขอความเห็น)
อย่าเล่นตัวนักนะปิด	(บอกเล่าและต่อว่า)

๖. คำประสมบางคำ เกิดจากการนำคำวิเศษณ์ ที่มีความหมายเฉพาะ มานำหน้าคำอื่น เพื่อเน้นความหมาย เช่น คำ “มหา” เป็นคำวิเศษณ์ แปลว่ายิ่งใหญ่ เมื่อนำหน้าคำอื่น คำนั้นจะมีความหมายยิ่งใหญ่ขึ้น

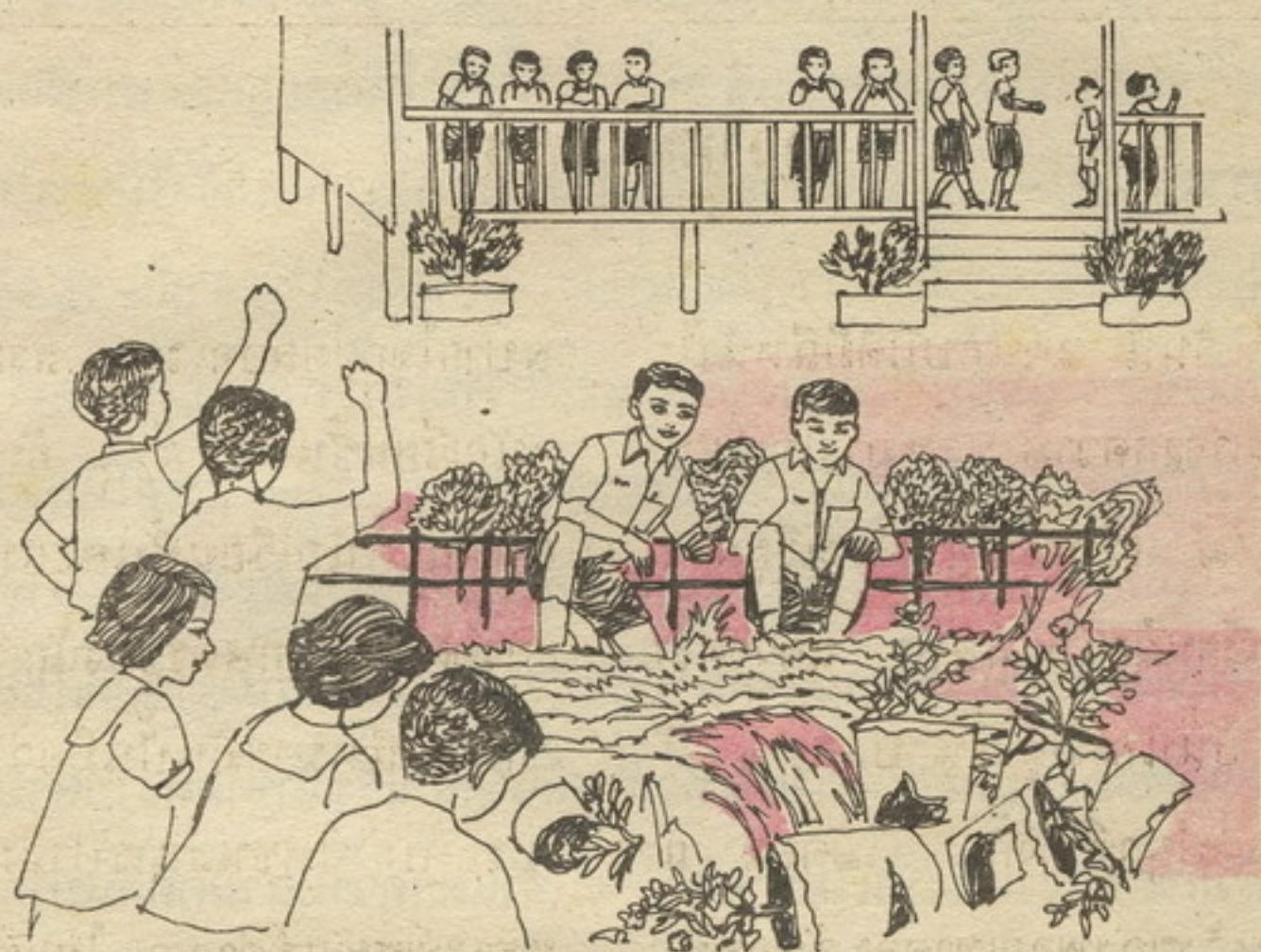
ฝึกอ่านและสังเกต

มหา (ยิ่งใหญ่) + สมุทร (ทะเล)	เป็น มหาสมุทร (ทะเลใหญ่)
มหา (") + กุศล (ความดี)	“ มหากุศล (ความดีอันยิ่งใหญ่)
มหา (") + ราช (กษัตริย์)	“ มหาราช (กษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่)
มหา (") + กារ (ลักษณะที่ น่ากลัวของ คนตาย)	“ มหาการ (ในความหมาย ของบทนี้แปล ว่าดุร้ายมาก)

ความสามัคคี

วันนี้ มนีกับปิติมีสีหน้าไม่ค่อยสบายใจอยู่ตลอดเวลา สาเหตุเนื่องมาจากความบาดหมางใจกัน ระหว่างนักเรียนชั้น ป. ๕/๑ กับชั้น ป. ๕/๒ เรื่องมีอยู่ว่าโรงเรียนแบ่งเนื้อที่ดินให้นักเรียนชั้นละแปลง ให้นักเรียนฝึกงานเกษตร และจัดงานประกวดผลิตผลเกษตรของนักเรียน ทุกปี ปีนี้นักเรียนชั้น ป. ๕/๑ คือชั้นของมนีหมายมั่นปั้นมีอว่าจะพยายามปลูกพืชผัก ไม่ดอก และไม่ประดับ ให้ชนะการประกวด ความหวังของพวงเขาดูจะสัมฤทธิ์ผล เพราะพืชพันธุ์ต่าง ๆ ในแปลง ของงามกว่าแปลงของชั้นอื่น ๆ

ครั้นแล้วเมื่อเช้านี้ พวงเขาไปดูแปลงฝึกงานเกษตรก็เห็นพืชพันธุ์ ที่ปลูกไว้หักล้มเสียหายหมด ไม่ดอกซึ่งกำลังบานสะพรั่งดงามถูก เหยียบยำjam กระถางแตกกลิ้งไปคนละทาง ต้นไม้ที่เหลืออยู่ เป็นต้นเล็ก ๆ จะช่วยกันทะนุบำรุงอย่างไรก็คงงามไม่ทันงานประกวด เป็นแน่ นักเรียนชั้น ป. ๕/๑ ส่วนใหญ่มีความโกรธแค้นเป็นอันมาก เพื่อนคนหนึ่งสันนิษฐานว่าอาจจะเป็นการกลั่นแกล้งของนักเรียนชั้น ป. ๕/๒ เพราะแปลงฝึกงานเกษตรอยู่ติดกัน และพืชพันธุ์ของนักเรียน ชั้น ป. ๕/๒ งามเป็นรองของพวงเขานิดเดียว ถ้าพวงเขามีผลิตผล

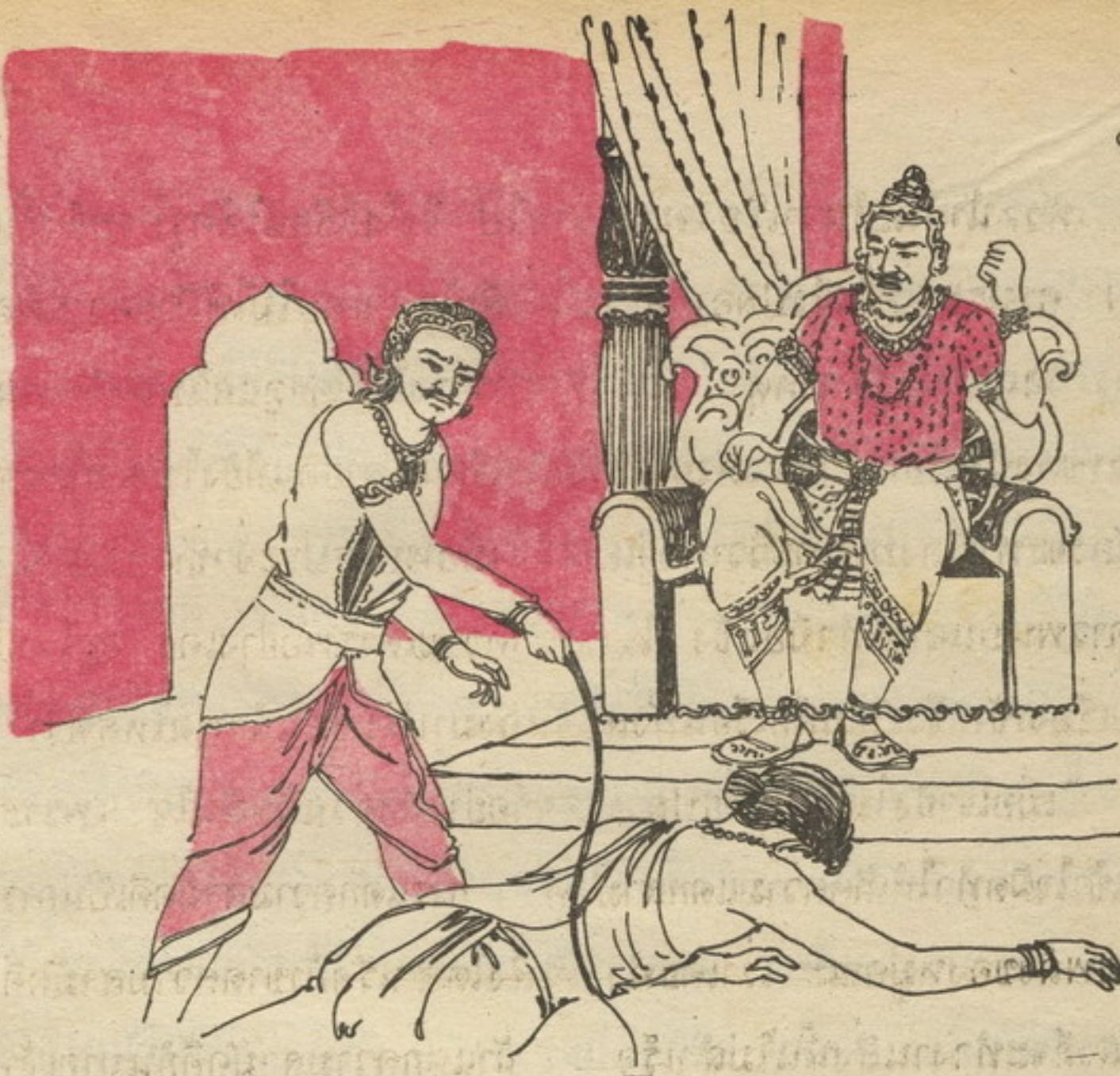

ส่งเข้าประกวดแล้ว ชั้น ป. &/๒ ก็ชนะการประกวดอย่างแน่นอน หลายคน羨慕 ปักใจว่าเป็นเช่นนั้น จึงพูดจากทางและต่อว่าต่อขาน กันขึ้น นักเรียนชั้น ป. &/๒ ปฏิเสธว่าไม่ได้ทำจึงถูกหัวรำปากแข็ง และเกิดทะเลาะวิวาทกัน ปิติและหัวหน้าชั้นไปสอบถามภารโรงดู การโรงก็ไม่รู้ว่าใครเป็นคนทำ เข้าจึงพยายามไก่ล่าเกลี้ยว่า เมื่อยังไม่ ทราบแน่ว่าใครเป็นผู้ทำ ควรจะช่วยกันสืบหาต้นเหตุก่อน ไม่ควรด่วน ปักใจ แต่มีพวknักเรียน ป. &/๑ หลายคนเป็นพวkhัวแข็ง ไม่ยอมลดราวาศอกลงง่าย ๆ ปิติจะซึ่งแสดงเหตุผลอย่างไรก็ทำไปหูเสีย

หัวหน้าชั้นเห็นว่าเรื่องจะลุกلامไป จึงไปเรียนให้ครูประจำชั้นทราบ ครูประจำชั้นจึงกลอนโynไม่ให้เสียใจ และไม่ให้ป้ายความผิดแก่ใคร จนกว่าจะรู้ต้นเหตุ แล้วกำชับการโรงให้ค้อยดูแลเปล่งฝีกงานเกษตรของนักเรียนทุกห้องด้วย แต่นักเรียนหลายคนก็ยังไม่หายโกรธคอยจ้องจะหาเรื่องทะเลวิวาทอยู่เสมอ เมื่อพบครูประจำชั้น ป. &/๒ เศยเคารพบนอบก์ทำมือแข็ง “ไม่แสดงความเคารพอย่างเคย ครูใหญ่ทราบเรื่องเข้า จึงเรียนนักเรียนหั้งสองห้องมาประชุมแล้วพูดให้สติว่า

“เมื่อเรายังไม่รู้ต้นสายปลายเหตุก็อย่าเพิ่งด่วนตัดสินใจ เพราะความเข้าใจผิดทำให้เกิดความแตกสามัคคี การแตกความสามัคคีเป็นการทำลายพลังของหมู่คณะ เราเคยทำงานสิ่งได้สำเร็จถ้าขาดความสามัคคีเสียแล้วก็จะทำงานสิ่งนั้นไม่สำเร็จ ถ้าแตกความสามัคคีกันมากเข้าบ้านเมืองก็จะระส่ำระสาย เป็นโอกาสให้แก่ศัตรูผู้คิดร้าย เหมือนเรื่องกษัตริย์ลิจฉวีครั้งโบราณ ต้องเสียบ้านเมืองให้แก่ศัตรู สาเหตุก็มาจากเรื่องเล็กนิดเดียว แล้วลุกلامไปจนต้องเสียบ้านเมืองในที่สุด” แล้วครูใหญ่ก์เล่าเรื่องกษัตริย์ลิจฉวีโดยสังเขปให้ฟังว่า

พระเจ้าอชาตศัตรูเป็นกษัตริย์ครองกรุงราชธานี มีพระประสงค์จะปราบปรามกษัตริย์ลิจฉวีแห่งแคว้นวัชชีให้อยู่ในอำนาจ แต่ไม่สามารถจะปราบได้ เพราะกษัตริย์ลิจฉวีตั้งอยู่ในปريحานิยธรรม ๗ คือ ธรรมะที่นำมาซึ่งความเจริญอย่างมั่นคง มิได้มีความร้าว Ran กัน จะทำสิ่งใดก็ทำด้วยกันด้วยความพร้อมเพรียง “ไม่มีเกียงงอน ไม่มีถือเข้าถือเรา

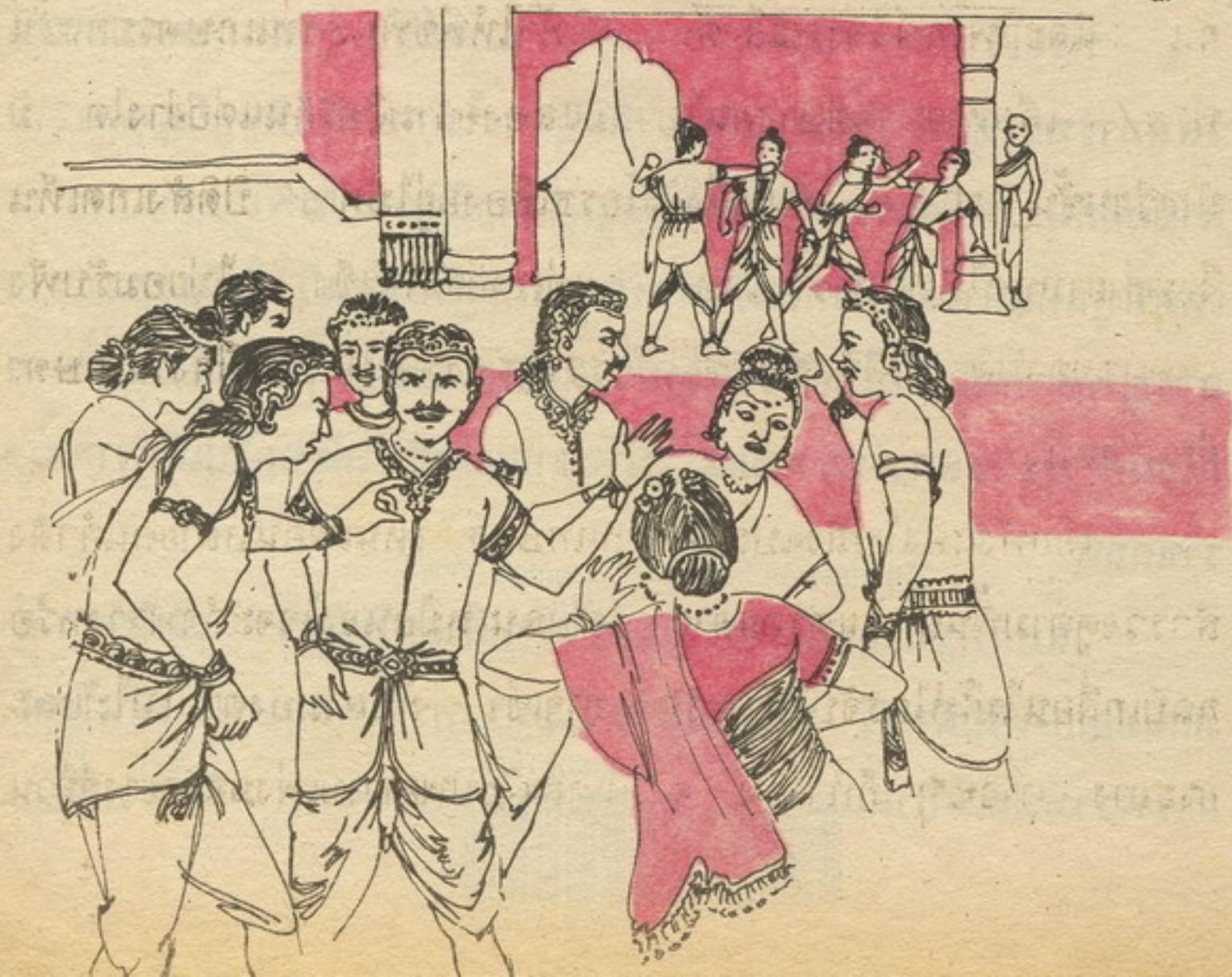

พระเจ้าอชาตศัตรูจึงปรึกษากับอามาตย์ชื่อ วัสสการพราหมณ์ วัสสการพราหมณ์เป็นคนฉลาด คิดอุบายให้กษัตริย์ลิจฉวีแต่ความสามัคคีกัน โดยให้พระเจ้าอชาตศัตรูทรงแกกลังทำเป็นพิโรธตน เพราะเหตุที่ทูลคัดค้านมิให้ยกไปปราบปรามกษัตริย์ลิจฉวี ให้ลงพระราชอาชญาอย่างหนักคือโดยตีจนเนื้อตัวแตกยับและслับไป เมื่อฟื้นขึ้นมา ก็โกรธเคืองวัสสการพราหมณ์ ประจันแล้วขับไล่ออกไปเสียจากกรุงราชคฤห์

วัสสการพราหมณ์ชัดเชพเนจรไปจนถึงแคว้นวัชชี เข้าไปสวามิภักดิ์ต่อ กษัตริย์ลิจฉวี กษัตริย์ลิจฉวีไม่ทรงทราบกลอุบาย เห็นวัสสการพราหมณ์มีบาดแผลและถูกโกรธเคืองประจัน ก็ทรงเชื่อว่า

วัสดุสภารพราหมณ์ถูกขับไล่ออกจากบ้านเมืองจึงทรงรับไว้ และทรงเห็นว่าวัสดุสภารพราหมณ์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในลีภวนลดาด จึงทรงตั้งให้เป็นผู้วินิจฉัยคดีต่าง ๆ และให้เป็นอาจารย์สอนศิลปวิทยาแก่พระราชนูกุมาห์ทั้งหลายด้วย ระยะแรกวัสดุสภารพราหมณ์ก็ปฏิบัติหน้าที่โดยเต็มความสามารถ เป็นผลดีแก่แคว้นวัชชีขึ้นตามลำดับ จนเหล่ากษัตริย์ลิจฉีทรงวางพระทัย

เมื่อวัสดุสภารพราหมณ์หยังรู้ว่าบรรดา กษัตริย์ลิจฉีมีความระแวงแคลงใจตนแล้ว จึงดำเนินกลอุบายนุแหย่พระราชนูกุมาห์ทั้งหลายให้พิโรธโกรธเคืองกัน ไม่ชาเรื่องก์ลูกلامไปถึงพระราชนบิดา พระราชนารดา ต่างทรงขัดเคือง แตกร้าวกันไปหมด ไม่พร้อมเพรียงสมัคร สมอสรกันเหมือนแต่ก่อน อปริหนานิยธรรม ๗ ที่ทรงเคยร่วมกันปฏิบัติ

อย่างเคร่งครัดก็แตกทำลายลงโดยสิ้นเชิง วัสดุการพราหมณ์ลงตี กลองนดประชุมก็ไม่มีกษัตริย์องค์ใดไปประชุม เพราะต่างองค์ต่าง ทรงถือทิฐิ วัสดุการพราหมณ์เห็นเช่นนั้น จึงลองส่งข่าวไปทูลพระเจ้า อชาตศัตรู พระเจ้าอชาตศัตรูจึงทรงยกกองทัพมาปราบปรามเหลา กษัตริย์ ลิจฉวี และได้แคว้นวัชชีไว้ในอำนาจอย่างง่ายดาย วัสดุการพราหมณ์ ทำการครั้งนี้ ใช้เวลาเพียงสามปีก็สามารถทำลายกษัตริย์ลิจฉวีได้

ครูใหญ่กล่าวสรุปว่า “อย่าให้เรื่องเพียงเล็กน้อย เป็นเครื่อง ทำลายความสามัคคี ควรไตร่ตรองให้ถ่องแท้ โรงเรียนของเราต้องการ ให้นักเรียนรักใคร่สามัคคีกัน ประเทศชาติของเราต้องการให้ประชาชน รักใคร่สามัคคีกัน เราจึงจะอยู่รอด”

พอเลิกประชุม นักเรียนทั้งสองห้องบางคนมานั่งจับกลุ่มอภิปราย กัน และวิพากษ์วิจารณ์ถึงต้นเหตุที่ทำให้พืชพันธุ์งานเกษตรของขัน ป. &/๑ เสียหาย แต่บางคนไม่ร่วมแสดงความคิดเห็นแต่อย่างใด มี นักเรียนขัน ป. &/๑ คนหนึ่งยังกราดเดืองอยู่ไม่หาย ปิดสั้นเกตเห็น จึงพยายามพูดให้เข้าหายขุนเคือง แต่เขาก็ยังใจแข็ง “ไม่ยอมรับฟัง เหตุผลของปิติ ปิติจึงชวนเข้าไปตรวจดูร่องรอยที่แปลงผีงานเกษตร อีกครั้งหนึ่ง

เด็กทั้งสองไปถึงแปลงผีงานเกษตร เห็นเพื่อนหลายคนกำลัง สำรวจดูตามพื้นดิน แต่ร้อยต่าง ๆ สับสนเหมือนจะใจ慌张หรือ กลับกลัวไม่ให้ครับได้ ปิตินั่งคุกเข่า ก้มลงมองตามใบไม้และ กระถาง เพื่อน ๆ ก็ทำตาม ต่างคนนั่งเงียบพยายามเพ่งมองอย่างถี่ถ้วน

“มีขันอะไร์ก”ไม่รู้หลุดอยู่ต่างนี้กระจุกหนึ่ง” เพื่อนคนหนึ่งร้องบอก ปิดและคนอื่น ๆ เข้าไปดู เห็นขันสีดำสลับขาวกระจุกหนึ่งติดอยู่ที่หัวมกุหลาบ ปิดกัมลงมองจนชิดกีสันนิษฐานว่า ต้องเป็นขันสุนัขหรือขันแมวแน่นอน หัวมกุหลาบนั้นอยู่ที่กิงต่า ๆ เข้าจึงแฝใจว่า เป็นขันแมวมากกว่าขันสุนัข

“คงจะเป็นขันหมา” เพื่อนคนหนึ่งออกความเห็น “มันคงมากัดกันอยู่แลวนี้ จึงทำให้ตันไม้มีของเราหักล้มระเนระนาด”

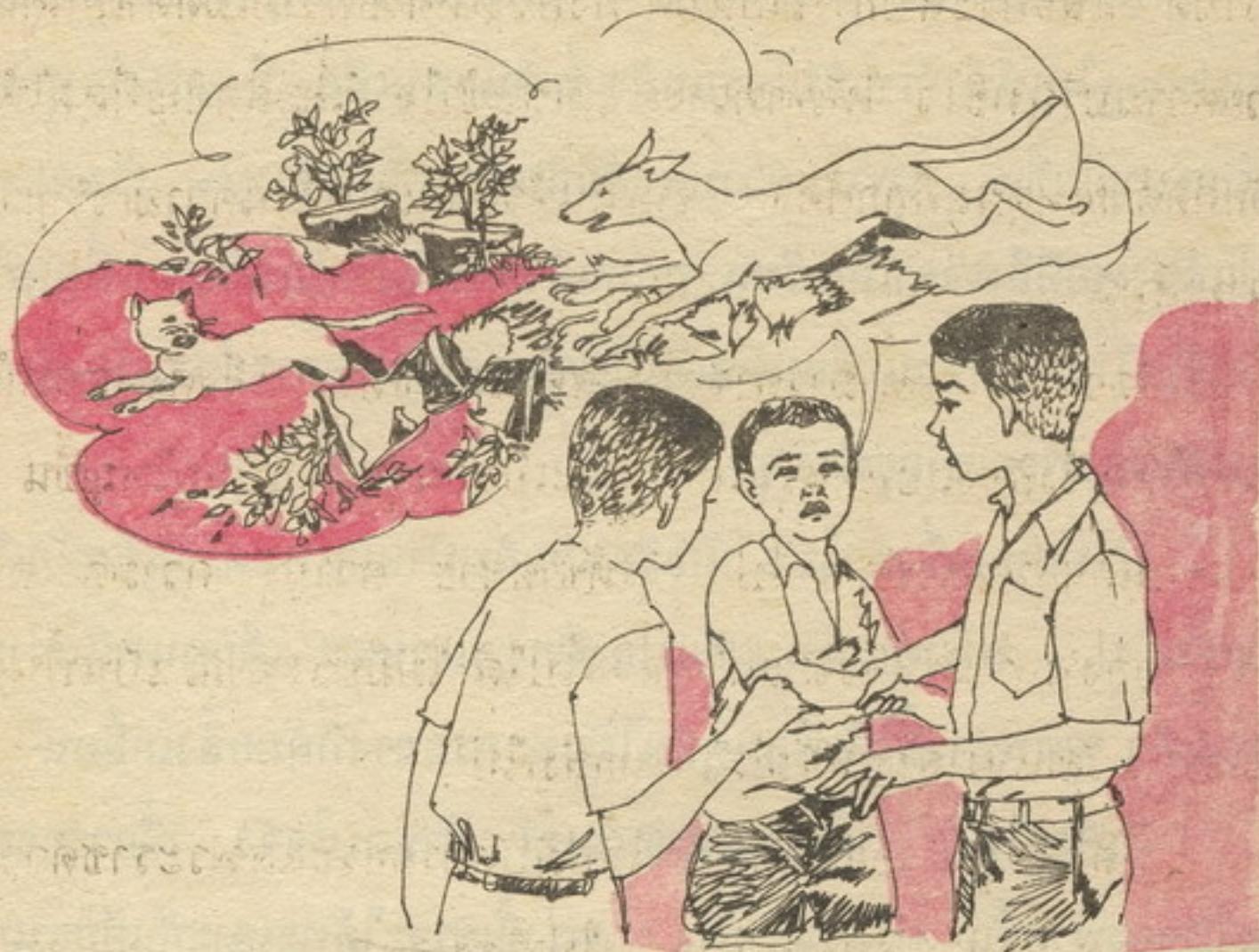

ปิดและเพื่อน ๆ เห็นด้วย แต่สังสัยว่าเหตุใดจึงไม่มีรอยของมันปรากฏให้เห็น รวมกับคราบแกลังเขี้ยดินกลบเสีย ถึงอย่างไรทุกคนก็รู้สึกสบายใจขึ้น เพราะความสงสัยนักเรียนชั้น ป. ๕/๒ เริ่มจะหมดไปแล้ว พอดีถึงเวลาเลิกเรียน ทุกคนจึงกลับไปที่ห้องเรียน เพื่อเตรียมตัวกลับบ้าน ปิดชัวนเพื่อนคนเดิมไปซุ่มคอยดูเหตุการณ์ที่แปลงผีงานเกษตรของพวงเบาอยู่ห่าง ๆ

ประมาณครึ่งชั่วโมง นักเรียนก็กลับบ้านกันหมด มีเด็กนักเรียนชายชั้น ป. ๑ สองคนเดินมาที่แปลงผีงานเกษตร เด็กคนหนึ่งท่าทางแก่นแก้ว พูดพลางชี้ให้เพื่อนดูต้นไม้และกระถางที่ล้มกลิ้งเกลื่อน

“เอ็งรู้ไหม เขาทะเลาะกันใหญ่ ข้าชอบใจจัง เดียวข้าจะทิ้งต้นไม้ของพวงชั้น ป. ๕/๒ บ้าง พรุ่งนี้เขาจะได้ทะเลาะกันอีกสนุกดี”

“ข้าไม่เห็นสนุกเลย เอ็งชอบทำให้คนทะเลาะกันหรือ ข้าไม่ชอบ ข้าจะกลับบ้านละ” ว่าแล้วเด็กอีกคนหนึ่งก็เดินกลับไป ปิดจึงรับอุกมาหาเด็กท่าทางแก่นแก้วคนนั้น พอดีกันนั้นเห็นปิติ ก็ตกใจทำห่าจะวิงหนี เพื่อนของปิดจึงจับตัวไว้ ปิดพูดจาปลอบโยน จนเด็กเกิดความรู้สึกว่างใจ และเล่าความจริงให้ฟัง บ้านของพวงเบาอยู่ที่ตลาดไกล ๆ โรงเรียน เมื่อเย็นวันนี้ เข้ามาสุนัขของเขามาวิงเล่นที่โรงเรียน สุนัขของเขานั้นแมวจึงวิงໄล แมววิงหนีมาที่นี่ สุนัขก็ໄลกัดทำให้ตันไม้และกระถางล้มแตกไปหมดดังที่เห็น เมื่อแมวหนีไปได้ เขาก็ใช้ไม้เชือยร้อยเท้าต่าง ๆ ให้ดินกลบเสีย ปิดถามว่าเหตุใดจึงทำเช่นนั้น เขากล่าวว่า เขากลัวการโรงจับได้ เพราะการโรงเคยเห็นเข้ามาสุนัขมาวิงเล่น

เสมอ ปิติจึงกล่าวตักเตือนด้วยว่า “น้องเอี้ย การทำให้คนกราดเคืองกันนั้นไม่ใช่สิ่งที่น่าทำ เพราะจะเกิดการแตกความสามัคคีกันทำให้ทุกคนเดือดร้อน ในที่สุดน้องก็ต้องเดือดร้อนด้วย พรุ่งนี้ขอให้น้องไปเล่าความจริงให้พากพึง จะได้หายกราดเคืองกัน” เด็กนั้นรับคำอย่างเต็มใจ เพื่อนของปิติจึงปล่อยตัวให้กลับบ้าน เข้าทั้งสองรู้สึกโล่งอกที่เรื่องลงเอยด้วยดี

ปิติเคยอ่านกระแตพระราชธรรมดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวซึ่งประทับใจเขาย่างไม่มีวันลืมเลือนเลยว่า “ผู้ที่เกิดก่อน ผ่านชีวิตมาก่อน ต้องสังเคราะห์ผู้เกิดตามมาภายหลัง ด้วยการถ่ายทอดความรู้

ความดี และประสบการณ์อันมีค่าทั้งปวงให้ด้วยความเมตตาเอ็นดูและด้วยความบริสุทธิ์ใจ ให้เข้าทราบ ให้เข้าเข้าใจ และสำคัญที่สุดให้เขารู้จักคิดด้วยเหตุผลที่ถูกต้อง จนเห็นด้วยตนเองได้ในความเจริญและความเสื่อม

โดยนัยนี้ บิดามารดาจึงต้องสอนบุตรธิดา พึงต้องสอนน้องคนรุ่นใหญ่จึงต้องสอนคนรุ่นเล็ก และเมื่อคนรุ่นเล็กเป็นผู้ใหญ่ขึ้น จึงต้องสอนคนรุ่นหลังต่อ ๆ ไป ไม่ให้ขาดสาย ความรู้ ความดี ความเจริญของงานทั้งมวลจึงจะแพร่ไปได้ ไม่มีประมาณ เป็นพื้นฐานของความวัฒนาผาสุกอันยั่งยืนในโลกสืบไป”

ปิตุรุสสิกภูมิใจอย่างยิ่งที่เข้าได้ปฏิบัติตามภาระและพระราชดำรัสนี้ แล้ว และจะยึดถือปฏิบัติต่อไปอย่างไม่เสื่อมคลาย

แบบฝึก

๑. ภาษาไทยนิยมใช้คำชื่อที่มีเสียงสัมผัศกล้องจองกัน ทำให้ฟังไพเราะ และนิความหมายดีกว่าใช้คำธรรมชาติ
ฝึกอ่านและสังเกต

เคารพ - เเครื่องนับ	ขับไล่ - ขับไล่ไสสั่ง
โกรธ - พิโรธโกรธเคือง	หมายมั่น - หมายมั่นปั้นมือ
ระวัง - ระวังแคลลงใจ	พเนจร - ซัดเซพเนจร

๒. คำที่ใช้ ค ณ ต้องอ่านเขียนบ่อยๆ จึงจะจำได้

ฝึกอ่านและสังเกต

ประการศกิตติศัพท์	ประเทศรับศัตtruวัย
พิศดูมีเลศนัย	ท้วทุกทิศมิติราไฟศาล
ทุกทิศไทรทัศน์	เกศบาลจัตน์นิทรรศการ
ทรายศดัองขั้นศาล	เลี้ยศักดิ์ศรีไมดีหนา
ฤาษีผู้ลั้นโดย	ได้บ่าวใจษาโนมนา
เดือนศิษย์ไหรกษา	ทั้งเบษฐุรากษัตริย์พลัน
มนุษย์ประทุษร้าย	โภษพิษหายธรรมราครั้น
ເກษาบวຍป้อองกัน	เป็นพิเศษชั่วขันษา

๓. คำที่เป็นสำนวน มักจะนำความจริงจากเหตุการณ์ หรือเรื่องราว อย่างหนึ่ง มาใช้เปรียบเทียบความหมายกับการกระทำที่คล้ายคลึงกัน การเลือกความหมายของคำ ต้องพิจารณาให้ตรงกับเนื้อเรื่อง ฝึกอ่านและสังเกต

หูเบา เปรียบเหมือนของเบา ปลิวไปมาง่าย จึงหมายความว่า เชื่อคนง่าย

ปากแข็ง เปรียบเหมือนของแข็ง ไม่เปลี่ยนแปลงง่าย จึงหมายความว่า ยืนคำเดิมไม่ยอมเปลี่ยน

นิ้อแข็ง เปรียบเหมือนของแข็ง จึงหมายความว่า ไม่ยอมให้ ใจร้าย ๆ

โถ่อก เปรียบเหมือนหายใจล่อง รู้สึกปลอดโปร่งในอก จึงหมายความว่า ไม่ห่วง ไม่กังวล

ทำไขหู เปรียบเหมือนเปิดหูทั้งสองข้าง เสียงผ่านตลอด จึงหมายความว่า ไม่ได้ยิน หรือทำเป็นไม่ได้ยิน

๔. คำบางคำมีความหมายหลายอย่าง บางคำมีความหมายอย่างเดียวกัน หรือคล้ายกัน ต้องเลือกใช้คำที่มีความหมายเหมาะสมกับบุคคลโอกาส หรือเนื้อเรื่อง

ฝึกอ่านและสังเกต

๔.๑ คำเดียวที่มีความหมายหลายอย่าง

แปลง – เปลี่ยนแปลง ดัดแปลง แปลงกาย แปลงผ้า

๔.๒ คำที่มีความหมายเหมือนกัน

hma - สุนัข หัว - ศีรษะ ทะเล - วิวาท

๔.๓ คำที่มีความหมายคล้ายกัน

เร็ว - ด่วน ประกวด - แข่งขัน

ข้าศึก - ศัตรู ประการ - โฆษณา

๕. คำสามัญเมื่อจะใช้เป็นคำราชศัพท์ อาจใช้คำว่า “พระราชนิพัทธ์” หรือ “ทรง” นำหน้า

ฝึกอ่านและสังเกต

คำสามัญ	คำราชศัพท์	
บิดา	พระราชนิพัทธ์บิดา	(นำหน้าคำนาม)
บุตร	พระราชนิพัทธ์บุตร	(นำหน้าคำนาม)
ประสงค์	พระราชนิพัทธ์ประสงค์	(นำหน้าคำกริยา)
ยกกองทัพ	ทรงยกกองทัพ	(นำหน้าคำกริยา)
ทราบ	ทรงทราบ	(นำหน้าคำกริยา)
แก้ลังทា	ทรงแก้ลังทា	(นำหน้าคำกริยา)
เห็นว่า	ทรงเห็นว่า	(นำหน้าคำกริยา)
รับไว้	ทรงรับไว้	(นำหน้าคำกริยา)

๖. การอ่านเรื่องต่างๆ อาจจับใจความ หรือรู้สึกน้ำเสียง และอารมณ์ ของตัวละคร ได้จากเครื่องหมายและวิธีเขียน

ฝึกอ่านและสังเกต

“เมื่อเรายังไม่รู้ต้นสายปลายเหตุก็อย่าเพิ่งด่วนตัดสินใจ เพราะ ความเข้าใจผิด ทำให้เกิดการแตกความสามัคคี....” เป็นข้อความ เชิงแนะนำ ตักเตือน หรือสั่งสอน

“คงจะเป็นขنหมา” กล่าวลophys อย่างสงสัย เชิงขอความ เห็น เวลาอ่าน ออกเสียงธรรมชาติ เพราะไม่ใช่คำตาม

“ใครทำกระถางของฉันแตก?” ถามด้วยความสงสัย

“ใครทำกระถางของฉันแตก!” พูดด้วยความโนโห

“เรียนจบครบบหนี้ ถึงสิ้นปีการศึกษา

วีระมานะลา แต่มานีและชูใจ

ปิติเพชรจันทร มิจักรไปที่ไหน

เพื่อนเพื่อนอย่าห่างไกล เปิดอ่านบ้างเหมือนอย่างเดย”

กล่าวแสดงขอร้องและเชิญชวน

๗. ภาษาไทยเรียนง่ายและน่าความไฟเราะ เป็นภาษาประจำชาติไทย นักเรียนเป็นคนไทยต้องช่วยกันรักษาไว้

นักเรียนรู้ไว้

คำไทยไฟเราะ

มีเสียงเล่นๆ

เพราะดีหนักหนา

อ่านเขียนเรียนง่าย	สบายนุรา
กฎใจภาษา	ชาติไทย雷达ี
ช่วยกันดำเนิน	จงรักศักดิ์ครรชี
ภาษาไทยนี้	จักต้องเกิดทุน
เราใช้สื่อสาร	ฟังอ่านเพิ่มพูน
อย่าให้เสื่อมสูญ	เอกสารลักษณ์ไทย
ทั้งพูดทั้งเขียน	หากเพียรใส่ใจ
อย่าให้เนื่อง	ต้องแม่นยำโดย

คำประพันธ์ในหนังสือเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เล่ม ๒

บทที่ ๑๒ เกียรติศักดินกรบไทย จากกาชาติยานุสรณ์ พระนิพนธ์ของ
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

บทที่ ๑๔ กรรมของนายประกัน บทประพันธ์ของ นางรัชนี ศรีไพรวรณ์

บทที่ ๑๖ ศึกถางจากเรื่องสามกรุง พระนิพนธ์ของพระราชาชาววงศ์เชื้อ^๑
กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์

บทที่ ๑๗ ราชากู้ขอบเรื่องโภหก บทประพันธ์ของเด็กหญิงจิตติพร
พลอยดี นักเรียนชั้นประถมปีที่ ๖ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
คริสตจักรวิโรฒ ปทุมวัน

หนังสืออ่านนอกเวลา

หนังสือส่วนนี้เป็นส่วนที่ให้นักเรียนอ่านนอกเวลาเรียน นักเรียนจะใช้เวลาว่างตอนใดอ่านก็ได้ จะอ่านจบในคราวเดียว หรืออ่านหลายครั้งจึงจบก็ได้ เมื่ออ่านจบแล้วให้ทำกิจกรรมท้ายเรื่องด้วย

การให้นักเรียนอ่านหนังสือนอกเวลานี้ก็เพื่อให้ได้อ่านเรื่องที่สนุกสนานเพิ่มเติมจากหนังสือเรียน นักเรียนจะได้มีความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้นกว่าเดิม และฝึกฝนตนเองให้สนใจอ่านหนังสืออยู่เสมอ แม้เมื่อการศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนเสร็จสิ้นไปแล้วก็จะได้มีนิสัยรักการอ่านติดตัวอยู่ เพราะการอ่านทำให้มีความรู้ ความคิด มีความเฉลี่ยฉลาดทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ทำให้ตนเองมีความเจริญก้าวหน้าขึ้นตามลำดับ นักเรียนจึงต้องฝึกฝนตนเองให้รักการอ่านจนติดเป็นนิสัย

การผจญภัยของผ้าขี้ริว

บทนำเรื่อง

เรื่องการผจญภัยของผ้าขี้ริวนี้ เด็กหญิงกฤษณา จิตราอารี และเด็กชายไวกุณฐ์ มโนรัตน์ นักเรียนชั้นประถมปีที่ ๕ - ๖ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นผู้เขียนเรื่องและวาดภาพประกอบ เป็นเรื่องที่ชนะการประกวดรางวัลตีเค่นประเทกเรื่องสั้น และนิทาน ในงานสัปดาห์เยาวชนนักเขียน ระดับประถมศึกษา ที่กรมวิชาการร่วมกับสมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๒ ธันวาคม ๒๕๒๑ ผลงานเรื่องนี้ แสดงให้เห็นความสามารถของเยาวชนไทย ในการจัดทำหนังสือสำหรับเด็กที่มีเนื้อหาและภาพวาดประกอบ อันเหมาะสมกับความต้องการอ่านของผู้อ่านคือเยาวชนในวัยเดียวกัน การที่เลือกเรื่องที่ผู้เขียนและผู้วาดเป็นเยาวชนวัยเดียวกับผู้อ่านนี้ ก็เพื่อเป็นแนวทางและเป็นเครื่องส่งเสริมกระตุ้นให้เยาวชนอื่น ๆ เกิดความสนใจอยากรอแสดงความสามารถในเชิงการประพันธ์ เช่นนี้บ้าง และเมื่อได้ทดลองความสามารถนี้หลาย ๆ ครั้ง ก็จะเป็นแนวทางนำไปสู่การเป็นนักเขียนเรื่องและวาดภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กต่อไปในอนาคต

การผลิตภัณฑ์ของผ้าขี้ริว

สวัสดีค่ะ เพื่อน ๆ แ昏 ! นันรู้สึกอายจังเลยค่ะ แต่ก็มีความ

ยินดีมากที่ได้มาเล่าเรื่อง
ของฉันให้เพื่อน ๆ พึง
ไม่ต้องถามหรอกค่ะว่า
ฉันเป็นใคร เพราะฉัน
กำลังจะบอกเพื่อน ๆ
อยู่นี่ใจจะว่า ฉันคือ
“ผ้าขี้ริว” “ไม่ต้องให้

คำจำกัดความมากมายอะไรหรอ กะ กับคำว่า “ผ้าขี้ริว” เพราะ
เพื่อน ๆ คงรู้จักกันดีทุกคน และยังเคยใช้พากพ้องของฉันเชื้ดข้าวของ
ต่าง ๆ ด้วยใช่ไหมคะ ?

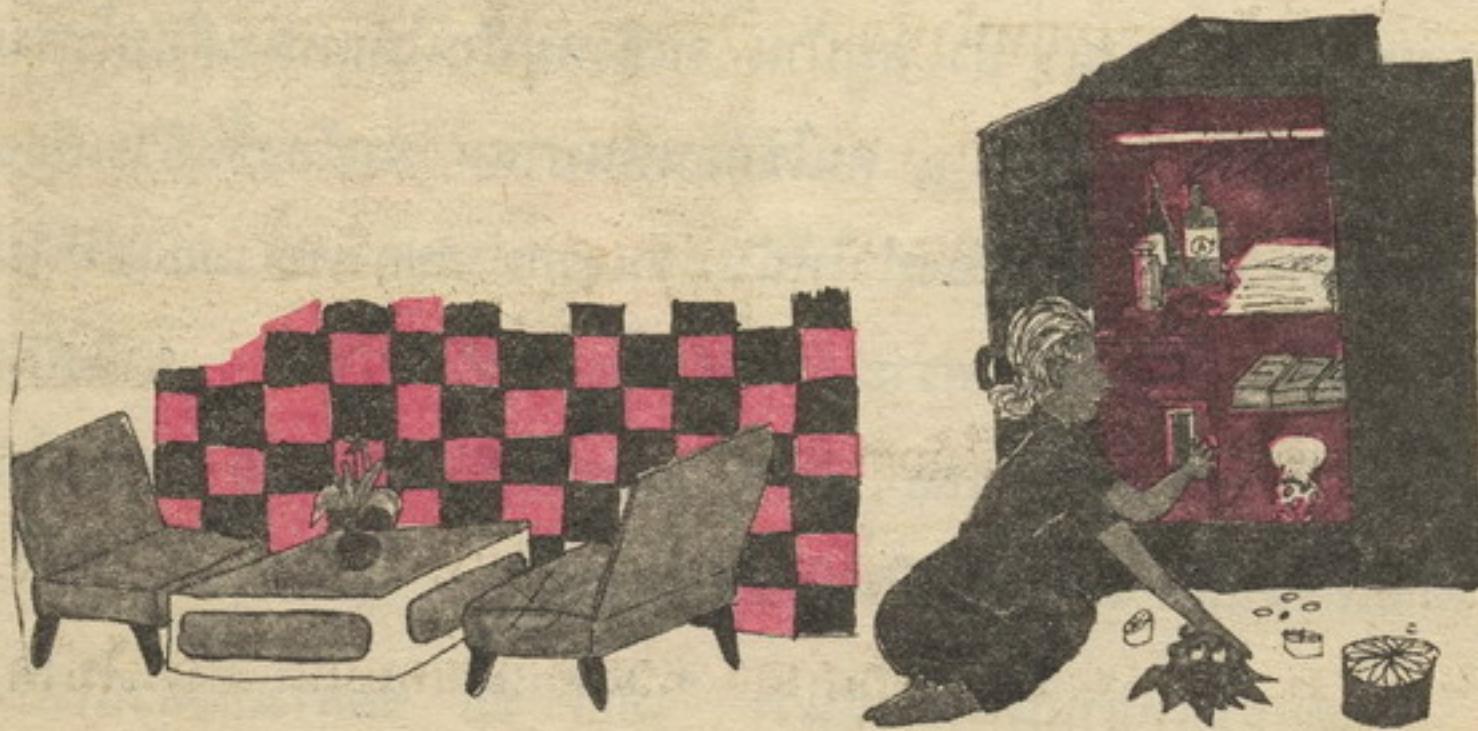
วันนี้ฉันนอนอยู่หน้าห้อง
น้ำในครุหาสน์ของนายกเทศมนตรี
(ขอใช้คำว่าครุหาสน์เดินะคะ
มันโกรด)

แต่เดิมนั่น ฉันไม่ได้อยู่ที่นี่หรอ กะ ฉันเป็นการเงาของเด็กชาย
เล็ก ๆ คนหนึ่ง ซึ่งอาศัยอยู่ที่หมู่บ้านจัดสรรแห่งหนึ่งแคว้นเมือง
ต่อมาสัก ๒ ปีเห็นจะได้ ฉันก็เก่าลง และเด็กชายคนนั้นก็ใส่ฉันไม่ได
อีกแล้ว รวมทั้งเขาก็ไม่มีน้องเสียด้วยซี ฉันก็เลยต้องแปรสภาพลงมา

เป็นผ้าขาว แ昏 ! เดิมฉันเป็น “คน” รักความสะอาดเสียด้วยซี ฉัน
จึงไม่ค่อยอยากรื้อห้องบ้านไปบ่อยๆ ตามฝ่าผนัง หรือเช็ดคราบ
กาแฟที่หกลงบนโต๊ะเสียเลย แต่.....บัดนี้ ฉันรู้สึกยินดีมากที่เดียวที่ฉัน
ได้เป็นผู้รักษาความสะอาดตามที่ต่างๆ และสิ่งของภายในบ้าน ประโภชน์
ของฉันมิได้ลดน้อยลงไปกว่าการที่ฉันเป็นกังวลแต่เดิมเลย แต่ฉันก็
ยังเป็นสิ่งที่ “สกปรก” ตามความคิดของคนอื่นอยู่นั้นเอง หั้งๆ ที่
ฉันช่วยให้บ้านของเขาระบุและสิ่งต่างๆ ในบ้านสะอาดน่ามองดูแท้ๆ เขาก็
ควรจะชุมฉันมากกว่าที่จะมาว่าฉันเป็นสิ่งที่ “สกปรก” เสียอีก

วันหนึ่งคนใช้รื้อห้องบ้านไปเช็ดสิ่งต่างๆ ที่รื้อออก
มา มีหั้งตับปีผึ้งเก่าๆ กล่องรูป เหรียญสตางค์แดง โอ้ย! ยังมีอีก
เยอะแยะ วันนั้นฉันก็เลยสกปรกมาก คนใช้จึงนำฉันไปซักและตาก
ฉันไว้ที่รากตากผ้า โดยไม่ได้ใช้ไม้นีบหนีบฉันไว้

สักครู่ก็มีลมกร遒มาอย่างแรง ฉันจึงปลิวมาติดที่กิงไม้ ฉันติดอยู่ที่นั่นทั้งวันเลย

แล้ววันรุ่งขึ้น ก็มีนกตัวหนึ่งบินมาคบฉันไป คงจะเอาฉันไปรองรังของเขากرامัง เฮ้อ ! ค่อยยังช้ำหน่อย นี่ฉันจะได้ “บ้าเพ็ญ” ประโยชน์อันแปลกลประหลาดอีกแบบหนึ่งแล้ว

แต่แล้ว....ว้า ! เรื่องของฉันมี....แต่...อยู่เรื่อยเลย แต่แล้ว....มีนกอีกตัวหนึ่งบินมาแล้ว แย่งฉันกับนกตัวเก่า ทั้งสองแย่งฉันอยู่ตั้งนานแนะนำ ในที่สุด....ตัวของฉันก็ขาดผิ้งออกเป็นสองส่วน ส่วนหนึ่งของฉัน ซึ่งเป็นส่วน

เล็ก ๆ ติดไปกับนกตัวใหม่ อีกส่วนหนึ่งติดไปกับนกตัวเก่า นกตัวเก่าบินคบฉันผ่าน ทุกนา ป่า หมู่บ้าน จนถึงหมู่บ้านในแหล่งเสื่อมโทรมแห่งหนึ่ง มีเด็กชาย ๒ - ๓ คนใช้ก้อนหินปานก นกร้องขึ้นด้วยเสียงอันดัง การที่นกอ้าปากร้องทำให้ฉันหล่นจากปากของเข้า และเขาก็ไม่สามารถจะแย่งฉันคืนได้ เพราะเด็กเหล่านั้นตะครุบฉันไว้ เข้าจึงบินหน้าไป ฉันสองสารเข้าจังเลย เด็ก ๆ พากันใจร้ายจริงหนอ เข้าไม่ได้ทำร้ายใครสักนิด ยังใช้ก้อนหินปานเข้าได้ลงคอ

เด็กชายเหล่านั้นพูดถึงฉันว่า “เฮ้ย! ชัย ของการเงงตัวนี้ให้ข้า เดอะ ข้าจะเอาไปให้แม่ข้าซ้อมให้น้องข้าใส่” เด็กชายคนหนึ่งซึ่งไม่ได้

สมเสือ แต่สมการเงงสีน้ำเงินซึ่งเป็นผุ่นและถ่านจนสีติดจะดำเนินไปทุกที่พูดขึ้น “มันจะดีหรือ เดช ข้าก็ช่วยปานกเหมือนกันนา” เด็กชายที่ชื่อชัยพูด “ให้เดชไปเตะอะชัย ให้น้องเดชมันใส่” เด็กชายอีกคนหนึ่งซึ่งทำทางเป็นหัวโจกและอายุมากที่สุดพูด “ขอบใจมากนะพี่ก้อง” เดชพูด แล้วเดชก็นำจันเดินไปตามสะพานไม้เก่า ๆ ใต้สะพานเป็นน้ำเน่าสีดำ ส่องกลืนเหมือนคลุ้ง และแล้ว....เดชก็มาหยุดที่บ้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นเพิงพักเล็ก ๆ เขาก้าวเข้าไปในบ้าน เรียกแม่ให้ดูกางเงงอย่างยินดีว่า “แม่ ดูกางเงงตัวนี้ซี เดชเก็บมาให้” “ให้แดงใส่หรือลูก” แม่พูดพลาangให้มีผลอม ๆ ลูบศรีษะของเดชเบา ๆ อย่างรักใคร่แล้วหยิบกางเงงมาดู “แล้วแม่จะซ่อมตรงที่ขาดให้ ขอบใจเดชมาก” แล้วแม่ของเดชก็ใช้เศษผ้าเก่า ๆ ผืนเล็ก ๆ มาปะที่ตัวจัน จันไม่ชอบตรงที่ปะนี่เสียเลย ดูไม่ใช่ตัวของตัวเอง มันเป็นผ้าเก่า ๆ สีซีด ๆ แต่ก็ยังดีที่มันช่วยให้จันไม่ขาดเป็นรูหัววอีกแล้ว

แดง น้องของเดชใส่จันเสมอ ดูจะถูกใจเขายิ่งนัก เป็นผลให้จันพอใจใจไปด้วย

แต่แล้ว...วันหนึ่งแดงไม่ได้ใส่จันอยู่ เขายิ่งกางเงงตัวเก่า ส่วนจันกองอยู่กับกองเสื้อผ้า วันนั้นแดงคงหิวจึงงอ้าง และแม่ก็ไม่อยู่เสียด้วย จันก็ช่วยอะไรไม่ได้ แดงตรงมารือกของเสื้ออย่างอารมณ์ไม่ดี “ไม่มีครอญ” “ไม่มีครห้ามแดงเลย ขณะนี้แดงเหมือนซ้างที่กำลังตกมันไม่มีครห้ามได้ จันถูกแดงป้าอกมาทางหน้าต่างโดยแรงและตกลงไปในน้ำครაสีดำ ว้า! จันไม่ชอบกลิ่นน้ำคราเสียเลย จันloyตามน้ำครา

ไปเรื่อย ๆ แล้วลอดใต้สะพาน เวลานี้เองที่ฉันสังเกตเห็นว่ามีสิ่งต่าง ๆ ลอยอยู่ในน้ำมากมาย มีถุงพลาสติก หลอดกาแฟ ร่องเท้า ห่อันไม้กระปองลินจี่ และสิ่งอื่น ๆ อีกมากมาย สภาพของน้ำบัดนี้ “ไม่เป็น

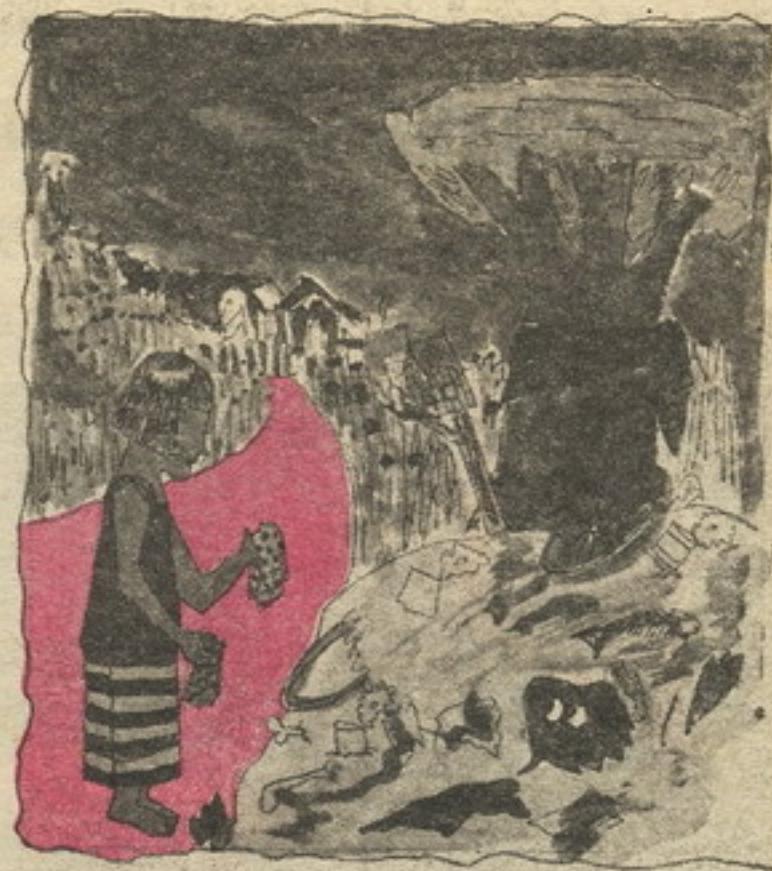
กางเกงอีกแล้ว ฉันลอยอยู่ในน้ำครำตั้งเกือบ 1 สัปดาห์ ฉันจึงมาเกยผึ้ง ที่นี่มีขยะมากมาย กองโตรอนดูเหมือนภูเขาขนาดย่อม ๆ กลิ่นน้ำเน่าเหม็น ๆ ที่ไม่ค่อยถูกกับฉันอยู่แล้ว ยิ่งมาพบรากลิ่นขยะ ฉันยิ่งแย่ใหญ่ ตอนนี้ฉันเป็นผ้าสีดำ ๆ ตัวมีกลิ่นเหม็น ๆ ฉันไม่ชอบเลย

วันต่อมา ดวงอาทิตย์ก็ออกแสงอ่อน ๆ ฉันเลิมตาขึ้น รู้สึกว่า ตัวชุ่มไปด้วยน้ำค้างในยามเช้า แต่ไม่นานนัก... hydraulic น้ำค้างเหล่านั้นก็ระเหยไปจนหมดและตัวฉันก็เริ่มแห้ง... จนแห้งสนิท เที่ยง... แสงแดดร้อนแรงจนตัวฉันแหบสลายลงไปเป็นจุณ ยามนี้ อากาศร้อนอบอ้าวจริง ๆ “ถ้ามีลมพัดมาสักวูบหนึ่งก็จะดีทีเดียว” ฉันคิด “ฉันจะได้คลายร้อนและถ้าลมพัดแรง ๆ ฉันก็อาจจะได้ไปจากที่นี่” ยามเย็น... อากาศเย็นขึ้น ฉันรู้สึกสดชื่น ความร้อนและอบอ้าวในเวลาเที่ยงหายไปหมด ไม่นานนักก็มีเด็กหญิงเล็ก ๆ คนหนึ่งเดินมาที่กองขยะ เมื่อเธอเห็นฉัน

เชอกก้มลงเก็บจันขึ้นมา จากนั้น
เชอกเดินไปที่กองขยะคันหาดทุ่ง
พลาสติก และเศษผ้าจันเนื้อตัว
สกปรก ใกล้ค่า...เชอจึงหยุดเก็บ
แล้วเดินออกไปจากที่นั่น

เชอพาจันมาถึงบ้านเล็ก ๆ
หลังหนึ่ง ตั้งอยู่อย่างโดดเดี่ยว
ห่างจากบ้านหลังอื่น ๆ เมื่อเชอ
เปิดประตูบ้าน จันแลเห็นหญิงสาว

ค่อนข้างสวยคนหนึ่งกำลังรีดผ้าอยู่ ผ้าที่รีดนั้นเป็นผ้าฝีนเล็กที่เย็บริมอย่าง
เรียบร้อย จันดูกรู้ว่าเป็นเศษผ้า แต่การเย็บริมผ้าอย่างเรียบร้อยทำให้
ผ้านั้นดูมีค่าขึ้น เด็กหญิงวางของที่เชอเก็บมาไว้ข้างฝาผนัง หญิงสาว
หันมามองเด็กหญิงแล้วกล่าวว่า “ขอบใจมากจะปืน ลูกไปอาบน้ำ
อาบท่าเสียก่อนเถอะ ดูซิมومแม่มจังเลย” ปืนเดินไปข้างในเพื่ออาบน้ำ

ฉันสองด้วยตาไปรอบ ๆ บ้าน ก็แลเห็นกองถุงพลาสติกขนาดต่าง ๆ กันตั้งอยู่ ฉันจึงพอดีได้ว่า ปืนมีอาชีพขายถุงพลาสติกและผ้าที่แม่กำลังรีด ส่วนคนที่ซื้อจะเอาไปทำอะไรก็แล้วแต่ ฉันนอนอยู่ข้างฝาผนังนั้นหันคืน เพราะปืนกับแม่ไม่ได้ย้ายฉันไปไว้ที่อื่น

รุ่งเช้า ปืนและแม่ช่วยกันซักผ้าที่ปืนเก็บมาและมีฉันรวมอยู่ด้วย ปืนกับแม่ซักผ้าอย่างสะอาด ทำให้ฉันสะอาดขึ้น แต่ยังไม่สะอาดที่เดียว นัก แม่จึงบอกปืนว่า “ผ้าผืนนี้อย่าขายเลยนะลูก ยังไม่สะอาดดี เอาไว้ ทำผ้าขี้ริวใช้ที่บ้านของเราก็แล้วกัน” “จะแม่” ปืนตอบ ตั้งแต่นั้นมา ฉันก็เป็นผ้าขี้ริวอยู่ที่บ้าน ส่วนผ้าอื่น ๆ ปืนก็เอาไปขายทุกวัน แต่ระยะนี้เป็นระยะเศรษฐกิจฝืดเคือง ปืนจึงขายผ้าไม่ได้เลย แม้จะขายถุงพลาสติกได้บ้าง แต่เงินที่ได้มากพอใช้สำหรับค่าอาหารไปวันหนึ่ง ๆ เท่านั้น แม่ของปืนเห็นไม่ได้การ จึงคิดจะออกไปทำงานทำนองบ้าน แต่โชคไม่ช่วยแม่เลย แม่ออกทำงานวันแล้ว..วันเล่าจนเป็นสัปดาห์แม่ก็ยังไม่ได้งาน ฉันก็ได้แต่อยู่พร้อมให้แม่ได้งานทุกครั้งที่แม่ออกจากบ้าน

วันหนึ่ง....แม่กลับมาจนค่ำ แต่พ่อเข้ามายังบ้าน แม่แสดงอาการดีใจแทนอาการเชื่องชื้นเมื่อแม่ไม่ได้งาน “แม่คงได้งานแน่ๆ” ฉันนึกในใจ และก็เป็นจริง แม่บอกให้ปืนเก็บของและพูดว่า “แม่ได้งานเป็นคนใช้ที่บ้านนายกฯ ลูก ถึงแม้จะเป็นอาชีพที่ต่ำต้อยแต่ก็สุจริต” ฉันก็เห็นด้วยกับแม่

จากนั้น...แม่และปืนก็ย้ายไปอยู่บ้านนายกเทศมนตรี โดยขันข่าวของทั้งหมดไปไว้ที่บ้านนายกเทศมนตรี ปืนเออฉันไปด้วย นี่แหละฉันถึงได้มารอยู่ที่นี่....

กิจกรรม

๑. ศึกษาคำและข้อความในเรื่อง

คำจำกัดความ	ข้อความที่เป็นความหมายของคำต่างๆ
คฤหาสน์	เรือนที่กว้างใหญ่ สวยงาม มีสิ่ง
นายกเทศมนตรี	หัวหน้าผู้บริหารงานในเขตเทศบาล
หมู่บ้านจัดสรร	หมู่บ้านที่จัดขึ้นเพื่อขายทั้งตัวบ้านและที่ดินให้แก่ผู้ประสงค์จะอยู่อาศัย
ไม้หนีบ	สิ่งที่หนีบผ้าให้ติดอยู่กับราว ทำด้วยไม้หรือพลาสติก
ชานเมือง	พื้นที่นอกตัวเมือง
สตางค์แดง	เงินหรือญสมัยก่อนทำด้วยทองแดงมีรูทรงกลาง มีค่าอันละ ๑ สตางค์

แหล่งเสื่อมโทรม	บริเวณที่อยู่อาศัย ช่องสกปรก รกรุ่งรัง ไม่ถูก สุขาลักษณะ
สีติดจะด้ำ	สีค่อนไปข้างสีด้ำ (สีเกือบจะด้ำ)
ช้างที่กำลังตกมัน	อาละวาด ใจขัดขวางไม่ได้ เหมือนอาการที่ ช้างตัวผู้มีน้ำมันซึมออกตามผิวหนัง ทำให้มี อาการดุร้าย
น้ำครำ	น้ำเน่า สีด้ำ มีกลิ่นเหม็น
หลอดกาแฟ	หลอดกลมเล็ก ใช้ดูดน้ำ
ลิ้นจี่	ผลไม้ชนิดหนึ่ง ผลกลม เปลือกสีแดงมีรส เปรี้ยว ๆ หวาน ๆ
กระปองลิ้นจี่	หมายถึงกระปองที่บรรจุลิ้นจี่เชื่อม (ในที่นี้ เป็นกระปองเปล่า)
จุณ	แตกละเอียด
เศรษฐกิจฝืดเคือง	การซื้อขายไม่คล่องตัว

๒. ย่อเรื่องการผลัญภัยของผ้าขาวริ้ว

๓. ช่วยกันอภิปรายหาเหตุผลหรือคำตอบของเรื่องต่อไปนี้

๓.๑ ทำไมในตอนแรก ผู้เขียนจึงกล่าวว่า “แหม! ฉันรู้สึกอายจัง
เลยค่ะ”

๓.๒ เหตุใดผู้เขียนจึงใช้คำว่า “ฉัน” แทน “ผ้าขาวริ้ว”

๓.๓ อะไรเป็นสาเหตุให้ผ้าขาวริ้วได้ไปผลัญภัย

๓.๔ นกอะไรที่จะสามารถผ้าขาวริ้วพาบินไปได้ไกล ๆ

๓.๕ คำ แหม! ว้า! เอี้ย! แสดงความรู้สึกอย่างไร

๓.๖ ถ้าล้มพัดแรง ๆ นั้นก็อาจจะ “ได้ไปจากที่นี่” หมายความว่าอย่างไร

๓.๗ “นั้น” หรือ “ผ้าขาวิ” มีนิสัยอย่างไร

๓.๘ การพจญภัยของผ้าขาวิให้ข้อคิดอะไรบ้าง

๔. ยกตัวอย่างเหตุการณ์หรือกิจยาอาการที่มีลักษณะเหมือน “ช้างตกน้ำ”
๑ เรื่อง

๔. เลือกคำตอบที่คิดว่าถูกต้องแล้วนำไปอภิปรายกับเพื่อน

๔.๑ การเขียนเรื่องการพจญภัยของผ้าขาวิ มีลักษณะอย่างไร

ก. บรรยาย

ข. เล่าเรื่อง

ค. อธิบายเรื่อง

๔.๒ แหม! เดินนั้นเป็น “คน” รักความสะอาดเสียด้วยซี เหตุใด
จึงเขียนคำว่า คน อยู่ในเครื่องหมายอัญประกาศ

ก. เพื่อเน้นว่า ผ้าขาวิไม่ใช่คน

ข. เพื่อเน้นว่า คนเขียนเป็นคน

ค. เพื่อเน้นว่า คนเขียนพยายามเขียนให้ผ้าขาวิมีลักษณะเหมือน
คน

๔.๓ “มีทั้งตับขี้ผึ้งเค้า ๆ กล่องรูป เหรี้ยวน้ำตางก์แดง โอ้ย! ยังนี่
อีกເຍອະແຍະ” คำ “โอ้ย!” แสดงความหมายว่าอย่างไร

ก. ถ้าจะบอกให้หมดก็หนีอย เพราะมีหลายอย่าง

ข. หนีอยมาก เพราะถูกคนใช้เชื้ดของหลายอย่าง

ค. เจ็บปวดมาก เพราะของเหล่านั้นวางอยู่บนผ้าขาวริ้ว

๔.๔ “หัวโจก” ในเรื่องนี้ หมายความว่าอย่างไร

ก. คนที่โถกกว่าคนอื่น

ข. คนที่เก่งกว่าเพื่อน

ค. คนที่เป็นหัวหน้า

๔.๕ “เชื่องซึ่น” มีความหมายตรงกันข้ามกับคำใด

ก. ดีใจ

ข. ลิงโผลด

ค. ดื่นเต็น

๖. เขียนเรียงความเรื่อง “การผลัญภัยของ.....” ให้เลือกเขียนได้ตามใจชอบ

วันหนึ่ง....แม่กลับมาจนคำ แต่พอเข้ามาในบ้าน แม่แสดงอาการดีใจแทนอาการเชื่องชืมเมื่อแม่ไม่ได้งาน “แม่คงได้งานแน่ๆ” ฉันนึกในใจ และก็เป็นจริง แม่บอกให้ปืนเก็บของและพูดว่า “แม่ได้งานเป็นคนใช้ที่บ้านนายกฯ ลูก ถึงแม้จะเป็นอาชีพที่ต่ำต้อยแต่ก็สุจริต” ฉันก็เห็นด้วยกับแม่

จากนั้น...แม่และปืนก็ย้ายไปอยู่บ้านนายกเทศมนตรี โดยขนข้าวของทั้งหมดไปไว้ที่บ้านนายกเทศมนตรี ปืนเอานั้นไปด้วย นี่แหละฉันถึงได้มายู่ที่นี่....

กิจกรรม

๑. ศึกษาคำและข้อความในเรื่อง

คำจำกัดความ	ข้อความที่เป็นความหมายของคำต่างๆ
คฤหาสน์	เรือนที่กว้างใหญ่ สวยงาม มีสง่า
นายกเทศมนตรี	หัวหน้าผู้บริหารงานในเขตเทศบาล
หมู่บ้านจัดสรร	หมู่บ้านที่จัดขึ้นเพื่อขายทั้งตัวบ้านและที่ดินให้แก่ผู้ประสงค์จะอยู่อาศัย
ไม้หนีบ	สิ่งที่หนีบผ้าให้ติดอยู่กับร้าว ทำด้วยไม้หรือพลาสติก
ชานเมือง	พื้นที่นอกตัวเมือง
สถาบัน	เงินหรือญสมัยก่อนทำด้วยทองแดงมีรูทรงกลาง มีค่าอันละ ๑ สถาบัน

แหล่งเสื่อมโทรม	บริเวณที่อยู่อาศัย ชั่งสกปรก รกรุ่งรัง ไม่ถูก สุขาลักษณะ
สีติดจะด้ำ	สีค่อนไปข้างสีด้ำ (สีเกือบจะด้ำ)
ช้างที่กำลังตกมัน	อาละวาด ใครขัดขวางไม่ได้ เมื่อนอาการที่ ช้างตัวผู้มีน้ำมันซึมออกตามผิวนั้น ทำให้มี อาการดุร้าย
น้ำครา	น้ำเน่า สีด้ำ มีกลิ่นเหม็น
หลอดกาแฟ	หลอดกลมเล็ก ใช้ดูดน้ำ
ลิ้นจี่	ผลไม้ชนิดหนึ่ง ผลกลม เปลือกสีแดงมีรส เปรี้ยว ๆ หวาน ๆ
กระปองลิ้นจี่	หมายถึงกระปองที่บรรจุลิ้นจี่เชื่อม (ในที่นี่ เป็นกระปองเปล่า)
จุณ	แตกละเอียด
เศรษฐกิจฝีดเคือง	การซื้อขายไม่คล่องตัว

๒. บ่อเรื่องการผจญภัยของผ้าขาวริว

๓. ช่วยกันอภิป্রายหาเหตุผลหรือคำตอบของเรื่องต่อไปนี้

๓.๑ ทำไมในตอนแรก ผู้เขียนจึงกล่าวว่า “แหม! ฉันรู้สึกอายจัง
เลยค่ะ”

๓.๒ เหตุใดผู้เขียนจึงใช้คำว่า “ฉัน” แทน “ผ้าขาวริว”

๓.๓ อะไรเป็นสาเหตุให้ผ้าขาวริวได้ไปผจญภัย

๓.๔ นกอะไรที่จะสามารถพาผ้าขาวริวพาบินไปได้ไกล ๆ

๓.๕ คำ แหม! ว้า! เฮี้ย! แสดงความรู้สึกอย่างไร

๓.๖ ถ้าลมพัดแรง ๆ นั้นก็อาจจะ “ได้ไปจากที่นี่” หมายความว่าอย่างไร

๓.๗ “นั้น” หรือ “ผ้าขาวิ” มีนิสัยอย่างไร

๓.๘ การพจน์ภัยของผ้าขาวิให้ข้อคิดอะไรบ้าง

๔. ยกตัวอย่างเหตุการณ์หรือกิจยาอาการที่มีลักษณะเหมือน “ช้างตกน้ำ”
๑ เรื่อง

๔. เลือกคำตอบที่คิดว่าถูกต้องแล้วนำไปอภิปรายกับเพื่อน

๔.๑ การเขียนเรื่องการพจน์ภัยของผ้าขาวิมีลักษณะอย่างไร

ก. บรรยาย

ข. เล่าเรื่อง

ค. อธิบายเรื่อง

๔.๒ แหม! เดินหนันเป็น “คน” รักความสะอาดเสียด้วยซี่ เหตุใด
จึงเขียนคำว่า คน อยู่ในเกรียงหมายอัญปะกาศ

ก. เพื่อเน้นว่า ผ้าขาวิไม่ใช่คน

ข. เพื่อเน้นว่า คนเขียนเป็นคน

ค. เพื่อเน้นว่า คนเขียนพยายามเขียนให้ผ้าขาวิมีลักษณะเหมือน
คน

๔.๓ “นีทั้งตับขี้ผึ้งเก่า ๆ กล่องรูป เหรี่ยญูสตาังค์แดง โอ้ย! ยังนี
อีกเบอะແยะ” คำ “โอ้ย!” แสดงความหมายว่าอย่างไร

ก. ถ้าจะบอกให้หมดก็เหนื่อย เพราะมีหลายอย่าง

ข. เหนื่อยมาก เพราะถูกคนใช้เชื้ดของหลายอย่าง

ค. เจ็บปวดมาก เพราะของเหล่านั้นวางอยู่บนผ้าขาวริ้ว

๔.๔ “หัวโจก” ในเรื่องนี้ หมายความว่าอย่างไร

ก. คนที่โถกกว่าคนอื่น

ข. คนที่เก่งกว่าเพื่อน

ค. คนที่เป็นหัวหน้า

๔.๕ “เชื่องซึ่น” นิ่กามหมายตรงกันข้ามกับคำใด

ก. ฉีใจ

ข. ลิงโลด

ค. ตีนเต้น

๖. เขียนเรียงความเรื่อง “การผลูภัยของ.....” ให้เลือกเขียนได้ตาม
ใจชอบ

มาคลี ลูกหมาป่า

บทนำเรื่อง

เรื่องมาคลีลูกหมาป่านี้ เป็นเรื่องแปลและเรียบเรียงมาจากหนังสือภาษาอังกฤษ (ชุดเดอะมาคลี สตอรีส์) ผู้ประพันธ์ คือ รัชยาร์ด คิปлин เป็นชาวอังกฤษ เกิดที่บอมเบย์ ประเทศอินเดีย คิปлинเป็นนักประพันธ์ที่มีชื่อเสียงมากคนหนึ่งของอังกฤษ หนังสือเรื่องนี้มีผู้แปลเป็นภาษาไทยหลายสำนวน บางสำนวนได้รับเลือกเป็นหนังสืออ่านนอกเวลาของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เล่มที่นักเรียนได้อ่านอยู่นี้ได้ย่อมาจากฉบับแปลเป็นภาษาไทยของ “บรรยงก์”

การที่เลือกเรื่องนี้มาให้นักเรียนอ่านเป็นหนังสืออ่านนอกเวลา เพราะเป็นเรื่องสนุกสนาน นักเรียนจะได้รับความสนุกเพลิดเพลินไปกับเรื่องราวของตัวละคร ซึ่งมีทั้งมนุษย์และสัตว์ทั้งหลายในป่าใหญ่ ตัวละครเหล่านี้มีทั้งนิสัยดีและเลวประปนกันไปเหมือนเป็นมนุษย์ธรรมชาติ เมื่อทำผิดประพฤติข้าวก็จะต้องถูกลงโทษเช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นคนหรือสัตว์ นอกจากนี้เรื่องนี้ยังแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ กับสัตว์ป่าที่ดูเหมือนจะดูร้าย แต่แท้จริงสัตว์ป่าเหล่านี้ มีความรักความเมตตากรุณา เห็นอกเห็นใจช่วยเหลือกันและกันในยามทุกข์ นักเรียนจะได้รับความรู้สึกชื่นชมในมิตรภาพเหล่านี้ และเมื่ออ่านจบแล้วก็อาจจะเกิดความรักนั่นมิตรกับหมู่สัตว์ป่านี้ก็ได้ เรื่องราวบางตอนก็ยังอาจจะนำมาจัดเป็นกิจกรรมของลูกเสือได้เป็นอย่างดี หรือกิจกรรมที่จัดให้

นักเรียนทำหลังจากอ่านเรื่องจบแล้ว ก็มีส่วนส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในเรื่องการเรียนภาษาไทยเพิ่มขึ้น

เรื่องมาคลีนี้ มีคำเรียกชื่อที่นักเรียนไม่คุ้นหูอยู่บ้าง จึงได้นำคำอ่านของคำชื่อเหล่านี้มาให้นักเรียนใช้อ่าน และคำอ่านนี้ใช้เฉพาะหนังสือเล่นนี้เท่านั้น

คำชื่อ	คำอ่าน	คำชื่อ	คำอ่าน
เชียร์คาน	เชี้ย-คาน	พาโอล	ฟ่า-โอล
ฉัพทันต์	ฉัด-ทัน	เมสซั่วร์	เมด-ชัวร์
บอมเบย์	บอม-เบ	มาคลี	มา-คลี
บันเดโอ	บัน-เด-โอ	รัดยาร์ดคิปлин	รัด-ยาด-คิบ-ปลิ้ง
บาคีรา	บากี-รา	หัตถี	หัด-ถี
บาลู	บากู	อาเกล่า	อา-เก-ล่า

เมากลี ลูกหมาป่า

หมาป่าสองตัวผัวเมียและลูกน้อยเกิดใหม่อีก ๔ ตัว อาศัยอยู่ในถ้ำแห่งหนึ่งบนเทือกเขาสูงในป่ากว้างใหญ่ของประเทศอินเดีย วันหนึ่งหมาป่าผัวเมียคู่นี้ ได้ช่วยชีวิตเด็กชายเพียงหัดเดิน ไว้จากการลึบของเจ้าเสือโคร่งชราข้าเป็น ชื่อเชียร์คาน เจ้าเสือเชียร์คานตัวนี้ได้ติดตามเด็กน้อยมาเพื่อจะจับกินเป็นอาหาร แต่หมาป่าผัวเมียช่วยเหลือเด็กน้อยไว้มันจึงโกรธแคนมาก หมาป่าเลี้ยงดูและรักคร่ำเด็กน้อยเสมือนเป็นลูกของตนเอง และให้ชื่อว่า เมากลี ซึ่งแปลว่า กบตัวน้อย ๆ

เมาคลีก์เจริญเติบโตขึ้นมาพร้อมกับพี่น้องลูกหมาป่าอีก ๕ ตัว
จนสามารถถวิ่งได้ เมาคลีเองมีความรักผูกพันต่อพ่อแม่และพี่น้องหมาป่า^๑
ประหนึ่งตัวเองก็เป็นหมาป่าด้วย ตามกฎของหมาป่าผุ้งนี้ ลูกหมาป่า^๒
ทุกตัวเมื่อมีอายุครบตามกำหนด จะต้องได้รับการยินยอมให้เข้าร่วม^๓
เป็นสมาชิกของผุ้งได้ ลูก ๆ ของหมาป่าสองผัวเมียรวมทั้งเมาคลี ก็
จะต้องได้รับการรับรองให้เข้าร่วมผุ้ง เหมือนลูกหมาป่าตัวอื่น ๆ เช่น
เดียวกัน เมื่อถึงเวลา หัวหน้าหรือจ่าผุ้งหมาป่าชื่อ อาเกล่า ก็เรียก
ประชุม ณ หน้าผาประชุม เพื่อขอให้หมาป่าทุกตัวพิจารณารับรอง
เจ้าเสือโคร่งเชียร์คานยังมีความเจ็บแคนอยู่ จึงคัดค้านไม่ให้ผุ้งหมาป่า

ทั้งหลายรับรองเมacula แต่บากลู หมีเฒ่า ผู้ได้รับยกย่องเป็นอาจารย์สอนความรู้ให้แก่ผู้งมงມาปานี้ ได้รับรอง และยังได้เสียงสนับสนุนจากบากีรา พญาเสือดำผู้เก่งกล้า โดยสัญญาว่าจะให้วรป่าตัวหนึ่งเป็นอาหารแก่ผู้งมงມาป่าแทนชีวิตของเมacula เมaculaจึงมีสิทธิเข้าร่วมอยู่ในผู้งมงມาปานี้ได้ ทำให้เชียร์คานเสือโคร่งเฒ่าโกรธแค้นและพยายามมาคลีมากขึ้น

บากลูหมีเฒ่าและบากีราเสือดำ ต่างมีความรักต่อเมaculaอย่างลึกซึ้ง และได้ช่วยกันอบรมสั่งสอนให้เมacula มีความรู้เรื่องการใช้ชีวิตในป่า การอยู่ร่วมกับสัตว์ป่าทั้งหลาย เช่น จะต้องรู้มนต์กันภัยสัตว์ป่า ที่ว่า “ท่านกับเรานี้ล้วนมีเลือดเนื้อเดียวกัน” หรือกฎหมายของหมาป่าที่ว่า

“เท้าวิงไรเสียง

หูเอียงฟังลม

จมูกสุดดม

เล็บคมพ่นขาว

ดาวร้ายมีด

จงยึดกฎนี้”

เมaculaเติบโตขึ้นมาด้วยความรักใคร่เอาใจใส่ของพ่อแม่ พื่นของหมาป่า บากลูหมีเฒ่า และบากีราเสือดำ เข้าจึงรักสัตว์ป่าเหล่านี้เป็นอย่างยิ่ง

เมaculaเป็นเด็กน้ำดี เมื่อบากลูและบากีราสั่งสอนสิ่งใดก็เรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ในไม่ช้าก็ไม่มีสัตว์ใดสามารถทำร้ายเมaculaได้ ซึ่งยังพอกใจบทหาเมaculaเป็นเพื่อนอีกด้วย โดยเฉพาะผู้งมงลงป่า ซึ่งสัตว์ทั้งหลายถือว่าเป็นสัตว์ที่ไม่ควรพบ ลงผูงนี้ต้องการให้เมaculaเป็นหัวหน้า เพราะเป็นลูกกามนุษย์ มีความเฉลียวฉลาด จะเป็นประโยชน์ต่อพวงชน

ได้มาก วันหนึ่งจึงแอบมาลักพาเมاكลีให้ไปจากบ้านและบ้าคีรา ผู้กลิ่ง
พาเมากลีให้ไปตามยอดไม้สูงลับลิ่ว กระโดดจากยอดไม้ต้นหนึ่งไปยัง
อีกต้นหนึ่ง จนถึงวังเย็น ซึ่งเป็นที่อยู่ของพากมัน ระหว่างทางเมากลี
ได้ร้องบอกพญาเหยี่ยวให้นำข่าวไปบอกบ้านและบ้าคีรา หมีเส่าและ
พญาเสือคำห่วงไยเมากลีมาก ทั้งสองรีบติดตามไปช่วยเมากลีและได้
ขอร้อง ค่า พญาจูเหลือมให้หยุดแห่งนุนเข้า เดินทางไปช่วยเมากลีด้วย
ทั้งสามมุ่งหน้าไปตามทิศทางที่พญาเหยี่ยวบอกข่าว จวนจึงถึงวังเย็นซึ่ง
เป็นเมืองร้างปราศจากผู้คน มีแต่ซากพระราชวังปรักหักพังอยู่ทั่วไป
ลิงป่าอาศัยอยู่ที่นี่เป็นจำนวนมหาศาลนับเป็นเวลานาน

แม้ว่าเมาคลีจะพยาภยามหลบหนีแต่ก็ไม่สำเร็จ นาคีราและคานาไปถึงวังเย็นก่อนบาสุผู้ซึ่งรุ่มร่วมอ้วนเทอะทะ ทั้งสามแบ่งแยกกันเข้าโถมตีผู้งลิง นาคีราพยาภยามแย่งเมาคลีจากผู้งลิงแต่ก็แย่งไม่สำเร็จ เมาคลีจึงถูกผู้งลิงผลักตกลงไปในอุโมงค์ที่มีงูพิชอยู่ แต่ก็มิได้รับอันตรายจากงูพิชเหล่านี้ เพราะเมาคลีท่องมนต์แสดงความเป็นพวากเดียวกับงูพิช นาคีราและบาสุถูกผู้งลิงทำร้ายจนเกือบแพ้ เคราะห์ดีที่คาดภูษาเหลือมยักษ์เลือยเข้ามาช่วยได้ทันท่วงที ผู้งลิงป้าหาดกลัวอำนาจของพญาเหลือมมาก จึงยอมแพ้ประคุจถูกมนต์อันศักดิ์สิทธิ์สะกดให้อยู่นั้น แล้วเหลวพญาเหลือมก็ใช้หัวมีนาฉกกำแพงอุโมงค์พัง ช่วยเมาคลีออกมาได้เมาคลีขึบคุณพญาเหลือมที่ตามมาช่วยเหลือ พญาเหลือมรักและ

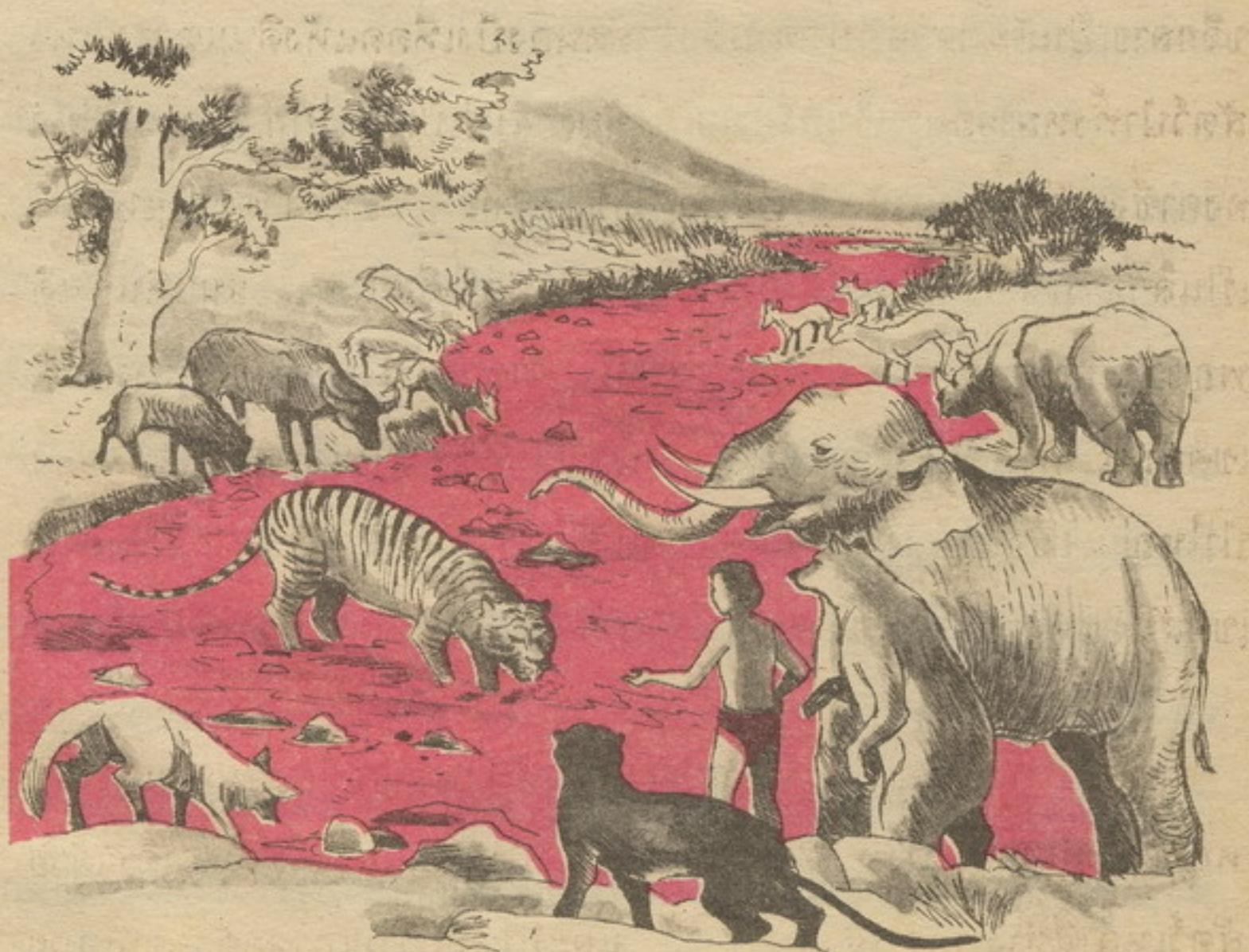

ເວັນດູມາຄລືທັນທີທີ່ໄດ້ເຫັນ ກ່ອນອໍາລາຈາກກັນບາລູໝີເຕິ່ງ ບາຄີຣາເສື່ອດຳແລະເມາຄລືລູກມນຸ່ຍໍ່ກໍໄດ້ມີໂອກາສເຫັນອໍານາຈອງຄາພໝາງໜູ້ເຫຼືອມໃໝ່
ແທ່ງຂຸນເຂາ ຜູ້ທີ່ມີລືລາກາຮເຕັນຮະບໍາທຳນອງໜູ້ເຫຼືອມ ສະກົດໃຫ້ຜູ້ງລິງປ່າ
ເດີນເຮີຍແກວເຂົ້າສູ່ປາກທີ່ອ້າກວ້າງ ກລາຍເປັນອາຫາຮຂອງມັນໄປ ຮະຫວ່າງ
ເດີນທາງກລັບສິນທີ່ອູ່ຢ່າຍ ເມາຄລືລູກບາຄີຣາລົງໂທ່າໂດຍໃຊ້ອຸ້ງເຫຼັດບັດມາ
ກົງຂອງປາກ໌ວ່າ ຜູ້ປະພັດຕິຕົນຜົດຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບກາລົງໂທ່າ ເມາຄລືອມຮັບ
ຜົດໂດຍດີ ເພຣະກາຮທີ່ຕົນໄປຄົບກັບຜູ້ງລິງປ່າ ທຳໄຫ້ເກີດຄວາມເດືອດຮ້ອນ
ແກ່ຜູ້ອື່ນດ້ວຍ

ຖຸດູຮ້ອນປຶ້ນນ້ອກສະແດງແລ້ງມາກ ຄວາມຮ້ອນແພດເພາຈນປ່າເຂົ້າ
ຂີກລາຍເປັນສື່ນໍາຕາລ ນໍາຕາມລຳນາຮ່າຮນອງປຶ້ນເຫຼືອດແທ່ງດິນແຕກຮະແໜ
ສັຕ່ວປ່າທັງໝາຍອດນໍາສິ້ນເຮືອງແຮງ ລົ້ມຕາຍໄປເປັນອັນມາກ ນໍາໃນແມ່ນໍາ
ຄົງຄາຊື່ງເປີຍບ່ອມເສັ້ນໂລທິຫຼູ່ຂອງປ່ານີ້ ແທ່ງງວດຈຸດຈຸດເມື່ອນ
ເປັນລຳນາຮເລັກ ၅ ແລ້ວເຫັນໂບດທິນກລາງລຳນໍາທີ່ເຮືອກວ່າ ແວທິນສັນຕິ
ພໝາຊ້າງປ່າຊື່ອຫັດສີ ຜູ້ມີອາຍຸຮ້ອຍກວ່າປີ ແພດເສື່ອງຮ້ອງກ້ອງປະກາສເປັນ
ເບືດສັນຕິ ຫ້າມສັຕ່ວໜ່າກັນເມື່ອມາດື່ມນໍາ ດັ ທີ່ນີ້ ຕາມກົງວັນເຂັ້ມງວດຂອງ
ປ່າໃໝ່ ເມື່ອໄດທີ່ເກີດເຫດຖາກຮົນທີ່ຕ້ອງໃຊ້ນໍາຮ່ວມກັນ ຈະມີກາປປະກາສ
ເບືດສັນຕິແທ່ງຫ້ວງນໍາຂຶ້ນ ອາກຝ້າຝືນຈະຕ້ອງມີໂທ່າສິ່ງຕາຍ

ແວທິນສັນຕິເປັນແຫລ່ງຫຼຸມນຸ່ມຂອງສັຕ່ວໜານາໜີນິດ ທັ້ງສັຕ່ວກິນ
ຫຼູ້ແລະສັຕ່ວກິນເນື້ອ ຮົມທັ້ງເມາຄລື ບາລູ້ ແລະເສື່ອດຳບາຄີຣາດ້ວຍ
ສັຕ່ວໜ່ານີ້ຕ່າງພູດຈາຍອກເຫັ້ນ. ແລະມີໄດ້ມີຄວາມເກຮງກລັວຕ່ອກັນເລີຍ

เมาคลีพูดกระซောເຢ້າແຫຍ່ເປົ້າຍບາລູຈາຈາຣີຂອງທນວ່າ ພອມເໜືອນ
ມະພຣ້າວແໜ່ງທັງເປົ້າກ ແລະ ຕນເອງພອມເໜືອນມະພຣ້າວແໜ່ງທີ່ປອກ
ເປົ້າກແລ້ວ ທຳໄ້ເສື່ອໂຄຮ່ງໝາເປົ່າເຊີຍໆຄານ ຄັຕຽງຄູ່ພຍານາຖຂອງເມາຄລື
ອດໝັ້ນໄສ້ໄມ້ໄດ້ ຈຶ່ງພູດທ້າທາຍໃຫ້ເມາຄລືຈົ່ງສູ້ສາຍຕາກັບຕນ ເປັນການ
ທດສອບພລັງຈົດຂອງເມາຄລື ແຕ່ແລ້ວເສື່ອເຜົ່າໝາເປົ່າກເປົ່າກົດສາຍຕາ
ສູ້ອຳນາຈຈົດອັນເນັ້ນແນ້ງຂອງເມາຄລືໄມ້ໄດ້ ມັນຈຶ່ງເສີແສງໄວ້ວັດຄວາມ
ເກັ່ງກຳລັກທີ່ສາມາດຈ່າຍມາໄດ້ ທຳໄ້ສັດວ່າທຸກຕົວຕິ່ນເຕັນມາກ ເຈົ້າເຊີຍໆຄານ
ເສື່ອໂຄຮ່ງເຜົ່າໂມ້ຕ່ອໄປອີກວ່າ

“ฉันผ่า เพราะฉันอยากผ่า ไม่ใช่ผ่าเพื่อเป็นอาหาร แล้วฉันก็มากินน้ำ และทำความสะอาดร่างกาย คระห้ามได้”

เสือดำบ้าคีราโกรามาก แต่หัตถีพญาช้างป่าชุงวงและซิงสามด้วยเสียงเรียบ ๆ

“อ้อ เจ้าม่าคนเล่น เพราะความพอใจหรือ”

เชียร์คานเสือข้าเป็ตตอบด้วยเสียงคลายความยิ่สิ่ว่า “ถูกแล้ว พญาช้าง เพราะว่าคืนนี้ข้าพเจ้ามีสิทธิ์ที่จะม่าคนได้ ท่านก็ทราบดีอยู่แล้ว”

พญาช้างป่าจึงตอบเสียงเนิน ๆ “ถูกของเจ้า เรายังดี แต่นี่แน่น้ำเจ้าดีม่าน้ำอิมแล้ว ก็จะไปเสีย อย่ามาทำให้น้ำสะอดสะกรภะ เพราะโภหิตมนุษย์ที่ติดอยู่ที่ปากเจ้าอีกต่อไป จะไปเสีย”

เจ้าเชียร์คานไม่กล้าทำเก่งต่อน้ำพญาหัตถีกับลูกชัยทั้งสาม จึงตะลิตะลานหันหลังเดินหนีเข้าป่าไป เมาคลีเกิดความสงสัยจึงถาม

“ที่เจ้าเสือข้าเป้มันพูดว่า มันมีสิทธิ์ที่จะม่าคนได้ในคืนนี้ หมายความว่าอย่างไร การม่าคนเป็นสิ่งที่น่าละอาย น่ารังเกียจ ตามกฎหมายป่าก็มีไว้ชัดเจนเรื่องห้ามม่าคน แต่ทำไม่พญาหัตถีจึงพูดรับรองเห็นด้วยกับเจ้าเชียร์คาน”

พญาหัตถีช้างป่า จึงเล่าประวัติสาเหตุที่เสือโคร่งมีสิทธิ์จะม่าคนได้ให้สัตว์ทั้งหลายฟัง ดังนี้

ในสมัยแรกที่เกิดป้าขึ้นใหม่ ๆ สัตว์ทั้งหลายอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข กินแต่พืช ผลไม้ ไม่ม่าสัตว์กินเป็นอาหาร เจ้าแห่งป่าคือพญาฉักหันต์ ซึ่งเป็นต้นตระกูลช้าง มีหน้าที่สร้างป่า ใช้ง่วงดึงป่า

จากท้องทะเลลึก ใช้งาปีดพื้นดินเป็นแม่น้ำสายยาว ๆ ใช้เท้ากระทบดินเป็นหนองน้ำใหญ่ พญาฉักหันต์มีภาระสร้างป่ามาก จนไม่มีเวลาดูแลบรรดาบริวารสัตว์ได้ทั่วถึง จึงได้แต่งตั้งพญาเสือโคร่งตัวแรกให้ทำหน้าที่ดูแลการคอยตัดสินคดีพิพากษระหว่างบรรดาสัตว์ พญาเสือโคร่ง มีรูปร่างสวยงาม สีเหลืองอร่ามไปทั้งตัวเหมือนสีดอกทานตะวัน ตามตัวไม่มีริ้วรอยสีดำเลย แต่แล้ววันหนึ่งมีเหตุบังเอิญให้พญาเสือโคร่งตัวนี้ต้องผ่านทางหนุ่มตัวหนึ่งตาย จึงหลบหนีไปอยู่ที่หนองน้ำอื่น ไม่มีผู้ใดทำหน้าที่ดูแลการอีกต่อไป บรรดาสัตว์ป่าได้เห็นการผ่ากัน ได้เห็นเลือดไหลลงไบตามพื้นดิน จึงตกใจกลัว พญาฉักหันต์จึงแต่งตั้งพญาลิงสีเทาเป็นหัวหน้า แต่มีความประพฤติไม่เหมาะสม จึงไม่มีสัตว์ได้ให้ความเคารพนับถือ พญาฉักหันต์จึงเรียกประชุมและบอกว่า ผู้เป็นนายที่แท้จริงของพวกสัตว์คือความกลัว ความกลัวไม่มีขัน เดินด้วยขาหลังทั้งสองขา มีเสียงดังลั่นทำให้พวกสัตว์เกิดความหวาดกลัว วิ่งหนีกันจ้าละหวัน

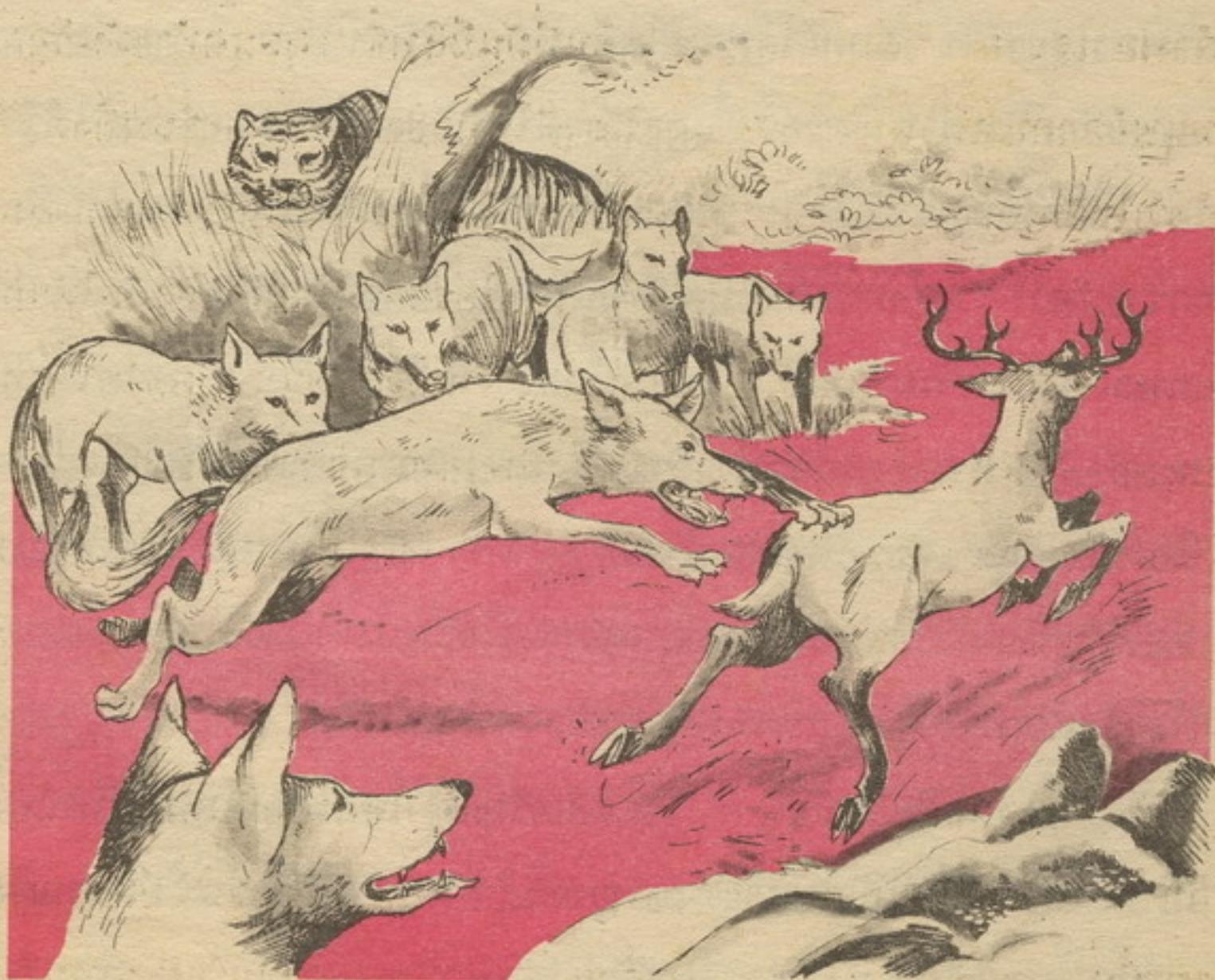
มนุษย์หรือคนนั้นเองที่เป็นตัวความกลัว เมื่อเห็นมนุษย์ สัตว์ป่าจะเกิดความหวาดกลัว และในหมู่พวกมันเองก็จะเกิดกลัวซึ่งกันและกันด้วยต่างหากันหลบซ่อนตัวอยู่เป็นผุ่ง ๆ ไม่อยู่ร่วมປะปันกันเหมือนเดิม ข่าวเรื่องสัตว์ทั้งหลายกลัวคน หรือตัวความกลัวล่วงรู้ไปถึงพญาเสือโคร่งที่หลบอยู่ที่หนองน้ำ มันคิดจะไปปราบตัวความกลัว แต่ระหว่างทางมันถูกกาลเวลาล่ายกิ่งไม้และหานมแผลมคอมเกี่ยวพันตามลำตัว ใบหน้า ขาและหัวเป็นริ้วลายดำ ๆ พาคระกะระกะไปทั่วตน ริ้วลายนี้กลายเป็นลายเสือโคร่ง

จนถึงปัจจุบัน ริวัลัยสีดำเนินเป็นเครื่องประจานความชั่วร้ายของพญานเสือโครงที่ได้ม่ากวางตามคำสาปของพญาฉัททันต์

ครั้นเชิญหน้ากับตัวความกลัว ซึ่งส่งเสียงดังไถ่ตัวดเสือโครงว่า เป็นไอ์ลายย่องตลอด เสือโครงตันตระภูลเสือลายพาดกลอนก็เกิดสะดุงตกใจกลัว วิงหนีร้องคราญกลางไปหาพญาฉัททันต์ อ้อนวอนขอให้มีอำนาจม่าคน และไม่มีความหวาดกลัวต่อมนุษย์ หรือสิงใด ๆ ในคืนที่มีดาวพระศุกร์ขึ้นเวลาพlobค่ำ พญาฉัททันต์ก็ให้พรตามที่ขอ เพราะเห็นว่าเคยเป็นเจ้าป่า ทำความดีมาบ้าง แต่ขอร้องให้พญานเสือโครงมีความเมตตากรุณาต่อคนในคืนอันศักดิ์สิทธินี้ พญาเสือโครงลำพองใจมาก จึงไปม่าคนตายในคืนที่มันมีสิทธิ ผลสุดท้ายมันก็ถูกมนุษย์อีกคนหนึ่งม่าตาย ตามกฎที่ว่า “ให้ทุกข์แก่ท่าน ทุกข์นั้นถึงตัว” สัตว์ป่าหันหลายต่างก็ยิ่งหวาดกลัวมนุษย์มากขึ้น เพราะเห็นว่าคนสามารถทำร้ายสัตว์ได้ และเพราเหตุที่ว่า เสือโครงก่อความเคียดแค้นให้แก่มนุษย์ สัตว์หันหลายรวมหันเสือด้วย ล้วนได้รับความเดือดร้อนจากมนุษย์ แต่ทว่าทุกปี จะมีคืนหนึ่งที่พวงมนุษย์เกิดความหวาดกลัวเสือโครง กล้ายเป็นเหยื่อให้เสือโครงม่าตาย นี้ก็เป็นสาเหตุที่ว่าทำไมเสือโครงจึงมีสิทธิม่าคนได้ในคืนหนึ่ง และสาเหตุนี้แหล่ นำไปสู่การจองเวรระหว่างเสือกับคนอยู่จนทุกวันนี้

วันเวลาผ่านไปหลายปี เมาคลีเจริญเดิบโตพร้อมกับหมายปืนองอึก ๕ ตัว เมาคลีมีความเชี่ยวชาญรอบรู้ชีวิตในป่ามากขึ้น มีเพื่อนฝูงมากขึ้น แต่ก็มีศัตรูเพิ่มมากขึ้นด้วย เสือโครงเข้ามาเป็นเชียร์คานถือ

ว่าเมาคลีเป็นศัตรูตัวฉกาจ มันเที่ยวบ่อยส่งเสริมhmaป่าหนุ่นจกรรจ
รุ่นใหม่ให้เกลียดชังเมาคลี ในเรื่องที่เมาคลีเป็นลูกคน แต่อยู่ร่วมผูกกับ
hmaป่าได้ เพราะhmaป่ากลัวเมาคลี "ไม่กล้าสู้สายตา กับเมาคลีนั้นเอง
ทำให้hmaป่าหนุ่นพากนี้แคนเคืองและเกลียดเมาคลีมากยิ่งขึ้น นอกจาก
นี้ อาเกล่า จ่าผู้นำhmaป่า ที่เคยรับรองและคุ้มครองให้เมาคลีก็แก่ชรา
มากแล้ว ตามกฎของป่า วันใดที่อาเกล่าไม่สามารถล้มกว้างลงได้ วัน
นั้นแหลกเป็นวันสุดท้ายที่จะต้องสูญเสียหัวหง่านเจ้าผู้และชีวิตของ

ตน และเมื่อถึงวันเลือกตั้งจ่าฝูงตัวใหม่ เชียร์คานเสื้อร้ายและหมาป่า ลูกสมุนของมัน ก็จะพาภันพูดคัดค้านไม่ให้มาคลื่ออยู่ในฝูงหมาป่าอีกต่อไป วาระสุดท้ายของมาคลีก็จะมาถึงเช่นกัน เรื่องนี้พ่อแม่หมาป่า บ้าลูหมี เผ่า และบ้าคีราเสื้อดำมิตรผู้อ้วรุ่มทั้งเพื่อนฝูงที่รักใคร่มาคลี พากันตักเตือนมาคลี ซึ่งให้เห็นอันตรายที่เกิดจากแรงอาฆาตของเชียร์คาน แต่มาคลีกลับเห็นเป็นเรื่องตลกขบขันเสมอ

จันกระทิ้งวันหนึ่ง อาเกล่าถูกลอบอุบัยของฝูงหมาป่าหนุ่ม ทำให้มีอาการไม่สำเร็จ และจวนจะถึงเวลาประชุมเลือกตั้งจ่าฝูงตัวใหม่ ณ หน้าผาประชุม เสื้อดำบ้าคีราร้อนใจมาก จึงปรึกษากับมาคลี เพื่อหาทางแก้ไข มาคลีโกรธแค้นเสือโครงเชียร์คานมาก จึงสถาบันว่าจะ ต้องแก้แค้นเอาหนังของมันมาปูลادที่หน้าผาประชุมเชิงเขาให้ได้ เสื้อดำบ้าคีร่าผู้แสนน่าด้วย เพราะครั้งหนึ่งเมื่อยังเล็กอยู่เคยเป็นสัตว์เลี้ยง ของมนุษย์ จึงถ่ายทอดความเฉลียวฉลาดของมนุษย์ติดตัวมา บ้าคีร่าได้ แนะนำอุบัยให้มาคลีใช้ “ดอกไม้แดง” หรือ “ไฟ” เป็นอาวุธในการต่อสู้ พวກสัตว์ทั้งหลายรวมทั้งหมาป่าหาดกลัวดอกไม้แดงนี้มาก เพราะมีสีแดงและร้อนจัดเผาไหม้สิ่งต่าง ๆ ได้ มาคลีแอบไปขโมย หม้อดินใส่ถ่านไฟสีแดงจากกระท่อมชาวไร่ริมป่ามาเก็บไว้ และใช้ กิ่งไม้แห้งเติมไฟลูกโพลงอยู่เสมอ

ณ หน้าผาประชุม วันเลือกตั้งจ่าฝูงใหม่แทนอาเกล่าซึ่งถูก
เป็นหมาป่าที่ตายแล้วในสายตาของหมาป่าอื่น ๆ เสือโครงเชียร์คานเดิน
ไปมาท่าทางยโสโหัง พูดเสียงดังว่า

“บัดนี้ถึงเวลาที่พวกเจ้าหมายป่าทั้งหลายจะมีจ่าฝูงตัวใหม่แล้ว
อาเกล่าหมดเขี้ยวเล็บและแก่ชราเกินกว่าจะซ่ากว้างได้ อาเกล่าคุ้มครอง
พวกหมายป่าทั้งฝูงไม่ได้อีกต่อไปแล้ว จงเลือกหมายป่าหนุ่ม ๆ เหล่านี้ซึ่ง
ดูซึ่งความหนุ่มกับความแก่ พวกเจ้าเห็นไหม”

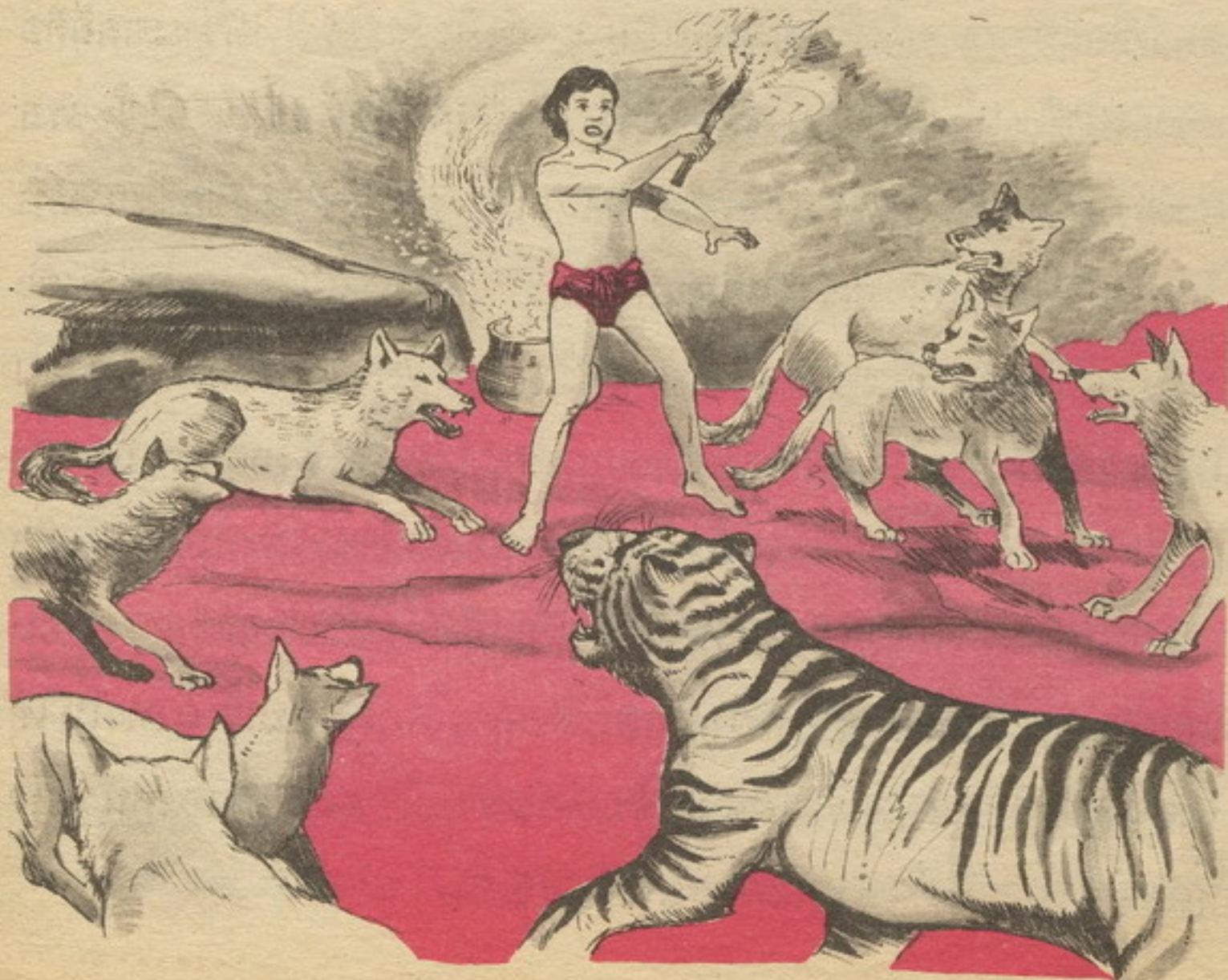
“มันเรื่องอะไรของเจ้า เชียร์คาน เจ้าเป็นเสือโคร่งหัวหน้า
หมายป่าฝูงนี้หรือ เจ้ามีสิทธิ์อะไรจึงพูดเช่นนี้ นี่เป็นเรื่องภายในของ
หมายป่าทั้งหลาย” เมาคลีอุดหนไม่ได้จึงเกิดโต้เถียงวิวาทกันขึ้น ฝูง
หมายป่าแตกแยกออกจากเป็นสองฝ่าย ทุ่มเตียงทะเลกันวุ่นวาย

“เออนะ มันไม่ใช่เรื่องของข้าก็จริงอยู่ แล้วเจ้าล่ะ มีสิทธิ์อะไร
เจ้าเป็นลูกมนุษย์ไม่ใช่ลูกหมายป่า น่าเบื่อจริง ๆ ทำไม่พวกหมายป่าจึง
ลงเชื้อว่า เมาคลีเป็นลูกหมายปานะ ก็เห็นกันชัด ๆ แล้ว พวกเจ้า
กลัวมันใช่ไหม ไม่อายหรืออย่างไร ที่ปล่อยให้ลูกมนุษย์มาอยู่ร่วมฝูง
สั่งเมาคลีมาให้ข้าดีกว่า ไม่งั้นข้าจะอยู่รับภวนพวกเจ้าแบบนี้ พวกเจ้า
ก็จะไม่มีอาหารกินแน่ ๆ อะ อะ”

“จริงด้วยซึ้ง ลูกคนไม่ใช่หมายป่า ไม่ให้อยู่ ออกไป ส่งตัวไป
ให้เชียร์คานดีกว่า” เสียงหมายป่าค่อนผุ้งสนับสนุนเช่นนี้ คำยุยงของ
เชียร์คานประสบผลสำเร็จแล้ว ผุ้งหมายป่าเห็นว่าควรขับไล่เมาคลีออก
จากผุ้งเสีย ไม่ว่าอาเกล่าจะจ่าฝูงเดิมและเสือดำบ้าคีราจะพูดจาขอร้อง
และขอแลกชีวิตตัวเองกับชีวิตเมาคลีก็ตาม ไม่มีหมายป่าตัวไหนเชื่อฟัง
จะสั่งเมาคลีให้เป็นเหี้ยของเสือโคร่งท่าเดียว เมาคลีเสียใจ และ
ซอกซ้ำใจมากที่เห็นหมายป่าร่วมผุ้งเดียวกันต่างรังเกียจขับไล่ “ไม่ต้องการ

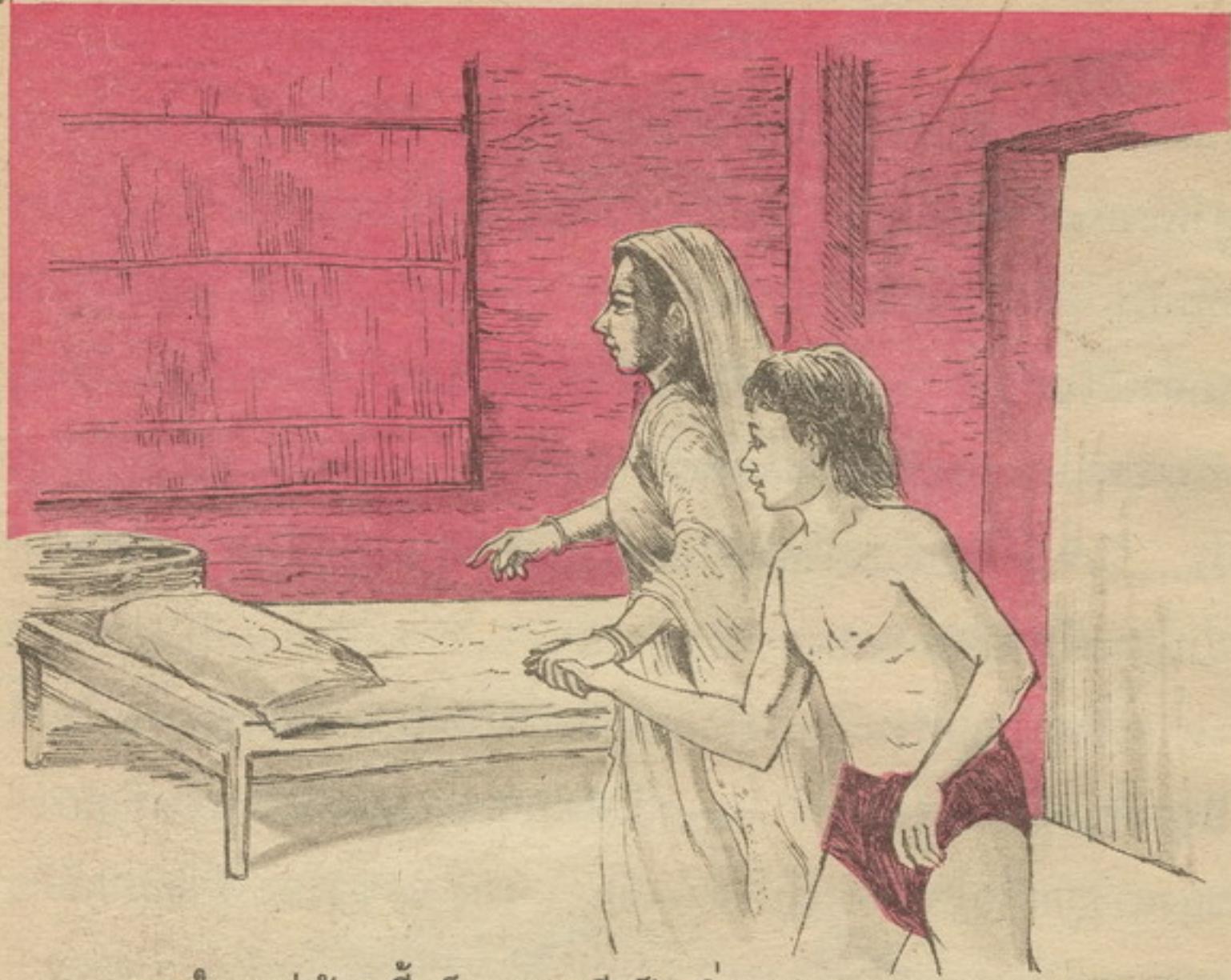
ตนเช่นนี้ เขาผุดลูกขึ้นร้องประกาศก้องตัดความเป็นพี่น้องกับฝูงหมาป่า

“พวากเจ้าทั้งหลาย เมื่อเจ้าไม่ต้องการข้า ก็ไม่ต้องเห่าหอนหรอก
ข้าจะไป ข้าเป็นลูกคน ลูกมนุษย์ ก็จะไปอยู่กับหมู่มนุษย์ ข้าเดยตั้งใจ
จะใช้ชีวิตอย่างหมาป่าร่วมกับพวากเจ้า จนกว่าจะตายไป แต่พวากเจ้า
ตัดขาดและย้ำว่า ข้าเป็นมนุษย์ ข้าจะขอดัดขาดจากความเป็นพี่น้องกับ
พวากเจ้าแล้ว พวากเจ้ามันหมา หมาก็ไม่ควรยุ่งเกี่ยวกับคน เจ้าจะส่งข้า
ไปให้เจ้าข้าเป็นหรือ เมินเสียเติดเข้ามาซิ นีเห็นไหม.....อะไร.....
ดอกไม้แดงที่พวากเจ้ากลัวกันนัก มีปัญญาเข้ามาเอาตัวข้าใหม่ เอ้า!.....
เข้ามาซิ....ไครกล้าดี” เมาคลีใช้ดอกไม้แดงที่เตรียมไว้เป็นอาวุธกวัดแก้วง
ทำร้าย ฝูงหมาป่าต่างหวัดกลัววิงหนีไปหมด รวมทั้งเจ้าเสือเชียร์คานก

ถูกเมาคลีเอาไฟเผาบนจนวิ่งหนีกระเจิงเข้าป่าไป เหตุการณ์ครั้งนี้เมาคลีได้ช่วยชีวิตหมาป่าอาเกล่าไว้ได้ เมาคลีเคร้าใจมากที่เห็นความแตกแยกในหมู่ผู้คนมาป่าเช่นนี้ และยิ่งรู้สึกอาลัยเพิ่มขึ้น เมื่อถึงเวลาจะจากพ่อแม่พื่น้องหมาป่า เพื่อนผู้ที่รักใคร่ ตลอดจนบานลูหมีผู้เป็นอาจารย์ และเสือดำบากีรามิตรผู้อวารี แต่เขายังคงใจเด็ดขาดที่จะจากป่าดงพงไพร ไปอยู่กับหมู่คนตามประสามนุษย์ด้วยกัน เขาจากไปพร้อมกับคำมั่นสัญญาว่า วันหนึ่งจะกลับมาใหม่พร้อมกับจะนำแผ่นหนังเสือโคร่งเชียร์คานมาปูปลาดที่หน้าผาประชุม

หมู่บ้านแห่งหนึ่งห่างไกลจากป่าที่เมาคลีเคยอาศัยอยู่ หมู่บ้านนี้ มีทุ่งเลียงสัตว์ติดต่อชายป่า เมาคลีได้พบกับนางเมสซาร์ หญิงที่ลูกชายของนางถูกเสือโคร่งคานไปตั้งแต่เด็ก นางเมสซาร์จำได้ว่าเมาคลีคือลูกชายของนาง จึงรับเลียงดูเมาคลีและให้ที่พักอาศัยในบ้าน ระยะแรกเมาคลีรู้สึกแปลก และอีดอัดใจมากในสภาพความเป็นอยู่ของมนุษย์ที่แตกต่างกับสภาพชีวิตในป่าที่ตนคุ้นเคยมาก่อน แต่เขายพยายามปรับตัวเอง จนสามารถเรียนรู้และพูดภาษาคนได้ สิ่งเดียวที่เมาคลีไม่ยอมปฏิบัติคือ การนอนบนเตียงในบ้าน เมาคลีเปรียบเทียบบ้านเหมือนดั่งจั่นดักเสือในป่า จึงไปนอนที่ชายป่าและได้พบกับพื่น้องหมาป่า ซึ่งบอกให้เมาคลีรู้ว่า เจ้าเสือโคร่งชราขาเปื้วนเวียนอยู่ใกล้หมู่บ้าน พร้อมทั้งกล่าวคำอathsว่าจะล่าเมาคลีเอากระดูกมาถมฟังแม่น้ำคงคาให้ได้ เมาคลีจึงคิดวางแผนซ้อนแผนมาเจ้าเสือโคร่งเชียร์คาน เอาหนังของมันไปปูปลาดที่แท่นหินหน้าผาประชุมให้ได้

คนในหมู่บ้านนี้เห็นมาคลีเป็นสิ่งแปลกประหลาด ล้อเลียน และหัวเราะเยาะความประพฤติแปลก ๆ ของมาคลีอยู่เสมอ นายพران เผ่าบัลเดโอลากลีดมาคลีมาก เพราะมาคลีพูดขัดคอกการคุยไม่โลว์อด เรื่องเสือโคร่งมาเป็นมีฝีสิง แก้ Goran จึงขอให้หัวหน้าหมู่บ้านลงโทษมาคลี ด้วยการให้ไปเลี้ยงผู้งดงามที่ทุ่งเลี้ยงสัตว์ นี่ก็เป็นโชคดีมาก เพราะมาคลี มีโอกาสพบพี่น้องหมาป่าเสมอ ๆ ทำให้เข้าได้ทราบข่าวการเคลื่อนไหว ของเสือโคร่งคู่อาฆาตตลอดเวลา

ในที่สุดวันอวสานเสือร้ายก็มาถึง เมื่อพี่น้องหมาป่าแจ้งข่าวว่า เชียร์คนชุมตัวเตรียมเล่นงานมาคลีอยู่ที่ช่องเขาใกล้แม่น้ำคงคา มาคลี จึงบอกอุบາຍกำจัดเสือโคร่งให้กับพี่น้องหมาป่า และอาเกล่า อดีตจ่าผู้

ที่ตกลเป็นหนึบุญคุณของมาคลีเมื่อครั้งเหตุการณ์ที่หน้าผาประชุม อาเกล่า พื้นองhmaปा และมาคลีช่วยกันต้อนฝูงควาย ออกเป็นสองพวก อาเกล่าต้ออนฝูงควายตัวผู้ไปที่ซ่องเขาด้านหนึ่ง ส่วนพื้นองhmaป้ากับมาคลีช่วยกันต้อนฝูงควายตัวเมียที่ดูร้ายอ้อมไปที่ซ่องเขาอีกด้านหนึ่ง ติดชายทุ่ง แล้วໄล่ฝูงควายทั้งสองพวกให้วิ่งตะบึงพุ่งเข้าไปในซ่องเขาที่มีเสือร้ายชาดาดซุ่มตัวอยู่ เชียร์คนกำลังอิมแปลอุ้ยอ้าย และไม่มีแรงกระเดดหนึ่นขึ้นหน้าผาสูง จึงถูกควายสองผูงที่วิ่งรวมกับกระแสน้ำป่าพุ่งเข้าปะทะกัน เหยียบยำจนร่างแหลกเหลวตายคาที่ มาคลีได้ม่าศัตรูคู่พยาบาทสำเร็จแล้ว

ขณะที่มาคลีกำลังถลกหนังเสือโคร่งอยู่ พรานเฒ่าบัลเดโอซึ่งออกตามฝูงควายมาพบเข้า จึงคิดจะครอบครองหนังเสือโคร่งที่มีค่า รางวัลถึง ๑๐๐ รูปี แต่มาคลีไม่ให้ และยังให้อาเกล่าจัดการขับไล่ออกไปเสีย ด้วยความตกใจลัวhmaป้าสีเทาตัวหิมะจะทำร้าย นาย-พรานเฒ่าวิ่งกระหิดกระหอบเข้าสู่หมู่บ้าน หน้าตาขาวซีดเหมือนถูกผีป่าเล่นงาน ละล้ำละลักใส่ร้ายป้ายสีมาคลีลูกชายนองนางเมษชั่วร์ว่า เป็นเสือสมิง พ่อมดหมอดี มีบริวารเป็นฝูงhmaป่าใหญ่ และเป็นผู้ทำให้ความของชาวบ้านเต็จดเข้าป้าไป

มาคลีได้รับเคราะห์กรรมจากคำกล่าวร้ายนี้ กล่าวคือ เมื่อเขายิ่งควายกลับเข้าหมู่บ้าน ก็ถูกชาวบ้านขวางป่าด้วยก้อนอิฐก้อนหิน ถูกตะโgn ค่าว่าเป็นลูกhmaป่า ลูกปิศาจร้าย มีแต่นางเมษชั่วร์คนเดียวที่เชื่อว่ามาคลีถูกใส่ร้าย แต่นางก็ต้านทานฝูงคนบ้าคลังไม่ได้ นางจึงร้องบอก

ให้มาคลีหลวงหนีออกจากหมู่บ้านไป มาคลีเห็นแก่นางเมสซั่วร์ผู้เป็นแม่ จึงไม่แก้แค้นชาวบ้าน เพียงแต่ต้อนผู้คนความวิงเตลิดเข้าหมู่บ้าน และตัวเองก็หลวงหนีเข้าป่ามุ่งหน้าไปยังพาประชุม เพื่อปฏิบัติตามข้อสัญญาของตนคือ เอาหนังเสือโคร่งเชียร์คานปูปลาดบันแท่นหิน ณ หน้าพาประชุม

ฝ่ายผู้ง茫ป้าที่แตกแยกกัน เพราะขาดความสามัคคีเชื่อฟังคำยุงของเสือเชียร์คาน จนเกิดความวุ่นวายเดือดร้อน แก่งแย่งชิงดีซิงเด่น เพราะอยากเป็นจ่าผู้ง จึงมีสภาพเหมือนดังประเทศที่ขาดผู้บากครอง หมาป่าเหล่านี้ต่างมาชุมนุมกันอีกครั้งหนึ่งที่หน้าพาประชุม เพื่อเป็นประจักษ์พยานในการปฏิบัติตามคำสัญญาของมาคลี หมาป่าต่าง อ้อนวอนขอให้มาคลีเป็นหัวหน้าผู้ง เพื่อให้เกิดความสงบสุขอีกครั้งหนึ่ง แต่มาคลีเข้าใจถูกแล้ว ความโกรธไม่ได้ของหมาป่าผู้งนี้เสียแล้ว เคยอยู่ในผู้งหมาป่า หมาป้าก็ขับไล่ อยู่ในหมู่ผู้คนก็ถูกหาเรื่อง ใส่ร้ายจนต้องหนีมา จึงตัดสินใจท่องเที่ยวไปตามลำพังในป่าดงพงไพร พร้อมด้วยพื่น้องหมาป่าอีก ๔ ตัว

มาคลีกลับมายังถ้ำฟ่อแม่หมาป่าอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในหมู่บ้านตั้งแต่ต้นจนจบให้ฟ่อแม่พื่น้องหมาป่าฟูอาเจาร์ ห่มเม่าและนาคีรามิตรรักฟัง ทั้งหมดชื่นชมและภูมิใจในความเฉลียวฉลาดเนียนแหลมสมเป็นลูกมนุษย์ของมาคลีมาก และยังสนับสนุน ความคิดที่จะไม่ยุ่งเกี่ยว กับมนุษย์อีกด้วยไป มีแต่อาเกล่าจอมหมาป่าผู้เดียวที่เชื่อว่า เรื่องราวของมาคลีกับมนุษย์ยังไม่จบสิ้น อาเกล่าเล่าว่า

คนในหมู่บ้านกำลังประชุมโถ่เตียงเสียงดังราวกับผึ้งถูกขว้างปารัง บาง คนถือเป็นนั่งอยู่ข้าง “ดอกไม้แดง” ดอกใหญ่ “ไม่ยอมหลับนอนตลอดคืน อาเกล่าเชื่อว่า ชาวบ้านพากันจะต้องตามรังความทำร้ายมาคลี แน่นอน ต่อมาปรากฏว่าเป็นความจริงตามที่อาเกล่าพูด เพราะขณะที่มาคลีและพรรคพากของเขากำลังนั่งปรึกษากันอยู่นั้น นาคีราได้กลิ่นมนุษย์อยู่ในบริเวณใกล้ ๆ นายพرانเฒ่าบลเดโอนั้นเอง กำลังแกะรอยเท้าของมาคลีตามมาในป่า หมายปืนทั้งสี่จะช่วยนายพرانเฒ่าบลเดโองให้ตายทันที แต่มาคลีห้ามไว้บอกว่า “คนย่อมไม่ฆ่าคนด้วยกัน จะปราบคนได้ ต้องใช้แผนการของคนด้วยกัน” แล้วตนเองกับสมัครพรรคพากจึงแอบซุ่มตามดูตาเฒ่าบลเดโองที่กำลังก้ม ๆ เงย ๆ หารอยเท้าของมาคลีอยู่ตามพื้นดิน เพื่อญมีชาวบ้านป่า ๒ - ๓ คนผ่านมา แกจึงไม่อ้วดว่าเป็นคนเก่งกล้าสามารถฆ่าเสือโครงงาเปี้ย แลวยังสามารถต่อสู้กับมาคลีผู้เป็นปีศาจแปลงตัวเป็นหมาป่าได้ คนในหมู่บ้านจึงอ่อนวนขอร้องให้แกมาฆ่ามาคลีเด็กปีศาจเสียก่อน แล้วจึงจะฆ่านางเมสซั่วร์และผัวในฐานะที่เป็นพ่อแม่ของเด็กปีศาจ ขณะนี้ก็จับกุมคุณขังสองสามีภรรยาไว้แล้ว ถ้าแกกลับเข้าหมู่บ้านเมื่อใด ก็จะพิพากษาลงโทษเผาสองคนทันที ทรัพย์สมบัติทั้งหล่ายก็จะริบเอามาแบ่งปันกัน ถ้าเจ้าหน้าที่ของบ้านเมืองมาได้ถาม แกกับชาวบ้านก็จะบอกว่า ส่องคนตายเพราะถูกงูกัด มาคลีแอบฟังจนรู้เรื่องทั้งหมด จึงวางแผนช่วยเหลือสามีภรรยาผู้มีบุญคุณทันที เข้าสั่งให้เสือดำเนินคือราและหมายป่าทั้งหมดช่วยกันส่งเสียงร้องขู่ขวัญก้องเป็นเพลงป่า

“มนุษย์อยู่ไหน
จับเอาหัวใจ

มนุษย์อยู่ไหน
มากินให้ลืม

มนุษย์อยู่ไหน
ถึงถินเร่แล้ว”

ตาเฒ่าได้ยินเสียงซู่คำรามก็ตื่นตระหนกตกใจ รีบปืนหนีขึ้นไปนั่งตัวสันนั่งนงกอยู่บนต้นไม้ เพราะมีدمากแล้ว จะกลับเข้าหมู่บ้านก็ไม่ได้ เมาคลีจึงรีบไปช่วยนางเมสซั่วร์และสามีของนางออกจากที่คุมขัง แล้วให้แม่hmaป้าค่อยคุ้มครองป้องกันจนสองผัวเมียเดินทางหลบหนีชาวบ้านไปอยู่ที่เมืองอินเสีย จากนั้นมาคลีก็เริ่มแผนการ “ป้าทำลายหมู่บ้าน” เพื่อลงโทษสั่งสอนชาวบ้านที่ثارุณโหดร้ายพวงนี้ทันที

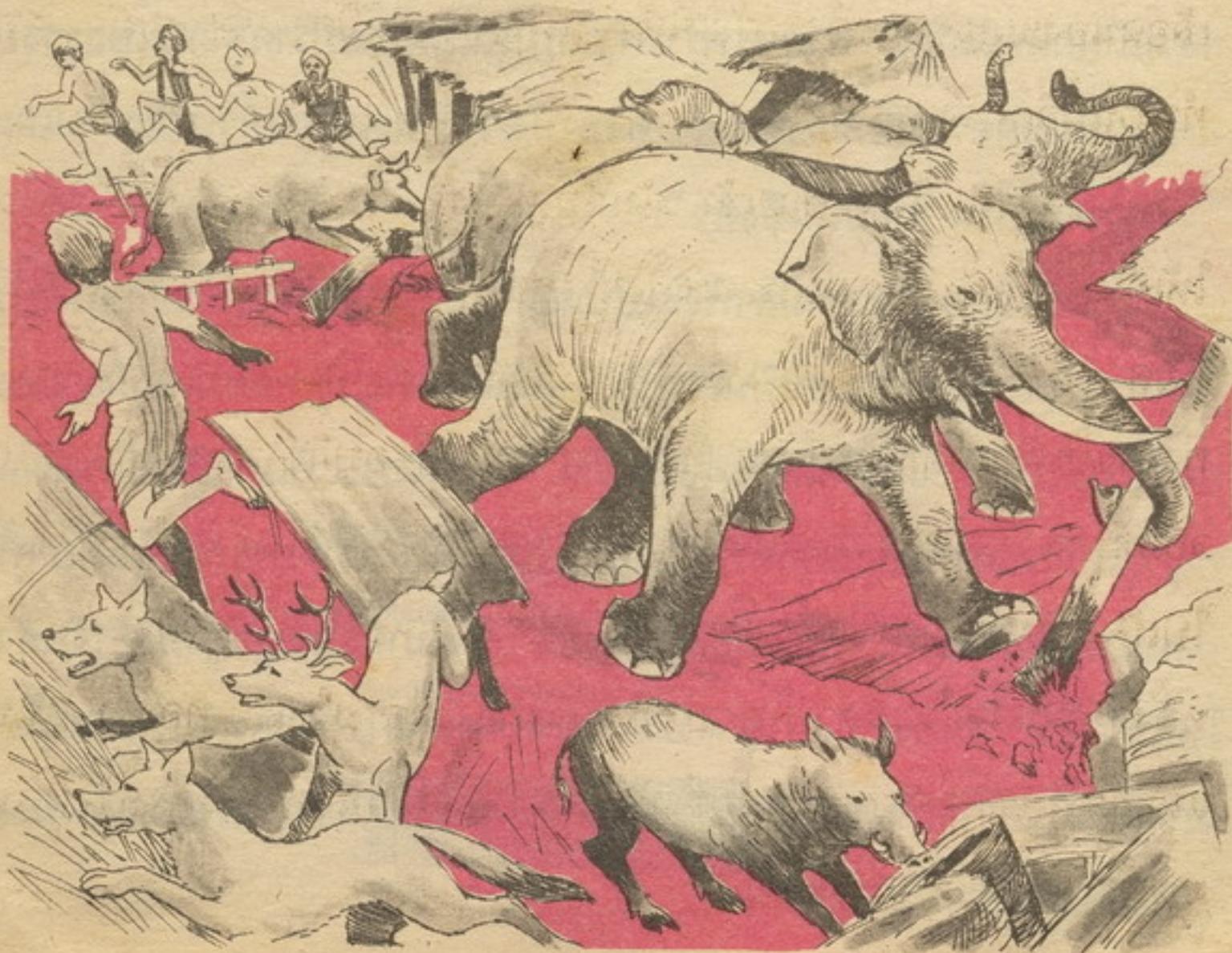
พญาหัดถือจอมช้างป้าเคยใช้แผนการนี้ รอบดักทำร้ายตนมาแล้ว ทำลายหมู่บ้านที่เคย

“หลายถูกผนมาแล้ว ฉันกับลูกทั้ง ๓ ช่วยกันเก็บเกี่ยวพีชผล เหยี่ยบยำข้าวในทุ่งนาจนราบเรียบ ไม่มีการไถหัวนตลาดถูก ไม่มีอาหาร กิน ไม่มีบ้านเรือนอีกด้อไป ฉันรื้อหลังคาเรือนทุกหลัง ชาวบ้าน ต้องอพยพย้ายถิ่นไปที่อื่น ไม่ซ้ำปักษ์เข้าปักคลุมหมู่บ้าน หมู่บ้านหาย สาบสูญไป เนื้อที่ป่าก็ขยายเพิ่มขึ้น เกิดป่าใหม่ขึ้นอีก นี้แหลกมวนุชย์ เจ้าจะทำใหม่อีกครั้งหนึ่งหรือ เจ้ามีเหตุผลอะไรหรือมาคุ้ม ลูกกับน้อย”

“ฉันอยากให้ท่านช่วยปล่อยป่าเข้าบ้านอีกครั้งหนึ่ง คนในหมู่บ้าน นี้ช่างثارุณโหดร้ายเสียจริง คิดจะทำร้ายคนโดยไม่มีความผิด ไม่ได้ม่า เพื่อเป็นอาหาร แต่มาเพื่อความสนุก เพื่อต้องการทรัพย์สินของผู้อื่น สมควรได้รับการลงโทษ แต่ฉันไม่ต้องการให้มีการฟ่ากัน ไม่ต้องการ เลือดเนื้อแผ่นดิน จึงขอร้องให้ท่านพ宥หัตถีผู้มีความคิดสุขุม ช่วย ทำงานนี้อีกครั้งหนึ่งเถิด”

“เอาซิ ฉันจะช่วยเจ้า ฉันกับลูกทั้ง ๓ จะต้อนสัตว์ป่าทั้งหลาย ให้เดินทางมุ่งไปยังหมู่บ้าน เข้าไปทำลายไร่นาเรือสวนของหมู่บ้านให้ หมด ฉันจะปล่อยข่าวว่ามีอาหารการกินตลาดจนน้ำท่าอุดมสมบูรณ์ที่ ทุ่งชายป่าด้านติดกับหมู่บ้าน บรรดาสัตว์ป่าที่ชอบกิน เช่น ผู้หมูป่า จอมตะกละซึ่งถือการกินเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของชีวิต ผู้หมาป่าจะดันดัน ไปเป็นพวงแรก จากนั้นผุ้งกว้าง หมาใน หมาจิ้งจอก ก็จะตามไป หลังจากนั้นวัวกระทิง ควายป่า ก็จะเริ่มขบวนตามไปเป็นทอต ๆ ฉัน และลูก ๆ จะอยู่ท้ายขบวนจนถึงหมู่บ้าน และเริ่มงานเหมือนครั้งที่ฉัน เคยทำ ดีไหมเจ้าลูกมวนุชย์”

“ฉันจะให้หมายป่า บากูมีเฒ่า และเสือดำบ้าคีราอยู่วงนอก
ค่ายต้อนสัตว์ทั้งหลายให้เดินไปตามทิศทางที่ท่านกำหนดให้ จนกระทั่ง
สัตว์ทุกตัวทยอยเข้าสู่ไร่นาของหมู่บ้าน เข้ากัดกินรavage ข้าวที่กำลังสุกเหลือง
อว่ำ พิชผักที่กำลังออกงามจนหมด จากนั้นท่านและลูก ๆ จะต้อง^ฯ
ตามเข้าไปเหยียบย้ำทำลายพิชผักไร่นาที่เหลืออยู่ให้ราบเรียบ พากช่าวบ้าน
นั้นจะหาดกลัวหดหัวซุกซ่อนอยู่แต่ในบ้าน ไม่กล้าโผล่อกมา ท่าน^ฯ
จะต้องทำลายทุกสิ่งทุกอย่างที่เปรียบเหมือนเส้นโลหิตหล่อเลี้ยงหมู่บ้าน^ฯ
ให้ราบเรียบไม่มีอะไรหลงเหลืออยู่ ยังคงใส่ข้าวหรือสัตว์เลี้ยงที่จะเป็น^ฯ
อาหารได้ จะต้องถูกทำลายหมด “ไม่มีอาหารก็ไม่มีหมู่บ้าน ฉันเชื่อว่า^ฯ
ท่านทำได้ พญาหัตถี โปรดรับทำงานเด็ด”

แผนการป่าทำลายหมู่บ้านประสบความสำเร็จอย่างดงาม ชาวบ้านไม่มีอาหารกิน ไร่นาพืชผักถูกทำลายหมดสิ้น จะออกไปขุดเพือกบุ่มมันในป่ากิน สัตว์ร้ายก็จ้องทำร้าย และนับวันสัตว์ป่าก็เพ่นพ่านมาใกล้หมู่บ้านเข้าทุกที ไร่สวนเรือนากลายเป็นป่าไปทีละน้อย ๆ เก่าวัลย์พันธุ์ไม่ต่าง ๆ เริ่มคีบคลานเข้าปักคลุมพื้นดิน ป่าเริ่มขยายพื้นที่แล้ว ชาวบ้านแม้จะรักถิ่นฐานบ้านชื่องตน ก็จำใจเริ่มอพยพไปอยู่ที่อื่นทีละครอบครัว พอถึงถัดฟันยิ่งประสบเคราะห์กรรมหนักลำบากยิ่งขึ้น เหมือนหนูติดแกะ ยามน้ำท่วม ในที่สุดก็จำใจอพยพออกไปจนหมดสิ้น ท่ามกลางสายฝนตกกระหน่ำ หมู่บ้านก็พังพินาศราบรื่นเป็นหนองน้ำกลอง เพราะแรงกระซากทะลวงทลายของพญาช้างสาร ๕ เชือก ชาวบ้านไร่ที่อยู่อาศัยกลายเป็นคนพลัดถิ่น สาเหตุเพราะความทารุณโหดร้ายปราศจากมนุษยธรรม และความเมตตากรุณาของตนเอง ดังภาษิตว่า “กงเกวียนกำเกวียน” และ “ให้ทุกข์แก่ท่าน ทุกข์นั้นถึงตัว”

เมาคลีท่องเที่ยวตามลำพังในป่าใหญ่ ใช้ชีวิตอิสระอยู่ร่วมกับสัตว์ป่าที่ให้ความเคารพยกย่องเขาเป็นเจ้าป่า แม้แต่ค่าพญาจะเหลือมเผ่าก็ยกย่องเมาคลีเสมอเพื่อนผู้มีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน วันหนึ่งขณะที่เมาคลีมาเยี่ยมเยียนพญาจะเหลือมคานที่เพิ่งลอกคราบใหม่ ๆ คาดได้เล่าเรื่องพญาจะเห่าเผือกที่ทำหน้าที่เฝ้ารักษาทรัพย์สมบัติอยู่ที่วังเย็น ซึ่งเมาคลีเคยถูกผูงลิงป้าจับตัวไปกักขังไว้ จนกระหังบ้าวู นาคีราและคตามไปช่วยเหลืออกมาได้ เมาคลีสนใจยกเห็นขุมทรัพย์ที่พญาจะเห่าเผือกฝ่า จึงชวนค่าอกเดินทางไปวังเย็นทันที

ในอุโมงค์มีดสลับได้รังเย็น เมาคลีกับศาสตราจารย์ได้พบกับพญาชูห่าตัวยา ๔ พุต ขาวผีอกตลอดตัว เพราะอุดอู้อยู่ในความมีดนานหลายศตวรรษ ตาสีแดงกำราวนกับทับทิม พญาชูห่าผีอกเล่าว่าตนทำหน้าที่เป็นผู้พิทักษ์รักษาทรัพย์สมบัติมหาศาลของพระราชาเมืองนี้มานานไป ตั้งแต่พระมหาชน์ผู้เป็นเจ้านายใช้เวทมนตร์คาถาสั่งให้เป็นปูโสมฝ่าทรัพย์ เคยมีมนุษย์ผู้ลับไม่โลภมาก ๕—๖ คนหลงเข้ามา เพราะความอยากได้ทรัพย์สมบัตินี้ ก็ต้องพบกับความตาย เพราะพิชร้ายของชูห่าเเม่ แต่เมาคลีและคาดพญาชูห่าเหลือมมิได้มีความหวาดกลัวชูห่าเเม่นี้เลย อีกทั้งเมาคลีพูดภาษาชูห่าได้จึงได้รับอนุญาตให้เที่ยวชมขุมทรัพย์อันมีค่ามหาศาล เมาคลีมิได้สนใจเงินทองแก้วแหวนเพชรนิลจินดาล้ำค่าหรืออาวุธมากมายเหลือคณานี้ กองจะกระยะนี้เลย เพราะไม่เคยรู้คุณค่าสิ่งเหล่านี้ตลอดชีวิต เขาเห็นอาวุธชนิดหนึ่งแปลกประหลาด มีลักษณะเป็นตาข้อเหล็กแหลมคม มีด้ามเป็นง้าวประดับด้วยทับทิมเม็ดโตและเพชรพลอย พญาชูห่าผีอกบอกว่าอาวุธนั้นเรียกว่า “พระแสงขอช้าง” แต่เมาคลีไม่รู้จักอาวุธชนิดนี้ จึงอยากรู้นำออกไปให้พญาช้างหัตถีผู้เป็นสายรักดู เป็นเหตุให้พญาชูห่าผีอกเข้าใจผิดคิดว่า เมาคลีมีจิตใจโลกเหมือนมนุษย์คนอื่น ๆ มันดีใจมาก ส่ายหัวที่มีดอกรจันขาวไปตามด้วยความดีใจที่จะได้มีมนุษย์ผู้ตกลอยู่ในความโลภอีกคนหนึ่ง “อะ ช่า เจ้าอย่างได้หรือ เจ้าผู้โลกเหมือนคนอื่น ๆ เอาซิ ข้าจะให้พระแสงขอแห่งคำสาป พระแสงขอแห่งความตาย พระแสงขอ

แห่งความพินาศ เจ้าผู้นำมันไปก็จะต้องพบกับคำสาป ความตาย และความพินาศ เช่นกัน”

“ไม่เห็นจะเข้าใจที่พูดมาเลย ไปกันเถิดท่านค่า ที่นี่มีดและเยือกเย็น ฉันไม่ชอบอยู่ ลาก่อนท่านผู้มีดอ กจันสีขาวนศิริชัช ฉันไม่ชอบ สุรบดบ มีอกับท่านผู้มีพิชารอก แม้ว่าฉันจะมีมนต์ป้องกันอสรพิชร้าย แล้วก็ตาม” เมาคลีตอบพลางจะเดินออกมานะ

“เจ้าออกไปไม่ได้ ครกีตามที่เข้ามาในที่นี้แล้วจะต้องตาย มนต์ป้องกันงูเล็ก ๆ ใช้กับข้าไม่ได้หรอก เจ้าวิงหนีไปซิ ดูซิว่าจะรอดพ้น

ข้าได้ใหม่” เมาคลีจึงจำต้องสั่งสอนนูเห่าเพื่อ กตัวนั้น เขายังพระแสงขอ
คร่อมตรีคงอยู่เห่าไว้กับที่จนมันเลี้ยยไม่ได้ และมันก็แก่มากจนเขียวหมด
พิชทำอันตรายใครต่อไปอีกไม่ได้แล้ว เมาคลีกับคาน พญาเหลือมจึงออก
มาจากอุโมงค์บุ่มทรัพย์ได้ดิน พร้อมกับนำพระแสงขออภิมาด้วยท่าม
กลางเสียงพร้าสถาปแห่งด้วยความโกรธของพญาเหล่าเพื่อ “มันคือ
คำสาป มันคือความตาย มันคือความพินาศ”

เมาคลีอวดพระแสงขอช้างกับเสือดำบ้าคีรา และเล่าเรื่องที่ตน
ได้ผจญภัยจนถึงคำสาปแห่งของพญาเหล่าเพื่อ ถึงตอนนี้เสือดำ
บ้าคีราลงกหัวเห็นด้วย พร้อมกับก้มใช้จมูกสูดกลิ่นฟุ่มฟิดที่พระแสง
ขอช้างนี้

“เจ้าดอกจันขาวพูดถูก ฉันรู้จักนิสัยของมนุษย์ดี เขายินดีม่าฟัน
กันตายเพื่อแย่งชิงเม็ดสีแดงบนสิ่งนี้ นอกจากนี้ ฉันยังรู้ดีว่าเจ้าสิ่งนี้คือ
อะไร มันมีกลิ่นความเลือด มันเคยกินเลือดมาหากายแล้ว”

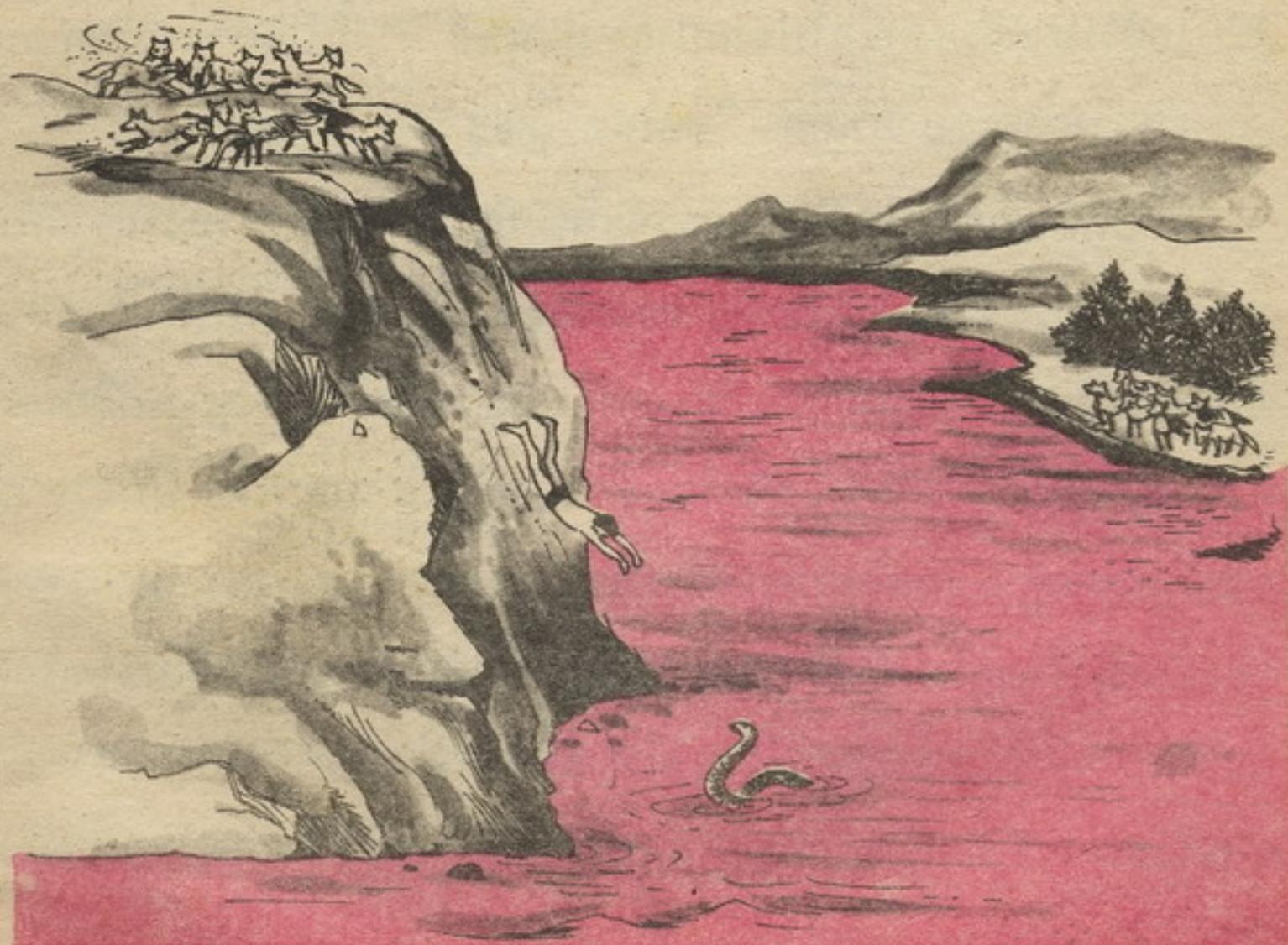
“หินสีแดงนี้ไม่เห็นมีค่าอะไรเลย กินก็ไม่ได้ ทำไมคนจะต้อง
ม่ากันด้วย แล้วเจ้าสิ่งนี้มันคืออะไร คนทำไว้ทำไม บ้าคีราเพื่อนยาก
ช่วยบอกทีเถิด”

“คนทำสิ่งนี้เพื่อใช้บังคับช้างลูกหลานพญาหัตถี เข้าสั่บปักลง
ไปบนหัวช้าง ให้เลือดซ้างออก ช้างจะได้เชื่อฟังคำสั่งสอนของคน คน
ผู้ไม่มีเขียวเล็บเหมือนสัตว์ แต่สามารถทำสิ่งที่ร้ายยิ่งกว่าเขียวเล็บของ
พวงเราได้ เห็นไหมเมาคลี ลูกกับน้อย” เมาคลีขยะแขยงพระแสง
ขอช้างอันนี้ขึ้นมาทันที จึงโยนมันทิ้งไม่เอาใจใส่ตลอดทั้งคืน

เหตุการณ์นองเลือดตามคำพูดของพญาช้างへ่าเผือกเริ่มสำแดง
ความเป็นจริงแล้ว คืนนั้นเอง ชาวบ้านป่าคนหนึ่งเผอิญมาพบพระแสง
ข้ออันมีค่านี้เข้า โชคคร้ายก็บังเกิดแก่เขาหันที เขากลับนายพรานป่าอีกคน
หนึ่งมาเพื่อย่างซึ่งสิ่งมีค่านี้ไปได้ ต่อมามือกไม่นาน นายพรานคนนั้นก็
ถูกชัยอีก ๔ คนทุบด้วยไม้จันตายเพื่อยังเอาพระแสงขอนี้ไป การฆ่า
ครั้งสุดท้ายจบลง เมื่อมาคลีและนาคีรานามไปพบชายทั้ง ๔ คนล้มตาย
 เพราะถูกวางยาพิษແย่งซึ่งพระแสงขอในหมู่กันเองจนต้องตายหมด เหลือ
แต่พระแสงขอประดับเพชรพลอยทับทิมอันมีค่า ต้นเหตุแห่งความตาย
ความพินาศ ที่เกิดจากความโลภหลงของมนุษย์ มาคลีตรหหนักดีถึง
อันตรายเช่นนี้ จึงนำไปคืนให้แก่พญาช้างへ่าเผือก ปูโสมผ้าทรัพย์

กาลเวลาผ่านไปจนมาคลายร้อน เนื่องด้วยพากันแก่เฒ่าลงไปมาก พ่อแม่หมาป่าสินธีวิตเพราแก่ชรา หมาป่ารุ่นใหม่ต่างรวมตัวตั้งเป็นฝูงหมาป่าอิสระ มีจ่าฝูงตัวใหม่ชื่อฟ้าโอล เป็นลูกของเกรย์หมาป่าสีเทาพี่คนโดยของมาคลีนั้นเอง มาคลีและอาเกล่าได้รับยกย่องเป็นสมาชิกอาวุโส มีที่นั่งสูงกว่าจ่าฝูงฟ้าโอยามมีการประชุม ณ หน้าผาประชุม หรือเมื่อแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมครั้งใด มักได้รับความเห็นชอบด้วยทุกครั้ง ยิ่งไปกว่านี้ความเก่งกล้าของมาคลียังได้สำแดงออกอีกครั้งหนึ่ง เมื่อมาคลีได้กู้ชีวิตฝูงหมาป่าไว้จากฝูงหมาแดงจอมโหดเหี้ยมอ่อนหัดที่บุกรุกตามล่าเหยื่อขึ้นมาจากการทิศใต้

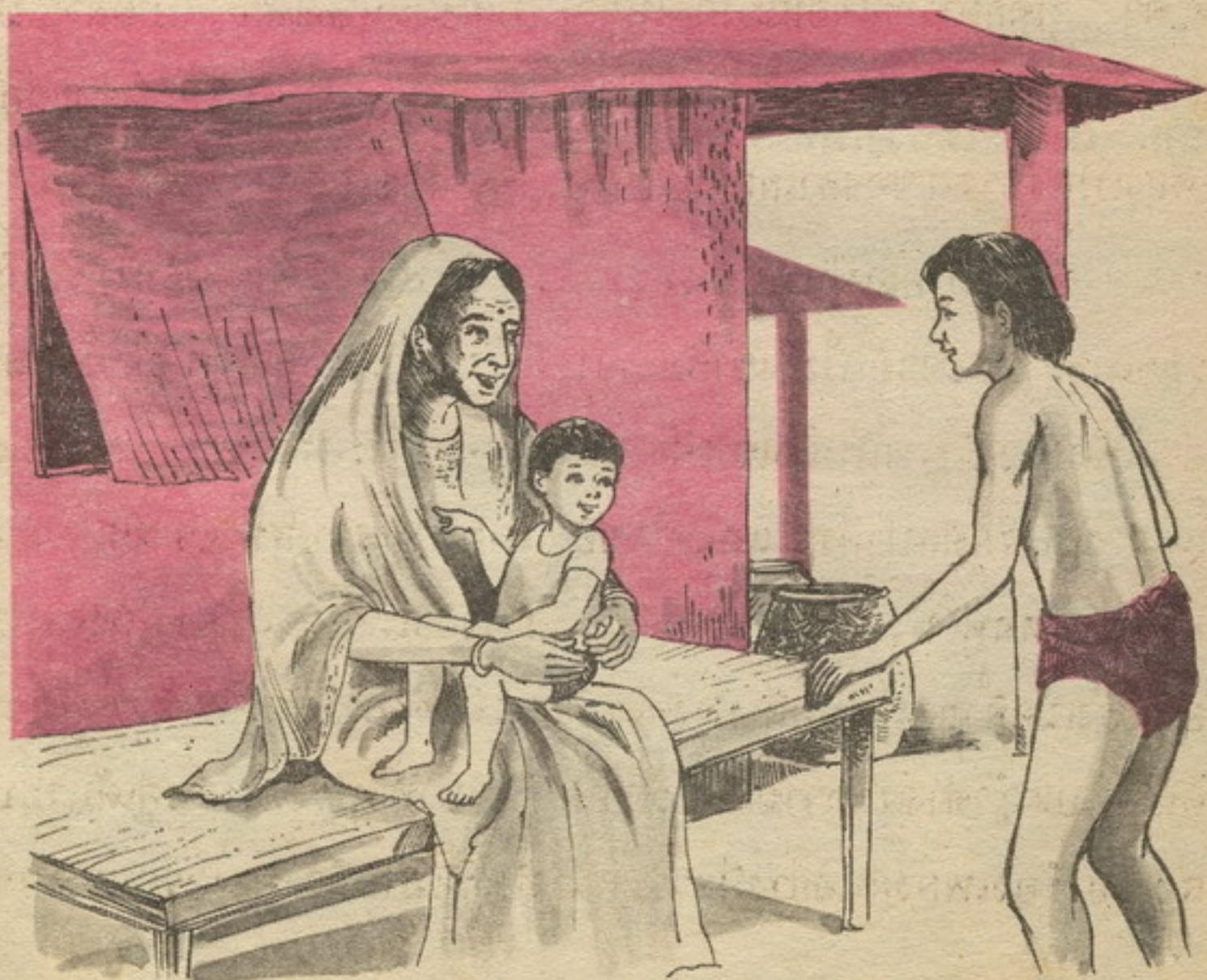

เมากลีกับคานพญาหนูเหลือมวางแผนกำจัดผุ่งhmaแดงจำนวนนับร้อยนี่ทันที เขางล่อผุ่งhmaแดงไปที่หน้าผาผึ้งหรือหน้าผามรณะ เหยียบแหยผุ่งผึ้งจำนวนหิมาให้ออกจากรังด้วยความโกรธแค้น และเมากลีรับวิงกระโจนหนีจากหน้าผาลงสู่แม่น้ำเบื้องล่างที่มีคานพญาหนูเหลือมอยช่วยเหลือพาหนีรอดไปได้ ทิ้งให้ผุ่งhmaแดงที่ไล่ตามหลังมาเป็นเหี้อพิชร้ายของเหล็กในผึ้ง hmaแดงบางตัวหนีรอดมาได้ก็ต้องพบกับความตายด้วยคมเขี้ยวของผุ่งhmaป่าอิสระที่รอดอยอยู่ริมแม่น้ำ ในการต่อสู้อันดุเดือดครั้งนี้ อาเกล่าจอมhmaป่าผู้ชราภาพมากแล้ว ก็พบกับวาระสุดท้ายของมันเยี่ยงhmaป่าผู้ก้าล้าหาญ ก่อนสิ้นลม อาเกล่าผู้ประหารชีวิตhmaแดงได้ถึง๙ ตัว ได้กล่าวตักเตือนเมากลีให้กลับไปสู่หมู่มนุษย์เสีย “เมากลีจะเป็นผู้ขับไล่ตัวเมากลีเองออกไปจากป่าสู่หมู่มนุษย์” นี้เป็นคำสุดท้ายก่อนเสียงเพลงมรณะของอาเกล่า “ขอให้ลาโดยสวัสดิ์” จะดังขึ้น

บัดนี้เมากลีเป็นหนุ่นนุ่นกรรจ์แล้ว มีรูปร่างหน้าตาทางด้านราวกับรุกขเทวดาประจำต้นไม้ เขาคือ เมากลีเจ้าป่าผู้ยิ่งใหญ่ สัตว์ป่าทั้งหลายต่างให้ความเคารพนับถือเขาเทียบเท่ากับพญาช้างหัตถี พญาหนูเหลือมคานและพญาเสือobaคีรา แต่จิตใจของเมากลีไม่สงบสุขเลย มักกระวนกระวาย หดหู่ หงุดหงิดและเคร้าสร้อยหงอยเหงาเสมอมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อถึงฤดูใบไม้ผลิ ป่างดงามขึ้น เพื่อต้อนรับสรรพสิ่งที่เกิดใหม่ต้นไม้ใบหนูต่างผลิตความเขียวสดใส สัตว์ป่าทั้งปวงต่างจับคู่เต้นระบำส่งเสียงร้องเพลงกันอย่างมีความสุข ทิ้งให้เมากลีว้าเหว่อยู่คนเดียวจน

ต้องวิงเตลิดไปมาท่ามกลางป่าใหญ่ในอุดูไปไม้ผลิตแต่ลำพัง เมาคลีวิ่ง เตลิดมาจนถึงหมู่บ้านชัยป่า ได้เห็นดอกไม้แดง หรือแสงไฟ ได้เห็นผู้คน อีกครั้งหนึ่ง เขาก็เกิดความอบอุ่นใจอย่างแปลกประหลาด อำนาจอะไร บางอย่างดึงดูดให้เข้าเดินเข้าใกล้หมู่บ้านนี้

ที่นี่เอง เขาก็ได้พบกับนางเมสซาร์ผู้เป็นแม่อีกครั้งหนึ่ง นางเมสซาร์มีลูกชายใหม่อีกคนหนึ่ง แต่สามีของนางเพิ่งตาย ได้ไม่นานนี้เอง นางได้ให้ความรักความเมตตา และความอบอุ่นใจแก่เมาคลีเหมือนเดิม จนกระทั่งเมาคลีแน่ใจว่า ถึงเวลาแล้วที่เขามาคลีลูกมนุษย์ แต่มาป่า

ເຄາມເລື່ອງຈນເຕີບໂຕເປັນເຈົ້າແໜ່ງປໍາ ເຈົ້າແໜ່ງສັດວົງຫລາຍ ຈະຕ້ອງກລັບຄືນສູ່
ໝູ່ມ່ນນຸ່ຂໍຢູ່ອີກຮັ້ງໜຶ່ງ ຂຶວິຕປ່ານອງເມາຄລືໄດ້ສິນສຸດລົງແລ້ວ ຕົວເມາຄລື
ເອງເປັນຜູ້ຂັບໄລ່ເມາຄລືໃຫ້ອອກຈາກປໍາໄປສູ່ມ່ນນຸ່ຂໍຢູ່ ໄນມີສັດວົງປໍາຕົວໄດ້ກລ້າ
ຂັບໄລ່ເມາຄລື ນີ້ເປັນຄວາມຈິງຕາມຄຳພູດຂອງອາເກລ່າ ຈອມໝາປໍາທີ່ສິນຂຶວິຕ
ເພຣະກາຣປະທະກັບຜູ່ງໝາແດງຮົມແມ່ນໍາຄົງຄາຫລາຍປິມາແລ້ວ ເມາຄລື
ອຳລາປໍາ ອຳລາຜູ່ງໝາປໍາພື້ນ້ອງທີ່ຮັກໃກ່ ບາລູໝາມີເຜົ່າຜູ້ອັບຮົມສັ່ງສອນວິຊາ
ຄວາມຮູ້ແລະກງົງປໍາທັງຫລາຍ ບາຄີරາເສື່ອດຳມິຕຽຜູ້ອວິ ຕລອດຈົນຄາພູ້າ
ງໝ່ເຫຼືອມຜູ້ເວີ້ນດູຕາມຫ່ວຍເຫຼືອເມາຄລືຕລອດມາ ເມາຄລືຈະທີ່ປໍາໄປໄດ້ຫີ່ອ
ຂຶວິຕຂອງເຂົາຜູ້ກພັນກັບປ່ານານເຫຼືອເກີນ

ຄວາມຈິງຕ່ອມກັບຄືອ ຂຶວິຕໃໝ່ຂອງເມາຄລືມີໄດ້ຫ່າງໄກລຈາກປໍາມາກ
ນັກ ເມາຄລືໄດ້ຫ່ວຍເຫຼືອພັກງານຄຸ້ມຄະອງປໍາ ກຳຈັດເສື່ອຮ້າຍກິນຄົນໃນ

หมู่บ้าน และได้แสดงความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษในเรื่องป่าและชีวิตป่า จึงได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานรักษาป่า มีหน้าที่ดูแลป่าไม้และสัตว์ป่าทั้งหลาย เมาคลีได้แต่งงานมีความสุขกับหญิงสาวที่เขารัก ในบ้านกลางป่า ท่ามกลางสัตว์ป่าบริวารทั้งหลาย

กิจกรรม

๑. ทำแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่าน

๑.๑ ตอบคำถามต่อไปนี้ให้ความตามเนื้อเรื่องที่อ่าน (ทำปากเปล่า)

๑. เมาคลีอดพันจากเสือร้ายเชียร์คาน เพราะใคร
๒. เมาคลีเป็นลูกใครและใครเป็นผู้เลี้ยงดู
๓. ผู้ที่รับรองให้เมาคลีอยู่ในฝูงหมาป่า คือใคร
๔. ฝูงลิงลักพาตัวเมาคลีไปซ่อนที่ไหน เพราะอะไร
๕. ผู้ที่ตามไปช่วยเมาคลีจากฝูงลิงคือ ใครบ้าง
๖. เมาคลีถูกบำบัดร่างกายโดยแพทย์เพราะ อะไร
๗. สาเหตุที่พญาหัตถีประการแวนหินสันติเพราะ อะไร
๘. เสือโคร่งเชียร์คานมีสิทธิ์ม่าคนในคืนหนึ่งได้เพราะสาเหตุ อะไร
๙. ตัวความกลัวคือ ใคร
๑๐. หมาป่ารุ่นใหม่เกลี้ยดซังเมาคลีมากเพราะ อะไร

๑๑. อาเกล่าถูกปลดออกจากภาระเป็นจ่าผู้นำมาป้าเพราเดตุอะไร
๑๒. เมาคลีสาบานว่าจะทำอะไรเชียร์คาน
๑๓. สิ่งที่เมาคลีใช้ในการป้องกันชีวิตตนเองและจ่าผู้นำอาเกล่าในวันเลือกตั้งจ่าผู้นำใหม่คืออะไร
๑๔. หมาป้าไม่ยอมให้เมาคลีอยู่ร่วมผูงด้วยเมาคลีจึงตัดสินใจอย่างไร
๑๕. นางเมสซั่ร์ให้ที่พักและเลี้ยงดูเมาคลีเพราะอะไร
๑๖. เชียร์คานตายเพราะอะไร
๑๗. ทำไมเมาคลีจึงถูกขับไล่ออกจากหมู่บ้าน
๑๘. ทำไมอาเกล่าเชื่อว่าเรื่องของเมาคลีกับชาวบ้านยังไม่จบสิ้น
๑๙. ชาวบ้านวางแผนการจะทำอย่างไรต่อเมาคลี
๒๐. ทำไมเมาคลีใช้แผนการ “ป้าทำลายหมู่บ้าน”
๒๑. ผู้ที่ช่วยเหลือเมาคลีจนแผน “ป้าทำลายหมู่บ้าน” สำเร็จคือใคร ด้วยวิธีใด
๒๒. ขุ่มทรัพย์สมบัติอยู่ที่ไหน ผู้ที่ทำหน้าที่รักษาคือใคร
๒๓. ทำไมเมาคลีมิได้สนใจทรัพย์สมบัติ
๒๔. ต้นเหตุที่ทำให้มนุษย์๖ คนตายเพราะความละโมบคืออะไร
๒๕. เมาคลีได้รับยกย่องว่าเป็นอะไร
๒๖. แผนการที่เมาคลีกับคากญาูเหลือมกู้ชีวิตผู้นำมาป้าไว้จากผู้นำแดงเป็นอย่างไร

๒๗. ผู้ที่ขับไล่มาคลื่อออกจากป่าไปสู่มนุษย์คือใคร

๒๘. หน้าที่ในชีวิตใหม่ของมาคลีคืออะไร

๑.๒ บอกชื่อตัวละครให้ตรงกับคุณสมบัติต่อไปนี้

๑. ลูกมนุษย์ไม่ใช่ลูกหมาป่า

๒. ผู้ได้รับการยกย่องเป็นอาจารย์สอนความรู้แก่ผุ่งหมาป่า

๓. ผู้ที่มอมอบวัวป่าแก่หมาป่าแทนชีวิตมาคลี

๔. ผู้ที่มีอำนาจสะกดให้ผุ่งลิงป่าเดินเรียงแถวเข้าสู่ปากอันอ้ากว้าง

๕. ศัตรูคู่พยาบาทที่แพ้อำนาจของมาคลี

๖. หมาป่าที่ตายแล้วในสายตาของหมาป่าอื่น ๆ

๗. ผู้ที่กล่าวว่าร้ายว่ามาคลีเป็นลูกปีศาจ ลูกหมาป่า

๘. ผู้ที่เชื่อว่ามาคลีคือเด็กน้อยที่ถูกเสือโคร่งควบไปตั้งแต่เล็ก

๙. ผู้ที่เล่าเรื่องเสือโคร่งมีสิทธิ์ฆ่าคนในคืนหนึ่งได้

๑๐. ผู้ที่มีดอกจันสีขาวบนหัว

๑.๓ เรียงลำดับเหตุการณ์ให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่อง (เน้นเฉพาะหมายเหตุ)

๑. บาลู บาคีรา และค่า ตามไปช่วยเหลือมาคลีที่วังเย็น

๒. หมาป่าผัวเมียช่วยชีวิตเด็กน้อยจากเสือโคร่ง

๓. พญาหัตถีประการเขตแนวหินสันดิ ห้ามสัตว์ม่ากัน

๔. ผุ่งหมาป่ารับรองให้มาคลีอยู่ร่วมผุ่งด้วย

๕. อาเกล่าแก่ชราจนต้องเลือกจากผุ่งหมาป่าใหม่

๖. ผู้งดิ้งป่าลักตัวมาคลีไปเป็นหัวหน้าลิง
๗. เชียร์คานถูกฆ่าตาย
๘. หมู่บ้านชาวป่าถูกทำลายพังพินาศ
๙. ผู้งดหมายป่าไม้ให้มาคลีอยู่ร่วมผู้งดหมาย
๑๐. มาคลีจากป่าไปอยู่กับนางเมสซัชาร์ที่หมู่บ้าน
๑๑. อาเกล่าจอมหมายป่าตายอย่างกล้าหาญในสังหารมันกับผู้งดหมาย
๑๒. ชาวบ้านขับไล่ไม่ให้มาคลีอยู่ในหมู่บ้าน
๑๓. มาคลีได้รับยกย่องเป็นเจ้าป่าและพนักงานรักษาป่าไม้และสัตว์ป่า
๑๔. มาคลีพบพญาเสือเผ่าเพื่อกราบไหว้รักษาทรัพย์สมบัติ

๑.๕ ลองทำเสียงร้องของสัตว์ต่อไปนี้

ลิง หมาป่า ช้าง เสือดำ ควาย ฯลฯ

- ๑.๕ เขียนข้อความสั้นๆ แสดงความคิดของนักเรียนในเรื่องต่อไปนี้
(เลือกทำ ๑ ข้อ)

๑. นักเรียนชอบตัวละครตัวใดมากที่สุด ทำไมจึงชอบ ยกเหตุการณ์ที่แสดงบทบาทของตัวละครกระทำ (ตอนที่นักเรียนชอบ) ประกอบประมาณ ๕ – ๕ บรรทัด
๒. นักเรียนชอบเหตุการณ์ต่อไปนี้ตอนใดมากที่สุด (เลือกเพียงหนึ่งเหตุการณ์) และบอกเหตุผลว่าทำไมจึงชอบ มีแรงคิดหรือคติสอนใจอะไรบ้าง
๓. มาคลีถูกผู้งดิ้งป่าลักพาตัวไป

- ข. สาเหตุที่เสือโคร่งมีสิทธิ์ฆ่าคนได้ในคืนหนึ่ง
- ค. การเลือกจ่าฝูงหมาป่าตัวใหม่แทนอาเกล่า
- ง. เมาคลีใช้แผนการสั่งสอนชาวบ้านผู้โดยเดียว
- จ. บุ่มทรัพย์สมบัติที่วังเย็น

๒. ทำแบบฝึกหัดการใช้ภาษา

๒.๑ เลือกความหมายที่ถูกต้องของข้อความต่อไปนี้ (ทำในสันดุ)

- ๑. การรับรองให้เข้าร่วมฝูงเหมือนลูกหมาป่าตัวอื่น ๆ หมายถึง
 ก. ยอมให้อยู่ในฝูงหมาป่า
 ข. ยอมเป็นลูกหมาป่า^{๑๐}
 ค. รับว่าเหมือนลูกหมาป่า
- ๒. “ท่านกับเรานี้ล้วนมีเลือดเนื้อเดียวกัน” หมายถึง
 ก. มีโลหิตอย่างเดียวกัน
 ข. เป็นพี่น้องกัน^{๑๑}
 ค. มีเลือดและเนื้อเหมือนกัน
- ๓. ฝูงลิงจึงยอมแพ้ประดุจถูกระเบิดอันศักดิ์สิทธิ์สะกดให้อยู่นั่ง
 ก. ถูใช้คากาสะกดให้ลิงอยู่นั่ง
 ข. ลิงอยู่นั่งเพราะหวาดกลัว^{๑๒}
 ค. ถูหวาดกลัวลิง

๔. น้ำในแม่น้ำคงคาซึ่งเปรียบเหมือนเส้นโลหิตในป่าน้ำ
หมายถึง
- น้ำในแม่น้ำคงคาสีแดงเหมือนโลหิต
  - น้ำในแม่น้ำคงคาเป็นโลหิต
  - แม่น้ำคงคำมีความสำคัญที่สุดต่อสิ่งมีชีวิต
๕. บาลูผอมเหมือนมะพร้าวแห้งทั้งเปลือก และเมาคลีผอม
เหมือนมะพร้าวแห้งที่ปอกเปลือกแล้ว หมายถึง
- บาลูผอมเท่า ๆ เมาคลี
  - เมาคลีผอมกว่าบาลู
  - บาลูผอมกว่าเมาคลี
๖. ไอลายย่องตลอด หมายความถึง
- เสือขึ้นลาด
  - เสือมีลาย
  - เสือสมิง
๗. การจองเรวไร่ติดตามมา หมายถึง
- ผลักกันทำร้าย
  - ทำร้ายข้างเดียว
  - ยกโทษให้กัน
๘. หมาป่าที่ตายแล้วในสายตาของหมาป่าอื่น ๆ มีความหมายว่า
- หมดความสำคัญ
  - หมดลมหายใจ

ค. ได้รับการนับถือ

๙. “ข้าจะขอตัดขาดจากความเป็นพี่น้องกับพวงเจ้า” หมายถึง

ก. ใช้ของมีค่าตัดให้ขาด

ข. ไม่ยอมเป็นหมาป่าอีก

ค. ไม่เกี่ยวข้องกับหมาป่า

๑๐. บ้านเหมือนดั่งจันดักเสือในป่า

ก. คือที่ดักเสือ

ข. เป็นที่กักขัง

ค. รูปร่างเหมือนจัน

๑๑. ความส่องผู้ที่วิ่งราวกับกระแสงน้ำป่าพุ่งเข้าປะทะกันหมายถึง

ก. วิ่งเร็วมาก

ข. วิ่งแข่งกันน้ำ

ค. วิ่งเป็นสายนำ

๑๒. มีสภาพเหมือนดั่งประเทศที่ขาดผู้ปกครอง

ก. มีแต่ความวุ่นวาย

ข. สงบสุขเรียบร้อย

ค. สงบสุขบ้างวุ่นวายบ้าง

๑๓. เสียงดังราวกับผึ้งถูกข่าวรัง

ก. เสียงดังสนั่น

ข. เสียงໄเพเรา

ค. เสียงกระหึ่มพร้อม ๆ กัน

๑๔. เหมือนหนูติดภาวะยา眠น้ำท่วม

- ก. สุขสบายเหมือนหนู
- ข. ลำบากไม่มีทางหนีรอด
- ค. โชคดีมีภาวะให้อ่าย

๑๕. เป็นปูโสมฝ่าทรัพย์

- ก. ผีที่ฝ่าสมบัติ
- ข. คนแก่ฝ่าบ้าน
- ค. ชื่อโสม นามสกุลฝ่าทรัพย์

๑๖. เสียงเพลงมารณะของอาเกล่า “ขอให้ลาโดยสวัสดิ์” หมายถึง

- ก. เพลงแห่งความตาย
- ข. ชื่อเพลงของหมาป่า
- ค. หนองก่อนสิ้นใจ

๒.๒ เศินคำและกลุ่มคำต่อจากคำที่กำหนดให้ เป็นคำชี้อันและสำนวน
ภาษาที่พบในเรื่อง เข่น อบรน ..... อบรนสั่งสอน (ทำในสมุด)

เจริญ	ปรัง	อ้วน
อบ	ตลาด	ยโส
พูดจา	กระเซ้า	ตะลี
เมตตา	ตระหนัก	ยุยง
ระเกะ	ปัดง	ເກາວລົງ
คำมั่น	คุยโน้ม	กระหຶດ

ละล้ำ	ใส่ร้าย	พ่อเมด
ชิงดี	เก่งกล้า	ตัวสั้น
ทารุณ	อุดม	ถินฐาน
พิทักษ์	เพชรนิล	เคราสร้อย

๒.๓ เติมข้อความที่เป็นคติเตือนใจจากที่ได้อ่านมา (ทำในสมุด)

๑. ผู้ประพฤติตนผิดจะต้องได้
๒. ให้ทุกข์แก่ท่าน
๓. กงเกรวียน
๔. ความตาย ความพินาศเกิดจาก

๒.๔ หากำที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายคลึงกับคำที่กำหนดให้ (๓ คำ)

เช่น ร้อง - ญี่ ตะโภน แมดเสียง (ทำในสมุด)	
๑. โกรธ	๗. แห้ง
๒. ตาย	๘. กระเซี้า
๓. ตกใจ	๙. กลัว
๔. ชรา	๑๐. มิตร
๕. ทะเลาะ	๑๑. ป่า
๖. พิทักษ์	๑๒. ละโมบ

๒.๕ เขียนประโภคขยายลักษณะของตัวละครให้ชัดเจนเหมือนกับ
ได้เห็นภาพนั้นจริง ๆ

เช่น เสื้อโคร์งเชียร์คาน - เสื้อโคร์งชราขาวเป็นครุภูมิพยาบาท
ของมาคลีชื่อเชียร์คาน

๑. บากลูหมีเเม่	๔. วังเย็น
๒. บากีรา	๖. คาดภูษะเหลือม
๓. พญาหัตถีช้างป่า	๗. อาเกล่าจ่าผู้
๔. พญาภู่	๘. มาคลีเจ้าป่า

๓. นักเรียนเลือกตัวละคร (หนึ่งตัว) จากเรื่องแนวคิดลูกหมาป่า แล้ว
นำมาแต่งเรื่องสั้น ๆ หรือนิทานผจญภัยของตัวละครนั้น ๆ ตามความ
คิดของนักเรียนเอง

ประมวลคำศัพท์

ก

การเง้ากรงอด	อาการไม่พอใจเริงท่อว่าท่อขาน งอน
การจิริด (กระ - จิ - หริด)	เล็กน้อย ลูกเล็ก ๆ
การตือรือรื้น	รีบร้อน รีบเร่ง แสดงความสนใจมาก
การตรวจสารสาธารณสุข	หน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวกับอนามัยของประชาชน
การบวน	ถ่วงยาว วิธีการ
การมัง	คำแสดงความไม่แน่ใจ
การสุน	คินปืนเป็นลูกกลม ๆ คำยินดีเมื่อแล้วหากแห้ง ใช้สำหรับยิงนก ลูกปืน
การແສພರະราชດຳຮັສ	คำพูดของพระเจ้าแผ่นดิน
การຫຍົບນີ້ອເດືອວ	น้อຍมาก
ກລອງເສັງ	ກລອງສໍາຫຼັບໃຊ້ຕີແປງກັນ ລັກຜະນະກັນສອບປລາຍບານ ໄນຕີນີ້ ແລະ ອັນ ປລາຍຫຸ້ມຄະກົ່ວ ທີ່ອະລຸມືນີ້ຢືນຜູ້ລົບເຂົາໄປສືບຄວາມລັບ
ກອງສອດແນນ	ຫາວເຂາແພາໜຶ່ງ
ກະເຫົ່າງ	ອຄທນ
ກັດເຟັ້ນ	ຮະຍະເວລາອັນຍາວນານ
ກັດປາວສານ	ກາງເກັງຈິນຍາວແຄ່ເຂົາ ເວລານຸ່ງໝາວຂອບກາງເກັງເໜີນໄວ້
ກາງເກັງຫາກົ້ວຍ	ຫ້າງໜ້າ
ເກື່ຽງອນ	ໄມ່ເຕີນໃຈ ທ່າແປ່ງອນຮັງເກື່ຽຈ
ເກື່ຽບຕີຄຸນ	ຄວາມຄືທີ່ເລື່ອງລືອ
ເກື່ຽບຕີກັດ໌	ຫຼານະທີ່ໄກ້ຮັບກາຍກົງປອງແລະສຽງເສີມ
ແກ່ງແຢ່ງ	ຫີ້ງກັນ ໄມລົງຮອຍກັນ
ແກ່ນແກ້ວ	ຊຸກໜ້ານຳກັກ ເກມະເຫງົກ

ช

ชนา	ชนิค ประเกท เรียงคู่กันไป
ชวัญเสียบ	กำลังใจไม่คี
ของกลาง	ของที่เจ้าหน้าที่บ้านเมืองยึดมาจากคนร้ายเพื่อประกอบการพิจารณาคดี
ขัด	เห็นบ กลั้ค
ขานไว	บอก อธิบาย ชี้แจง
บุ่นเก็ง	โกรธ
เข่น่า	ละของสีดำที่เกิดจากควันไฟ
เขนื่อน	กินอย่างทะกระ
โขยกเขยก	อาการที่คืนไม่ถันนัก
ไขหู	แก้ลังทำเป็นไม่ไคร้ยิน

ก

คาก	ไม้ตะบอง
คนชา	คนที่อยู่ไม่เป็นที่
คลายใจ	หมกห่วง
ความหลัง	เรื่องหรือเหตุการณ์ที่ฝานมาแล้ว
คานหาน	ที่นั่งอย่างหนึ่งมีคานหาม แคร
คำราม	คำพูดที่คมคาย ฝีปากที่คมคาย
คำประพันธ์	ข้อความที่กล้องจองอ่านแล้วให้เรา
คำสัตย์ปฏิญาณ	การให้คำมั่นสัญญาโดยสุจริตใจ
เครื่อ	เสียงสัน เสียงไม่แจ่มใส เต้าไม้ สวนที่หวิกลัวยติกอยู่
เคียงบ่าเคียงไหล	ทำบางสิ่งบางอย่างค้ายกันตลอดเวลา
แคะค่อน	พูดกระหນ หาเรื่องว่า
โกลงสี่สุภาพ	ชื่อคำประพันธ์ชนิดหนึ่ง

ນ

ໂມນກ ผู้ประการ

ໂມນဓາទາວເຂົ້ວ คำพูดที่ซักชวนให้ผู้ฟังมีความคิดกล้อຍການ

ງ

ອອແງ ขี้ແຍ

งานປິບນຫາຮາຫນຸສຽນ งานวันທີຮະລືກພຣະບາທສມເຕົ້າພຣະຈຸລຈອນເກລຳເຈົ້າຢູ່ຫວ
(ຮັບກາລທີ ៥) ຕຽບກັບວັນທີ ២៣ ຖຸລາຄາມ ຂອງທຸກປີ

ຈ່າຍເຫັນປອກດ້ວຍ-
ເຫັນປາກ คำເປີຍບໍເຫັນທີ່ທ່ານີ້ສິ່ງນັ້ນຍັງໄດ້ຢ່າງຈ່າຍຄາຍ

ຈ

ຈອນຫໂນບ ລັກຂໍໂນຍເກັ່ງ

ຈອນເດືອນ ແມ່ທັພ ຜູ້ເປັນໃຫຍ່

ຈຸນ ພົນ ຂອງທີ່ປັນ ຂອງທີ່ລະເອີຍຄ

ເຈົ້າເນື້ອງ ຕໍາແໜ່ງຜູ້ປັກຮອງຫັວເມືອງຄ່າງໆ ໃນສັນຍົກອນ

ເຈົ້າສ້າ ເກຣະວູຈິນ

ເຈົ້າສ້າ ເກີບໄວ້ບາງສ່ວນ

ແຈ້ວ ກະຈຳງ ໄສມາກ

ໂຈນກະບັນ ນ້ວນຫາຍັງຜ້າຖຸງແລ້ວຮັງໄປເຫັນໄວ້ຫ້າງໜັງ

ດ

ជ້ອນດ ໂກງໂຄຍໃຊ້ອຸບາຍ

ເນີດລັນ ການ

ช

ชลประทาน (ชน - ละ - ประ - ทาน)	การทคน้ำและระบายน้ำเพื่อประโยชน์
ชั้วกปชั้วกัสปี	ในการเพาะปลูก
ชาญสามร	ทดลองไป ระยะเวลาที่ยาวนาน
เชิงเทิน	เชี่ยวชาญ สามารถ รอบเก่ง
	คินทีพูนขึ้นสำหรับกันหรือครอบสู่ข้าศึก

ช

ชด	สุคน้ำเข้าไปในปาก
ชมชาบ	ไปอย่างไม่มีจุดหมาย
ช้อนนาค	ฝึกผู้จะบรรจุให้ห่องขนาดนาคและพิธีบรรจุ ให้ปฏิบัติให้ถูก
	ต้องในวันบรรจุจริง
ชัดเชพเนจร	เรื่อง ไม่อุปเป็นที่
ชัดทดสอบ	โยนความผิดไปถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง

ช

ฐานปฏิบัติการ	ที่ศักดิ์ของหน่วยสั่งงาน
---------------	--------------------------

ณ

ณรงค์	การรับ
-------	--------

ด

ดล	เผอญให้เป็นไป
ดั้นดั้น	ฝ่าไป

គិនប្រសាឯ	ខុងជនិកអ៊ីនីមកកែវាការមូល (ឧខារារ) ការការិយាល័យបាន ធាតុកិនបីន
គិនបីន	សិរីកិនបីន ការការិយាល័យបាន ឬការការិយាល័យបាន
ឯកសាស្ត្រ	កិនបីន

ទ

ត័ណាសាយបាយហេតុ	រឿងរាជ ការណ៍ដំនោះ
ត័ណាវុករាង	ឱ្យគិនប្រសាឯបាន ឬឱ្យកែវាការមូលបាន
គ្រងដោ	ក្រងពុទិក
គោល	មាលូយេកីនីតីនីមាមីពុម្ព (រាជនាផ្ទៃរៀបចំឡើងថា គោល)
គោលបំណាន	ការនំដាក់ដោតិក និងការសំណួលការពីតាមរយៈការបង្កើតការ
គោតុ	កិនបីនិផែនិកអ៊ីនីមកកែវាការមូល តាមលើកទី២ សារិយប៉ីតែខ្លួន
គោត់	កិនបីនិងមិញ
តាំងអំណុះការតាមធនាគារ	កិនបីនិងការការិយាល័យបាន (រាជកាលទី៤)
គិន	កិនបីនិងការការិយាល័យបាន
គិតគតក	ការងារ ឬការការិយាល័យបាន
គិតុណាតាយ	កិនបីនិងការការិយាល័យបាន
គិតុ	កិនបីនិងការការិយាល័យបាន
គិតុកក់	កិនបីនិងការការិយាល័យបាន
គិតុង	កិនបីនិងការការិយាល័យបាន

ទ

តាកោន ឬការការិយាល័យបាន

ก

ทแก้ว	ผู้กล้าหาญ
ทองกลางน้ำ	คำน์ไม้ชั้นิกหนึ่ง ใบรับประทานไก่ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าทองกลางหนาม
ห้องตรา	หนังสือคำสั่งที่ประทับตราเจ้ากระทรวง
ห้องฟ้าจำลอง	สถานที่ใช้แสดงคำแนะนำและการเคลื่อนที่ของความคิดเห็นๆ ในห้องฟ้าแทนของจริง
ทันการณ์	ทันเหตุการณ์
ทัศนศึกษา	การศึกษาในสถานที่
ท้าว	ยศข้าราชการฝ่ายในสมัยก่อน
ทำเนียบรัฐบาล	ที่ทำงานของนายกรัฐมนตรีและคณะ
ทิ่กทัก	คิดເຫາເອງ คัดสินใจເຫາເອງ
เกิดทูน	ยกย่องสรรเสริญ

ธ

ธรรม	ถ่ายน้ำ
------	---------

น

นครรุ่ง	เหยี่ยวชนิกหนึ่ง
นคร	เมือง
นานาภาษา	ประเทศต่างๆ
นายจ่า	ยศทหาร
นายประกัน	ผู้รับรอง
น้ำป่า	น้ำที่ไหลมาจากคันน้ำซึ่งไหลเชี่ยวมาก
นุ่มนวล	ไฟเราะ อ่อนหวาน อ่อนโน้น

บ

บ่อน้ำนาดาล	หลุมใหญ่ที่ขุดเอาคืนของเจ้าเมืองน้ำ
บ้อง	ลักษณะเป็นช่องคล้ายกระบวนการ
บันท้าย	ส่วนท้าย หมายถึง ก้น
นาดหมาย	ขั้คใจกัน
บ้านแตกสาแรกราด	สภาพเคือครัวอันดีของพลังพรากรจากกัน
บุญบั้งไฟ	ประเพณีทำบุญเทือนหน้าของชาวอีสาน
เบ้า	ในที่นี้หมายถึง กระบวนการ
โนราณกาล (โน - ราน - นะ - กาน)	สมัยก่อน

ป

ปฐนกษัตริย์	พระเจ้าแผ่นดินองค์แรก
ปรปักษ์	ศัตรู
ประชิด	ศึก
ประสนการณ์	เรื่องที่ได้พับมา
ปลงศพ	เผาศพ เผาผี
ปลอนขวัญ	ปลอบใจให้หายกลัว
ปลาจะโอด	ปลาเนื้อจีกชนิดหนึ่งคล้ายปลาช่อน ครัวยามาก
ปลาต	หนูไป
ปลื้นใจ	ศีใจ
ประร่า	ที่พักสร้างขึ้นชั่วคราว
ปากกาลูกลิ้น	ปากกาไม้ไส้เป็นหมึกแห้ง
ปากแข็ง	ยินคำเดินไม่ยอมเปลี่ยน
ปั่นธารณี	ผู้เป็นใหญ่ในแผ่นดิน หมายถึง พระเจ้าแผ่นดิน
ปูนบำเหน็จ	ให้รางวัลความคึกความชุบ

ແປຣນບວນ	ເຄລືອນກັພ
ແປລ້ຳ	ເພີຍບ ເຕັມທີ ມະກ
ໄປ	ໄມ

ໜ

ຜຸດຸງ	ຮັກໝາໄວ
ຜຸນ	ມຸຄລົງ ຄຳລົງ ຫຸບລົງ
ຜັນ	ກລັບ ເປັນຍິນ ມຸນ
ຜ້າຂາວນ້າ	ຜ້າສໍາຮັບຜົດຄອບນ້າຂອງຜູ້ໜ້າຍ
ຜ້າໃນ	ຜ້າເນື້ອທຳໃຫ້ທາງອອງເທົ່າໂທ ອົບຜ້າກັນແຄຄ ແລະ ພົນ
ຜູ້ປະສານງານ	ຜູ້ທ່ານ້າທີ່ເຊື່ອມໂຍງງານແຄ່ລະຝ່າຍໃຫ້ຕົກຕ່ອກັນ
ຜູ້ພິທັກຍໍສັນຕິຣາມງຽງ	ຄໍາຮວຈ
ຜູ້ອໍານວຍການ	ຄໍາແໜ່ງຫວ້າຫ້າງການ
ເພັງ	ຖຸກ ຄຮງ ເສີ່ງຄັງເຊັນນັ້ນ

ໜ

ພະກີ່ນັ້ນອັນຕະນາຄນ	ສະຖານທີ່ເຄຍໃຫ້ເປັນທີ່ປະໜຸນຮູ້ສາກ
(ອະ - ນັ້ນ - ຕະ - ສະ - ນາ - ຄນ)	

ພະບານນາຮາຈວັງ	ພະຮາຈວັງຄັ້ງກ່ອນ ສວຍງາມมาก ທັງອູປູໄກລ້ສະນາມຫລວງ
ພະບານຮູ່ປ່າກງໍາ	ອນຸສາວີ່ຍໍຂອງພະບາກສມເກົ່າພະຈຸລາມເກລຳເຈົ້າອູປູຫວ້າຮັກກລົມທີ່ &
ພະຮາຈອາຫຼຸາ	ໄທພີ່ໄຄຮັບຈາກພະເຈົ້າແພັນຄິນ
ພຣັກພຣ້ອນ	ພຣ້ອນກັນ ກຣບດ້ວນ
ພວ່າ	ຫ້າໆ ຂາກໆ ປ່ອຍໆ
ພ່ອຕາ	ພອຂອງເມີຍ

พันเพีบ	นั่งพับขาให้ปลายเท้าไปทางเดียวกัน
พิกล	แปลง ผิดปกติ
เพลี่บงพลា	ผิดพลาด พลังพลาด
ไพร	ข้าศึก
ไฟกาล	กว้างขวาง

พ

พื้อ	งาม
ฟาร์ม	สถานที่ทำการเกษตร เพาะปลูกหรือเลี้ยงสัตว์

ก

กกนี	น้อง
การกิจ	งานที่ค้องทำ
ภูเขาทอง	เจดีย์ที่สูงใหญ่ เป็นที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้า เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “บรรณบรรพต” อุปในวัสดุสร้างแกะ

น

นธุพจน์	คำพูดที่ໄพเราะอ่อนหวาน
นวล	หงpong หงสิ้น
มหากาฬ	ในที่นี้หมายถึง กร้าย โหนกร้าย
มหากุฏล	สิงค์งามอันยิ่งใหญ่
มหาราช	กษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่
นัก	ชอบ (ภาษาถิ่นอีสาน)
นักขัก	อ้วนใหญ่ล่าสั้น

มันเทศ	พิชชนิกหนึ่ง หัวอยู่ในคิน กินໄก
นาไม้ไหน	ไม้รูปว่าวจะมาลักษณะไหน หรือใช้กลอุบายนแบบไก
นาครฐาน	สิงที่ถือเป็นหลักเทียบกำหนด
นำ่น	ในที่นี้หมายถึงชนชาติพม่า
นิดฟ้ามัวดิน	มองไปทางไหนเห็นแต่ผู้คนเต็มไปหมด
นือแข็ง	ไม่ยอมให้ใครง่ายๆ
เมืองโภราณ	สถานที่ท่องเที่ยวซึ่งจักรสร้างโบราณสถานและโบราณวัตถุ จำลอง (อยู่ที่กิโลเมตรที่ ๓๓ ตำบลบางปู อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ)
แม่ก้าว	นายทัพ
ไม่ครีอิต	ความเป็นมิตร
ไม่ขาดสาย	ไม่ขาดระยะ
ไม่ได้สติ	ไม่รู้สึกตัว
ไม่ลืมหยิ่มตา	ไม่มีเวลาหยุด เช่นฝันกลางวันไม่ลืมหยิ่มตา

ย

บุก	ค่อสู
เยง	เกรงกลัว
ເຫະຫຍ້ນ	พูดແສคงກີຣຍາຄູດູກໃຫ້ເຈັບໃຈ
ແບນຍອດ	กลอุบายน
ໂຫນຕົວ	ລອຍສູງຈາກພື້ນ

ຮ

ຮນ	ทำให้คึกคั่วຍຄວນ
ຮສເດັດ	ຮສຈັກແລະອ່ອຍ

ร่องหนุน	ส่งเสียงสนับสนุน หนุน ส่งเสริม
ร่อขหรอ	น้อยลง
ระเนนระนาด	ล้มทับกัน
รัฐสถา	สถานที่ประชุมเพื่อร่วมกันออกกฎหมายปักครองประเทศไทย
รับกรรม	รับผลการกระทำซึ่งทุกคนเชื่อว่าเป็นการกระทำที่สนใจ ผลร้ายที่ทำไว้
ร่าง	เขียน
ราชคฤห์	เมืองหลวงของแคว้นมக ประเทศไทยเดิม
ราชวงศ์จักรี	วงศ์กษัตริย์สมัยรัตนโกสินทร์ คือก็องແສ່ມເຈົ້າພະພຸກ ยอดพ้าຈຸພາໄລກນໍາหารາช (รัชกาลที่ ๑) เป็นต้นมา
ร้าวรعبد	เจ็บปวด
ร้าวรรณ	แทกสามัคคีกัน
ราเว	รบ
ร่าเชิง	ร้องรำทำเพลงอย่างสนุกสนาน
เร้า	กระคุน เร่ง
เรือนต	เรือที่แผ่นไก่โดยใช้เครื่องยนต์
แรงร้า	สูกันควยกำลัง
โรมรัน	ค่อสูรับฟุ่งกัน

๔

ลงเอย	สิ้นสุด จบลง
ลดราวาศอก	ยอมลงให้
ลดเลี้ยว	อ้อมไปอ้อมมา คดไปคดมา
ล้อ	เครื่องบรรทุกคล้ายเกวียน
ลักษณะโนยน้อย	ชอบหยิบของของคนอื่นเมื่อเจ้าของผลประโยชน์
ลา	สัตว์ชนิดหนึ่งคล้ายแม้า ทางเป็นพวง

ลิต	ตัก เช่น ลิคใบไม้
ลี้	หนี
ลิกจัง	แบบเนียน ลีกยิงนัก
ลุ่น	ที่คำ
เล่นกล	การแสดงที่ลวงคนคุให้เห็นเป็นจริง
เล่นงาน	ทำร้าย
เล่นตัว	ถือว่าตัวคือเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งงอนง้อก็ไม่ยอม
เล่นลืน	พูดเป็นสำนวนไม่ตรงไปตรงมา

ว

วัดพระแก้ว	วัดสร้างสมัยรัชกาลที่ ๑ เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า วัดพระครีรัตนศาสดาราม เป็นวัดที่ประคิษฐานพระแก้วมรกต
วางแผน	ใจ
วางแผน	คิดไว้ก่อนทำ
วิสาขบูชา	วันสำคัญทางพุทธศาสนาตรงกับวันขึ้น ๑& ค่ำ เดือน ๖
วิ่งทางจุกตูด	วิ่งหนีค้ายความกลัว
วีรกรรม	การกระทำของผู้กล้าหาญ
เว็บนาน	เฝ้าคุ้มครอง

ศ

ศักดิ์ศรี	เกียรติของคนเอง
ศิลปวิทยา	วิชาความรู้ทั่งๆ
เศษวัสดุ	ของเหลือใช้

๙

สถานีโทรทัศน์	สถานที่ส่งภาพและเสียงโดยใช้กระแสไฟฟ้าส่งไปตามบ้านที่มีเครื่องรับ
สถานเสือป่า	เนื้อที่บริเวณอนุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ (พระบรมรูปทรงม้า)
สมเด็จพระสังฆราช	หัวหน้าของสงฆ์ในประเทศไทย
สมบติพัสดุ	ทรัพย์สินเงินทอง
สมครสโนสาร	ร่วมแรงร่วมใจกัน
สมุดบันทึก	สมุดสำหรับเขียนเรื่องราวของคนสอง
สมบ	ยอมแพ้
สาวนิภักดี	อ่อนน้อม
สังคม	กลุ่มคนที่อยู่ร่วมกัน
สัญชาต	ฝันไปมา
สัมฤทธิผล	ประสบความสำเร็จ
สารทิศ	ทั่วทุกภาคของประเทศไทย
สารวัตรใหญ่	คำราชผู้เป็นหัวหน้าโรงพักประจำอำเภอ
สำทับ	ช้ำเกิน ญูเข็ญ
ตื้นคิด	หมกปัญญา
ตื้นชัว	สันใจ คือ ตาย
สุภาษิต	คำพูดที่ให้ข้อคิด
สุริย์ครรช	พระอาทิตย์
สู	คำเรียกผู้ที่พูดค่วย (ภาษาถิ่นใต้)
เต็ง	แข่ง (ภาษาถิ่นอีสาน)
เสนอ	ลักษณะอย่างหนึ่งในค้วคันที่ทำให้คนอื่นชอบ
เติบชาติเกิด	เกิดมาไม่ได้ทำประโยชน์ให้บ้านเมือง

ເສື່ອຫຼຸ້ມ	ຮູ້ໃນກັນ ແພຣູ້
ເສື່ອກລ້ານ	ເສື່ອຍີກໄນມີແຂນສໍາຫວັບຜູ້ໜ້າໃສ່ເປັນເສື່ອຫັນໃນ
ເສື່ອແຂນກະບອກ	ເສື່ອແຂນຍາວປ່າຍແຂນປລ່ອຍສໍາຫວັບຜູ້ທີ່ຢືນສະນຸມ
ແສດນິກີ່	ກວງກາທີໃຊ້ປົກເປັນຄ່າກາງີ່ "ປະຈຸບັນ" ໄປຮັບມີບາກ

ໜ

ໜາວຄູ່	ເສີຍອື່ອອີ່ງຄັ້ງລັ້ນທາໃຫ້ຮ່າຄາມຫຼຸ້ມ
ໜ່າຍຫັກນາກາ	ໜ່າຍຮ່າງການທີ່ທ່ານ້າທີ່ຊ່ວຍເຫຼືອທ້ອງດືນທີ່ຍັງໄມ່ເຈັບ
ເຄລື່ອນກີ່ (ນັກ)	
ໜ້າຈ້ອຍ	ໜ້າສດກ
ໜ້າການເປັນຈານເຊີງ	ກົງຍາກີ່ແສດກອອກທາງໃນໜ້າ ເນື້ອໄກ້ຮັບຄໍາສົມຫວືໂລເມືອ ຮູ້ສຶກພອໃຈນາກ
ໜ້ານ້າ	ຜູ້ມາຕິກທ່ອໂຄຍມີເລື່ອໜ່າຍເຫຼື່ຍ່ານໃນການພຸດໜ້າກ່າວ່າໃຫ້ກັນຫລັງເຊື່ອ
ໜ້າວໜັນ	ໜ້າວນາກ
ໜ້າກາງນາກເດັກ	ໜ້າກສໍາຫວັບຫ້າຮ່າງການໃນราชສໍານັກທີ່ຮັບໃໝ່ພະເຈົ້າແພັນຄົນ ໃຫ້ສະນຸມເປັນເກົ່າງປະກັບ
ໜ້ານ້ຳໄສ	ຮູ້ສຶກໄໝຮອບໃຈ
ໜ້ຳ	ໄລດ້ໄໝຂາດສາຍ
ໜ້າວມື່ອງ	ກໍາແໜ່ງຂ້າຮ່າງການສົມຍົກອນ
ໜ້ຳນິນ	ຈາກທີ່ວາງເຫຼື່ອມເປັນຫັນ ທ່ານນາວທີ່ທັງໝ້າຍແລະຂວາ
ໜ້າຄ	ຝາກ
ໜ້າຍ	ສ້ານ້າທີ່ໄລຈາກງູເຂາ
ໜ້າກຫັ້ງ	ກຽຍກ
ໜ້າມັ້ງ	ກີ້ວ່າໄໝຍອນທ່ານາມ
ໜ້າໂຈກ	ໜ້າຫັກຄຸ່ມທີ່ປະພຸດຕິແປລັກໄປຈາກຄນອື່ນ
ໜ້າຫຼຸກໜ້າຫຼຸນ	ໜີເພື່ອເອາກ້ວວອກ

หัวเราะร่า	หัวเราะเท็มที่
หาเช้ากินค่ำ	คนยากจน
หมูเน่า	เชื่อง่าย
เหหัน	หันกลับ
เหมาจะเจา	เหมาสม
เหลือขอด	เก็กทีปักครองยาก
โหวะเหวอก	ตะโภนเสียงคั้ง
ไหล่ห่อ	เกินเอาไหล่หังสองคุ้มชา้งหน้า

๐

อปริหารนิบธรรม	ธรรมที่นำมาซึ่งความเจริญ
อภิบาล	บำรุง รักษา
อยากเป็นหนี้ให้เป็น-	การเป็นเจ้าหนี้เจ้าทรัพย์บอร์ของการกระทำของผู้อื่น
นายหน้า อยากเป็นขี้ข้า	จะได้รับความลำบาก
ให้เป็นนายประกัน	
อถ่วง	เชิงแซ คั้ง ก้อม
อะเก้อ	งาม
อากาศเลว	อากาศไม่ปลดออกโปรด
อาณัตสัญญาณ	เครื่องหมายที่ได้นัดหมายกันไว้
อาทิต्य	กัวເອງ
อาหารสำเร็จรูป	อาหารที่ปรุงเสร็จแล้วเก็บบรรจุกล่องหรือกระป๋อง ใช้รับประทานได้เลย
อ่ำແಡງ	คำนำหน้าหันผิงสมัยก่อน
อ่ำนาดຍ	ข้าราชการ ข้าเฝ้า ที่ปรึกษา
อ้อ	รู้สึกมีเสียงคั้งอู้ๆ อุ๊ในหู ทำให้คายີນໄມ້ชັກ

อุด	ปีกให้แน่น
อุกภัย	อันตรายที่เกิดจากน้ำท่วม
อุกาหารณ์	ทัวอย่าง การอ้างอิง
อุรา	ใจ
เอ็	หนึ่ง ตกแต่ง (ภาษาถิ่นอีสาน)
ເອິກເກຣີກ (ເອິກ - ກະ - ເຫຣີກ)	ครีກครึ้ນ สนุกสนาน
ໂອດຄរວຢູ່	ร່າໄ້ คร່າຄຮວຢູ່
ໂອດໂອຍ	ร້ອງຄ້ວຍความເຈັບປັກ
ໂອນ	ກອຄອ້ອມຄ້ວຍແ xen หັ້ງສອງ ยกกองกำลังศິวງລ້ອນ

๙

ອົກເහີນ	គືກຄະນອງ
ອົກຊັກ	อาการไม่พอใจ
ເຂໂດ	ເສີყົງຄນຮ້ອງພຣ້ອມ ๆ ກັນຂະແໜ້ງໄປ

คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ

ที่ วก ๑๓๕/๒๕๒๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

๑๖๙

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ แล้วนั้น เพื่อให้สื่อการเรียนต่าง ๆ สอดคล้องกับหลักสูตรดังกล่าว จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ดังมีรายนามต่อไปนี้

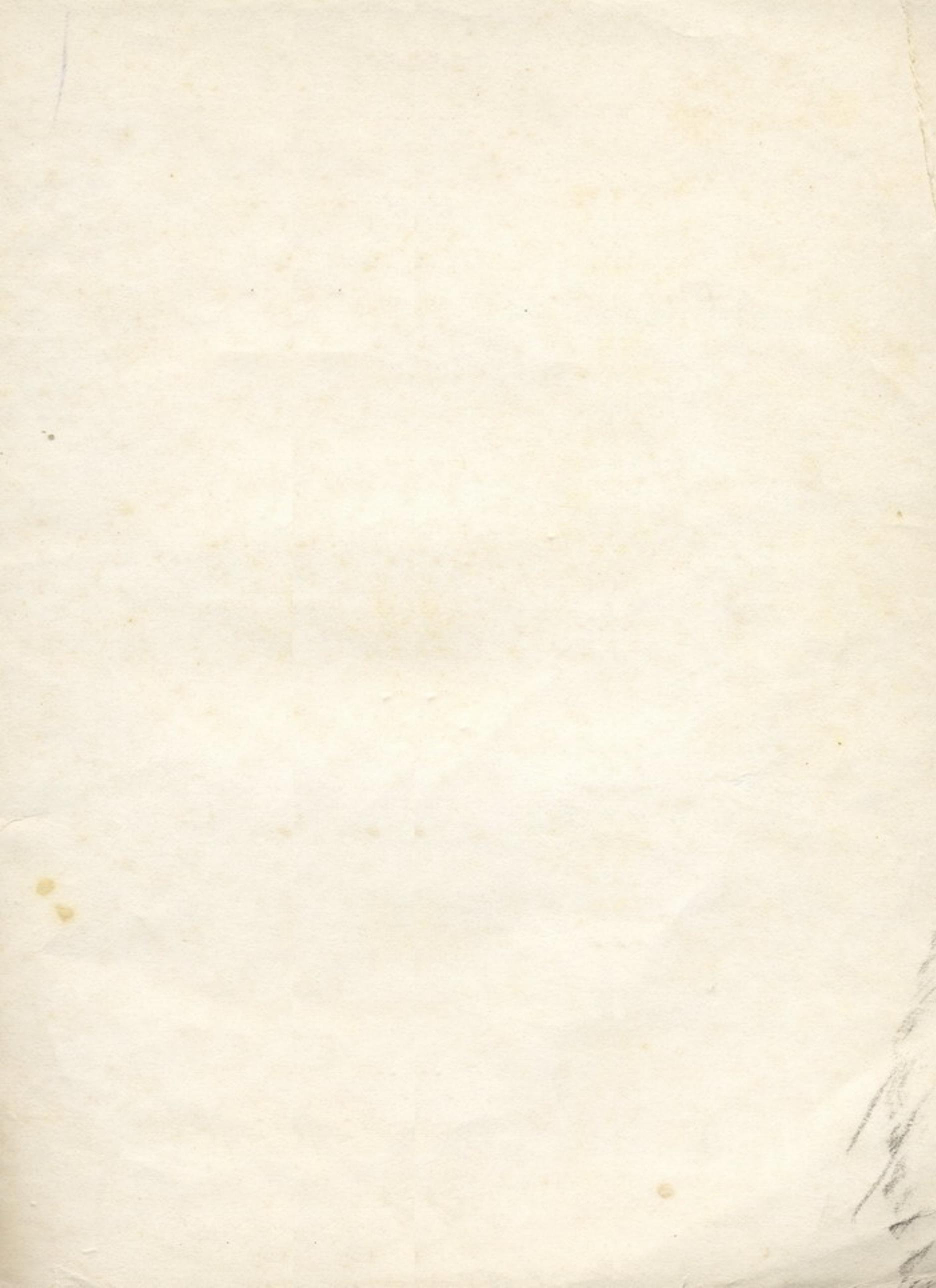
๑. นายสมาน แสงมลิต	ที่ปรึกษา
๒. นายเอกวิทย์ ณ ถลาง	ที่ปรึกษา
๓. นายสวัสดิ์ จงกล	ที่ปรึกษา
๔. นางวัลลีร์ ปราสาททองโภสต	ที่ปรึกษา
๕. นายสมพงษ์ พลสุรย์	ที่ปรึกษา
๖. นางสาวสมพร จารุนัย	ที่ปรึกษา
๗. นางสาวกฤญณา สินไชย	ที่ปรึกษา
๘. นางรัชนี ศรีไพรวรรษ	ประธานกรรมการ
๙. นายสุเจตน์ อิงคะสุวนิชย์	กรรมการ
๑๐. นางสาวจินตนา ใบกาญจน์	กรรมการ
๑๑. นายสมาน บุญลั่น	กรรมการ
๑๒. นางนิคยา จรุณผลสุขิต	กรรมการ
๑๓. นางสุชาดา วัยวุฒิ	กรรมการและเลขานุการ
๑๔. นางสาววันเพ็ญ พงษ์จินดา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๕. นางสาวพูนศรี อิมประไฟ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

สั่ง ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๒๒

(นายรังสรรค์ เชาว์ศิริ)
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

พิมพ์โดยพิมพ์ครุสภากาดพร้าว นายพนอม แก้วกานต์ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา พ.ศ. ๒๕๓๘

รายชื่อหนังสือเรียนสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ของ
กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกำหนดให้ใช้ในโรงเรียน ตามคำสั่ง
กระทรวงศึกษาธิการ ที่ วก ๓๙/๒๕๓๑ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม
๒๕๓๑ และจัดพิมพ์จำนวนนี้โดยองค์การค้าของครุสภา

๑. หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม ๑
๒. หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม ๒
๓. แบบฝึกหัดภาษาไทย
๔. หนังสือเรียนคณิตศาสตร์
๕. หนังสือเรียนสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
หนังสือเรียน ENGLISH IS FUN BOOK 1
๖. หนังสือเรียน ENGLISH IS FUN BOOK 2

01125010023

พิมพ์โดยพิมพ์ครุยกากาดพราร
น้ำหม่นหม่น แห่งกรุงเก่า ขึ้น พ.ศ.๒๕๓๑

๓๕๐๐๔๖๐ (๑)